

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

REVISIONSRET TEN

I medfør af artikel 287, stk. 1 og 4, i TEUF samt artikel 148, stk. 1, og artikel 162, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og artikel 139 og 156 i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond

vedtog Revisionsretten for Den Europæiske Union på mødet den 5. september 2013

ÅRSBERETNINGERNE

for regnskabsåret 2012.

Beretningerne, med institutionernes svar til Rettens bemærkninger, er sendt til dechargemyndigheden og til de øvrige institutioner.

Medlemmerne af Revisionsretten er:

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA (formand), David BOSTOCK, Ioannis SARMAS, Igors LUDBORŽS, Jan KINŠT, Kersti KALJULAI, Karel PINXTEN, Michel CRETIN, Harald NOACK, Henri GRETHEN, Szabolcs FAZAKAS, Louis GALEA, Ladislav BALKO, Augustyn KUBIK, Milan Martin CVIKL, Rasa BUDBERGYTĖ, Lazaros S. LAZAROU, Gijs DE VRIES, Harald WÖGERBAUER, Hans Gustaf WESSBERG, Henrik OTBO, Pietro RUSSO, Ville ITÄLÄ, Kevin CARDIFF, Baudilio TOMÉ MUGURUZA, Iliana IVANOVA, George PUFAN, Neven MATES.

ÅRSBERETNING OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

INDHOLD

	<i>Side</i>
Generel indledning	7
Kapitel 1 — Revisionserklæring med underbyggende oplysninger	9
Kapitel 2 — Indtægter	61
Kapitel 3 — Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	85
Kapitel 4 — Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	107
Kapitel 5 — Regionalpolitik, energi og transport	133
Kapitel 6 — Beskæftigelse og sociale anliggender	165
Kapitel 7 — Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	185
Kapitel 8 — Forskning og andre interne politikker	201
Kapitel 9 — Administrationsudgifter og andre udgifter	221
Kapitel 10 — Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	233

GENEREL INDLEDNING

0.1. Den Europæiske Revisionsret er den institution, der i henhold til traktaten skal varetage revisionen af Den Europæiske Unions (EU's) finanser. Som EU's eksterne revisor fungerer den som den uafhængige beskytter af EU-borgernes finansielle interesser og bidrager til at forbedre EU's finansielle forvaltning. Der er flere oplysninger om Retten i dens årlige aktivitetsrapport, som sammen med dens særberetninger om EU-udgiftsprogrammer og -indtægter og dens udtalelser om ny eller ændret lovgivning er tilgængelig på dens websted:

www.eca.europa.eu

0.2. Dette er Rettens 36. årsberetning om gennemførelsen af EU's budget. Den dækker regnskabsåret 2012. En særskilt årsberetning dækker de europæiske udviklingsfonde.

0.3. EU's almindelige budget vedtages hvert år af Rådet og Europa-Parlamentet. Rettens årsberetning danner sammen med dens særberetninger grundlag for dischargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet afgør, om Kommissionen har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet på tilfredsstillende vis. Retten sender sin årsberetning til de nationale parlamenter, samtidig med at den sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

0.4. Det centrale element i årsberetningen er Rettens revisionserklæring (»DAS«) om rigtigheden af Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed (i beretningen benævnt »transaktionernes formelle rigtighed«). Selve erklæringen indleder beretningen, og det materiale, der følger, redegør hovedsagelig for den revision, der ligger til grund for erklæringen.

0.5. Årsberetningen er bygget op på følgende måde:

— Kapitel 1 indeholder revisionserklæringen og en oversigt over resultaterne af Rettens revision vedrørende regnskabernes rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed, en sektion om inddrivelse og finansielle korrektioner samt en oversigt over forvaltningen af budgettet i 2012. Bilag 1.3 til kapitel 1 er et uddrag fra det konsoliderede regnskab for 2012. Uddybende oplysninger om 2012 findes i det offent-

liggjorte konsoliderede regnskab og Europa-Kommissionens årsrapport, der begge findes på

http://ec.europa.eu/budget/biblio/documents/2012/2012_en.cfm

— Kapitel 2 til 9 giver detaljerede revisionsresultater i form af »specifikke vurderinger« af EU's indtægter og udgifter. Kapitel 2 omhandler EU-budgettets indtægtsside, og kapitel 3 til 9 omhandler de syv grupper af politikområder, inden for hvilke der anvises og registreres udgifter fra EU's budget. Disse grupper af politikområder svarer stort set til udgiftsområderne i den finansielle ramme for 2007-2013, som udstikker EU's bredt formulerede flerårige udgiftsplaner

— Kapitel 10 analyserer den vurdering af Kommissionens performance, som fremgår af forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter fra tre af dens generaldirektører, der gøres rede for fælles temaer i de særberetninger, som Retten vedtog i 2012, og Kommissionens anden og tredje evalueringsrapport dækkes kort.

0.6. De specifikke vurderinger er navnlig baseret på resultaterne af Rettens test af transaktionernes formelle rigtighed og på en vurdering af, om de vigtigste af de overvågnings- og kontrolsystemer, der anvendes i forbindelse med indtægter og udgifter, fungerer effektivt.

0.7. Den definition af underliggende transaktioner, der anvendes i de specifikke vurderinger, er blevet harmoniseret. Denne harmonisering har navnlig betydning for årsberetningens kapitel 7 og 8 (jf. punkt 7.13-7.15 og 8.13). Kapitel 1 indeholder en detaljeret beskrivelse af ændringerne og virkningen heraf (jf. punkt 1.6, 1.7, 1.15 og figur 1.1).

0.8. Kommissionens svar til Rettens bemærkninger (eller svarene fra andre EU-institutioner og -organer, hvor det er relevant) fremlægges i beretningen. I beskrivelsen af sine revisionsresultater og konklusioner tager Retten hensyn til den reviderede enheds svar. Som ekstern revisor har Retten imidlertid til opgave at rapportere sine revisionsresultater og drage konklusioner på grundlag af disse for at give en uafhængig og upartisk vurdering af årsregnskabs rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed.

KAPITEL 1

Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Rettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet — den uafhængige revisors beretning	I-XII
Indledning	1.1-1.5
Videreudvikling af Rettens stikprøvemetode	1.6-1.7
Indkøbsaftaler	1.8
Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2012	1.9-1.45
Regnskabernes rigtighed	1.9-1.10
Resumé af de specifikke vurderinger og revisionsresultater, der underbygger revisionserklæringen	1.11-1.18
Hensyntagen til inddrivelses og finansielle korrektioner	1.19-1.35
Den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter	1.36-1.45
Budgetforvaltning	1.46-1.59
Budgetbevillinger til forpligtelser og betalinger	1.47-1.50
Presset på betalingsbudgettet	1.51-1.57
Fremtidige betalingsbehov	1.58-1.59
Bilag 1.1 — Revisionstilgang og -metode	
Bilag 1.2 — Opfølgning af de foregående års bemærkninger om regnskabernes rigtighed	
Bilag 1.3 — Uddrag fra det konsoliderede regnskab for 2012	

RETTENS REVISIONSERKLÆRING TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET — DEN UAFHÆNGIGE REVISORS BERETNING

I. I overensstemmelse med artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Retten:

- a) revideret Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab, som blev godkendt af Kommissionen den 26. juli 2013, og som omfatter det konsoliderede årsregnskab ⁽¹⁾ og de samlede beretninger om budgetgennemførelsen ⁽²⁾ for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2012, og
- b) efterprøvet lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab.

Ledelsens ansvar

II. Ifølge artikel 310-325 i TEUF og finansforordningen har ledelsen ansvaret for at udarbejde og aflægge et konsolideret regnskab for Den Europæiske Union med udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor, samt for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab. Dette ansvar omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af en intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes og aflægges et regnskab uden væsentlig fejlinformation, uanset om denne skyldes besvigelser eller fejl. Ledelsen er også ansvarlig for at sikre, at de aktiviteter, finansielle transaktioner og oplysninger, der fremgår af årsregnskabet, er i overensstemmelse med de myndighedsregler, der gælder for dem. Kommissionen bærer det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions regnskab (artikel 317 i TEUF).

Revisors ansvar

III. Det er Rettens ansvar på grundlag af sin revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Retten har revideret regnskaberne i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer. Ifølge disse standarder skal Retten planlægge og udføre revisionen med henblik på at opnå høj grad af sikkerhed for, om det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union er uden væsentlig fejlinformation, og om de transaktioner, der ligger til grund for det, er lovlige og formelt rigtige.

IV. Det indgår i en revision, at der udføres revisionshandlinger for at tilvejebringe revisionsbevis vedrørende beløbene og oplysningerne i det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Valget af revisionshandlinger afhænger af revisors vurdering, herunder en vurdering af risikoen for, at der er væsentlig fejlinformation i det konsoliderede regnskab, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i Den Europæiske Unions retlige ramme, uanset om det skyldes besvigelser eller fejl. Ved vurderingen af disse risici tager revisor hensyn til den interne kontrol, som skal sikre, at der udarbejdes og aflægges et retvisende konsolideret regnskab, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, med henblik på at udforme revisionshandlinger, som er passende efter omstændighederne, men ikke med henblik på at afgive erklæring om effektiviteten af den interne kontrol. En revision omfatter også en vurdering af, om de anvendte regnskabspraksis er hensigtsmæssige, og om de foretagne regnskabsmæssige skøn er rimelige, samt en vurdering af den samlede præsentation af det konsoliderede regnskab.

V. For så vidt angår indtægter tager Rettens undersøgelse af egne indtægter baseret på moms og bruttonationalindkomsten udgangspunkt i de relevante makroøkonomiske aggregater, der ligger til grund for beregningen af disse indtægter, og revisorerne vurderer de systemer, Kommissionen bruger til behandling af disse aggregater, indtil medlemsstaternes bidrag er modtaget og opført i det konsoliderede regnskab. For så vidt angår traditionelle egne indtægter gennemgår Retten toldmyndighedernes regnskaber og analyserer strømmen af afgiftsbeløb, indtil beløbene er modtaget af Kommissionen og registreret i regnskabet.

⁽¹⁾ Det konsoliderede årsregnskab omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver og et resumé af væsentlige regnskabspraksis samt andre forklarende noter (inklusive segmentoplysninger).

⁽²⁾ De samlede beretninger om budgetgennemførelsen omfatter de samlede beretninger om budgetgennemførelsen og forklarende noter.

VI. For så vidt angår udgifter undersøger Retten betalingstransaktioner, når udgifterne er afholdt, registreret og godkendt («udgiftsførte betalinger»). Denne undersøgelse omfatter alle kategorier af betalinger (inklusive betalinger vedrørende køb af aktiver) i det år, hvor de foretages, undtagen forskud. Forskudsbetalinger undersøges, når modtageren forelægger dokumentation for, at midlerne er blevet anvendt korrekt, og institutionen eller organet godkender denne dokumentation ved at afregne forskuddet enten samme år eller senere.

VII. Retten mener, at det tilvejebragte revisionsbevis er tilstrækkeligt og egnet som grundlag for dens erklæringer.

Regnskabernes rigtighed

Erklæring om regnskabernes rigtighed

VIII. Det er Rettens opfattelse, at Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2012, i alt væsentligt giver et retvisende billede af Unionens finansielle stilling pr. 31. december 2012 samt af resultaterne af transaktioner, pengestrømme og ændringer i nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen og regnskabsregler baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor.

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet

Indtægter

Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskabet

IX. Det er Rettens opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2012, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Forpligtelser

Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de forpligtelser, der ligger til grund for regnskabet

X. Det er Rettens opfattelse, at de forpligtelser, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2012, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

Betalinger

Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet

XI. Retten konkluderer, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer er delvis effektive med hensyn til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet (punkt VI). Samtlige grupper af politikområder omfattende aktionsudgifter er væsentlig fejlbehæftede. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlforekomst i de udgiftsførte betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er 4,8 % ⁽³⁾.

⁽³⁾ Hvis Retten havde anvendt samme stikprøvemethode som i de foregående år, ville den anslåede mest sandsynlige fejlforekomst have været 4,5 %

Afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet

XII. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i punktet Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er det Rettens opfattelse, at de betalinger, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2012, er væsentlig fejlbehæftede.

Den 5. september 2013

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA

Formand

Den Europæiske Revisionsret

12, rue Alcide De Gasperi, 1615 Luxembourg, LUXEMBOURG

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

1.1. Dette kapitel i årsberetningen:

- beskriver baggrunden for Rettens revisionserklæring og giver et resumé og en analyse af de revisionsresultater og konklusioner, der ligger til grund for denne erklæring
- forklarer, hvordan Retten foretager sin revision vedrørende formel rigtighed og vedrørende regnskabernes rigtighed (jf. **bilag 1.1**), og
- præsenterer de foranstaltninger, Kommissionen har truffet som reaktion på de bemærkninger og anbefalinger, Retten har fremsat om regnskabernes rigtighed i tidligere årsberetninger (jf. **bilag 1.2**).

1.2. Revisionsretten afgiver en revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed. Retten supplerer denne erklæring med specifikke vurderinger for hvert enkelt af EU's større aktivitetsområder (*). Disse specifikke vurderinger har ikke samme rolle som en revisionserklæring. Deres primære funktion er at give dechargemyndigheden og andre interessenter en beskrivelse af væsentlige forhold, som er særlige for grupperne af politikområder. Konklusionen i den enkelte specifikke vurdering bygger på det samlede revisionsbevis, der er indsamlet vedrørende gruppen af politikområder.

1.3. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive erklæring om rigtigheden af Den Europæiske Unions regnskaber, er at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, så den kan drage en konklusion om, hvorvidt indtægter, udgifter, aktiver og passiver er registreret korrekt, og hvorvidt det konsoliderede regnskab (jf. uddraget i **bilag 1.3**) giver et korrekt billede af den finansielle stilling pr. 31. december 2012 og af indtægterne, udgifterne og pengestrømmene i det afsluttede regnskabsår (jf. punkt 1.9 og 1.10).

1.4. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører for at kunne afgive erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for det konsoliderede regnskab for 2012, er at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, så den kan drage en konklusion om, hvorvidt disse transaktioner er i overensstemmelse med de gældende forordninger eller kontrakter, og at de er beregnet korrekt (jf. punkt 1.11-1.35, hvor der gives en oversigt over revisionsresultaterne, og kapitel 2-9, hvor der redegøres nærmere for dem).

(*) Jf. artikel 287 i TEUF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.5. Formålet med undersøgelsen af de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene og den dertil knyttede sammenfattende rapport er at vurdere, i hvilken udstrækning de giver en rimelig vurdering af kvaliteten af den økonomiske forvaltning (herunder forekomsten af resterende fejl) og dermed bidrager til at give et billede af EU-regnskabernes rigtighed og af indtægternes og udgifternes formelle rigtighed (jf. punkt 1.36-1.45 samt »Systemernes effektivitet« i kapitel 2-9).

VIDEREUDVIKLING AF RETTENS STIKPRØVEMETODE

1.6. Den metode, der anvendes til at undersøge transaktionernes formelle rigtighed, er blevet ajourført og harmoniseret. Rettens stikprøve af transaktioner omfatter nu kun mellem-liggende betalinger, endelige betalinger og afregninger af forskud (»udgiftsførte betalinger«). Transaktioner vedrørende gruppen af politikområder »Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse« (kapitel 7) og gruppen »Forskning og andre interne politikker« (kapitel 8) undersøges nu — ligesom det allerede var tilfældet med de andre grupper af politikområder — på et stade, hvor de endelige modtagere af EU-midler har iværksat aktiviteter eller afholdt omkostninger, og hvor Kommissionen har godkendt, at de iværksatte aktiviteter eller afholdte omkostninger berettiger til betaling fra EU-budgettet. Dette er i overensstemmelse med traktatens krav om, at Retten skal kontrollere udgifterne, når de er afholdt. Uanset denne ændring underkastes samtlige betalinger undtagen forskud revision i det år, hvor de foretages. Det gælder også betalinger, som vedrører køb af aktiver (og som derfor er budgetudgifter, men ikke er periodiserede udgifter). Effekten af denne udvikling er beskrevet i punkt 1.14 og 1.15 samt i **figur 1**.

1.7. Denne stikprøvemethode er i overensstemmelse med principperne for periodiseret regnskabsføring⁽⁵⁾. En yderligere fordel ved denne udvikling er, at alle områder nu undersøges på et sammenligneligt grundlag, uanset om forvaltningen er delt eller ej. Endvidere vil de reviderede populationer være mere stabile fra år til år, fordi effekten af forskuddenes svingende omfang vil blive elimineret. Forskud er stadig omfattet af både Rettens undersøgelse af den formelle rigtighed af afregninger af forskud og dens arbejde vedrørende regnskabernes rigtighed.

KOMMISSIONENS SVAR

1.6. Kommissionen bemærker, at Rettens nye metode indebærer en ændring af definitionen af den reviderede population. Kommissionen anerkender fordelene ved Rettens nye metode, men bemærker, at den reviderede population ikke længere er begrænset til typer af transaktioner, der ligger til grund for bevillingsregnskabet, men også omfatter nye transaktioner opført i det almindelige regnskab baseret på begreber, der kræver en vis regnskabs ekspertise.

Kommissionen mener, at Rettens nye fortolkning har betydelige konsekvenser (se svarene til punkt 1.7, 1.12, 1.14 og 1.19 til 1.35). Det er derfor meget vigtigt, at der anvendes klare forklaringer, metoder og termer, som giver interessenterne mulighed for at forstå ændringerne og vurdere konsekvenserne.

1.7. Kommissionen glæder sig over, at clearing af den forfinansiering, der er betalt i tidligere år, omfattes af revisionen. Efter Kommissionens opfattelse giver dette mulighed for i højere grad at tage hensyn til virkningen af flerårige korrektionsmekanismer. I finansforordningens artikel 32 defineres intern kontrol som en »proces, der finder anvendelse på alle niveauer i forvaltningen og har til formål at give en rimelig sikkerhed for, at følgende målsætninger opfyldes: ... d) forebyggelse, afsløring, korrektion af og opfølgning på svig og uregelmæssigheder«.

Kommissionen følger udviklingen af Rettens metode tæt for at se, om den har en potentiel effekt på den anslåede fejlforekomst (se svarene til punkt 3.9 og 4.8).

⁽⁵⁾ Kommissionen har udarbejdet periodiserede regnskaber siden 2005, og Retten har vurderet dem til at være rigtige siden 2007.

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDKØBSAFTALER

1.8. Efter omfattende drøftelser med budgetmyndigheden har Retten også harmoniseret sin tilgang til behandling af fejl vedrørende indkøbsaftaler. Tidligere blev alvorlige fejl behandlet som kvantificerbare fejl, hvis fejlene var begået af medlemsstater, myndigheder eller internationale organisationer. Retten registrerede alle fejl begået af EU's institutioner og organer som »ikke-kvantificerbare«, og de indgik dermed ikke i den anslåede fejlforekomst. Fra og med 2012 behandles samtlige organers alvorlige fejl vedrørende indkøbsaftaler som kvantificerbare. Retten har imidlertid ikke anvendt denne tilgang med tilbagevirkende kraft på EU's institutioner og organers indkøbsaktiviteter før 2011 ⁽⁶⁾.

REVISIONSRESULTATER VEDRØRENDE REGNSKABSÅRET 2012**Regnskabernes rigtighed**

1.9. Rettens bemærkninger gælder Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2012, som er opstillet af Kommissionens regnskabsfører og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen ⁽⁷⁾, og som Retten modtog sammen med regnskabsførerens erklæring den 29. juli 2013. Det konsoliderede regnskab består af:

- a) det konsoliderede årsregnskab, som omfatter balancen (der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang), resultatopgørelsen (der viser regnskabsårets indtægter og udgifter), pengestrømsopgørelsen (der viser, hvordan bevægelser i regnskabet indvirker på beholdningen af kontanter og likvide midler) og opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver samt de tilhørende noter
- b) de samlede beretninger om budgetgennemførelsen, som omfatter regnskabsårets indtægter og udgifter, samt de tilhørende noter.

1.10. Rettens revision af det konsoliderede regnskab for 2012 viste, at dette var uden væsentlig fejlinformation (jf. også **bilag 1.2**).

⁽⁶⁾ Der blev konstateret nogle få fejl i indkøbsaftaler vedrørende aktionsudgifter i 2010 og de foregående år, der førte til betalinger i 2012. Disse fejl er ikke ekstrapoleret, og de indgår ikke i den samlede anslåede fejlforekomst.

⁽⁷⁾ Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1) skal det endelige årsregnskab sendes senest den 31. juli i det efterfølgende regnskabsår (jf. artikel 148).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Resumé af de specifikke vurderinger og revisionsresultater, der underbygger revisionserklæringen

1.11. Rettens specifikke vurderinger vedrørende indtægter findes i kapitel 2 og vedrørende udgifter i kapitel 3-9 (jf. **tabel 1.1**).

Tabel 1.1 — Transaktioner revideret med henblik på årsberetningens kapitel 3-9

Kapitel i årsberetningen		(millioner euro)	
		Betalinger afholdt i 2012 ⁽²⁾	Transaktioner revideret i 2012
		(A)	(B)
Kapitel 3	Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	44 545	44 546
Kapitel 4	Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	14 778	14 994
Kapitel 5	Regionalpolitik, energi og transport	39 853	40 735
Kapitel 6	Beskæftigelse og sociale anliggender	11 606	13 404
Kapitel 7	Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	6 109	6 616
Kapitel 8	Forskning og andre interne politikker	11 740	10 667
Kapitel 9	Administrationsudgifter og andre udgifter ⁽¹⁾ ⁽²⁾	10 052	9 985
I alt		138 683	140 947

»Transaktioner revideret i 2012« (B) er »Betalinger afholdt i 2012« (A) minus forskud udbetalt i 2012 (14 519 millioner euro) plus afregninger af forskud i 2012 (16 783 millioner euro).

⁽¹⁾ Dette kapitel omfatter også udgifter, der i det almindelige budget betragtes som aktionsudgifter, selv om de i de fleste tilfælde mere vedrører driften af Kommissionens administration end gennemførelsen af politikker.

⁽²⁾ De forskellige grupper af politikområdets administrationsudgifter (millioner euro):

- kapitel 3: 133
- kapitel 4: 253
- kapitel 5: 229
- kapitel 6: 93
- kapitel 7: 624
- kapitel 8: 1 627.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.12. Revisionsresultaterne for 2012 viser, at indtægterne (139 541 millioner euro) og transaktionerne vedrørende gruppen Administrationsudgifter og andre udgifter (9 985 millioner euro) var uden væsentlig fejlforekomst, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer var effektive (jf. **tabel 1.2** samt punkt 2.40-2.42 og 9.17). Samtlige grupper af politikområder omfattende aktionsudgifter var væsentlig fejlbehæftede (jf. punkt 3.35, 4.42, 5.62 og 5.63, 6.39 og 6.40, 7.25 og 7.26 samt 8.39 og 8.40). Forpligtelserne var uden væsentlig fejlforekomst.

KOMMISSIONENS SVAR

1.12. Kommissionen er bundet af finansforordningen, hvori det i artikel 32, stk. 2, litra e), fastslås, at det interne kontrolsystem bl.a. skal sikre »tilfredsstillende styring af risiciene i forbindelse med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed under hensyntagen til programmernes flerårige karakter«.

Kommissionen vil fortsat udøve sin tilsynsfunktion, navnlig ved at gennemføre finansielle korrektioner og inddrivelses på et niveau, der svarer til de påpegede uregelmæssigheder og mangler. I lyset af de retlige rammer for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og de pågældende procedurers kompleksitet kan det ikke undgås, at fejl på mange områder først rettes flere år efter, at de er sket. Kommissionen mener derfor, at Rettens årlige repræsentative fejlforekomst bør ses i denne sammenhæng. Kommissionen anvender generelt derfor selv restfejlfrekvensen, hvor der tages højde for finansielle korrektioner og inddrivelses i den flerårige gennemførelsesperiode og således omfatter dem, der foretages i de efterfølgende år. Ved vurderingen af den anslåede fejlforekomst i 2012 tager Kommissionen desuden hensyn til effekten af faste korrektioner det pågældende år, der ikke er medtaget i Rettens anslåede fejlforekomst.

Kommissionen mener, at restfejlfrekvensen giver et retvisende billede af, i hvilket omfang EU-budgettet stadig er berørt af udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, efter at der er udført overvågning og kontrol.

Tabel 1.2 — Sammendrag af revisionsresultaterne med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed i 2012

Kapitel i årsberetningen	Reviderede transaktioner (millioner euro)	Vurdering af de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer ⁽¹⁾	Mest sandsynlige fejlforekomst (%)	Konfidensinterval (%)		Fejlfrekvens ⁽²⁾ (%)	Revisionskonklusioner	Mest sandsynlige fejlforekomst 2011 (%) til sammenligning ⁽³⁾
				Nedre fejlgrænse	Øvre fejlgrænse			
Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	44 546	Delvis effektive	3,8	1,7	5,9	41	Væsentlig fejlbehæftede	2,9
Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	14 994	Delvis effektive	7,9	4,5	11,3	63	Væsentlig fejlbehæftede	7,7
Regionalpolitik, energi og transport	40 735	Delvis effektive	6,8	3,7	9,9	49	Væsentlig fejlbehæftede	6,0
Beskæftigelse og sociale anliggender	13 404	Delvis effektive	3,2	1,3	5,1	35	Væsentlig fejlbehæftede	2,2
Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	6 616	Delvis effektive	3,3 ⁽³⁾	1,4	5,2	23	Væsentlig fejlbehæftede	1,1 ⁽³⁾
Forskning og andre interne politikker	10 667	Delvis effektive	3,9 ⁽⁴⁾	1,8	6,0	49	Væsentlig fejlbehæftede	3,0 ⁽⁴⁾
Administrationsudgifter og andre udgifter	9 985	Effektive	0	—	—	1	Uden væsentlig fejlforekomst	0,1
Udgiftsførte betalinger i alt	140 947	Delvis effektive	4,8 ⁽⁵⁾	3,6	6,0	38	Væsentlig fejlbehæftede	3,9 ⁽⁵⁾
Indtægter	139 541 ⁽⁶⁾	Effektive	0	—	—	0	Uden væsentlig fejlforekomst	0,8

⁽¹⁾ Systemernes klassificering er forklaret i **bilag 1.1**. De specifikke vurderinger af de undersøgte systemer gengives i punkt 2.40-2.42, punkt 3.9 og 3.35, punkt 7.25 og punkt 8.39. Rettens sammenfattende vurderinger vedrørende 2012 er på linje med de sammenfattende vurderinger vedrørende 2011.

⁽²⁾ Fejlfrekvensen angiver, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl. Procenterne er afrundede.

⁽³⁾ Den anslåede fejlforekomst for gruppen »Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse« er højere end i 2011 (1,1 %). Denne difference skal fortolkes i lyset af videreudviklingen af Rettens stikprøvemethode (jf. punkt 1.6 og 1.7). Denne metodeændring er den væsentligste identificerbare årsag til stigningen i den anslåede fejlforekomst (jf. punkt 1.15 og 7.13-7.15).

⁽⁴⁾ Den anslåede fejlforekomst for gruppen »Forskning og andre interne politikker« er højere end i 2011 (3,0 %). Denne difference skal fortolkes i lyset af videreudviklingen af Rettens stikprøvemethode (jf. punkt 1.6 og 1.7). Denne metodeændring er den væsentligste identificerbare årsag til stigningen i den anslåede fejlforekomst (jf. punkt 1.15 og 8.13-8.15).

⁽⁵⁾ Videreudviklingen af Rettens stikprøvemethode, som er forklaret i punkt 1.6 og 1.7, tegner sig højst for 0,3 procentpoint af den mest sandsynlige fejlforekomst vedrørende 2012 (jf. punkt 1.13 og **figur 1.1**).

⁽⁶⁾ I revisionen indgik en undersøgelse i Kommissionen af en stikprøve af indtægtsordrer vedrørende alle typer af indtægter (jf. punkt 2.9).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.13. Retten konkluderer, at de udgiftsførte betalinger samlet set var væsentlig fejlbehæftede, og at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende de udgiftsførte betalinger generelt var delvis effektive (jf. **tabel 1.2**).

KOMMISSIONENS SVAR

1.13. Kommissionen anerkender, at systemerne er delvis effektive, hvilket afspejles i Rettens anslåede fejlforekomst på slutmodtagerniveau. På baggrund af overvågningen og kontrollen har Kommissionen gennemført finansielle korrektioner og inddrivelses i 2012 på 4 419 mio. EUR, hvilket udgør 3,2 % af betalingerne (se tabel 1.1). Korrektionerne og inddrivelserne er opdelt på følgende politikområder:

- Kapitel 3 — Landbrug — markedsstøtte og direkte støtte: 771 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (1,7 % af de afholdte betalinger)
- Kapitel 4 — Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed: 258 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (1,7 % af de afholdte betalinger)
- Kapitel 5 — Regionalpolitik, energi og transport: 2 719 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (6,8 % af de afholdte betalinger)
- Kapitel 6 — Beskæftigelse og sociale anliggender: 442 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (3,8 % af de afholdte betalinger)
- Kapitel 7 — Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse: 99 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (1,6 % af de afholdte betalinger)
- Kapitel 8 — Forskning og andre interne politikker: 120 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (1 % af de afholdte betalinger)
- Kapitel 9 — Administrationsudgifter: 9 mio. EUR i finansielle korrektioner og inddrivelses (ikke relevant af de afholdte betalinger).

Det betyder ikke, at alle inddrivelses og finansielle korrektioner gennemført i år T kan fratrækkes fejlforekomsten i år T. Det indebærer imidlertid, at der ved vurderingen af, om det generelle interne kontrolsystem effektivt kan beskytte EU-budgettet over en flerårig periode, både skal tages højde for fejlforekomster og inddrivelses/finansielle korrektioner.

Analyse af revisionsresultaterne

1.14. Resultaterne viser igen en stigning i den samlede anslåede fejlforekomst. Den mest sandsynlige fejlforekomst for betalingerne som helhed er steget fra 3,9 % til 4,8 %. Alle områderne med aktionsudgifter bidrog til denne stigning, og »Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed« (kapitel 4) var fortsat den gruppe af politikområder, hvor der var størst risiko for fejl.

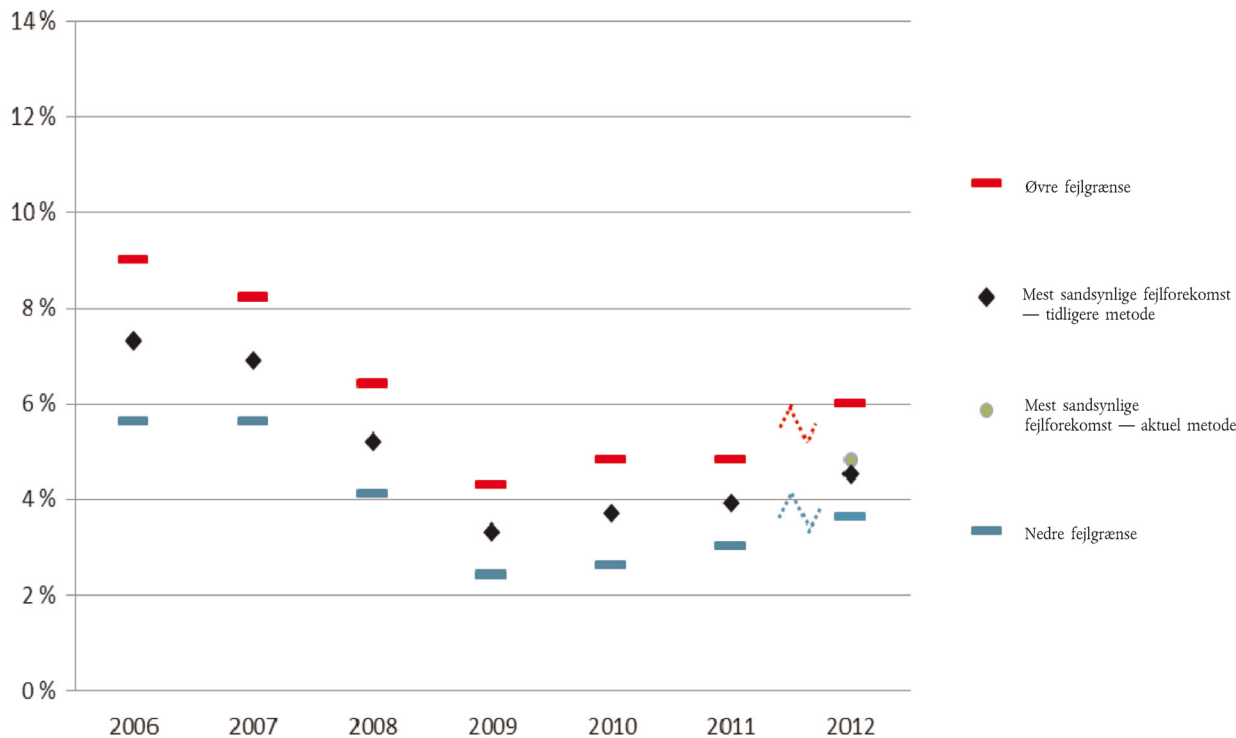
1.15. Den ændring i den mest sandsynlige fejlforekomst, der kan tilskrives videreudviklingen af Rettens stikprøvemethode (jf. punkt 1.6 og 1.7), overstiger ikke 0,3 procentpoint. Denne metodeændring er den væsentligste identificerbare årsag til stigningen i den anslåede fejlforekomst i kapitel 7 (»Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse«) og kapitel 8 (»Forskning og andre interne politikker«).

1.14. Kommissionens vurdering ligger tæt på Rettens konklusion vedrørende næsten alle transaktioner i de forskellige revisionsstikprøver. Kommissionen bemærker imidlertid, at Retten ikke tager hensyn til de faste finansielle korrektioner gennemført på programniveau i regnskabsåret ved beregningen af fejlforekomsten (se tekstboks 1.2 og punkt 6.39, litra a) — se også punkt 5.26, 5.33 og 5.62).

Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det samlede antal fejl i de transaktioner, der ligger til grund for EU's konsoliderede regnskab, i det store og hele er i overensstemmelse med de fejlforekomster, som Retten har beregnet gennem de sidste tre år. Dette skyldes, at kontrolbestemmelserne er blevet forstærket i programmeringsperioden 2007-2013, og at Kommissionen fører en striks politik for afbrydelser og suspension af betalinger og finansielle korrektioner og inddrivelses, så snart der konstateres mangler.

1.15. Se svaret til punkt 1.6 og 1.7.

Figur 1.1 — Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlforekomst (2006-2012) ⁽¹⁾

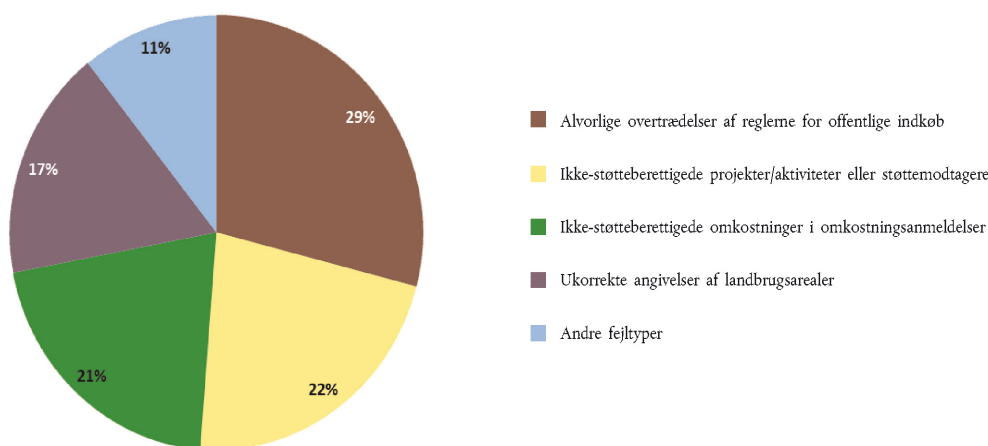
⁽¹⁾ De to markeringer for 2012 viser henholdsvis Rettens skøn vedrørende fejlforekomsten i 2012 (4,8 %, jf. tabel 1.2) og et skøn over, hvad den ville have været, hvis Retten havde konstateret de samme resultater i en stikprøve, der var udtaget på samme grundlag som i de foregående år (4,5 %, jf. punkt 1.14 og 1.15). Den øvre og den nedre fejlgrænse for 2012 er baseret på stikprøvemethoden for 2012 (den aktuelle metode).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.16. Efter Rettens beregning er den anslåede fejlforekomst i udgifterne under delt forvaltning som helhed 5,3 %, mens den i alle de andre former for aktionsudgifter ⁽⁸⁾ er 4,3 %.

1.17. En analyse af fejltypen på tværs af de forskellige grupper af politikområder viser, at over to tredjedele af den samlede anslåede fejlforekomst skyldes støtteberettigelsesfejl: alvorlige overtrædelser af reglerne for offentlige indkøb (1,4 procentpoint), ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (1,1 procentpoint), ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser (1,0 procentpoint) og ukorrekte angivelser af landbrugsarealer (0,8 procentpoint) (jf. **figur 1.2**).

Figur 1.2 — Den samlede anslåede fejlforekomst fordelt på fejltypen

1.18. Fordelingen af den samlede anslåede fejlforekomst på kapitler viser, at »Regionalpolitik, energi og transport« (kapitel 5) tegner sig for over to femtedele af den samlede anslåede fejlforekomst, »Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte« (kapitel 3) tegner sig for en fjerdedel, og »Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed« (kapitel 4) for over en sjettedel (jf. **figur 1.3**).

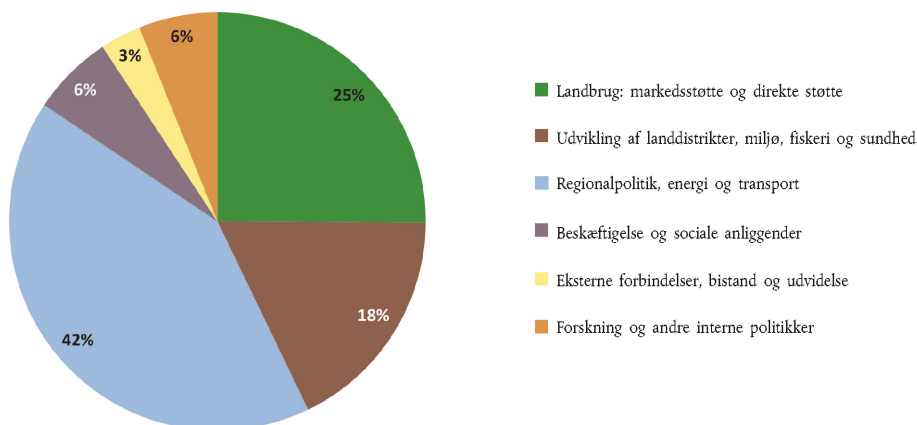
1.16. Kommissionen bemærker, at Rettens anslåede fejlforekomst i de administrationsudgifter, der forvaltes direkte af EU-institutionerne (10 mia. EUR i 2012), er 0 % (se kapitel 9, punkt 9.8).

1.17. Kommissionen har som led i den delte forvaltning gjort en væsentlig indsats for at sikre en streng overholdelse af støtteberettigelseskravene og en korrekt anvendelse af reglerne for offentlige indkøb. Denne indsats omfatter både forebyggende foranstaltninger såsom en striks politik for afbrydelser og suspension af betalinger og korrigerende foranstaltninger såsom finansielle korrektioner (for samhørighedspolitikken se punkt 5.33, andet og tredje afsnit).

1.18. Se svarene til punkt 1.14.

⁽⁸⁾ Hovedsagelig de udgifter, der er omhandlet i kapitel 7 og 8, men også en del af de udgifter, der er omhandlet i kapitel 4 og 5. Den ekstrapolerede fejlforekomst i udgifterne under delt forvaltning er baseret på en undersøgelse af 685 transaktioner (fra en population på 110,8 millioner euro), mens den ekstrapolerede fejlforekomst i de andre former for aktionsudgifter er baseret på en undersøgelse af 356 transaktioner (fra en population på 20,1 million euro).

Figur 1.3 — Den samlede anslåede fejlforekomst fordelt på kapitler

RETTENS BEMÆRKNINGER

Hensyntagen til inddrivelses og finansielle korrektioner

1.19. De finansielle korrektioner, der ifølge rapporterne blev implementeret ⁽⁹⁾ i 2012, beløb sig til 3,7 milliarder euro, over tre gange så meget som beløbet for 2011 (1,1 milliarder euro). Inddrivelsesernes omfang var stort set uændret: 678 millioner euro (2011: 733 millioner euro) ⁽¹⁰⁾. De fleste korrektioner i 2012 vedrører programperioden 2000-2006. Denne del af årsberetningen omhandler de mekanismer, der anvendes til gennemførelse af inddrivelses og finansielle korrektioner, og Rettens vurdering af inddrivelsesernes og de finansielle korrektioners effekt. Retten holder løbende øje med de finansielle korrektioners effekt ⁽¹¹⁾. Den metode, der blev anvendt i 2012, er på linje med den, der blev beskrevet i 2009.

KOMMISSIONENS SVAR

1.19 til 1.35. Kommissionen glæder sig over, at clearing af den forfinansiering, der er betalt i tidligere år, omfattes af den nye stikprøvemethode. Efter Kommissionens opfattelse giver dette mulighed for i højere grad at tage hensyn til virkningen af de flerårige korrektionsmekanismer omhandlet i finansforordningens artikel 59 og 80 (se punkt 1.22 og 1.24).

Kommissionen vil fortsat udøve sin tilsynsfunktion, navnlig ved at gennemføre finansielle korrektioner og inddrivelses på et niveau, der svarer til de påpegede uregelmæssigheder og mangler. I lyset af de retlige rammer for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og de pågældende procedurers kompleksitet kan det på mange områder ikke undgås, at fejl først rettes flere år efter, at de er sket. Kommissionen mener derfor, at Rettens årlige repræsentative fejlforekomst bør ses i denne sammenhæng.

⁽⁹⁾ Implementering er det sidste trin i processen for finansiel korrektion. Jf. også Rettens årsberetning for 2009, punkt 1.42.

⁽¹⁰⁾ Som angivet i henholdsvis note 6.4.2.2 til det konsoliderede regnskab for 2012 og note 6.2 til det konsoliderede regnskab for 2011.

⁽¹¹⁾ Jf. Rettens årsberetning for 2009, punkt 1.32-1.50.

De komplekse mekanismer til gennemførelse af finansielle korrektioner og inddrivelses

1.20. Kommissionen og medlemsstaterne kan anvende flere mekanismer til at mindske risikoen for fejl, før de udgifter, som støttemodtagerne indberetter, godkendes af Kommissionen. Blandt disse mekanismer kan nævnes godkendelse af kontrolsystemer, administrativ kontrol af betalingsanmodninger, besøg på stedet (f.eks. bedriftsinspektioner), uafhængige organers attestering af støtteberettigede omkostninger og afbrydelse eller suspension af betalinger til medlemsstaterne.

1.21. Når betalingerne er gennemført, og anvendelsen af midlerne er blevet godkendt, kan både Kommissionen og medlemsstaterne foretage efterfølgende kontrol af kontrolsystemernes funktion og de anmeldte udgifter. Denne kontrol kan få finansielle konsekvenser på to måder: inddrivelses fra støttemodtagerne og anvendelse af finansielle korrektioner over for medlemsstaternes myndigheder.

Hvad er inddrivelses?

1.22. Inddrivelses foretages både af myndigheder i medlemsstaterne (i forbindelse med udgifter under delt forvaltning) og af Kommissionen (især på områder, hvor den bærer hele ansvaret for udgiftsforvaltningen, f.eks. i forbindelse med udgifterne på forskningsområdet og en stor del af de midler, der anvendes eksternt). Inddrivelse betyder, at støttemodtageren betaler alle eller en del af de modtagne midler tilbage til det organ, der gennemførte den oprindelige betaling. På de fleste budgetområder kan disse midler efterfølgende udbetales til andre støttemodtagere⁽¹²⁾.

1.21. Finansielle korrektioner fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at inddrive uberettigede betalinger fra støttemodtagerne, når det er gennemførligt og omkostningseffektivt.

Ud over de finansielle konsekvenser, som Retten påpeger, kan medlemsstaterne på nogle politikområder også gennemføre en korrektion ved at fratække ikke-støtteberettigede udgifter i en senere betalingsanmodning og bruge de således frigivne midler på andre støtteberettigede projekter. I sådanne tilfælde bliver det et nationalt anliggende at inddrive de korrigerede beløb, da EU-budgettet er beskyttet og ikke længere berørt af de uregelmæssige beløb.

1.22. I henhold til finansforordningen påhviler det medlemsstaterne at foretage inddrivelses, navnlig i tilfælde af delt forvaltning:

- I artikel 59, stk. 2, fastslås følgende: »For at beskytte Unionens finansielle interesser udfører medlemsstaterne under overholdelse af proportionalitetsprincippet og i overensstemmelse med denne artikel og de sektorspecifikke regler forudgående og efterfølgende kontrol, om nødvendigt på stedet af repræsentative og/eller risikobaserede stikprøver af transaktioner. De inddriver også uretmæssigt udbetalte beløb og indleder retsforfølgning, hvis det i forbindelse hermed er nødvendigt.«
- I artikel 80, stk. 3, fastslås følgende: »Medlemsstaterne er i første omgang ansvarlige for at gennemføre kontrol og revisioner og at inddrive uretmæssigt anvendte beløb som fastsat i de sektorspecifikke regler. I det omfang medlemsstaterne opdager og korrigerer uregelmæssigheder for egen regning, fritages de for Kommissionens finansielle korrektioner af disse uregelmæssigheder.«

⁽¹²⁾ En vigtig undtagelse er udgifterne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Hvad er finansielle korrektioner, og hvordan fungerer de?

1.23. I forbindelse med udgifter under delt forvaltning kan Kommissionen iværksætte finansielle korrektioner, hvis der er konstateret alvorlige mangler, eller hvis medlemsstaten ikke på korrekt vis har varetaget sit ansvar for at påvise og korrigere regelstridige udgifter.

1.24. De problemer, der er tale om, vedrører ofte svagheder i kontrolsystemerne eller en overtrædelse af EU-reglerne for programforvaltning, som bevisligt har haft en finansiell effekt (dvs. har muliggjort afholdelse af ikke-støtteberettigede udgifter). Størrelsen af en finansiell korrektion kan beregnes på grundlag af de sager, der er undersøgt, beregnes ved ekstrapolering af testresultater eller, hvis det ikke er muligt at anvende en af disse to metoder, fastsættes ved hjælp af en fast korrektionssats.

Hvilken effekt har en finansiell korrektion på medlemsstaten?

1.25. En finansiell korrektionens effekt på medlemsstaten afhænger ⁽¹³⁾ af de reguleringsmæssige rammer:

1.25. Kommissionen bemærker, at Retten ikke anmoder om en redegørelse for de finansielle korrektioners konsekvenser for EU's budget.

I finansforordningens artikel 80, stk. 4, fastslås følgende:

»Kommissionen anvender finansielle korrektioner på medlemsstater for at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på identifikation af uretmæssigt anvendte beløb og finansielle konsekvenser for budgettet. Hvis disse beløb ikke kan identificeres præcist, kan Kommissionen anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner i henhold til de sektorspecifikke regler.

Kommissionen tager, når den fastsætter beløbet for den finansielle korrektion, hensyn til arten og omfanget af overtrædelsen af den gældende lovgivning og de finansielle konsekvenser for budgettet, herunder mangler i forvaltnings- og kontrolsystemer ...«

Formålet med finansielle korrektioner er ikke at straffe medlemsstaterne, men at sikre, at budgettet beskyttes (dvs. at alle udgifter opført på EU's budget er lovlige) ved at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen.

⁽¹³⁾ Jf. punkt 1.34 i Rettens årsberetning for regnskabsåret 2009.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- a) I forbindelse med landbrug fører en overensstemmelsesafgørelse til en finansiel korrektion (punkt 4.26 b)), som gennemføres ved, at finansieringen til den pågældende medlemsstat reduceres ⁽¹⁴⁾.
- b) I forbindelse med samholdspolitikken afhænger effekten af en finansiel korrektion af, om medlemsstaten accepterer eller ikke accepterer den korrektion, som Kommissionen foreslår ⁽¹⁵⁾:
- i) når medlemsstaten accepterer korrektionen, trækker den anmeldte udgifter tilbage. Det kan enten være udgifter vedrørende en gruppe projekter, der har vist sig at være fejlbehæftede, et specifikt element i de anmeldte udgifter, et beløb beregnet ved ekstrapolering af testresultater eller et beløb svarende til den faste korrektionssats. I dette tilfælde kan de pågældende midler genanvendes til at finansiere andre støtteberettigede aktioner
- ii) når medlemsstaten ikke accepterer den foreslåede finansielle korrektion, kan Kommissionen træffe en formel beslutning om selv at gennemføre en finansiel korrektion. Når der gennemføres en finansiel korrektion som følge af en kommissionsbeslutning, medfører det en nettoreduktion af EU-finansieringen til det pågældende program og den pågældende medlemsstat. Ca. 1 %, dvs. 32 millioner euro af de finansielle korrektioner, der blev foretaget i 2012, vedrører sådanne kommissionsbeslutninger.

- b) *Kommissionen bemærker, at finansielle korrektioner altid har en negativ effekt på medlemsstatsniveau:*
- i) *accepterer medlemsstaten korrektionen, skal medlemsstaten angive regelmæssige udgifter til erstatning for de uregelmæssige udgifter for ikke at miste EU-midler*
- ii) *pålægges den finansielle korrektion af Kommissionen, sker der en nettokorrektion, og medlemsstaten lider et økonomisk tab som følge af tabet af EU-bidraget.*

I begge tilfælde (punkt 1.25, litra b), nr. i) og ii)) skal medlemsstaten selv finansiere beløbene over det nationale budget og således bære de finansielle konsekvenser af tabet af EU-medfinansieringen af de udgifter, der ikke anses for at være støtteberettigede, medmindre medlemsstaten har mulighed for at inddrive beløbene fra de enkelte støttemodtagere.

⁽¹⁴⁾ Finansielle korrektioner vedrørende landbrug registreres som formålsbestemte indtægter og går derfor ikke tabt, men bliver under budgetafsnittet »Landbrug og udvikling af landdistrikter«.

⁽¹⁵⁾ Jf. afsnit 2 i regnskabsførerens kvartalsrapporter med foreløbige tal for de finansielle korrektioner under samholdspolitikken i 2012 af henholdsvis 31. marts, 30. juni og 30. september 2012. Disse rapporter har Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg inkluderet blandt dokumenterne vedrørende 2011-dechargeproceduren under overskriften »Financial corrections — Cohesion policy« (<http://www.europarl.europa.eu/committees/da/publications.html?id=CONT00004#menuzone>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Hvilken effekt har en finansiel korrektion på støttemodtageren?

1.26. I forbindelse med landbrug har medlemsstaterne pligt til at geninddrive regelstridige udgifter⁽¹⁶⁾, men de finansielle korrektioner, der pålægges af Kommissionen, fører sjældent til, at landbrugere og andre støttemodtagere skal betale penge tilbage⁽¹⁷⁾.

1.27. I forbindelse med samhørighedspolitikken skal medlemsstaterne foretage finansielle korrektioner vedrørende de uregelmæssigheder, der konstateres i projekterne⁽¹⁸⁾. Som beskrevet herunder er det meget forskelligt, i hvilket omfang der inddrives midler fra støttemodtagere (jf. tekstboks 1.2 og 1.3).

1.28. Retten tager hensyn til enhver inddrivelse, medlemsstaten allerede har foretaget, når Rettens revision finder sted, og de pågældende beløb indgår ikke i beregningen af fejlforekomsten.

1.26. Kommissionen bemærker, at selv om medlemsstaterne ikke inddriver beløbene fra den endelige støttemodtager, betyder den finansielle korrektion på medlemsstatsniveau, at EU's budget beskyttes. Udgifterne finansieres ikke længere over EU's budget, men over det nationale budget.

1.27. Rammebestemmelserne giver medlemsstaterne mulighed for enten at fratække beløb, der anses for at være uretmæssigt udbetalt, straks i den følgende betalingsanmodning, allerede før beløbet er inddrevet på nationalt plan (omkring 83 % af det samlede beløb), eller at vente med at fratække dette beløb i en følgende betalingsanmodning, til beløbet er blevet inddrevet fra støttemodtagerne (omkring 17 % af det samlede beløb).

⁽¹⁶⁾ Artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1): »Medlemsstaterne: a) træffer [...] de [...] bestemmelser [...], der er nødvendige for [...] iii) at geninddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelser«.

⁽¹⁷⁾ Inddrivelserne under EGFL (2012: 162 millioner euro, jf. note 6.4.2.1 til det konsoliderede regnskab for 2012) omfatter beløb inddrevet fra landbrugere og andre støttemodtagere som følge af betalingsorganernes tiltag, der vedrører både inddrivelse baseret på Kommissionens overensstemmelsesafgørelser og inddrivelse baseret på betalingsorganernes eget arbejde. Endvidere omfatter de registrerede inddrivelse anvendelsen af 50-50-reglen, ifølge hvilken omkostningerne ved manglende inddrivelse deles mellem EU-budgettet og den pågældende medlemsstat. De samlede registrerede inddrivelse beløber sig kun til ca. en tredjedel af de registrerede finansielle korrektioner.

⁽¹⁸⁾ Under samhørighedspolitikken har medlemsstaterne ansvaret for at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb fra støttemodtagere, hvor det er relevant, og at rapportere til Kommissionen om inddrivelse fra støttemodtagere og beløb, der er trukket tilbage fra udgifts anmeldelser (artikel 70 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25)). I det konsoliderede regnskabsnote 6.7 angives der et beløb for tilbagetrækninger og inddrivelse (baseret på data fra medlemsstaterne) på i alt 1 652 millioner euro fra supplerende korrektioner vedrørende programmeringsperioden 2007-2013, og der skelnes ikke mellem korrektioner foretaget som følge af national kontrol og korrektioner foretaget som følge af Kommissionens kontrol.

Finansielle korrektioner i 2012

1.29. Mange finansielle korrektioner foretages flere år efter den første udbetaling af midlerne (jf. Rettens særberetning nr. 7/2010 vedrørende landbrug ⁽¹⁹⁾ og nr. 3/2012 vedrørende strukturfondene ⁽²⁰⁾). Der er imidlertid en del væsentlige eksempler på, at det lykkedes Kommissionen at pålægge korrektioner meget hurtigere i 2012. Andre eksempler giver et indblik i nogle af problemstillingerne (jf. tekstboks 1.1-1.3).

1.29. Kommissionen har truffet alle nødvendige foranstaltninger i henhold til traktaten og forordningerne for at beskytte EU's budget. Kommissionen træffer i muligt omfang disse foranstaltninger i det regnskabsår, hvor uregelmæssighederne sker eller identificeres af enten Retten, medlemsstaten eller af Kommissionen selv. I lyset af de retlige rammer for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og de pågældende procedurers kompleksitet kan det imidlertid ikke undgås, at de fleste uregelmæssigheder og/eller fejl først rettes flere år efter, at de er sket.

Navnlig som led i forberedelsen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik vil Kommissionen fortsætte sine bestræbelser på at forbedre og fremskynde processen under hensyntagen til behovet for at opretholde kvalitetsstandarder og medlemsstaternes berigtigelsesret.

For så vidt angår strukturfondene, blev der truffet afgørelse om to tredjedele af de samlede finansielle korrektioner for perioden 2000-2012 efter vedtagelsen af Kommissionens handlingsplan for 2008. Dette vidner om, at procedurerne er blevet fremskyndet som bebudet af Kommissionen.

⁽¹⁹⁾ Særberetning nr. 7/2010 »Revision vedrørende proceduren for regnskabsafslutning«, punkt 68-73 og figur 3, se Revisionsrettens netsted: <http://eca.europa.eu>.

⁽²⁰⁾ Jf. kapitel 4 (punkt 4.31) og særberetning nr. 3/2012 »Strukturfondene — Har Kommissionen truffet hensigtsmæssige foranstaltninger med hensyn til de identificerede mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer?«, se Revisionsrettens netsted: <http://eca.europa.eu>.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 1.1 — Et eksempel på en forlænget procedure

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — Spanien

I regnskabet for 2012 er der registreret en finansiel korrektion på 1,8 milliarder euro vedrørende anvendelsen af samhørighedsmidler i Spanien i perioden 2000-2006. Det er den største enkelkorrektion, der er registreret i 2012 (49 % af det samlede beløb). Kommissionen foreslog korrektionen i 2008 for at rette op på svagheder i forvaltningen og overtrædelser af reglerne for offentlige indkøb.

Medlemsstatens myndigheder accepterede korrektionen ved afslutningen af programmet i 2011 og 2012. Med henblik på iværksættelse af korrektionen anmeldte de spanske regioner, der var ansvarlige for forvaltningen af programmerne, nye udgifter.

Som følge af korrektionen var myndighederne i Spanien berettiget til yderligere 1 390 millioner euro. Kommissionen betalte kun 211 millioner euro i 2012, fordi der ikke var nok betalingsbevillinger til rådighed (jf. punkt 1.46-1.59). Denne betaling førte til, at den finansielle korrektion blev opført i det konsoliderede regnskab. Kommissionen vil betale de resterende 1 179 millioner euro til Spanien i 2013. Spanien vil således modtage 27 864 millioner euro af de 28 019 millioner euro, der blev stillet til rådighed for landet med hensyn til programmeringsperioden 2000-2006 (hele beløbet på nær 155 millioner euro).

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 1.1 — Et eksempel på en langvarig procedure

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — Spanien

Efter Kommissionens opfattelse har denne komplekse korrektionsproces, som har bevirket, at over 2 mia. EUR er blevet erstattet med nye støtteberettigede udgifter, beskyttet EU's budget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 1.2 — Eksempler på faste finansielle korrektioner med effekt på medlemsstatsniveau*Den Europæiske Socialfond (ESF) — Rumænien*

I april-maj 2012 konstaterede Kommissionen alvorlige problemer i et rumænsk operationelt program (OP) under ESF. Blandt de væsentligste punkter kan nævnes mangelfulde udvælgelsesprocedurer, mangelfuld forvaltningskontrol, utilstrækkelig kontrol i forbindelse med offentlige indkøb og anmeldelse af ikke-støtteberettigede udgifter vedrørende konkrete projekter.

Kommissionen og Rumænien forhandlede sig frem til en fast korrektion på 25 %. Det medførte, at Rumænien indsendte en anmeldelse af nye ESF-udgifter (på over 25 % af det samlede udgiftsbeløb, der var anmeldt indtil da), og på grundlag af denne anmeldelse betalte Kommissionen et mindre beløb (7 602 euro) til Rumænien i december 2012. Korrektionen (som beløb sig til 81 millioner euro af EU-bidraget frem til den 31. december 2012) blev ikke foretaget på projektniveau, og effekten af den finansielle korrektion svarer til en reduktion af medfinansieringssatsen for dette OP.

EFRU — Den Tjekkiske Republik

I 2011 konstaterede Kommissionen, Retten og myndighederne i medlemsstaten alvorlige funktionsmangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende to operationelle programmer (OP miljø (65 millioner euro i EU-bidrag) og OP transport (194 millioner euro i EU-bidrag)). På grundlag af sin kontrol og den anslåede risiko for fonden blev Kommissionen enig med de tjekkiske myndigheder om en fast korrektion (5 % for OP miljø og 10 % for OP transport) på alle forvaltningsmyndighedens udbetalinger til støttemodtagerne før den 1. september 2012. I den forbindelse accepterede de tjekkiske myndigheder at fratække den aftalte korrektion i de efterfølgende udgiftsanmeldelser til Kommissionen, så resultatet blev, at godtgørelsen fra Kommissionen vedrørende disse støttemodtagere blev reduceret.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 1.2 — Eksempler på faste finansielle korrektioner med effekt på medlemsstatsniveau*Den Europæiske Socialfond (ESF) — Rumænien*

Kommissionen bemærker, at selv om Retten anerkender, at Kommissionen har gjort alt, hvad den kan, og handlet i fuld overensstemmelse med de gældende forordninger, reducerer Retten ikke den anslåede fejlforekomst for 2012 på grundlag af den faste korrektion, som Retten anvender på politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender«. Ved vurderingen af den anslåede fejlforekomst i 2012 tager Kommissionen desuden hensyn til effekten af faste korrektioner det pågældende år, der ikke er medtaget i Rettens anslåede fejlforekomst. På dette grundlag mener Kommissionen, at fejlforekomsten i det store og hele er i overensstemmelse med den tidligere beregnede fejlforekomst for dette politikområde (se punkt 6.14 og 6.39).

Effekten af finansielle korrektioner svarer ikke blot til en reduktion af medfinansieringssatsen for det pågældende operationelle program, men hvad der er mere relevant, udelukkes de udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen, således fra Unionens udgifter.

EFRU — Den Tjekkiske Republik

I 2012 foretog Kommissionen samlede faste finansielle korrektioner af alle udgifter under de pågældende tjekkiske programmer. Kommissionen bemærker, at selv om den har gjort alt, hvad den kan, og handlet i fuld overensstemmelse med de gældende forordninger for at beskytte EU's budget i det regnskabsår, som Retten har revideret, har ovenstående faste korrektion ikke haft indvirkning på Rettens beregning af den anslåede fejlforekomst for 2012 (se punkt 5.26, 5.33 og 5.62).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 1.3 — Eksempler på finansielle korrektioner med effekt på støttemodtagerniveau

EFRU — Rumænien

Med hensyn til et rumænsk operationelt program under EFRU konstaterede Kommissionen i perioden 2010 til 2012 alvorlige generelle mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne og mangler vedrørende offentlige indkøb.

Efter at have afbrudt betalingerne aftalte Kommissionen med de rumænske myndigheder, at der skulle foretages individuelle korrektioner på projektniveau. Dette blev afspejlet i den godtgørelse, som Kommissionen betalte til Rumænien i december 2012.

EFRU — Slovakiet

Kommissionen og den slovakiske revisionsmyndighed konstaterede alvorlige mangler i procedurerne for offentlige indkøb. De nationale myndigheder kontrollerede en repræsentativ stikprøve af kontrakter. På grundlag af dette arbejde accepterede Slovakiet en korrektion på 7,3 % (32 millioner euro af EU-bidraget frem til udgangen af 2012) beregnet ved ekstrapolering af testresultater vedrørende de 1 919 individuelle kontrakter, der var undertegnet før den 30. oktober 2012.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 1.3 — Eksempler på faste finansielle korrektioner med effekt på støttemodtagerniveau

EFRU — Rumænien

Kommissionen gør opmærksom på de proaktive korrigerende foranstaltninger, som den iværksatte i form af betalingsafbrydelser og betydelige finansielle korrektioner af fire af de fem EFRU-hovedprogrammer i Rumænien, hvor Kommissionen havde konstateret alvorlige mangler under revisionsarbejdet. Programmerne var blevet korrigeret med en fast sats på mellem 10 % og 25 % afhængigt af den specifikke situation for hvert prioriteret felt.

EFRU — Slovakiet

I 2012 foretog Kommissionen samlede faste finansielle korrektioner af alle udgifter under de pågældende slovakiske programmer. Kommissionen bemærker, at selv om den har gjort alt, hvad den kan, og handlet i fuld overensstemmelse med de gældende forordninger for at beskytte EU's budget i det regnskabsår, som Retten har revideret, har ovenstående faste korrektion ikke haft indvirkning på Rettens beregning af den anslåede fejlfrekvens for 2012 (se punkt 5.26, 5.33 og 5.62).

Kommissionen bemærker, at Retten mente, at den faste korrektion kun indvirkede på individuelle projekter i det slovakiske eksempel, når disse projekter havde været underlagt individuelle revisioner, idet de indgik i den repræsentative stikprøve af 77 kontrakter, der dannede grundlag for ekstrapoleringen, og således blev genstand for detaljerede individuelle korrigerende foranstaltninger. I forbindelse med et andet projekt, for hvilket der var blevet fastsat en fast korrektion, men som ikke indgik i den repræsentative stikprøve, medlemsstaten havde revideret, mente Retten, at den fejl, Retten havde konstateret, ikke var blevet korrigeret på trods af den faste korrektion, og Retten medtog den derfor i fejlfrekvensen. Det ville have store omkostningsmæssige konsekvenser for Kommissionen og medlemsstaterne at udvide forvaltningskontrollen og -revisionen af individuelle projekter, og derfor anvendes faste korrektioner i overensstemmelse med lovgivningsrammen.

Indvirkning på revisionserklæringen

1.30. Retten bifalder Kommissionens hurtigere indgriben i forbindelse med gennemførelsen af finansielle korrektioner vedrørende Rumænien, Den Tjekkiske Republik og Slovakiet, og den noterer sig de fremskridt, der er sket med hensyn til den gamle finansielle korrektion vedrørende Spanien. Tilingen og arten af de finansielle korrektioner har betydning for deres indvirkning på budgettet, på medlemsstaterne, på støttemodtagerne og på Rettens arbejde.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.31. Retten har overvejet disse korrektioners indvirkning på dens revisionskonklusioner:

- a) Den finansielle korrektion vedrørende Spanien (jf. tekstboks 1.1) er en reaktion på problemer, der blev konstateret indtil 2008. Der vil dog også blive foretaget betalinger i 2013 (og muligvis i senere år), og disse vil eventuelt blive undersøgt af Retten i forbindelse med dens normale revisionscyklus
- b) Korrektionerne vedrørende ESF i Rumænien og EFRU i Den Tjekkiske Republik var faste korrektioner. De foretagne korrektioner omfatter ikke inddrivelse (jf. tekstboks 1.2) fra støttemodtagere eller detaljerede korrektioner på projektniveau. De fejl, som Retten konstaterede, er således stadig relevante i forbindelse med de udgifter, som medlemsstaterne anmeldte for at dokumentere deres anmodninger om godtgørelse ⁽²¹⁾
- c) Korrektionen vedrørende EFRU i Rumænien og en del af korrektionen vedrørende EFRU i Slovakiet (jf. tekstboks 1.3) blev foretaget i løbet af 2012 og omfattede også detaljerede korrektioner på projektniveau. Retten tog hensyn til dette ved undersøgelsen af de projekter, der var berørt af korrektionen: Fejlene i disse projekter blev ikke kvantificeret, og de er derfor udelukket fra Rettens skøn over fejlforekomsten ⁽²²⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

1.31.

- a) Den finansielle korrektion vedrørende Spanien blev foretaget i 2012 baseret på (delvise) endelige betalinger. Denne korrektion bidrager derfor til at sikre, at Kommissionens betalinger i 2012 ikke går til udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen.

Kommissionen bemærker endvidere, at betalinger, fejl og korrektioner under samhørighedspolitikken skal vurderes inden for rammerne af de flerårige programmer. Kommissionen har i en nylig rapport udarbejdet på anmodning af dechargemyndigheden godtgjort, at Kommissionens finansielle korrektioner i forbindelse med programmerne for 2000-2006 samt medlemsstaternes yderligere korrektioner og denne finansielle korrektion for Spanien omfatter mindst 5,6 % af EFRU-bevillingerne i 2000-2006 (og 6,2 % pr. 31. marts 2013).

- b) Selv om Kommissionens betalinger gik til projekter, der kan have været fejlbehæftede, er det Kommissionens opfattelse, at ikke-støtteberettigede udgifter, der er blevet anmeldt af de endelige støttemodtagere, på grund af de faste korrektioner ikke godtgøres over EU's budget (se kapitel 5 (punkt 5.26, 5.33 og 5.62) og 6 (punkt 6.14, 6.15, 6.37 og 6.40)).

- c) Se Kommissionens svar i tekstboks 1.3. Der var her tale om en række slovakiske projekter omfattet af Rettens stikprøve, som dannede grundlag for den faste korrektion på 7,3 % af næsten 2 000 projekter. Et andet slovakisk projekt, som ikke blev individuelt revideret af medlemsstaten inden Rettens revision, indgik i Rettens skøn over fejlforekomsten. Denne forskelsbehandling af projekter undergivet den samme faste korrektion er i strid med princippet om kontrollernes omkostningseffektivitet og de underliggende årsager til anvendelsen af faste korrektioner i henhold til finansforordningen.

⁽²¹⁾ Jf. punkt 1.40 i Rettens årsberetning for regnskabsåret 2009.

⁽²²⁾ Jf. punkt 1.39 i Rettens årsberetning for regnskabsåret 2009.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.32. Med hensyn til landbrugsudgifterne skal det bemærkes, at Kommissionens overensstemmelsesafgørelser er rettet mod medlemsstaterne og i de fleste tilfælde ikke fører til inddrivelse fra støttemodtagerne (jf. punkt 1.26), samt at de afspejler udgifter i fortiden (jf. punkt 4.28 i kapitel 4). Effekten af disse finansielle korrektioner kommer derfor for sent til at kunne indvirke på Rettens vurdering af fejlforekomsten i det aktuelle rapporteringsår.

1.33. De finansielle korrektioner, som Kommissionen har iværksat, og som førte til detaljerede korrektioner af projektudgifter eller tilbagebetalinger i årets løb, har reduceret den anslåede fejlforekomst for 2012. Faste korrektioner, som ikke fjerner regelstridige udgifter fra anmeldelsen eller korrigerer regelstridige udgifter på projektniveau, har ingen indvirkning på Rettens skøn over fejlforekomsten.

1.34. Kommissionen gør en stor indsats for at identificere og forbedre ineffektive overvågnings- og kontrolsystemer som fastsat i EU-lovgivningen. Men Kommissionen kan ikke gå længere, dvs. tvinge medlemsstaterne til at inddrive midlerne fra støttemodtagerne.

KOMMISSIONENS SVAR

1.32. Efter Kommissionens opfattelse dækker de finansielle korrektioner i tilstrækkelig grad risikoen for EU's budget forbundet med udgifter under delt forvaltning. De finansielle korrektioner fritager ikke medlemsstaterne fra forpligtelsen til at inddrive uberettigede betalinger fra støttemodtagerne, når det er gennemførligt og omkostningseffektivt. Med hensyn til timingen af de finansielle korrektioner vil Kommissionen fortsætte sine bestræbelser på at forbedre og fremskynde processen, navnlig som led i forberedelsen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik, under hensyntagen til behovet for at opretholde kvalitetsstandarder og medlemsstaternes berigtigelsesret. Derfor mener Kommissionen, at der bør tages hensyn til efterfølgende finansielle korrektioner og inddrivelse i overensstemmelse med EU-reglerne for at afspejle, i hvilket omfang udgifterne over tid stadig er berørt af transaktioner, der er afholdt i strid med lovgivningen, efter at der er udført overvågning og kontrol.

1.33. Kommissionen understreger, at faste korrektioner beskytter EU's budget ved at udelukke regelstridige udgifter fra EU-finansiering.

Se svarene til punkt 1.29 til 1.31.

1.34. Sideløbende med gennemførelsen af finansielle korrektioner løses alle identificerede systemproblemer gennem handlingsplaner til ændring af forvaltnings- og kontrolsystemer, der gennemføres af den pågældende medlemsstat.

Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning om den integrerede struktur for intern kontrol vedtaget i juli 2013 Kommissionen til strengt at anvende artikel 32, stk. 5, i finansforordningen, der har følgende ordlyd: »Hvis omfanget af fejl under gennemførelsen af programmet vedvarende er højt, skal Kommissionen udpege svaghederne i kontrolsystemerne, analysere omkostninger og fordele ved mulige korrigerende foranstaltninger og tage eller foreslå passende skridt i form af f.eks. forenkling af de gældende bestemmelser, forbedring af kontrolsystemer og ændring af programmets ... udformning.«

I lys af den forventede reduktion af menneskelige ressourcer, problemer i lovgivningsproceduren for perioden 2014-2020 med at sikre den foreslåede forenkling og målet om omkostningseffektive kontroller mener Kommissionen ikke, at gennemførelsen af dette nye krav, navnlig på området delt forvaltning, kan begrænses til foranstaltninger, hvor der kun er fokus på at opnå en indvirkning på den årlige fejlforekomst i betalingerne til de endelige støttemodtagere. Finansielle korrektioner og inddrivelse på medlemsstatsniveau, der gennemføres i flerårige programmets gennemførelsesperiode, vil altid være en vigtig faktor, som der skal tages hensyn til i lighed med de fortsatte bestræbelser på at forenkle regler og ændre og styrke systemer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.35. Med henblik på programmeringsperioden 2014-2020 har Kommissionen foreslået, at uregelmæssigheder, der opdages efter forelæggelsen af de nationale myndigheders årsregnskab, automatisk skal føre til en nettoreduktion af EU-finansieringen og dermed øge medlemsstaternes incitament til at foretage effektiv kontrol⁽²³⁾. Hvis et sådant forslag vedtages, vil Retten overveje, om det har betydning for dens metodik.

Den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter

De årlige aktivitetsrapporter

1.36. Kommissionen delegerer den daglige forvaltning af budgettet til generaldirektørerne for Kommissionens generaldirektorater og den administrerende direktør for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (generaldirektørerne⁽²⁴⁾). Kommissionen stiller krav om, at disse generaldirektører i årlige aktivitetsrapporter afgiver revisionserklæringer om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed⁽²⁵⁾. I Kommissionens instrukser vedrørende udarbejdelsen af disse erklæringer er det fastsat, at generaldirektørerne skal tage forbehold, a) hvis der er indtruffet en begivenhed med alvorlige konsekvenser for Kommissionens omdømme, eller b) hvis effekten af de anslåede fejlforekomster efter fradrag af allerede foretagne finansielle korrektioner og inddrivelses stadig er væsentlig.

1.35. *Kommissionen bemærker, at nettoreduktioner af EU-støtte som følge af Rettens nuværende tilgang ikke har nogen indvirkning på Rettens skøn over fejlforekomsten, hvis medlemsstaterne ikke inddriver beløbene fra de endelige støttemodtagere, eller hvis de vedrører tidligere år.*

⁽²³⁾ Jf. Rettens årsberetning for 2011, punkt 5.73, anbefaling 1: »Retten anbefaler, at Kommissionen [...] gør sanktionssystemerne mere effektive ved at øge effekten af finansielle korrektioner og ved at begrænse mulighederne for at erstatte de ikke-støtteberettigede udgifter med andre udgifter, som Kommissionen har foreslået det på samhørighedsområdet vedrørende den næste programmeringsperiode.«

⁽²⁴⁾ Udtrykket »generaldirektør« anvendes her som betegnelse for alle de personer, der underskriver disse erklæringer. Erklæringerne er undertegnet af Kommissionens generalsekretær, 36 generaldirektører, syv direktører og fire ledere af de øvrige tjenester samt den administrerende direktør for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

⁽²⁵⁾ De årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenester kan findes på Kommissionens netsted: http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.37. Med hensyn til 2012 erklærede alle generaldirektørerne, at de havde »rimelig sikkerhed for, at de midler, der var afsat til tjenestens aktiviteter, var blevet anvendt til de tilsigtede formål og i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, og at de eksisterende kontrolprocedurer giver den nødvendige garanti for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed«. 14 generaldirektører tog dog i alt 23 kvantificerede forbehold med hensyn til udgifterne (jf. **tabel 1.3**). Endvidere tog generaldirektøren for GD for Budget ligesom året før forbehold i sin erklæring om indtægterne.

1.38. Den Interne Revisionstjeneste foretog en »begrænset revision« af tre generaldirektorater⁽²⁶⁾. Som følge heraf har GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter taget større forbehold end tidligere. GD for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid og GD for Forskning og Innovation har også taget større forbehold, men de hænger ikke sammen med konklusionerne i Den Interne Revisionstjenestes begrænsede revision. Ikke alle anbefalingerne vedrørende de årlige aktivitetsrapporter blev efterkommet i de årlige aktivitetsrapporter for 2012, og Den Interne Revisionstjeneste fortsætter sin undersøgelse af en række andre generaldirektorater med hensyn til de årlige aktivitetsrapporter for 2013.

KOMMISSIONENS SVAR

1.38. *Kommissionens tjenestegrene har forpligtet sig til at efterkomme alle Den Interne Revisionstjenestes anbefalinger i forbindelse med udarbejdelsen af de årlige aktivitetsrapporter for 2013.*

⁽²⁶⁾ GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (jf. kapitel 3, punkt 3.31-3.36, og kapitel 4, punkt 4.38-4.40), GD for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid (jf. kapitel 7, punkt 7.24 og tekstboks 7.2) og GD for Forskning og Innovation (jf. kapitel 8, punkt 8.24).

Tabel 1.3 — Kvantificerede forbehold i Kommissionens årlige aktivitetsrapporter

(millioner euro)

Kapitel	GD/tjeneste ⁽¹⁾	Årsag til forbeholdet ⁽²⁾	Omfattede betalinger til relevante ABB-aktiviteter i alt ⁽³⁾	Kvantificering af forbeholdet ⁽²⁾	Risikofyldt beløb ⁽⁴⁾	
3	AGRI	Alvorlige mangler i medlemsstaternes kontrolsystemer vedrørende direkte støtte i Bulgarien, Frankrig og Portugal	40 880,0	407,3	932,1	
4	AGRI	Fejl opdaget af medlemsstaterne i udgifterne til udvikling af landdistrikter	13 257,8	202,7	202,7	
	MARE	Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende de operationelle programmer under FIUF i Tyskland (mål 1)	2,4	0,0	0,0	
		Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende EFF i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Spanien, Frankrig, Italien, Rumænien, Sverige og Det Forenede Kongerige	477,6	21,1	21,1	
SANCO	Fejl i medlemsstaternes omkostningsanmeldelser vedrørende programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme på politikområdet fødevarer og foder	256,0	8,8	8,8		
5	REGIO	Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden/IPA i programmeringsperioden 2007-2013 i 16 medlemsstater og 12 programmer for europæisk territorialt samarbejde	35 474,5	309,5	min. 769,5 max. 1 716,9	
		Forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2000-2006 i 5 medlemsstater	2 612,7	10,9	10,9	
6	EMPL	Svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende ESF i Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Polen, Rumænien, Slovakiet og Det Forenede Kongerige i programmeringsperiode 2007-2013	10 719,0	68,0	250,2	
		Svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne vedrørende IPA i to kandidatlande	58,5	0,9	0,9	
7	DEVCO	Risiko med hensyn til transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed (samlet tal for hele generaldirektoratet)	3 853,2	138,7	259,5	
	FPI	Potentielle problemer med lovlighed og formel rigtighed samt risici med relation til valgobservationsmissioner	25,9	2,2	2,2	
8	RTD	Fejl i omkostningsanmeldelser vedrørende tilskud under 6. rammeprogram (RP6)	323,4	8,2	8,2	
	ENER		17,0	1,1	1,1	
	MOVE		7,0	0,7	0,7	
	ENTR		2,8	0,1	0,1	
	RTD	Fejl i omkostningsanmeldelser vedrørende tilskud under 7. rammeprogram (RP7)	3 456,4	103,1	103,1	
	CNECT		1 160,8	15,9	15,9	
	ENTR		329,3	2,4	2,4	
	ENER		135,1	3,1	3,1	
	MOVE		56,0	0,5	0,5	
	REA		Fejl i omkostningsanmeldelser vedrørende RP7-tilskud til rumfart og sikkerhed	239,4	4,2	4,2
			Fejl i omkostningsanmeldelser vedrørende RP7-tilskud til små og mellemstore virksomheder	194,6	7,7	7,7
	EACEA	Fejl i tilskudsbetalinger fra 2011-2012-budgettet vedrørende programmet for livslang læring (2007-2013)	120,0	4,2	4,2	
	I alt			113 659,5	1 321,3	min. 2 609,1 max. 3 556,5

(¹) Den fulde liste over Kommissionens GD'er/tjenester fås på <http://publications.europa.eu/code/en/en-390600.htm>.

(²) *Kilde:* De årlige aktivitetsrapporter fra generaldirektoraterne, tjenesterne og forvaltningsorganerne. »Årsag til forbeholdet« hentet fra del 3.2 (afsnit) eller del 4, »Kvantificering af forbeholdet« hentet fra del 3.1 og 3.2.

Hvad angår GD MARE henvises der desuden til side 67 i den årlige aktivitetsrapport. Forbeholdet kvantificeres imidlertid til 0,0 euro, fordi der ikke blev afholdt betalinger i 2012. Tallet for GD REGIO omfatter 1,5 millioner euro vedrørende IPA i perioden 2007-2013. Tallet for GD DEVCO er beregnet uden EUF med $3\,853,2 \times 3,6\%$. Hvad angår forvaltningsorganet EACEA gælder kvantificeringen i den årlige aktivitetsrapport to år, og i denne tabel er der medtaget 50 % af beløbet på 8,4 millioner euro.

(³) *Kilde:* Det konsoliderede regnskab for 2012, betalinger i 2012 vedrørende poster i det aktivitetsbaserede budgetsystem (ABB).

(⁴) I denne kolonne vises Kommissionens kvantificering af »risikofyldte beløb« fra den sammenfattende rapport. Tallene bygger på kvantificeringen af forbeholdene i de årlige aktivitetsrapporter samt, i forbindelse med delt forvaltning, en kvantificering af den samlede risiko vedrørende de betalinger til operationelle programmer, der ikke er omfattet af et forbehold. Hvad angår GD DEVCO omfatter tallet en kvantificering af EUF-udgifterne (*kilde:* de årlige aktivitetsrapporter, del 3.1 og 3.2). Den metode, der anvendes til kvantificering af »risikofyldte beløb« i den sammenfattende rapport, er ændret i forhold til tidligere år.

Beløbene er beregnet på grundlag af oplysninger fra de årlige aktivitetsrapporter: GD AGRI, side 54, tabel 3.2 (16,7 + 915,4 million euro); GD REGIO, side 67 og 68 (jf. kapitel 5, punkt 5.54); GD EMPL, tabel på side 71.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Den sammenfattende rapport

1.39. Sammenfatningen af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2012 («den sammenfattende rapport») (27) blev vedtaget af Kommissionen den 5. juni 2013. Den sammenfattende rapport er både:

- a) et instrument, som skal sikre intern ansvarlighed i Kommissionen med hensyn til generaldirektoraternes anvendelse af budgettet og
- b) et instrument, som skal sikre eksternt ansvarlighed (af Kommissionen kaldet »politisk ansvarlighed«).

1.40. Den sammenfattende rapport behøver ikke at indeholde en eksplicit erklæring om, at midlerne er blevet brugt i overensstemmelse med forordningerne, og der er således ikke tale om en erklæring som den, der ifølge EU-lovgivningen nu kræves af nationale organer med ansvar for at forvalte EU-midler (28).

1.41. Den sammenfattende rapport samler (29) de »risikofyldte beløb«, der er identificeret i de årlige aktivitetsrapporter (jf. **tabel 1.3**). Udtrykket »risikofyldte beløb« defineres ikke i den sammenfattende rapport, og beløbene beregnes ikke på samme måde i de forskellige generaldirektorater (30). Kommissionen anslår de »risikofyldte beløb« til i alt at ligge mellem 1,9 % (2,6 milliarder euro) og 2,6 % (3,5 milliarder euro) af årets samlede betalinger. Dermed anerkender Kommissionen, at fejlforekomsten i udgifterne sandsynligvis er væsentlig. Kommissionens kvantificering af »risikofyldte beløb« kan ikke direkte sammenlignes med Rettens skøn over fejlforekomsten. Det anføres imidlertid direkte i den sammenfattende rapport, at »risikobehæftede beløb på en række områder, navnlig udvikling af landdistrikter, sandsynligvis er undervurderet på grund af de pålidelighedsproblemer, som Den Interne Revisionstjeneste har afsløret«. Som følge heraf pålægger Kommissionen i den sammenfattende rapport sine centrale tjenestegrene at revidere de forskellige metoder, der benyttes til at vurdere de beløb, der skønnes at være risikofyldte (jf. fodnote 30).

(27) Sammenfatningen offentliggøres på Kommissionens netsted: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/synthesis_report_2012_en.pdf, og det samme gør bilagene til den: http://ec.europa.eu/atwork/pdf/synthesis_report_2012_annex_en.pdf.

(28) Jf. artikel 59, stk. 5, litra a), i forordning (EF, Euratom) nr. 966/2012.

(29) »Sammenfatning af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2012«, afsnit 4, s. 8.

(30) Den sammenfattende rapport, s. 8, tekstboks 1: »For at sikre konsekvens og sammenlignelighed pålægger Kommissionen de centrale tjenestegrene at revidere de forskellige metoder, der benyttes til at vurdere de beløb, der skønnes at være risikofyldte.«

1.39. Den sammenfattende rapport er det dokument, der er vedtaget af kollegiet på grundlag af de årlige aktivitetsrapporter og den interne revisors generelle udtalelse under hensyntagen til Rettens årsberetning og Europa Parlamentets dechargebeslutning, hvori Kommissionen tager det overordnede politiske ansvar for EU-budgettets forvaltning i medfør af artikel 317 i TEUF.

1.40. Den eksplicite erklæring om, at midlerne er blevet brugt i overensstemmelse med forordningerne, er anført i generaldirektørenes årlige aktivitetsrapporter. I den forvaltningsstruktur, der er blevet besluttet for Europa-Kommissionen, har generaldirektørerne dette ansvar, hvorimod kollegiet har det politiske ansvar. Det bekræftes i finansforordningen (artikel 66, stk. 9).

1.41. For så vidt angår Kommissionens tilgang til kvantificering af restfejlfrekvensen i forbindelse med kontrol over flerårige programmeringsperioder og således eksponeringen (risikofyldte beløb), se svaret til punkt 1.12.

Som anført i den sammenfattende rapport er Kommissionen opmærksom på de spørgsmål, som Retten har rejst, og træffer foranstaltninger til harmonisering af metoderne til at beregne det risikofyldte beløb.

Det er vigtigt at tage hensyn til, at de nuværende problemer primært skyldes upålidelige fejlforekomster meddelt af medlemsstaterne. Kommissionen gør en stor indsats for at forbedre deres pålidelighed, navnlig ved at forhøje dem, hvis det findes nødvendigt (se svarene til punkt 3.31 til 3.36, 4.38 til 4.39 og 6.35 til 6.39.).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.42. I den sammenfattende rapport sammenholdes det samlede »risikofyldte beløb« med gennemsnittet af de finansielle korrektioner, der er foretaget over de seneste fire år, og bemærker, at de gennemsnitlige finansielle korrektioner og inddrivelses i de seneste fire år har ligget tæt på det risikofyldte beløb vedrørende 2012. Denne sidestilling bør ses i den rette sammenhæng:

- Retten har nævnt timingen af de finansielle korrektioner og deres indvirkning på medlemsstaterne, jf. punkt 1.19-1.35
- Det anerkendes i den sammenfattende rapport, at de kvantificerede »risikofyldte beløb« sandsynligvis er sat for lavt på grund af de metoder, der anvendes, f.eks. i forbindelse med samhørighedspolitikken (jf. kapitel 5, punkt 5.57 og 5.58) og udvikling af landdistrikter (jf. kapitel 4, punkt 4.38), og på grund af mangler i de oplysninger, som Kommissionen modtager fra andre organer, der forvalter EU-midler
- En finansiel korrektion fører typisk til, at medlemsstaten anmelder nye udgifter, som også kan være behæftet med fejl.

1.43. Den sammenfattende rapport omhandler ikke kun lovlighed og formel rigtighed. Et af de andre væsentlige emner, der behandles, er instrukserne til Kommissionens tjenester om at forbedre resultatrammen for at skabe en »resultatbaseret kultur hele vejen gennem organisationen«⁽³¹⁾. Kommissionen udtrykker desuden bekymring over, at flere af de forslag til sektorlovgivning, som den har fremsat med henblik på den nye programperiode for at sikre en mindre kompliceret retlig ramme, ikke tages op.

KOMMISSIONENS SVAR

1.42. Som anført i den sammenfattende rapport og på grundlag af erfaringen fra de sidste fire år (2009-2012) står de finansielle korrektioner og inddrivelses mål med det anslåede risikofyldte beløb. Denne tilgang med gennemsnitlige finansielle korrektioner og inddrivelses kan endog anses for at være konservativ, da flere fejl et år sandsynligvis vil føre til flere finansielle korrektioner og inddrivelses fremover. Tilgangen i Kommissionens svar til punkt 1.12 understøtter dette synspunkt. I lyset af væsentlighedstærsklen på 2 % mener Kommissionen derfor, at budgettet er beskyttet som helhed på trods af undervurdering af visse risikofyldte beløb. Se svarene til punkt 1.19 til 1.35.

- Udformningen af de flerårige korrektionsmekanismer i finansforordningen og sektorforordningerne er i vid udstrækning afgørende for timingen af de finansielle korrektioner og deres indvirkning på medlemsstaterne og støttemodtagerne. Denne flerårige retlige ramme er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med en årlig tilgang. I Kommissionens sammenfattende rapport tages der naturligvis hensyn til den gældende retlige ramme for flerårige overvågnings- og kontrolsystemernes evne til at korrigere fejl.
- Kommissionen har gjort en stor indsats for at forbedre pålideligheden af medlemsstaternes fejlstatistikker. Selvom Kommissionen anerkender, at der fortsat er problemer, har Kommissionens foranstaltninger sikret, at de risici, der afdækkes i de årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport, generelt giver et retvisende billede af restfejlfrekvensen.
- Erstatningen af udgifter, der ikke er støtteberettigede, med støtteberettigede udgifter, er i fuld overensstemmelse med den retlige ramme. Det var lovgiverens formål at sikre, at midlerne rent faktisk bruges på støtteberettigede projekter i medlemsstaterne.

Kommissionens forslag til forordning om fælles bestemmelser, som dækker de europæiske strukturfonde for perioden 2014-2020, omfatter bestemmelser om finansielle korrektioner, der reducerer tildelingen af budgetmidler til den pågældende medlemsstat, og indebærer således en nettoreduktion, hvis svagheden/manglen ikke blev identificeret af medlemsstaten. Medlemsstaterne vil således i højere grad blive tilskyndet til at indføre et effektivt overvågnings- og kontrolsystem.

⁽³¹⁾ Rettens vurdering af tre udvalgte generaldirektoraters rapportering om resultater præsenteres i kapitel 10.

Samlet vurdering

1.44. I den sammenfattende rapport sidestilles mængden af de midler, der er brugt i strid med reglerne, med indvirkningen af de finansielle korrektioner. Retten mener, at disse tal bør ses i den rette sammenhæng. Det anføres direkte i den sammenfattende rapport, at de fremlagte tal sandsynligvis undervurderer det samlede risikoniveau. Retten har beskrevet de finansielle korrektioners iboende begrænsninger med hensyn til at korrigere fejl (jf. punkt 1.19-1.35). Finansielle korrektioner kan spille en væsentlig rolle ved at give medlemsstaterne incitamenter til at sikre en bedre udnyttelse af midlerne, men det er vigtigt ikke at overvurdere deres effekt med hensyn til at sikre udgifternes formelle rigtighed.

1.44. Kommissionen vurderer ikke indvirkningen af de finansielle korrektioner og inddrivelses på korrektionen af fejl i betalingerne til de endelige støttemodtagere, men undersøger i stedet på grundlag af den retlige ramme i finansforordningens artikel 59 og 80, om de i tilstrækkelig grad beskytter EU's budget som helhed ved at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering.

Kommissionen indtog en forsigtig holdning til beregningen af de pågældende beløb. Kommissionens analyse omfattede kun de finansielle korrektioner (i 2012 ca. 3,7 mia. EUR) og inddrivelses (i 2012 ca. 0,7 mia. EUR), der blev gennemført af Kommissionen selv og var direkte rettet mod fejl eller risiko for fejl, der skyldes svagheder i medlemsstaternes overvågnings- og kontrolsystemer (i 2012 i alt 4,4 mia. EUR).

Som følge af denne tilgang medtog Kommissionen ikke:

- inddrivelses af forskud, der ikke var brugt, da der ikke var blevet afholdt udgifter (i 2012 ca. 0,6 mia. EUR). Beregningen af de beløb, der skal tilbagebetales til EU's budget, skal imidlertid baseres på en analyse og validering af støtteberettigelsen af de udgifter, der danner grundlag for clearing af det pågældende forskud og udelukkelsen af udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen
- inddrivelses og tilbageberegninger gennemført af medlemsstaterne (fra 2007 til 2012) for programmeringsperioden 2007-2013 som følge af deres egen indsats (ca. 1,6 mia. EUR), der korrigerer uregelmæssige beløb modtaget af de endelige støttemodtagere.

Efter Kommissionens opfattelse bør ovennævnte beløb tages i betragtning i forbindelse med analysen af den langsigtede indvirkning på lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter, der er blevet anmeldt af de endelige støttemodtagere. Med det formål at tilvejebringe mere fuldstændige oplysninger vil Kommissionen derfor inkludere disse oplysninger i sine fremtidige meddelelser om beskyttelsen af EU's budget.

Kommissionen vurderer på grundlag af den retlige ramme i finansforordningens artikel 59 og 80 og tilgængelige data, om den i tilstrækkelig grad beskytter EU's budget som helhed ved at udelukke udgifter, der er afholdt i strid med gældende lovgivning, fra EU-finansiering.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.45. Det bør overvejes, om den sammenfattende rapport fortsat er velegnet til at opfylde målsætningerne for både intern og ekstern ansvarlighed. Den sammenfattende rapport færdiggøres i henhold til en tidsplan, der er fastsat i finansforordningen, men det er for sent til, at den kan udgøre et væsentligt input for Revisionsrettens arbejde. Den offentliggøres ikke sammen med det konsoliderede regnskab. Den sammenfattende rapport behøver ikke at indeholde — og indeholder ikke — en eksplicit erklæring af samme type som dem, der afgives i andre sammenhænge ⁽³²⁾.

BUDGETFORVALTNING

1.46. I 2012 kunne Kommissionen ikke imødekomme alle betalingsanmodninger med de midler, der var til rådighed. Blandt de faktorer, der lå til grund for denne situation, kan nævnes udvidelsen af kløften mellem bevillingerne til forpligtelser og bevillingerne til betalinger samt kumuleringen af uindfriede forpligtelser fra tidligere år ⁽³³⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

1.45. Kommissionen er af den opfattelse, at den sammenfattende rapport mere end opfylder kravene i finansforordningen, hvor følgende fastslås i artikel 66: »Kommissionen sender senest den 15. juni hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en sammenfatning af årsberetningerne for det foregående år.« Den sammenfattende rapport er det dokument, hvori kollegiet tager det overordnede politiske ansvar i medfør af artikel 317 i TEUF. Den indeholder en analyse af forbeholdene og begrundelsen herfor og giver tjenestegrenene instrukser om, hvordan de skal rette op på de tilbageværende svagheder.

Efter Kommissionens opfattelse opfylder de årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport i forening målsætningerne for både intern og ekstern ansvarlighed defineret af Retten. De årlige aktivitetsrapporter færdiggøres i tide til at blive taget i betragtning af Retten, og de indeholder en eksplicit erklæring på linje med erklæringen på andre områder. Den sammenfattende rapport er sammenfatningen af de årlige aktivitetsrapporter og er det dokument, hvori kollegiet tager det overordnede politiske ansvar i medfør af artikel 317 i TEUF.

De årlige aktivitetsrapporter og den sammenfattende rapport er offentlige dokumenter, som alle interessenter har let adgang til. Kommissionen vil følge Rettens forslag om at linke fra det konsoliderede regnskab til de sider, hvor den sammenfattende rapport og de årlige aktivitetsrapporter offentliggøres.

1.46. Budgettet vedtages af budgetmyndigheden. Da Kommissionens budgetforslag for 2012 blev beskåret af budgetmyndigheden, var Kommissionen nødt til at fremsætte en anmodning om et ændringsbudget for at imødekomme medlemsstaternes betalingsanmodninger for regionalpolitik og udvikling af landdistrikter. Det blev imidlertid ligeledes beskåret af budgetmyndigheden, hvilket resulterede i et stort efterslæb på 12,1 mia. EUR i uindfriede betalingsanmodninger vedrørende regionalpolitik ved årets udgang. Inden for udvikling af landdistrikter var der en forholdsvis begrænset mangel på betalingsbevillinger på 101,4 mio. EUR i 2012-budgettet.

⁽³²⁾ F.eks. den forvaltningserklæring, der skal afgives af organerne i medlemsstaterne (finansforordningens artikel 59, stk. 5, litra a), og den redegørelse for virksomhedsledelse, der stilles krav om i artikel 46, litra a), i Rådets fjerde direktiv (78/660/EØF) af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11).

⁽³³⁾ Jf. punkt 1.36-1.38 i Rettens årsberetning for 2011.

Kommissionen anvendte alle tilgængelige redskaber til at maksimere gennemførelsen af budgettet, herunder det nye redskab i finansforordningen »overførsel ved årets udgang«. Det gjorde det muligt at poole uudnyttede bevillinger fra alle udgiftsområder og foretage betalinger på 211 mio. EUR under regionalpolitik ved udgangen af december.

Budgetbevillinger til forpligtelser og betalinger

1.47. Det endelige EU-budget gav institutionerne mulighed for at indgå forpligtelser for 148,7⁽³⁴⁾ milliarder euro og afholde betalinger for 136,8⁽³⁵⁾ milliarder euro.

1.48. Disse bevillinger blev udnyttet fuldt ud. Der blev indgået forpligtelser for 99,6 % af det samlede disponible beløb (99,3 % i 2011) og afholdt betalinger for i alt 99,1 % af det disponible budget (98,6 % i 2011).

⁽³⁴⁾ Beløb til rådighed til forpligtelser i 2012 og i senere regnskabsår. De samlede bevillinger til forpligtelser omfattede et beløb på 0,3 milliarder euro, der var fremført fra 2011, og et beløb fra seks ændringsbudgetter på i alt 1,2 milliarder euro. Desuden kunne der indgås forpligtelser for formålsbestemte indtægter på 6,3 milliarder euro, der ikke var en del af de 148,7 milliarder euro. Formålsbestemte indtægter anvendes til finansiering af specifikke udgiftsposter (jf. artikel 18 i finansforordningen — Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1)). Der er bl.a. tale om indtægter fra tilbagebetaling af fejlagtigt udbetalte beløb, der føres tilbage på de oprindelige budgetposter, bidrag fra EFTA-medlemmer, der forhøjer budgetposter, og indtægter fra tredjemand i henhold til aftaler, som fastsætter, at der skal ydes et finansielt bidrag til EU-aktiviteter.

⁽³⁵⁾ Beløb, som der kunne afholdes betalinger for i regnskabsåret. De samlede bevillinger til betalinger omfattede et beløb på 1,1 milliard euro fremført fra 2011 og et beløb fra seks ændringsbudgetter på i alt 6,7 milliarder euro. Desuden kunne der afholdes betalinger for formålsbestemte indtægter på 6,8 milliarder euro, der ikke var en del af de 136,8 milliarder euro.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.49. Udnyttelsen af de bevillinger til betalinger, som var underlagt forpligtelsesloftet i den finansielle ramme, lå 0,8 milliarder euro under loftet. De øvrige bevillinger, dvs. midler, der ikke var underlagt forpligtelsesloftet i den finansielle ramme, beløb sig til i alt 1,2 milliarder euro ⁽³⁶⁾. Udnyttelsen af bevillingerne til betalinger lå 5,6 milliarder euro under loftet, når alle midler tages i betragtning.

Budgetresultatet

1.50. Indtægterne oversteg betalingerne ⁽³⁷⁾ med 1,0 milliard euro ⁽³⁸⁾ i 2012 (1,5 milliarder euro i 2011). Dette overskud ⁽³⁹⁾ vil blive modregnet i de egne indtægter, der skal opkræves fra medlemsstaterne i 2013.

⁽³⁶⁾ I henhold til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1) kan visse forpligtelsesbevillinger i budgettet, f.eks. vedrørende Nødhjælpsreserven, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, fleksibilitetsinstrumentet og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, overstige loftet. I 2012 var de forpligtede beløb: Nødhjælpsreserven 224 millioner euro, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond 688 millioner euro, fleksibilitetsinstrumentet 200 millioner euro og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen 74 millioner euro, i alt 1 186 millioner euro.

⁽³⁷⁾ Ud over pengetransaktioner er visse fremførte betalingsbevillinger medregnet. Det er fastsat i artikel 15 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1), at der ved beregningen af dette overskud skal tages hensyn til betalingsbevillinger fremført fra det foregående regnskabsår, annulleringer af uudnyttede betalingsbevillinger fra det foregående regnskabsår og kursforskelle.

⁽³⁸⁾ Jf. note 1.1 om EU's budgetresultat på side 84 i EU's konsoliderede årsregnskab for 2012.

⁽³⁹⁾ Budgetresultatet er ikke en reserve, og det kan ikke kumuleres og anvendes til finansiering af udgifter i senere regnskabsår.

Presset på betalingsbudgettet

1.51. Som Retten bemærkede i årsberetningen for 2011⁽⁴⁰⁾, finder Kommissionen det stadig sværere at imødekomme alle regnskabsårets betalingsanmodninger med de budgetterede bevillinger til betalinger. I 2012 bad Kommissionen om ekstra betalingsbevillinger i årets fjerde kvartal. I ændringsbudget nr. 6, som blev indgivet den 23. oktober 2012, anmodede den om 9 milliarder euro i bevillinger til betalinger, og heraf blev 6 milliarder euro godkendt af budgetmyndigheden den 12. december 2012. Presset på betalingerne afspejles også i stigningen i de uindfrie forpligtelser (jf. punkt 1.54 og 1.55).

1.52. Én af faktorerne bag dette er, at bevillingerne til forpligtelser har ligget tæt på loftet i den finansielle ramme i hele perioden 2007-2013, mens bevillingerne til betalinger i hver periode er blevet fastsat under loftet (jf. **tabel 1.4**). Det har medført, at de kumulerede disponible forpligtelsesbevillinger i perioden 2007-2013 har oversteget de kumulerede betalingsbevillinger med 114 milliarder euro. Det er 64 milliarder euro mere end den difference på 50 milliarder euro mellem de to beløb, som den finansielle ramme opererer med.

1.53. Blandt de yderligere faktorer, der lagde pres på betalingsbudgettet for 2012, kan nævnes den stigende tilstrømning af betalingsanmodninger fra medlemsstaterne i programmerens næstsidste år⁽⁴¹⁾ og reaktionen på den langsomme start med hensyn til afholdelse af samhørighedsudgifter i indeværende programmerperiode. Dette førte dels til ændringsbudgetter, der overførte betalingsbevillinger (men ikke forpligtelsesbevillinger) til andre budgetposter, dels til annullering af betalingsbevillinger.

1.51. Se svaret til punkt 1.46.

1.53. Kommissionen er enig i, at det i forbindelse med flerårig programmering er normalt, at der sker en stigende tilstrømning af betalingsanmodninger ved udgangen af programmeringsperioden. Da Kommissionen var klar over dette, forelagde den et ændringsbudget i 2012 for at imødegå manglen på bevillinger (se også svaret til punkt 1.46).

Ændringsforslaget omfattede kun betalingsbevillinger, da der ikke er behov for yderligere forpligtelsesbevillinger, idet de er fastlagt i den flerårige finansielle ramme.

⁽⁴⁰⁾ Jf. punkt 1.34 og 1.38 i Rettens årsberetning for 2011.

⁽⁴¹⁾ Jf. beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret 2012.

Tabel 1.4 — Den finansielle ramme for perioden 2007-2013 sammenlignet med de årlige budgetbevillinger

(millioner euro)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013 ⁽¹⁾	I alt
<i>Den finansielle ramme</i>								
(A) Forpligtelsesbevillinger	124 457	132 797	134 722	140 978	142 272	148 049	152 502	975 777
(B) Betalingsbevillinger	122 190	129 681	120 445	134 289	133 700	141 360	143 911	925 576
(C) Kløft (A) – (B)	2 267	3 116	14 277	6 689	8 572	6 689	8 591	50 201
<i>Vedtagne budgetter ⁽²⁾</i>								
(D) Vedtagne betalingsbevillinger i de årlige budgetter	113 844	115 772	113 410	122 956	126 727	135 758	132 837	861 304
(E) Yderligere kløft (B) – (D)	8 346	13 909	7 035	11 333	6 973	5 602	11 074	64 272
(F) Kløft i alt (C) + (E)	10 613	17 025	21 312	18 022	15 545	12 291	19 665	114 473

⁽¹⁾ Tallet ud for (D) under 2013 angiver det vedtagne beløb før eventuelle ændringsbudgetter.

⁽²⁾ De vedtagne forpligtelsesbevillinger lå tæt på beløbene i den finansielle ramme og er ikke vist her.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Uindfrie budgetforpligtelser

1.54. Kommissionens uindfrie budgetforpligtelser ⁽⁴²⁾, for hvilke der endnu ikke er foretaget betalinger, og/eller som endnu ikke er frigjort, steg med 10 milliarder euro (5,0 %) til 217 milliarder euro og svarer i værdi til 2 år og 3 måneders opdelte forpligtelser ⁽⁴³⁾ eller 2 år og 7 måneders opdelte betalinger med det betalingstempo, der var i 2012.

⁽⁴²⁾ Yderligere 0,6 milliarder euro i uindfrie budgetforpligtelser vedrører de andre institutioner. Dette bringer EU's samlede uindfrie budgetforpligtelser op på 218 milliarder euro.

⁽⁴³⁾ Budgettet omfatter to forskellige former for bevillinger, nemlig ikke-opdelte bevillinger og opdelte bevillinger (bestående af opdelte forpligtelser og opdelte betalinger). De ikke-opdelte bevillinger skal dække de transaktioner, der er etårige, f.eks. administrationsudgifter. Opdelte bevillinger blev indført med henblik på foranstaltninger, som gennemføres over flere år, og de tilknyttede betalinger kan foretages i forpligtelsesåret og i de følgende år. Opdelte bevillinger anvendes hovedsagelig i forbindelse med strukturfondene og Samhørighedsfondene.

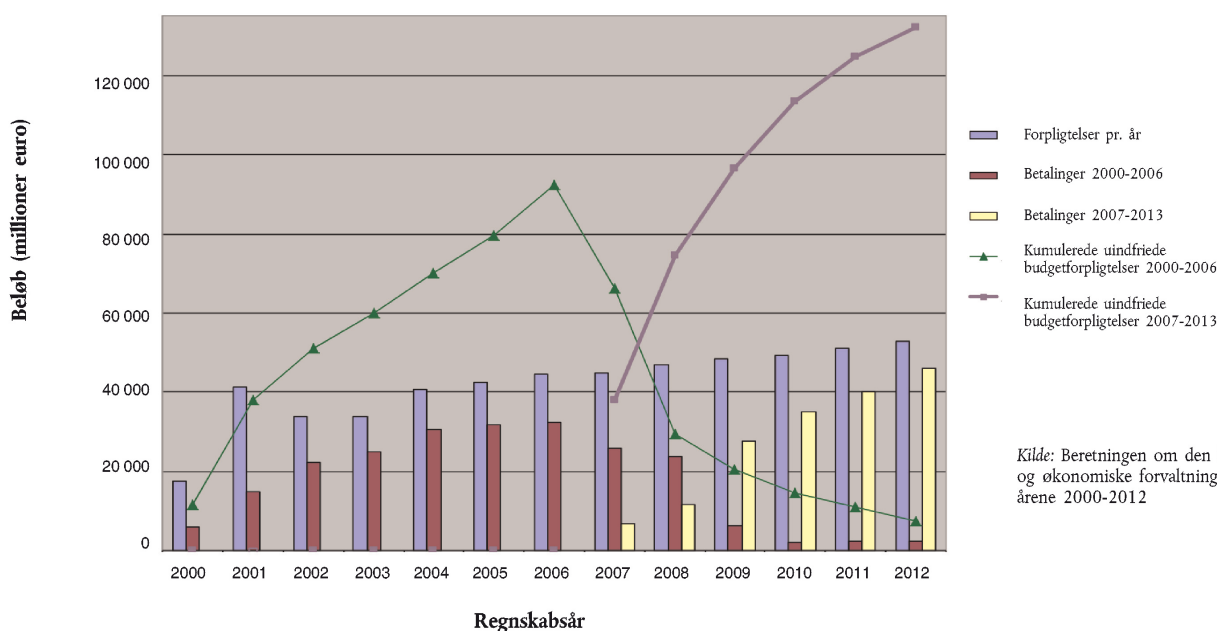
RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.55. De fleste af de uindfrie forpligtelser vedrører udgiftsområde 1b (Samhørighed for vækst og beskæftigelse) (jf. **figur 1.4**). På dette område androg de uindfrie forpligtelser 140 milliarder euro⁽⁴⁴⁾ (64,1 % af de samlede uindfrie budgetforpligtelser) svarende til 2 år og 8 måneders forpligtelser eller 2 år og 11 måneders betalinger (2011: 3 år og 2 måneder) på dette område med det betalingstempo, der var i 2012. Forholdet mellem uindfrie forpligtelser og årlige budgetter er imidlertid ikke meget anderledes på andre områder med opdelte bevillinger. Hovedårsagen til, at værdien målt i antal års betalinger er faldet siden 2011, er, at der med ændringsbudget nr. 6 blev tildelt 4,4 milliarder euro i betalingsbevillinger til samhørighedsområdet. Trods denne stigning i betalingsbevillingerne var betalingsanmodninger for 16,2 milliarder euro ikke imødekommet⁽⁴⁵⁾ ved udgangen af 2012 (10,7 milliarder euro ved udgangen af 2011 og 6,4 milliarder euro ved udgangen af 2010). Det beløb, der skal dækkes over fremtidige betalingsbudgetter, er således steget betydeligt i de seneste tre år.

1.55. Ud over anmodninger, der ikke kunne imødekommes ved årets udgang på grund af manglende bevillinger (se svaret til punkt 1.46), vil der altid være sene betalingsanmodninger, for hvilke der endnu ikke er foretaget betalinger ved årets udgang på grund af fristen den 31. december i henhold til N + 2/3-reglerne.

Figur 1.4 — Udviklingen i de samlede uindfrie forpligtelser vedrørende strukturfondene og Samhørighedsfonden i perioden 2000-2006 og vedrørende samhørighedsområdet i perioden 2007-2012

Kilde: Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning — regnskabsårene 2000-2012

⁽⁴⁴⁾ To grafer i **figur 1.4** repræsenterer tilsammen de 140 milliarder euro: grafen over de kumulerede uindfrie budgetforpligtelser 2000-2006 (8 milliarder euro) og grafen over de kumulerede uindfrie budgetforpligtelser 2007-2013 (132 milliarder euro). Med hensyn til samhørighed henvises der til beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret 2012, s. 25 og 39-42.

⁽⁴⁵⁾ Dette beløb omfatter både anmodninger, der var blevet godkendt med henblik på betaling, og anmodninger, der var modtaget, men endnu ikke kontrolleret eller godkendt. Jf. beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret 2012, s. 39.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Udestående forfinansiering

1.56. Afviklingen af en forpligtelse (ved hjælp af en betaling) er ikke nødvendigvis det sidste trin i udgiftsregistreringen. Kommissionen registrerer først de endelige udgifter, når aktiviteterne er iværksat, indberettet til den og godkendt. **Tabel 1.5** viser omfanget af de forfinansieringsbetalinger, i forbindelse med hvilke Kommissionen endnu ikke har godkendt og valideret støttemodtagernes endelige anvendelse af midlerne. Bruttobeløbet for forfinansieringer androg 80,1 milliard euro ved udgangen af 2012 ⁽⁴⁶⁾.

1.57. Den gennemsnitlige tid fra forpligtelse til godkendelse af udgifter er længst på udgiftsområde 4 (EU som global partner), hvor der for en typisk aktion går 3 år og 11 måneder ⁽⁴⁷⁾ fra indgåelsen af forpligtelsen til Kommissionens registrering af de endelige udgifter. Unødvendigt lange forfinansieringsperioder kan medføre en øget risiko for fejl eller tab (jf. kapitel 7, tekstboks 7.1).

1.56. I henhold til artikel 90, stk. 4, i finansforordningen skal udbetalinger ved forfinansiering afsluttes (dvs. udgifter registreres) regelmæssigt i henhold til den økonomiske karakter og tidsplanen for det underliggende projekt. Ved den årlige cut-off-procedure allokeres de relevante udgifter til den pågældende periode, selv om det (endelige) godtgørelseskrav endnu ikke er blevet rapporteret eller godkendt.

1.57. Kommissionen understreger, at der i lyset af den særlige karakter af foranstaltninger udadtil er blevet indført en undtagelse i artikel 184, stk. 4, i den ajourførte finansforordning (gældende fra den 1. januar 2013) for foranstaltninger udadtil om, at højst to forfinansieringsbetalinger må være uafsluttet i hele foranstaltningens løbetid.

⁽⁴⁶⁾ Det nettobeløb på 57,7 milliarder euro, der er opført i balancen, er restbeløbet efter Kommissionens skøn over, i hvor høj grad støttemodtagerne har opfyldt støttebetingelserne. Nogle GD'er registrerer ikke de endelige udgifter, selv om de råder over elementer, der indikerer, at der er sket reelle fremskridt (jf. punkt 1.29 i Rettens årsberetning for 2010 og punkt 1.12 i Rettens årsberetning for 2009).

⁽⁴⁷⁾ I **tabel 1.5** består dette tidsrum på 3 år og 11 måneder af gennemsnitlig 2 år og 5 måneder vedrørende uindfrie budgetforpligtelser og gennemsnitlig 18 måneder vedrørende forfinansiering.

Tabel 1.5 — Kommissionens uindfriede budgetforpligtelser og forfinansiering fordelt på afsnittene i den finansielle ramme og angivet som antal års forpligtelser (betalinger)

(millioner euro)

Uindfriede budgetforpligtelser										
Udgifts- område		< 2007	2007	2008	2009	2010	2011	2012	I alt	Antal års forpligtelser ⁽¹⁾
1	Bæredygtig vækst ⁽⁴⁾	7 986	499	2 978	11 444	30 896	50 154	62 314	166 271	2,5
2	Naturressourcer	806	66	144	286	1 893	8 987	14 703	26 886	1,7
3	Unionsborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	19	28	86	241	314	562	1 065	2 316	0,8
4	EU som global partner	1 322	710	1 291	2 199	3 464	4 884	7 558	21 429	2,4
5	Administration	—	—	0	0	0	3	317	320	0,0
	I alt	10 133	1 304	4 498	14 171	36 568	64 591	85 958	217 222	2,3
Forfinansiering										
Udgifts- område		< 2007 ⁽²⁾	2007	2008	2009	2010	2011	2012	I alt	Antal års betalinger ⁽³⁾
1	Bæredygtig vækst ⁽⁴⁾	4 532	7 149	12 758	13 633	5 367	6 083	8 322	57 844	1,0
2	Naturressourcer	1 454	3 934	2 728	172	116	164	290	8 857	0,2
3	Unionsborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	4	10	110	357	400	872	1 955	3 708	1,7
4	EU som global partner	311	210	433	990	1 536	2 632	3 866	9 979	1,5
5	Administration	1	0	—	0	0	0	6	8	0,0
	I alt (bruttoforfinansiering)	6 302	11 303	16 030	15 152	7 419	9 751	14 438	80 395	0,6

⁽¹⁾ Kilde: Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret 2012, afsnit A.6.3.

⁽²⁾ En del af den forfinansiering, der blev udbetalt før 2007, er fordelt på afsnittene i den finansielle ramme på grundlag af oplysninger fra de ansvarlige GD'er, eftersom budgetpostoplysningerne ikke fandtes i Kommissionens informationssystem.

⁽³⁾ Forfinansiering udbetalt pr. 31.12.2012 divideret med betalinger fra årets bevillinger.

⁽⁴⁾ Udgiftsområde 1 »Bæredygtig vækst« består af udgiftsområderne 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« og 1b »Samhørighed for vækst og beskæftigelse«.

Fremtidige betalingsbehov

1.58. Blandt de væsentlige faktorer, der bidrog til at lægge pres på betalingsbudgettet for 2012, kan nævnes de store differencer og ubalancer, som er beskrevet i punkt 1.52, og behovet for at behandle de uindfrie forpligtelser. På grund af presset på betalingsbudgettet er det afgørende, at Kommissionen lægger planer for, hvordan betalingsbehovet på mellem- og lang sigt kan dækkes. Ud over at dække de likviditetsbehov, der skyldes de uindfrie budgetforpligtelser, skal fremtidige budgetter også finansiere betalinger vedrørende passiver opført i Unionens balance⁽⁴⁸⁾. Dette giver tilsammen et fremtidigt betalingsbehov på ca. 313 milliarder euro pr. 31. december 2012.

1.59. Retten mener, at Kommissionen bør udarbejde og offentliggøre et langsigtet likviditetsoverslag med prognoser over de fremtidige betalingsbehov, som kan anvendes i forbindelse med identifikationen af fremtidige behov og planlægningen af budgetprioriteringer, og som kan sikre, at de godkendte årlige budgetter kan dække de nødvendige betalinger. Denne analyse bør tage højde for, i hvilket omfang EU vil skulle gennemføre forfinansieringsbetalinger og også dække fremtidige betalingsbehov vedrørende passiver, der allerede er opført i Unionens balance.

1.58. Kommissionen gennemgår nøje de udestående forpligtelser. Formålet med de nye lovgivningsforslag udarbejdet af Kommissionen for 2014-2020 var at styrke den finansielle disciplin med en regel om automatisk frigørelse to år efter den årlige frigørelse. Kommissionen foreslog endvidere at ophæve undtagelserne for større projekter. I forbindelse med den interinstitutionelle procedure er medlovgiverne imidlertid tilsyneladende blevet enige om at udvide reglen om automatisk frigørelse til tre år. Inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme foreslår Kommissionen ligeledes større fleksibilitet i budgetforvaltningen med det formål at overføre de uudnyttede margener for hvert udgiftsområde til det følgende år.

1.59. Kommissionen har allerede fokus på en nøje fremadrettet planlægning. De uindfrie forpligtelser (UF) skal imidlertid enten frigøres eller indfris. Frigørelser er strengt reguleret af finansielle regler, og i de fleste tilfælde kan de ikke anvendes. Kommissionen er derfor forpligtet til at betale de udestående beløb.

Kommissionen vil undersøge, hvordan man bedst kan udarbejde og offentliggøre et langsigtet likviditetsoverslag, som også omfatter passiver, der allerede er opført på Unionens balance.

⁽⁴⁸⁾ Med ydede lån som en vigtig undtagelse vil de fleste af passiverne i balancen i sidste ende føre til krav om betalinger fra budgettet. Af de 137 milliarder euro i passiver, som ikke er lån, er kun de 42 milliarder euro allerede dækket af forpligtelser.

BILAG 1.1

REVISIONSTILGANG OG -METODE

1. Rettens revisionstilgang er beskrevet i håndbogen i finansiel revision og juridisk-kritisk revision. Denne håndbog ligger på Rettens netsted. Retten bruger en **sikkerhedsmodel**, når den skal planlægge revisionsarbejdet og fastlægge omfanget af substansrevision. I den forbindelse overvejer Retten risikoen for, at der er fejl i transaktionerne (den iboende risiko), og risikoen for, at overvågnings- og kontrolsystemerne ikke forhindrer eller påviser og korrigerer sådanne fejl (kontrolrisikoen).

DEL 1 — Revisionstilgang og -metode vedrørende regnskabernes rigtighed (finansiel revision)

2. Når Retten skal vurdere, om det konsoliderede regnskab (det konsoliderede årsregnskab og de samlede beretninger om budgetgennemførelsen) i alt væsentligt giver et korrekt billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling og af indtægterne, udgifterne og pengestrømmene ved årets udgang, omfatter dens revision følgende centrale elementer:

- a) evaluering af regnskabskontrollen
- b) kontrol af, hvordan de centrale regnskabsprocedurer og årsafslutningsprocessen fungerer
- c) analytisk kontrol af de vigtigste regnskabsdata (sammenhæng og rimelighed)
- d) analyse og afstemning af konti og/eller saldi
- e) substansrevision af forpligtelser, betalinger og specifikke balanceposter baseret på repræsentative stikprøver.

DEL 2 — Revisionstilgang og -metode vedrørende transaktionernes formelle rigtighed (juridisk-kritisk revision)

3. Med hensyn til den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, anvender Retten følgende metode:

- direkte test af transaktioner på hvert indtægts- eller udgiftsområde (jf. **tabel 1.1** og **1.2**) for at undersøge, i hvilken udstrækning de er formelt rigtige
- en vurdering af, om overvågnings- og kontrolsystemerne effektivt sikrer transaktionernes formelle rigtighed. Dette suppleres med bevis opnået fra arbejde udført af andre revisorer (hvis relevant) og en analyse af oplysninger og erklæringer fra Kommissionen.

Hvordan Retten tester transaktioner

4. Den direkte test af transaktioner i hver specifik vurdering (kapitel 2-9) foretages på en **repræsentativ stikprøve** af modtagne beløb (når der er tale om indtægter) og transaktioner i den pågældende gruppe af politikområder⁽¹⁾. Disse test giver et skøn over, i hvilken udstrækning transaktionerne i den pågældende population ikke er formelt rigtige.

5. Rettens test omfatter en **undersøgelse** af hver enkelt transaktion i stikprøverne for at kunne afgøre, om betalingsanmodningen eller betalingen vedrører udgifter, der er godkendt i budgettet og ifølge retsgrundlaget, om den er beregnet korrekt, og om den er i overensstemmelse med de relevante regler og forordninger. Retten sporer transaktionen fra bevillingsregnskabet helt ned til den endelige modtager (f.eks. en landbruger, en kursusarrangør eller en leder af et udviklingsprojekt) og undersøger på hvert niveau, om betingelserne er opfyldt. Når transaktionen (på et hvilket som helst niveau) er beregnet forkert, eller ikke opfylder en af de gældende betingelser eller kontrakter, anses den for at være behæftet med en **fejl**.

⁽¹⁾ Retten udtager desuden en horisontal, repræsentativ stikprøve af forpligtelser og undersøger, om de relevante regler og forordninger er overholdt.

6. Når der er tale om udgifter, undersøger Retten mellemliggende og endelige betalinger samt afregninger af forskud («udgiftsførte betalinger»). Med andre ord undersøges transaktionerne på et stade, hvor den endelige modtager af EU-midlerne (f.eks. en landbruger, et forskningsinstitut eller en virksomhed, der leverer offentligt finansierede arbejder eller tjenesteydelser) har iværksat aktiviteter eller afholdt omkostninger, og hvor Kommissionen har godkendt, at de iværksatte aktiviteter eller afholdte omkostninger berettiger til betaling fra EU-budgettet. Retten ser således på den økonomiske realitet bag transaktionerne i EU's konsoliderede regnskab.

7. Rettens revisionsstikprøve er udformet med henblik på at give et overslag over fejlforekomsten i den reviderede population som helhed. Retten undersøger ikke hvert år transaktioner vedrørende samtlige medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner. Eksemplerne i årsberetningen anføres for at illustrere og beskrive de mest typiske fejl, der er konstateret. Omtalen af bestemte medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner med navns nævnelse betyder ikke, at de anførte eksempler ikke kan forekomme andre steder. De illustrative eksempler i denne beretning danner ikke grundlag for konklusioner vedrørende de pågældende medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner ⁽²⁾.

Hvordan Retten vurderer og fremlægger resultaterne af testen af transaktioner

8. **Fejl** i transaktioner opstår af mange forskellige årsager og manifesterer sig forskelligt, afhængigt af overtrædelsens art og af den specifikke regel eller kontraktbestemmelse, som ikke er fulgt. De enkelte transaktioner kan være helt eller delvis behæftede med fejl. Fejl, der konstateres og korrigeres før Rettens kontrol og uafhængigt af denne, udelukkes fra beregningen af fejlfrekvensen, da dette viser, at overvågnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt. Retten vurderer, om de enkelte fejl er kvantificerbare eller ikke-quantificerbare, afhængigt af, om det kan måles, hvor stor en del af det reviderede beløb der er behæftet med fejl. Endvidere analyserer Retten de konstaterede fejls art og skelner især mellem støtteberettigelsesfejl (betalingen er ikke i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse), fejl med hensyn til forekomst (der er godtgjort en udgift, som ikke bevisligt er afholdt) og nøjagtighedsfejl (betalingen er beregnet forkert).

9. Mange fejl forekommer i forbindelse med anvendelsen af love om offentlige indkøb. Kontrakter skal annonceres for at sikre overholdelse af traktatens principper om konkurrence, bud skal vurderes på grundlag af specificerede kriterier, der må ikke foretages kunstig opdeling af kontrakter for at komme under bestemte beløbsgrænser osv.

10. Med henblik på sin revision sætter Retten en værdi på manglende overholdelse af procedurekrav i lovgivningen om offentlige indkøb. Retten:

- a) definerer fejl, der modvirker opfyldelsen af målene for reglerne for offentlige indkøb — fair konkurrence og tildeling af kontrakten til den bedst kvalificerede bydende — som »alvorlige« ⁽³⁾
- b) betragter »alvorlige« overtrædelser af reglerne for offentlige indkøb som fejl, der indvirker på den samlede værdi af den pågældende kontraktbetaling — en kvantificerbar fejl på 100 % ⁽⁴⁾
- c) kvantificerer og ekstrapolerer ikke mindre alvorlige fejl uden effekt på udbuddets udfald (ikke-quantificerbare fejl ⁽⁵⁾).

11. Rettens kvantificering kan være forskellig fra den kvantificering, som Kommissionen eller medlemsstaterne foretager, når de skal beslutte, hvordan de vil reagere på en forkert anvendelse af reglerne for offentlige indkøb.

⁽²⁾ Formålet med revisionen er at nå frem til en gyldig konklusion om EU's udgifter og indtægter som helhed. Hvis der skulle foretages en gyldig og statistisk signifikant sammenligning mellem medlemsstater, modtagerstater og/eller regioner, ville det kræve udtagning af stikprøver med langt flere transaktioner, end det er realistisk muligt.

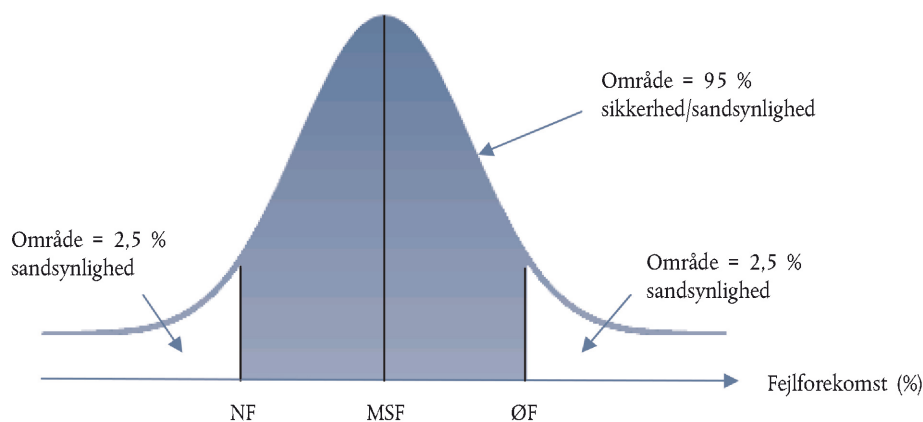
⁽³⁾ Der er grundlæggende to tildelingssystemer: den laveste pris eller det mest fordelagtige bud.

⁽⁴⁾ Eksempler på kvantificerbare fejl: ingen eller kun begrænset konkurrence om en hoved- eller tillægskontrakt (hvor retsgrundlaget ikke specifikt tillader det), ukorrekt vurdering af bud med effekt på udbudsprocedurens udfald, væsentlig ændring af kontraktens omfang, kunstig opdeling af kontrakter for at få projekternes værdi ned under den tærskel, over hvilken reglerne for offentlige indkøb finder anvendelse.

⁽⁵⁾ Eksempler på ikke-quantificerbare fejl: ukorrekt vurdering af bud uden effekt på udbuddets udfald, formelle svagheder i udbuddet eller udbudsbetingelserne, manglende overholdelse af formelle aspekter ved gennemsigtighedskravene.

Den anslåede fejlprocent (den mest sandsynlige fejlforekomst)

12. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anslår Retten den **mest sandsynlige fejlforekomst** (MSF) ⁽⁶⁾ vedrørende hver af de specifikke vurderinger og for budgetudgifterne som helhed. MSF er et statistisk skøn over den sandsynlige forekomst af fejl (dvs. kvantificerbare overtrædelser af gældende forordninger, regler, kontrakter og tilskuds-betingelser) i populationen. Retten anslår også den nedre fejlgrænse (NF) og den øvre fejlgrænse (ØF) (if. følgende tegning).

13. Procenten i det skraverede område under kurven angiver sandsynligheden for, at den faktiske fejlforekomst i populationen ligger mellem den nedre og den øvre fejlgrænse.

14. Ved planlægningen af sit arbejde søger Retten at inkludere revisionshandlinger, som sætter den i stand til at sammenligne den anslåede fejlforekomst i populationen med et planlagt **væsentlighedsniveau** på 2 %. I sin vurdering af revisionsresultaterne tager Retten udgangspunkt i dette væsentlighedsniveau og tager hensyn til fejlenes art, omfang og kontekst, når den udarbejder sin revisionserklæring.

Fejlfrekvensen

15. Retten angiver, med hvilken frekvens fejlene forekommer, ved at oplyse, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl.

Hvordan Retten vurderer systemer og fremlægger resultaterne

16. Kommissionen, medlemsstaterne, modtagerstaterne og/eller regionerne indfører **overvågnings- og kontrolsystemer** med det formål at styre risiciene for budgettet, herunder med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. Det er derfor en central revisionshandling at vurdere, om systemerne sikrer formel rigtighed, og den er især nyttig til at identificere områder, hvor der kan foreslås forbedringer.

17. Der findes en lang række forskellige systemer for hver gruppe af politikområder og også for indtægterne. Retten vurderer derfor normalt hvert år en stikprøve af systemer. Resultaterne af **systemvurderingerne** præsenteres i en tabel kaldet »Resultaterne af systemundersøgelsen«, som findes i bilag X.2 til kapitel 2-9. Systemerne klassificeres som *effektive* med hensyn til at mindske risikoen for fejl i transaktionerne, *delvis effektive* (når der er svagheder, som svækker den operationelle effektivitet) eller *ikke effektive* (når der er gennemgribende svagheder, som fuldstændig undergraver den operationelle effektivitet).

Hvordan Retten når frem til sin revisionserklæring

18. Retten når frem til sin erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab, på grundlag af hele sit revisionsarbejde, som er beskrevet i kapitel 2-9, og som omfatter en vurdering af, om transaktionerne er behæftet med gennemgribende fejl. Det udførte arbejde sætter Retten i stand til at vurdere, hvor stor sikkerhed der er for, at fejlene i populationen ligger over eller under væsentlighedstærsklen. Rettens bedste skøn over fejlforekomsten i de samlede udgifter i 2012 er 4,8 %. Retten har over 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i den reviderede population er væsentlig. Som beskrevet i kapitel 3-9 varierer den anslåede fejlforekomst for de forskellige politikområder. Retten vurderer, at der er tale om gennemgribende fejl — fejl som strækker sig over de fleste af udgiftsområderne. Retten afgiver en samlet erklæring om forpligtelsernes formelle rigtighed på grundlag af en supplerende horisontal stikprøve.

⁽⁶⁾ $MSF = \frac{1}{\sum GS} * \sum_i \left(GS_i * \frac{fejlbeløb_i}{revideret\ beløb_i} \right)$, hvor GS er det gennemsnitlige stikprøveinterval, og i er nummereringen af transaktioner i stikprøven.

Uregelmæssigheder eller svig

19. De fleste fejl opstår, fordi de ofte komplekse regler vedrørende EU's udgiftsordninger bliver anvendt forkert eller misforstået. Hvis Retten har en begrundet mistanke om svig, meddeler den dette til OLAF, Unionens kontor for bekæmpelse af svig, som har ansvaret for at foretage eventuelle undersøgelser. Retten indberetter hvert år adskillige sager til OLAF.

DEL 3 — Sammenhængen mellem erklæringen om regnskabernes rigtighed og erklæringerne om transaktionernes formelle rigtighed

20. I overensstemmelse med TEUF's artikel 287 har Retten afgivet:

- a) en erklæring om Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for det afsluttede regnskabsår og
- b) erklæring om den formelle rigtighed af de indtægter, udgiftsførte betalinger og forpligtelser, der ligger til grund for regnskabet.

21. Disse erklæring og de dermed forbundne revisioner er afgivet og udført i overensstemmelse med IFAC's Internationale Standarder om Revision og etiske regler og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer.

22. Disse standarder tager også højde for situationer, hvor revisorer afgiver erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners formelle rigtighed, idet de fastsætter, at en erklæring med forbehold om transaktionernes formelle rigtighed ikke i sig selv fører til en erklæring med forbehold om regnskabernes rigtighed. I det årsregnskab, som Retten afgiver erklæring om, anerkendes det, navnlig i note 6, at der er et væsentligt forhold, som vedrører overtrædelser af reglerne for de udgifter, der afholdes over EU-budgettet. Retten har derfor besluttet, at en væsentlig fejlforekomst med indvirkning på den formelle rigtighed ikke i sig selv er en grund til at modificere Rettens særskilte erklæring om regnskabernes rigtighed.

OPFØLGNING AF DE FOREGÅENDE ÅRS BEMÆRKNINGER OM REGNSKABERNES RIGTIGHED

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)	1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)	1. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)
<p>Med hensyn til forfinansiering, kreditorer og periodeafgrænsning (cut-off) i forbindelse hermed har Retten siden regnskabsåret 2007 konstateret bogføringsfejl, hvis finansielle effekt samlet set er uvæsentlig, men som forekommer hyppigt. Det viser, at der er behov for yderligere forbedringer i nogle generaldirektorater.</p> <p>Med hensyn til bogføring af forfinansieringer konstaterede Retten også:</p> <ul style="list-style-type: none"> — at udestående forfinansieringer ikke altid blev afviklet korrekt. I en række tilfælde var forfinansieringen enten slet ikke afviklet eller afviklet med det forkerte beløb — at nogle generaldirektorater ikke behandlede de tilgængelige oplysninger om de fremskridt, der var gjort, og de udgifter, der var afholdt, og ikke afviklede den relevante forfinansiering i takt med disse fremskridt. De anvendte i stedet approksimative metoder ved cut-off-beregningen — for første gang i forbindelse med sin årsberetning for 2010, at Kommissionen i et stigende antal sager ikke korrekt havde registreret, at betalinger førte til, at der opstod et aktiv, særlig i forbindelse med finansieringstekniske instrumenter og forskud til andre støtteordninger. 	<p>Retten konstaterede, at flere generaldirektorater stadig opfører skøn i årsregnskabet, selv om de har tilstrækkeligt grundlag for at klare de relevante forfinansieringer. I nogle tilfælde skyldes forsinkelser med hensyn til at aflægge regnskab for de afholdte udgifter, at revisionssporet mangler. Retten mener, at der er behov for væsentlige procedureforbedringer i visse generaldirektorater.</p> <p>Kommissionen inkluderede finansieringstekniske instrumenter i regnskabet for 2010 og forskud fra andre støtteordninger i regnskabet for 2011. I begge tilfælde anslås restbeløbene ud fra den forudsætning, at anvendelsen af midlerne er jævnt fordelt over hele driftsperioden. Kommissionen bør løbende revurdere denne forudsætning.</p>	<p>Kommissionen er klar over spørgsmålets betydning og arbejder til stadighed på at forbedre sine procedurer. Der er blevet indført en specifik artikel i den reviderede finansforordning for at tilskynde til en mere regelmæssig udligning af forfinansieringer. Disse bestemmelser suppleres af et fortolkende vejledningsnotat, der er blevet distribueret til alle Kommissionens generaldirektorater.</p> <p>Den metode, der beskrives af Retten, finder anvendelse, idet disse særlige udgiftsposter er blevet identificeret. Kommissionen mener ikke, at det er sandsynligt, at der kan udvikles en anden metode, der er mere pålidelig og samtidig omkostningseffektiv, i løbet af de få resterende måneder af den nuværende programmeringsperiode.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	Retten analyse af de fremskridt, der er sket	Kommissionens svar
<p>2. Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</p> <p>De retningslinjer for finansiell rapportering, der definerer, hvilke oplysninger der skal fremlægges, og hvordan de skal behandles, bør undersøges. Der skal gøres en yderligere indsats for at forbedre kvaliteten af de fremlagte data.</p> <p>Ved udgangen af 2010 og 2011 var et samlet beløb på 2,5 milliarder euro vedrørende samhørighed endnu ikke implementeret (dvs. inkasseret ved, at Kommissionen modtager en tilbagebetaling, eller ved at Kommissionen udbetaler et beløb på grundlag af en anmeldelse, hvorfra medlemsstaten har fratrukket beløb, som ikke er støtberettigede). Den lave implementeringsgrad på 71 % i 2010 og 72 % i 2011 skyldtes den igangværende afslutning af programperioden 2000-2006. De betalingsanmodninger, der blev modtaget ved udgangen af 2010, var endnu ikke blevet godkendt, og derfor kunne de dermed forbundne finansielle korrektioner ikke tages i betragtning i implementeringstilladelse for 2010.</p>	<p>2. Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</p> <p>Regnskabsføreren har forbedret fremlæggelsen af oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner i note 6. Denne note er nu mere fokuseret og mindre omfattende. Note 6 indeholder også ikke-finansielle oplysninger, som det ville være mere hensigtsmæssigt at fremlægge i den beretning om beskyttelse af EU-budgettet, som i henhold til artikel 150, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal forelægges for budgetmyndigheden hvert år i september.</p> <p>Ved udgangen af 2012 var et beløb på 1,1 milliard euro endnu ikke implementeret (implementeringsgrad 90 %). Det samlede beløb for 2012 omfattede finansielle korrektioner, der indgik i afslutningen af programmer vedrørende perioden 2000-2006 (jf. tekstboks 1.1).</p>	<p>2. Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</p> <p><i>Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at forbedre kvaliteten af de fremlagte data, og der vil blive redegjort nærmere herfor i Kommissionens meddelelse om beskyttelsen af EU's budget.</i></p> <p><i>Dette tal forventes at stige i 2013 på grund af lukningen af EFRU-programmerne for 2000-2006. Lovbestemmelserne er imidlertid ikke de samme for Samhørighedsfonden, og de fleste projekter under Samhørighedsfonden i 2000-2006 vil blive lukket året efter.</i></p>
<p>3. Overførsel af Galileos aktiver</p> <p>Med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af aktiverne bør Kommissionen sikre, at alle de nødvendige regnskabsoplysninger og tekniske oplysninger foreligger, når overførslen af aktiverne finder sted.</p> <p>I årsberetningen for 2010 og de følgende årsberetninger har Retten gjort opmærksom på, at den ansvarlige generaldirektør i sin årlige aktivitetsrapport for 2010 tog forbehold med hensyn til pålideligheden af Den Europæiske Rumorganisations regnskab.</p>	<p>3. Overførsel af Galileos aktiver</p> <p>Kommissionen samarbejder med Den Europæiske Rumorganisation om at sikre, at alle de nødvendige regnskabsoplysninger og tekniske oplysninger foreligger, når overførslen finder sted.</p> <p>Den ansvarlige generaldirektør fastholdt sit forbehold med hensyn til pålideligheden af Den Europæiske Rumorganisations regnskab i sin årlige aktivitetsrapport for 2012.</p>	<p>3. Overførsel af Galileos aktiver</p> <p><i>Kommissionen har foretaget dybtgående kontroller og har rimelig sikkerhed for, at de beløb, der er opført på balancen for Galileo, er pålidelige. Forberedelsen af overførslen af aktiver skrider støt frem.</i></p> <p><i>Kommissionen vil også fremover revidere ESA's regnskaber og korrigere fejl i påkommende tilfælde, og den vil opmuntre og støtte ESA's bestræbelser på fortsat at forbedre kvaliteten af den finansielle rapportering.</i></p>

BILAG 1.3

UDDRAG FRA DET KONSOLIDEREDE REGNSKAB FOR 2012 ⁽¹⁾

Tabel 1 — Balance (*)

	(millioner euro)	
	31.12.2012	31.12.2011
Langfristede aktiver		
Immaterielle aktiver	188	149
Materielle anlægsaktiver	5 978	5 071
Investeringer behandlet regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode	392	374
Finansielle aktiver	62 311	43 672
Tilgodehavender og inddrivelige beløb	564	289
Forfinansiering	44 505	44 723
	113 938	94 278
Omsætningsaktiver		
Lagerbeholdninger	138	94
Finansielle aktiver	1 981	3 721
Tilgodehavender og inddrivelige beløb	14 039	9 477
Forfinansiering	13 238	11 007
Kassebeholdning og tilsvarende likvide midler	10 674	18 935
	40 070	43 234
Aktiver i alt	154 008	137 512
Langfristet gæld		
Pension og ydelser til medarbejdere	(42 503)	(34 835)
Hensættelser	(1 258)	(1 495)
Finansielle forpligtelser	(57 232)	(41 179)
Anden gæld	(2 527)	(2 059)
	(103 520)	(79 568)
Kortfristet gæld		
Hensættelser	(806)	(270)
Finansielle forpligtelser	(15)	(51)
Gældsforpligtelser	(90 083)	(91 473)
	(90 904)	(91 794)
Passiver i alt	(194 424)	(171 362)
Nettoaktiver	(40 416)	(33 850)
Reserver	4 061	3 608
Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne (**)	(44 477)	(37 458)
Nettoaktiver	(40 416)	(33 850)

(*) Balancen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

(**) Europa-Parlamentet vedtog den 13. december 2012 et budget, hvor EU's kortfristede forpligtelser betales af egne indtægter, som skal inkasseres af eller indkræves fra medlemsstaterne i 2013. I henhold til artikel 83 i tjenstemandsvedtægten (Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 som ændret) garanterer medlemsstaterne desuden i fællesskab pensionsforpligtelserne.

(1) Der henvises til den fulde ordlyd af Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2012, som omfatter både det konsoliderede årsregnskab med forklarende noter og de samlede beretninger om budgetgennemførelsen med forklarende noter.

Tabel 2 — Resultatopgørelse (*)

	(millioner euro)	
	2012	2011
Driftsindtægter		
Egne indtægter og indtægter fra bidrag	130 919	124 677
Andre driftsindtægter	6 826	5 376
	137 745	130 053
Driftsudgifter		
Administrationsudgifter	(9 320)	(8 976)
Driftsudgifter	(124 633)	(123 778)
	(133 953)	(132 754)
Overskud/(underskud) på driften	3 792	(2 701)
Finansielle indtægter	2 157	1 491
Finansielle udgifter	(1 942)	(1 355)
Bevægelser i forpligtelser vedrørende pension og ydelser til medarbejdere	(8 846)	1 212
Andel af nettounderskud fra joint ventures og tilknyttede organer	(490)	(436)
Regnskabsårets økonomiske resultat	(5 329)	(1 789)

(*) Resultatopgørelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 3 — Pengestrømsopgørelse (*)

	(millioner euro)	
	2012	2011
Regnskabsårets økonomiske resultat	(5 329)	(1 789)
Pengestrømme fra driften		
Nedskrivning	39	33
Afskrivning	405	361
(Stigning)/fald i lån	(16 062)	(27 692)
(Stigning)/fald i fordringer og inddrivelige beløb	(4 837)	1 605
(Stigning)/fald i forfinansiering	(2 013)	(1 534)
(Stigning)/fald i lagerbeholdninger	(44)	(3)
Stigning/(fald) i hensættelser	299	234
Stigning/(fald) i finansielle forpligtelser	16 017	27 781
Stigning/(fald) i anden gæld	468	(45)
Stigning/(fald) i gæld	(1 390)	6 944
Det foregående års budgetoverskud bogført som ikke-likvid indtægt	(1 497)	(4 539)
Andre ikke-likvide bevægelser	260	(75)
Stigning/(fald) i forpligtelser vedrørende pension og ydelser til medarbejdere	7 668	(2 337)
Investeringsaktiviteter		
(Stigning)/fald i immaterielle aktiver og materielle anlægsaktiver	(1 390)	(693)
(Stigning)/fald i investeringer behandlet regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode	(18)	118
(Stigning)/fald i finansielle aktiver, der besiddes med handel for øje	(837)	(1 497)
Nettopengestrøm	(8 261)	(3 128)
Nettostigning/(-fald) i kassebeholdning og tilsvarende likvide midler	(8 261)	(3 128)
Kassebeholdning og likvide midler ved årets begyndelse	18 935	22 063
Kassebeholdning og likvide midler ved årets udgang	10 674	18 935

(*) Pengestrømsopgørelsen vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 4 — Bevægelser i nettoaktiver (*)

(millioner euro)

	Reserver (A)		Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne (B)		Nettoaktiver = (A) + (B)
	Dagsværdireserve	Andre reserver	Akkumuleret overskud/(underskud)	Regnskabsårets økonomiske resultat	
Balance pr. 31. december 2010	(61)	3 545	(48 163)	17 232	(27 447)
Bevægelser i Garantifondens reserve		165	(165)		0
Bevægelser i dagsværdien	(47)				(47)
Andet		2	(30)		(28)
Tildeling af det økonomiske resultat for 2010		4	17 228	(17 232)	0
Budgetresultat for 2010 krediteret medlemsstaterne			(4 539)		(4 539)
Regnskabsårets økonomiske resultat				(1 789)	(1 789)
Balance pr. 31. december 2011	(108)	3 716	(35 669)	(1 789)	(33 850)
Bevægelser i Garantifondens reserve		168	(168)		0
Bevægelser i dagsværdien	258				258
Andet		21	(19)		2
Tildeling af det økonomiske resultat for 2011		6	(1 795)	1 789	0
Budgetresultat for 2011 krediteret medlemsstaterne			(1 497)		(1 497)
Regnskabsårets økonomiske resultat				(5 329)	(5 329)
Balance pr. 31. december 2012	150	3 911	(39 148)	(5 329)	(40 416)

(*) Bevægelserne i nettoaktiver vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

Tabel 5 — Resultatet af gennemførelsen af EU's budget (*)

Den Europæiske Union	<i>(millioner euro)</i>	
	2012	2011
Regnskabsårets indtægter	1 39 541	130 000
Betalinger over regnskabsårets bevillinger	(137 738)	(128 043)
Betalingsbevillinger fremført til år N+1	(936)	(1 019)
Annullering af uudnyttede betalingsbevillinger fremført fra år N-1	92	457
Valutaforskelle i regnskabsåret	60	97
Resultatet af budgetgennemførelsen (**)	1 019	1 492

(*) Resultatet af gennemførelsen af EU's budget vises med samme opstilling som i det konsoliderede regnskab for Den Europæiske Union.

(**) Heraf udgør beløbene for EFTA i alt (4) millioner euro i 2012 og (5) millioner euro i 2011.

KAPITEL 2

Indtægter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	2.1-2.17
Særlige karakteristika ved indtægter	2.2-2.8
Revisionens omfang og revisionsmetoden	2.9-2.17
BNI-baserede egne indtægter	2.10-2.12
Traditionelle egne indtægter	2.13-2.15
Momsbaserede egne indtægter	2.16-2.17
Transaktionernes formelle rigtighed	2.18-2.22
BNI-baserede egne indtægter	2.19
Traditionelle egne indtægter	2.20
Momsbaserede egne indtægter	2.21
Andre indtægter	2.22
Systemernes effektivitet	2.23-2.39
BNI-baserede egne indtægter	2.24-2.30
Forvaltning af forbehold	2.24-2.27
Vurdering af Kommissionens verificering af BNI-data	2.28-2.30
Traditionelle egne indtægter	2.31-2.33
Momsbaserede egne indtægter	2.34-2.37
De årlige aktivitetsrapporter	2.38-2.39
Konklusioner og anbefalinger	2.40-2.44
Konklusioner for 2012 vedrørende indtægter	2.40-2.42
Anbefalinger	2.43-2.44
Bilag 2.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende indtægter	
Bilag 2.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende indtægter	
Bilag 2.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om indtægter	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

2.1. Dette kapitel indeholder den specifikke vurdering af indtægter, som består af egne indtægter og andre indtægter. De centrale oplysninger om indtægterne i 2012 gives i **tabel 2.1**.

Tabel 2.1 — Indtægter — Centrale oplysninger 2012

Indtægtsart	Beskrivelse	Indtægter 2012	
		(millioner euro)	%
BNI-baserede egne indtægter	Regnskabsårets BNI-baserede egne indtægter	97 856	70,1
Traditionelle egne indtægter	Told og sukkerafgifter	16 454	11,8
Momsbaserede egne indtægter	Regnskabsårets momsindtægter	14 648	10,5
Korrektion af budgetuligevægte	UK-korrektion	- 74	- 0,1
Reduktion af det BNI-baserede bidrag	Nederlandene og Sverige	2	0,0
	EGNE INDTÆGTER I ALT	128 886	92,4
Morarenter og bøder		3 807	2,7
Bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med Unionens/Fællesskabets aftaler og programmer		2 928	2,1
Overskud, saldi og tilpasninger		2 041	1,5
Indtægter fra personer, der er knyttet til institutionerne og andre EU-organer		1 236	0,9
Indtægter i forbindelse med institutionernes administration		612	0,4
Diverse indtægter		31	0,0
Lånoptagelse og långivning		0	0,0
	ANDRE INDTÆGTER I ALT	10 655	7,6
REGNSKABSÅRETS SAMLEDE INDTÆGTER		139 541	100,0

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved indtægter

2.2. Egne indtægter er langt den største kilde til finansiering af budgetudgifter (92,4 %). Der er tre kategorier af egne indtægter ⁽¹⁾: egne indtægter beregnet på basis af medlemsstaternes bruttonationalindkomst (BNI), traditionelle egne indtægter (told på importerede varer og produktionsafgift for sukker) og egne indtægter beregnet på grundlag af merværdi-afgiften (moms), som medlemsstaterne opkræver.

2.3. De BNI-baserede egne indtægter fremkommer ved, at der anvendes en ensartet sats på medlemsstaternes BNI. Beregningen af medlemsstaternes bidrag for regnskabsåret (97 856 millioner euro, 70,1 % af indtægterne) bygger på BNI-over-slag ⁽²⁾. Disse data kan ændres i mindst fire år, hvorefter de forældes ⁽³⁾. Ændringer tages i betragtning ved beregning af medlemsstaternes BNI-saldi og -tilpasninger ⁽⁴⁾ for tidligere år, der også bidrager til det årlige indtægtsbudget. Den største risiko med hensyn til formel rigtighed er, at de underliggende statistikker enten ikke er kompileret i overensstemmelse med EU-reglerne, eller at de ikke er behandlet i overensstemmelse med disse regler.

2.4. Når de samlede traditionelle egne indtægter, moms-baserede egne indtægter og andre indtægter er beregnet, bruges de BNI-baserede egne indtægter til at skabe balance på budgettet. Det påvirker ikke den samlede BNI-baserede indtægt, hvis nogle medlemsstaters BNI ansættes for lavt (eller for højt), men det bevirker, at de andre medlemsstater skal betale større (eller mindre) bidrag, indtil BNI-dataene er korrigeret.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 105/2009 (EUT L 36 af 5.2.2009, s. 1).

⁽²⁾ Disse data fastlægges af Kommissionen og medlemsstaterne på mødet i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter.

⁽³⁾ Medmindre der er taget forbehold (jf. punkt 2.24).

⁽⁴⁾ Disse kan være positive eller negative i den enkelte medlemsstat. For 2012 beløb netto BNI-saldiene og -tilpasningerne sig til 284 millioner euro eller 0,2 % af indtægterne (de positive tilpasninger beløb sig til 952 millioner euro eller 0,7 % af indtægterne, og de negative tilpasninger beløb sig til 668 millioner euro eller 0,5 % af indtægterne).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.5. Medlemsstaterne fastlægger og opkræver de traditionelle egne indtægter. Tre fjerdedele af disse beløb indbetales til EU-budgettet (16 454 millioner euro, 11,8 % af indtægterne), og den resterende fjerdedel tilbageholdes til dækning af opkrævningsomkostningerne. Hver medlemsstat sender Kommissionen en månedlig opgørelse over fastlagte afgifter (A-regnskabet) og en kvartalsopgørelse over de fastlagte afgifter, der ikke er medtaget deri (B-regnskabet) ⁽⁵⁾. De største risici med hensyn til traditionelle egne indtægter vedrører fuldstændigheden, nøjagtigheden og rettidigheden af de afgifter, der overdrages til Unionen.

2.6. Mombaserede egne indtægter er bidrag, der fremkommer ved, at der anvendes en ensartet sats på medlemsstaternes teoretisk harmoniserede momsgrundlag (14 648 millioner euro, 10,5 % af indtægterne). De største risici vedrører fuldstændigheden og nøjagtigheden af det harmoniserede momberegningssystem, som medlemsstaterne har oplyst, og nøjagtigheden og rettidigheden af medlemsstaternes bidrag.

2.7. Det Forenede Kongerige indrømmes en korrektion af budgetuligevægte («UK-korrektionen»), som indebærer en reduktion af landets betaling af egne indtægter baseret på BNI ⁽⁶⁾. Endvidere indrømmes Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige en reduceret mombidragssats, og Nederlandene og Sverige har en bruttoreduktion af deres årlige BNI-bidrag for perioden 2007-2013 ⁽⁷⁾. Den største risiko er, at Kommissionen begår en fejl i disse beregninger, navnlig i de komplekse beregninger af UK-korrektionen.

2.8. De andre indtægter, der blev revideret, består navnlig af overskuddet fra det foregående års budget, bidrag i forbindelse med Unionens/Fællesskabets aftaler (herunder EFTA), morarenter og bøder. De største risici i forbindelse med andre indtægter vedrører Kommissionens håndtering af bøder og fejl i beregningen af bidrag i forbindelse med Unionens/Fællesskabets aftaler.

⁽⁵⁾ Hvis der ikke er blevet betalt told eller afgifter, og der ikke er stillet nogen sikkerhed, eller hvis der er stillet sikkerhed, men beløbene er blevet anfægtet, kan medlemsstaterne udsætte overdragelsen af midlerne ved at opføre dem i dette særskilte regnskab.

⁽⁶⁾ Artikel 4 i afgørelse 2007/436/EF, Euratom. Denne reduktion var på ca. 4 milliarder euro i 2012. De 74 millioner euro, der henvises til i **tabel 2.1**, er effekten af valutakursforskelle.

⁽⁷⁾ Artikel 2, stk. 4 og 5, i afgørelse 2007/436/EF, Euratom. De 2 millioner euro vedrørende det BNI-baserede bidrag i **tabel 2.1** er effekten af valutakursforskelle.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Revisionens omfang og revisionsmetoden

2.9. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende indtægter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse i Kommissionen af en stikprøve på 55 indtægtsordrer⁽⁸⁾. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle de indtægtsordrer, der er udstedt i forbindelse med indtægter.
- b) Vurderingen af systemerne omfattede:
 - i) de systemer, der anvendes til BNI-baserede egne indtægter⁽⁹⁾ og moms-baserede egne indtægter i Kommissionen og til traditionelle egne indtægter i Kommissionen og i medlemsstaterne
 - ii) de systemer, der ligger til grund for Kommissionens beregning af UK-korrektionen (herunder en undersøgelse af beregningen af det endelige beløb for 2008)
 - iii) Kommissionens forvaltning af bøder og strafgebyrer
 - iv) de interne kontrolprocedurer i Kommissionen, der dækker fastsættelsen af de årlige bidrag fra EFTA-lande, der er medlem af EØS («EFTA-bidrag»)
 - v) Kommissionens ledelsesudtalelser, navnlig de årlige aktivitetsrapporter for 2012 fra Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG) og Eurostat.

BNI-baserede egne indtægter

2.10. Vurderingen tog udgangspunkt i de aftalte BNI-overslag for 2012 og dernæst vurderedes de systemer, Kommissionen bruger til behandling af dataene for at afgøre, hvilke beløb der skal opføres i det endelige budgetregnskab. Retten gennemgik således opstillingen af EU-budgettet og undersøgte, om medlemsstaternes bidrag var korrekte på grundlag af disse overslag.

⁽⁸⁾ Et tilgodehavende til Kommissionen registreres af den anvisningsberettigede på en indtægtsordre med henblik på inkassering af det skyldige beløb.

⁽⁹⁾ Vurderingen af verificeringen af BNI-data omfattede besøg i de fem medlemsstater, der betalte de største bidrag til BNI-baserede egne indtægter: Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.11. Retten vurderede Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, der har til formål at give rimelig sikkerhed for, at disse indtægter beregnes og opkræves korrekt. Revisionen omfattede også Kommissionens forvaltning af BNI-forbehold i 2012. Retten kan ikke give en bedømmelse af kvaliteten af de data, som Kommissionen og medlemsstaterne er blevet enige om.

2.12. Retten vurderede imidlertid også effektiviteten af Kommissionens verificering af BNI-data⁽¹⁰⁾ for perioden 2002–2010, der blev afsluttet i januar 2012. Undersøgelsen var koncentreret om BNI-dataene for årene 2002–2007, som sammen med dataene for 2008 blev endelige i 2012, så der ikke længere var mulighed for at ændre beregningen af tilpasningerne af de BNI-baserede egne indtægter, bortset fra for de enkelte elementer, der er omfattet af specifikke forbehold (jf. punkt 2.25). Dette arbejde tages også i betragtning, når Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer vurderes.

Traditionelle egne indtægter

2.13. Retten vurderede overvågnings- og kontrolsystemerne i udvalgte medlemsstater (Belgien, Polen og Finland), der tilsammen bidrager med ca. 13 % af de samlede traditionelle egne indtægter. Den gennemgik deres regnskabssystemer (A- og B-regnskabet) og undersøgte strømmen af traditionelle egne indtægter, fra de blev fastlagt, og til de blev anmeldt til Kommissionen, med henblik på at opnå høj grad af sikkerhed for, at de registrerede beløb var nøjagtige og fuldstændige. I revisionen indgik test af centrale kontroller, som er relevante for pålideligheden af data i indførselsangivelser (præferencekoder og oprindelsesland), efterfølgende revision og risikoanalyser samt bevilling af fritagelser for underretning på indførselstidspunktet i de besøgte medlemsstater.

2.14. Endvidere vurderede Retten overvågnings- og kontrolsystemerne i Kommissionen, herunder kontrolbesøgene i medlemsstaterne, proceduren for afskrivning af uinddrivelige beløb og proceduren for opfølgning af både Kommissionens og Rettens tidligere bemærkninger.

2.15. Rettens revision af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, kan ikke dække indførsler, der ikke er blevet angivet, eller som er sluppet uden om toldkontrollen.

⁽¹⁰⁾ De medlemsstater, der blev undersøgt, var i faldende rækkefølge efter BNI-baseret bidrag til egne indtægter: Tyskland, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Italien, Spanien, Nederlandene, Belgien, Sverige, Polen og Østrig.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Momsbaserede egne indtægter

2.16. De momsbaserede egne indtægter fastlægges på grundlag af det momsbeløb, medlemsstaterne reelt har modtaget, og justeres ved hjælp af makroøkonomiske statistikker og overslag (»det harmoniserede momsregningsgrundlag«). Revisionen tog udgangspunkt i det harmoniserede momsregningsgrundlag beregnet af medlemsstaterne, og revisorerne vurderede de systemer, Kommissionen bruger til behandling af dataene for at afgøre, hvilke beløb der skal opføres i det endelige budgetregnskab. Retten gennemgik således opstillingen af EU-budgettet og undersøgte, om medlemsstaternes bidrag var korrekte.

2.17. Retten vurderede Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, der har til formål at give rimelig sikkerhed for, at de momsbaserede egne indtægter beregnes og opkræves korrekt. Retten evaluerede Kommissionens arbejde i medlemsstaterne med hensyn til verificering af det harmoniserede momsregningsgrundlag og dens forvaltning af forbehold. Det indgik ikke i revisionen direkte at teste de statistikker og data, medlemsstaterne har indsendt.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

2.18. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 2.1**. Ingen af de 55 transaktioner, Retten reviderede, var behæftet med fejl.

BNI-baserede egne indtægter

2.19. Retten konstaterede ingen fejl i Kommissionens beregning af medlemsstaternes bidrag og betalingen heraf, der for størstepartens vedkommende er baseret på BNI-overslagene for 2012. Rettens vurdering viste dog, at der var mangler ved Kommissionens metode og kontrolprocedure (jf. punkt 2.28-2.30). Disse mangler havde ingen væsentlig indvirkning på de registrerede BNI-baserede egne indtægter (jf. punkt 2.30).

Traditionelle egne indtægter

2.20. Retten konstaterede, at de indtægtsordrer, Kommissionen havde udstedt, samlet set afspejlede de opgørelser over A-regnskabet, som medlemsstaterne havde indsendt.

Momsbaserede egne indtægter

2.21. Retten konstaterede ingen fejl i beregningen af medlemsstaternes bidrag og betalingen heraf.

Andre indtægter

2.22. Retten konstaterede ingen fejl i beregningerne eller betalingerne i forbindelse med transaktioner vedrørende andre indtægter. Men Retten konstaterede administrative svagheder i Kommissionens procedurer for beregning af en del af en EFTA-stats bidrag ⁽¹¹⁾.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

2.23. Resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemer er sammenfattet i **bilag 2.2**.

BNI-baserede egne indtægter

Forvaltning af forbehold

2.24. Et forbehold ⁽¹²⁾ er et middel, som bruges til at holde problematiske elementer i BNI-dataene fra en medlemsstat åbne for korrektion efter den fastsatte tidsfrist på fire år. Forbehold er dermed en del af den interne kontrolproces. Kommissionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på så hurtigt som muligt at finde en løsning vedrørende problematiske elementer ⁽¹³⁾.

2.25. Kommissionen har erstattet alle eksisterende generelle forbehold for EU-25 medlemsstaterne med 103 specifikke forbehold ⁽¹⁴⁾. De specifikke forbehold dækker årene 2002-2010 for EU-15 medlemsstaterne og årene 2004-2010 for EU-10 medlemsstaterne. Endvidere blev der taget seks tværgående specifikke forbehold ⁽¹⁵⁾ for EU-25 medlemsstaterne, selv om der ikke findes nogen bestemmelse om sådanne forbehold i Kommissionens procedurer. Retten konstaterede svagheder i Kommissionens verificering af BNI-data, der også indvirker på forvaltningen af forbeholdene (jf. punkt 2.28 b)), andet og tredje led, og 2.29)

2.22. Kommissionens tjenestegrene vil gennemgå den administrative procedure for at afhjælpe de svagheder, Revisionsretten har påpeget, særlig med hensyn til beregningen af EØS-/EFTA-staternes efterfølgende bidrag, for hvilken der vil blive udarbejdet en mere detaljeret vejledning efter behov.

2.23. Kommissionen er ikke enig i Revisionsrettens vurdering af, at BNI-kontrolbesøgene i medlemsstaterne kun er delvis effektive, da disse ikke tyder på, at væsentlige ændringer i medlemsstaternes bidrag til de BNI-baserede egne indtægter er nødvendige.

2.24. Både Kommissionen og medlemsstaterne prioriterer ophævelse af forbehold højt. De til enhver tid eksisterende forbehold gennemgås ved alle BNI-udvalgets møder med en målsætning om at ophæve alle aktuelle forbehold så hurtigt som muligt.

2.25. Der anvendes tværgående forbehold, når der er et problem med beregningen af BNI, der kun kan løses med en detaljeret sammenlignende analyse af medlemsstaternes løsninger, og der kan kræve, at BNI-udvalget når til enighed om begrebsmæssige aspekter. Denne sammenlignende analyse kan tænkes at påvise et behov for at ændre beregningen af BNI for at sikre, at bidrag til de BNI-baserede egne indtægter fastsættes korrekt.

⁽¹¹⁾ Retten kunne ikke bekræfte, at 8 ud af de 240 millioner euro var beregnet korrekt.

⁽¹²⁾ Forbehold kan være generelle eller specifikke. Generelle forbehold dækker alle elementer i det fastlagte BNI. Specifikke forbehold vedrører enkelte elementer (BNP frem til 2001, derefter BNI).

⁽¹³⁾ Det samme gælder for moms-baserede egne indtægter.

⁽¹⁴⁾ For Bulgarien og Rumæniens vedkommende var der i 2012 taget generelle forbehold vedrørende 2007 og 2008. I januar 2013 blev disse forbehold ophævet og erstattet af otte specifikke forbehold for Bulgarien og 11 specifikke forbehold for Rumænien, der dækker årene 2007-2010.

⁽¹⁵⁾ Disse forbehold defineres af Kommissionen som punkter, alle medlemsstater er underrettet om, og skal gøre Eurostat i stand til at sammenligne den underliggende datasamling.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.26. I 2012 blev ingen af disse specifikke BNI-forbehold hævet. Dertil kom, at der ved udgangen af 2012 stadig var to specifikke BNI-forbehold ⁽¹⁶⁾ vedrørende perioden 1995-2001. Situationen pr. medlemsstat vises i **tabel 2.2**. Kommissionen vurderer ikke forbeholdenes eventuelle indvirkning.

2.27. Kommissionen tog et generelt forbehold med hensyn til de græske BNI-data for 2008, da denne medlemsstat ikke kunne overholde fristen for fremsendelse til Eurostat den 22. september 2012. I modsat fald ville dataene for 2008 have været endelige, og det ville ikke længere have været muligt at korrigere dem.

KOMMISSIONENS SVAR

2.26. Kommissionen fortsætter samarbejdet med de to lande, der stadig har BNI-forbehold for perioden 1995-2001, så disse forbehold kan ophæves. Samarbejdet omfatter tjenesterejser til landene.

Da opgørelser af nationalregnskaber udgør et kompliceret system af kontrolforanstaltninger, kan virkningerne af individuelle dele ikke isoleres, og det er derfor ikke muligt nøjagtigt at bestemme forbeholdenes mulige følgevirkninger (ofte er det ikke let at bestemme, om de vil være positive eller negative).

⁽¹⁶⁾ Et forbehold vedrører Grækenland og et vedrører Det Forenede Kongerige.

Tabel 2.2 — Medlemsstaternes specifikke BNI/BNP-forbehold pr. 31. december 2012 ⁽¹⁾

Medlemsstat	Udestående forbehold pr. 31.12.2012	De ældste forbehold vedrører
Belgien	3	2002
Bulgarien	0	i/r
Den Tjekkiske Republik	2	2004
Danmark	1	2002
Tyskland	2	2002
Estland	2	2004
Irland	1	2002
Grækenland	9	1995
Spanien	3	2002
Frankrig	2	2002
Italien	3	2002
Cypern	5	2004
Letland	10	2004
Litauen	2	2004
Luxembourg	2	2002
Ungarn	10	2004
Malta	8	2004
Nederlandene	4	2002
Østrig	1	2002
Polen	11	2002
Portugal	3	2002
Rumænien	0	i/r
Slovenien	3	2004
Slovakiet	2	2004
Finland	1	2002
Sverige	4	2002
Det Forenede Kongerige	11	1995
I ALT	105	

(¹) De tværgående specifikke forbehold er ikke medtaget i tabellen.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Vurdering af Kommissionens verificering af BNI-data

2.28. Rettens undersøgelse af effektiviteten af Kommissionens verificering af BNI-data for de afsluttede år 2002-2007, der blev endelige i 2012, viste, at:

- a) Eurostat ikke planlagde og prioriterede sit arbejde på en hensigtsmæssig måde, da risiciene ved medlemsstaternes udarbejdelse af BNI-data ikke blev vurderet tilfredsstillende, og cost-benefit-princippet⁽¹⁷⁾ ikke blev anvendt korrekt ved udvælgelsen af de områder, der skal verificeres.
- b) Eurostats kontrolmetode ikke var konsekvent, fordi:
- der blev konstateret svagheder i gennemførelsen af den direkte kontrol. Eurostat udvalgte de områder, der skulle analyseres, ud fra forskellige kriterier, der ikke altid var dokumenterede, og der var intet bevis for, at Eurostat altid verificerede de kontroller, de nationale statistiske kontorer havde foretaget af de inputdata, der var blevet anvendt til estimering af de udvalgte komponenter
 - der ikke blev forelagt dokumentation for de kriterier, der var anvendt for at sikre, at de landespecifikke forbehold blev taget i overensstemmelse med cost-benefit-princippet
 - nogle af de tværgående specifikke forbehold var formuleret uhensigtsmæssigt. F.eks. forbeholdet vedrørende behandlingen af andelsboliger, hvor 14 medlemsstater erklærede, at de ikke har sådanne ordninger, og forbeholdet vedrørende behandlingen af enheder med lille eller ingen fysisk tilstedeværelse, hvor den forventede indvirkning på BNI er begrænset.

2.28.

- a) Kommissionen vurderer, at den planlagde og prioriterede sit arbejde ud fra en veletableret, risikobaseret procedure. Med hensyn til den nyligt overståede verificering blev planerne forelagt for og godkendt af BNI-udvalget. BNI-forordningens bestemmelser fastsætter hovedsageligt, at de oplysninger, der muliggør en (cost-benefit-)vurdering af bestemte aktiviteter eller transaktioners potentielle størrelse og betydning, skal være kvalitative. Det svarer til Kommissionens fremgangsmåde i verificeringen.
- b)
- Eurostat udvalgte de dele/områder, der skulle verificeres ved direkte verificering, ud fra de generelle kriterier, man blev enige om i BNI-udvalget (det blev på forhånd tydeligt angivet, at de udvalgte dele kunne være forskellige fra land til land). Området for den direkte verificering skulle efter planen begynde, når dataene nåede frem til afdelingen for nationalregnskaber. Derudover skulle medlemsstaterne give dokumentation for eventuelle kontroller, som afdelingen for nationalregnskaber havde foretaget på inputdataene. Kommissionen vil undersøge, hvordan dokumentationen kan forbedres.
 - Som ved tidligere verificeringer blev der taget forbehold på grundlag af en kvantitativ og kvalitativ vurdering af alle åbne punkter og under hensyntagen til den budgetmæssige forsigtighed. Når BNI-udvalget har accepteret udkastene til vurderingsrapporterne for landene, er det ifølge forordningen om egne indtægter op til Kommissionen at fastsætte forbehold uden godkendelse fra det pågældende land eller BNI-udvalget. Med hensyn til cost-benefit-princippet henvises der til svaret til punkt 2.28.a) ovenfor. Kommissionen mener, at denne fremgangsmåde er et effektivt middel til at beskytte EU's finansielle interesser med hensyn til BNI-baserede egne indtægter.
 - De tværgående spørgsmål nødvendiggjorde en detaljeret sammenlignende analyse af medlemsstaternes løsninger. Ved udgangen af 2012 var medlemsstaternes erklæringer endnu ikke blevet verificeret. Da dette arbejde nu er i gang, vil Kommissionen ophæve forbehold i medlemsstaterne, hvor det er relevant.

⁽¹⁷⁾ Jf. artikel 5, stk. 2, litra b) i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNI-forordningen) (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.29. Med hensyn til udarbejdelsen af nationalregnskabsopgørelserne konstaterede Retten også problemer, som Eurostat ikke havde opdaget. Nogle af disse problemer⁽¹⁸⁾ skulle have ført til, at Kommissionen tog yderligere landespecifikke forbehold, mens andre⁽¹⁹⁾ viste, at der ikke var konsekvens i de forbehold, der var taget vedrørende de enkelte medlemsstater.

2.30. Det ville ikke have påvirket beregningen af de BNI-baserede egne indtægter for regnskabsåret 2012, men de enkelte bidrag fra medlemsstaterne for 2002-2007 ville have været anderledes⁽²⁰⁾.

Traditionelle egne indtægter

2.31. I alle de besøgte medlemsstater viste Rettens revision (jf. punkt 2.13), at der var mangler i det nationale toldtilsyn med hensyn til efterfølgende revision og risikoanalyse. Når det nationale toldtilsyn kun er delvis effektivt, er der højere risiko for, at de beløb, der opkræves i traditionelle egne indtægter, ikke er korrekte.

2.32. De systemsvagheder i Belgien, der blev påpeget i årsberetningerne for 2010 og 2011, bliver nu afhjulpet af Kommissionen sammen med medlemsstaten. I GD BUDGETs årlige aktivitetsrapport for 2012 er der taget forbehold med hensyn til pålideligheden af regnskabsdataene fra denne medlemsstat.

2.33. I de to andre besøgte medlemsstater (Polen og Finland), konstaterede Retten endvidere mindre systemsvagheder i forbindelse med A- og B-regnskaberne.

KOMMISSIONENS SVAR

2.29. Kommissionen er ved at undersøge Revisionsrettens resultater og drage de nødvendige konklusioner deraf.

2.30. Se svar til punkt 2.29.

2.31. Kommissionen vil under hensyntagen til de svar og argumenter, den har modtaget fra de tre medlemsstater, Revisionsretten besøgte, følge op på de identificerede mangler i medlemsstaterne og pålægge medlemsstaterne at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Den vil fortsat undersøge det nationale toldtilsyn i forbindelse med sine kontrolbesøg, og hvis der findes svagheder, vil den pålægge medlemsstaterne at træffe foranstaltninger for at afhjælpe de pågældende svagheder.

2.32. Der blev i 2013 udført en ekstern finansiel revision for perioden 2008-2010, og revisionserklæringen, ifølge hvilken regnskaberne ikke indeholder væsentlige fejl, blev accepteret af Kommissionen efter en dybdegående undersøgelse af revisionskonklusionerne og de understøttende revisionstest, der blev foretaget.

2.33. Hvis der påvises svagheder i de pågældende medlemsstaters regnskabsførelse, vil de blive pålagt at træffe foranstaltninger for at afhjælpe de pågældende svagheder.

⁽¹⁸⁾ F.eks. vedrørende klassificering og værdiansættelse af nonprofit-institutioner rettet mod husholdninger i Tyskland, Spanien og Frankrig og vedrørende vurdering af undergrundsøkonomien i Tyskland, Spanien, Frankrig og Italien, vurdering af distributions-avancer i Tyskland og vurdering af udlejningsydelse i Frankrig og Italien.

⁽¹⁹⁾ F.eks. vedrørende registrering af EU-tilskud og leje af jord.

⁽²⁰⁾ Omfanget af den potentielle effekt af de kvantificerbare bemærkninger for de besøgte medlemsstaters årlige BNI-bidrag var på mellem +0,4% og -1,1%, men dette forudsætter, at det ikke ville have været nødvendigt at foretage andre ændringer i BNI-komponenterne i de pågældende fem medlemsstater eller i BNI-overslagene fra de øvrige 22 medlemsstater. De svagheder, der fører til ikke-kvantificerbare bemærkninger, kan også påvirke beregningen af medlemsstaternes bidrag. Samlet set er de konstaterede differencer hverken væsentlige for BNI i 2002-2007 eller for BNI i 2012.

Momsbaserede egne indtægter

2.34. I 2012 tog Kommissionen 54 forbehold og hævdede 57. Ifølge Kommissionen havde kontrolaktiviteterne i de medlemsstater, hvor der blev ophævet forbehold, den nettoeffekt, at de momsbase­rede egne indtægter faldt med ca. 4 millioner euro⁽²¹⁾. Ved årets udgang var der i alt 153 forbehold (jf. **tabel 2.3**). 44 af de forbehold, Kommissionen havde taget, vedrørte overtrædelser af momslovgivningen. Disse kan kun hæves, når overtrædelsesproce­duren er afsluttet, og indvirkningen på momsgrundlaget for de pågældende år er fastlagt. Medlemsstaterne har selv taget 17 forbehold.

2.35. Retten definerer længerevarende momsforbehold som forbehold, der vedrører et år, der ligger mindst 10 år tilbage, dvs. forbehold, der stadig ikke var ophævet ved udgangen af 2012, og som vedrører 2003 og tidligere år. Den generelle situation er stort set uændret. Ved årets udgang var der 16 længerevarende forbehold, nogle af dem vedrørende 1995, mod 15 ved udgangen af 2011. Fem af de længerevarende forbehold vedrører overtrædelser, og tre er taget af medlemsstaterne.

2.35. *De samlede tal ligner muligvis hinanden, men i en given periode vil nogle længerevarende forbehold være blevet ophævet, mens nyere forbehold måske nu kan betegnes som længerevarende. Det var tilfældet i 2012. De fem overtrædelser, Revisionsretten henviser til, blev først længerevarende i 2012. De indgår i en betydelig samling af forbehold, der udspringer fra den samme overtrædelse. Kommissionen vil ikke kunne ophæve disse forbehold, før EU-Domstolen har truffet afgørelse. Kommissionen er heller ikke i stand til at ophæve de tre forbehold, medlemsstaterne har taget. Af de resterende forbehold, der var ved udgangen af 2012, er fem blevet ophævet, herunder et af de to, Kommissionen tog, og som drejede sig om 1995.*

⁽²¹⁾ Resultatet af en stigning på 31 millioner euro og et fald på 35 millioner euro.

Tabel 2.3 — Momsforbehold pr. 31. december 2012

Medlemsstat	Forbehold pr. 31.12.2011	Forbehold taget i 2012	Forbehold ophævet i 2012	Forbehold pr. 31.12.2012	De ældste forbehold vedrører
Belgien	1	5	0	6	2007
Bulgarien	6	2	1	7	2007
Den Tjekkiske Republik	13	2	7	8	2004
Danmark	8	1	3	6	2005
Tyskland	6	2	1	7	2003
Estland	10	0	0	10	2004
Irland	5	0	1	4	2006
Grækenland	7	0	2	5	1999
Spanien	3	0	0	3	2003
Frankrig	7	11	6	12	2005
Italien	7	5	0	12	1995
Cypern	4	0	4	0	i/r
Letland	5	0	0	5	2004
Litauen	2	5	5	2	2008
Luxembourg	0	2	0	2	2008
Ungarn	4	3	3	4	2004
Malta	10	2	8	4	2005
Nederlandene	9	2	0	11	2004
Østrig	6	4	5	5	2004
Polen	5	7	2	10	2004
Portugal	5	0	0	5	2003
Rumænien	4	0	0	4	2007
Slovenien	0	0	0	0	i/r
Slovakiet	0	1	1	0	i/r
Finland	10	0	2	8	1995
Sverige	11	0	6	5	1995
Det Forenede Kongerige	8	0	0	8	1998
I ALT	156	54	57	153	

Kilde: Den Europæiske Revisionsret.

Bøder og strafgebyrer

2.36. Ved udgangen af 2012 var ca. 98 % ⁽²²⁾ af de bøder, som der endnu ikke var truffet afgørelse om, enten dækket af en foreløbig betaling eller af en garanti. Ifølge gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen ⁽²³⁾ skal Kommissionen iværksætte inddrivelsesproceduren ved hjælp af alle til rådighed stående midler, når debitorerne hverken har foretaget foreløbige betalinger eller stillet en garanti for at dække det fulde beløb på forfaldsdatoen.

2.37. Retten undersøgte en stikprøve på 30 bøder, der hverken var dækket af en foreløbig betaling eller af en garanti, og konstaterede, at Kommissionen i 12 tilfælde ikke havde brugt alle de til rådighed stående midler til at iværksætte inddrivelsen. Retten behandlede samme problemstilling i sin årsberetning for 2011 ⁽²⁴⁾.

De årlige aktivitetsrapporter

2.38. GD BUDGET erklærer i sin årlige aktivitetsrapport for 2012, at det på grundlag af BNI-udvalgets udtalelse og resultaterne af Eurostats verificeringsaktiviteter har rimelig sikkerhed med hensyn til rigtigheden og fuldstændigheden af de BNI-data, der anvendes med henblik på egne indtægter. Efter Rettens opfattelse er omfanget af BNI-udvalgets udtalelse ⁽²⁵⁾ begrænset, og Eurostats årlige aktivitetsrapport giver kun en delvis vurdering af de verificeringer af BNI-data, der er blevet foretaget med henblik på egne indtægter. Disse begrænsninger burde have været nævnt i GD BUDGETs årlige aktivitetsrapport.

2.36. Kommissionens mål er ikke at iværksætte inddrivelse for enhver pris, da det kunne have uoprettelige følger for de sanktionerede virksomheder. Størstedelen af de bøder, der ikke er truffet afgørelse om, er foreløbige, da de er blevet appelleret og kan blive annulleret eller nedsat. Derfor søger Kommissionen at opnå dækning gennem en aftalt betalingsordning, der er dækket af en finansiel garanti eller, under ekstraordinære omstændigheder, uden en finansiel garanti i henhold til de nye anvendelsesbestemmelser.

2.37. Disse bøder vedrører enten tilfælde, hvor foreløbige forholdsregler eller ansøgninger om manglende evne til at betale er under behandling, og/eller tilfælde, hvor fuldbyrdelsen ville have medført en øjeblikkelig konkurs for den pågældende virksomhed, med den konsekvens, at Kommissionen ville have gået glip af bøden, fordi den ikke er en privilegeret kreditor efter de gældende regler.

2.38. Den manglende udtalelse om Rumæniens og Bulgariens BNI-data var ikke til hinder for, at dataene kunne anvendes med henblik på egne indtægter, da korrigerende mekanismer er på plads, hvilket gør det muligt at foretage senere nødvendige ændringer.

⁽²²⁾ Ca. 10,8 milliarder ud af 11 milliarder euro.

⁽²³⁾ Artikel 84, 85 og 85a i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 (EUT L 111 af 28.4.2007, s. 13).

⁽²⁴⁾ Jf. punkt 2.29-2.31 i årsberetningen for 2011.

⁽²⁵⁾ Med hensyn til 2012 erklærede BNI-udvalget, at det endnu ikke kan fremsætte en udtalelse om BNI-dataene fra Bulgarien og Rumænien, da verificeringen af data stadig er i gang.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.39. Som følge af afgørelsen fra EU-Domstolen⁽²⁶⁾, hvor Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009⁽²⁷⁾ blev erklæret ugyldig, beregnede Kommissionen, at der skulle betales 285,5 millioner euro tilbage til sukkerproducenterne⁽²⁸⁾, hvoraf Kommissionen skulle betale 214 millioner euro til medlemsstaterne. Retten mener, at denne vigtige begivenhed burde have været nævnt i den årlige aktivitetsrapport fra GD BUDGET.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Konklusioner for 2012 vedrørende indtægter

2.40. På grundlag af sin revision konkluderer Retten for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2012, at:

- testen af transaktioner viser, at den mest sandsynlige fejlprocent i populationen er nul
- de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer samlet set er effektive for så vidt angår BNI-baserede egne indtægter og traditionelle egne indtægter (jf. **bilag 2.2**)
- de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer er effektive for så vidt angår moms-baserede egne indtægter, beregningen af UK-korrektionen og andre indtægter (jf. **bilag 2.2**).

Det samlede revisionsbevis viser, at indtægterne ikke er væsentlig fejlbehæftede.

2.41. Overvågnings- og kontrolsystemerne for BNI-baserede egne indtægter blev vurderet som samlet set effektive med hensyn til at sikre, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Det gælder dog ikke Kommissionens verificering af BNI-data, der betragtes som delvis effektiv, fordi:

KOMMISSIONENS SVAR

2.39. Kommission mener ikke, at det er nødvendigt at nævne dette i den årlige aktivitetsrapport, da den budgetmæssige risiko var fremhævet. Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 er en forvaltningsforanstaltning for landbrugsmarkedene. Da sukkeafgifter er traditionelle egne indtægter, har forordningens ugyldiggørelse imidlertid forårsaget en risiko for budgetgennemførelsen med hensyn til egne indtægter, som blev dækket af en hensættelse i det foreløbige årsregnskab for 2012. Hensættelsen på 214 mio. EUR dækker det beløb i sukkeafgifter, som medlemsstaterne kan forventes at få tilbage ud fra et revideret udkast til en forordning om lavere afgifter.

2.41.

⁽²⁶⁾ Afgørelse af 27. september 2012 i de forenede sager C-113/10, C-147/10 og C-234/10.

⁽²⁷⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 (EUT L 321 af 8.12.2009, s. 1).

⁽²⁸⁾ For produktionsårene 2002/2003-2005/2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Eurostat ikke planlægger og prioriterer sit arbejde på en hensigtsmæssig måde, og fordi kontoret ikke anvender en konsekvent metode i medlemsstaterne (punkt 2.28)
- der også med hensyn til udarbejdelsen af nationalregnskabsopgørelserne var problemer, som Eurostat ikke havde opdaget (punkt 2.29-2.30).

2.42. Retten henleder også opmærksomheden på de forhold, der beskrives i det følgende:

- a) Der er svagheder ved Kommissionens forvaltning af forbehold med hensyn til BNI-baserede egne indtægter. Der burde have været taget yderligere landespecifikke forbehold, og nogle af de forbehold, der var blevet taget, var ikke konsekvente medlemsstaterne imellem (punkt 2.25). Endvidere har Kommissionen endnu ikke hævet de to resterende specifikke BNI-forbehold for perioden 1995-2001 (punkt 2.26).
- b) Der er længerevarende forbehold med hensyn til momsbase-rede egne indtægter (punkt 2.35).
- c) Rettens revision afslørede svagheder i den nationale toldkontrol (punkt 2.31-2.33). Retten konkluderer, at de reviderede medlemsstaters overvågnings- og kontrolsystemer kun er delvis effektive med hensyn til at sikre, at de traditionelle egne indtægter regnskabsføres korrekt og med det fulde beløb.

KOMMISSIONENS SVAR

- Kommissionen planlægger og prioriterer sit arbejde ud fra en veletableret procedure, som BNI-udvalget har aftalt, jf. BNI-forordningen. Se svar til punkt 2.28.
- Kommissionen mener, at dens procedurer udgør den mest omkostningseffektive metode i lyset af de BNI-baserede egne indtægters karakter. Kommissionen vil dog tage Revisionsrettens konklusioner i betragtning, når den fastsætter standarderne for næste verificering, som begynder i 2015.

Se svar til punkt 2.29. og 2.30.

2.42.

- a) De medlemsstater, der er underlagt BNI-forbehold, skal senest den 22. september 2014 meddele Kommissionen de nødvendige ændringer (samt forklaringer til de ændringer, der er foretaget) i BNI-overslagene som følge af de meddelte punkter eller andre yderligere metodologiske oplysninger, der tydeligt viser, at de meddelte punkter ikke længere er relevante.
- b) Hvad angår konsekvens ved fastsættelsen af forbehold henvises der til svarene til punkt 2.29.

Se også svar til punkt 2.25. og 2.26.

Ud over den senere ophævelse af fem længerevarende forbehold, som omtalt i svaret til punkt 2.35, er indsatsen for at ophæve flere forbehold fortsat i samarbejde med medlemsstaterne. For yderligere to forbehold er der fundet løsningsstrategier, som er iværksat.

Anbefalinger

2.43. **Bilag 2.3** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at implementere anbefalingerne i Rettens tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten seks anbefalinger. Kommissionen har fuldt ud implementeret to af disse anbefalinger, mens én er blevet implementeret i de fleste henseender, to er blevet implementeret i nogle henseender, og én ikke er blevet implementeret.

2.44. På grundlag af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen:

- **Anbefaling 1:** tager sit kontrolsystem med hensyn til verificeringen af BNI-data op til fornyet overvejelse og herunder gennemfører en struktureret og formaliseret cost-benefit-analyse og en dybtgående verificering af væsentlige og risikobehæftede BNI-komponenter, begrænser brugen af generelle forbehold og fastsætter væsentligheds-kriterier for, hvornår der skal tages forbehold

2.43. Overvågnings- og kontrolsystemerne (SCS) er af organisatorisk art og giver ingen specifik angivelse af regnskaberne rigtighed, som primært afhænger af de statistiske kilder, og de anvendte metoder, selv om SCS kan bidrage til at mindske risikoen for fejl i nationalregnskabet. Kommissionen vil under hensyntagen til bemærkningerne fra Revisionsretten fortsætte sine bestræbelser på at udvikle SCS-retningslinjer for medlemsstaternes udarbejdelse af de nationale regnskaber (jf. 2010/2009, punkt 2 i bilag 2.3).

Da Kommissionens regelmæssige inspektioner bekræfter, at B-regnskabet behandles elektronisk i de fleste medlemsstater, er antallet af beløb, der ukorrekt oplyses i B-regnskabet, faldende. Størstedelen af konklusionerne fra Kommissionens kontrol af B-regnskabet vedrører medlemsstaternes finansielle ansvar, der hidrører fra utilstrækkelige procedurer for inddrivelse eller administrative fejl og ikke har direkte forbindelse til forvaltningen af selve regnskabet (jf. 2010/2009, punkt 3 i bilag 2.3).

Kommissionen forelagde i 2012 en tematisk rapport om hjemstedsordningen for Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter og for Toldpolitikgruppen. I rapporten er resultaterne fra kontrolbesøg i næsten alle medlemsstater samlet, og de vigtigste områder, hvor yderligere handling er nødvendig, fremhæves. Den vil fortsat undersøge medlemsstaternes korrigerende foranstaltninger, indtil manglerne er afhjulpet (jf. 2010/2009, punkt 4 i bilag 2.3).

Både Kommissionen og medlemsstaterne har truffet foranstaltninger for at gennemføre anbefalingerne. Ud af de 20 længerevarende forbehold, der lå til grund for Revisionsrettens anbefaling i 2009, er 17 blev løst og ophævet. For at de resterende tre kan ophæves, kræves der for et af forbeholdene handling fra Revisionsrettens side, og for de to andre forbehold er der iværksat strategier (jf. 2009, bilag 2.3).

2.44.

Med henblik på den næste verifikation, der begynder i 2015, vil Kommissionen gennemgå kontrolstrukturen. Under forløbet vil den tage de punkter, Revisionsretten har påpeget, i betragtning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 2:** opfordrer medlemsstaterne til at styrke toldkontrollen for at opkræve det størst mulige beløb i traditionelle egne indtægter.

- **Anbefaling 3:** opfordrer medlemsstaterne til at anvende A- og B-regnskaberne korrekt og sikre, at de påviseligt er fuldstændige og korrekte.

KOMMISSIONENS SVAR

Som led i de sædvanlige kontrolbesøg vedrørende de traditionelle egne indtægter vil Kommissionen fortsætte med at kontrollere, at medlemsstaterne har indført hensigtsmæssige kontrolforanstaltninger til at beskytte EU's finansielle interesser på dette område.

Kommissionen vil fortsat undersøge anvendelsen af A- og B-regnskaber under kontrolbesøgene og vil pålægge medlemsstaterne at sikre, at de er fuldstændige og korrekte.

BILAG 2.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE INDTÆGTER

2012				2011	2010	2009
Traditionelle egne indtægter	Moms/BNI, korrektioner under budgetafsnit 1	Andre indtægter	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt:	5	47	3	55	55	55	62
Indtægtsordrer	5	47	3	55	55	55	62

RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel af de testede transaktioner, der

ikke var behæftet med fejl	100 %	(5)	100 %	(47)	100 %	(3)	100 %	(55)	98 %	100 %	95 %
var behæftet med en eller flere fejl	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	0 %	(0)	2 %	0 %	5 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Mest sandsynlige fejlprocent	0 %
------------------------------	-----

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter. Resultaterne af testen afspejler hvert enkelt segments forholdsmæssige andel i gruppen af politikområder.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 2.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE INDTÆGTER

Vurdering af de undersøgte systemer

System	Kommissionens kontrol i medlemsstaterne	Kommissionens beregning/skrivebordskontrol af forvaltningen af indtægter	Kommissionens forvaltning af forbehold	Centrale interne kontroller i de reviderede medlemsstater	Samlet vurdering
BNI	Delvis effektiv (*)	Effektiv	Effektiv	I/R	Effektive
Moms	Effektiv	Effektiv	Effektiv	I/R	Effektive
Traditionelle egne indtægter	Effektiv	Effektiv	I/R	Delvis effektive (**)	Effektive
UK-korrektion	I/R	Effektiv	I/R	I/R	Effektive
Bøder og strafgebyrer	I/R	Effektiv	I/R	I/R	Effektive

(*) Jf. punkt 2.28-2.30

(**) Jf. punkt 2.31-2.33

BILAG 2.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM INDTÆGTER

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	I sine årsberetninger for 2010 og 2009 anbefalede Retten, at Kommissionen:							
	Fremlægger vurderingsrapporter om medlemsstaternes BNI-data for BNI-udvalget, således at den i 2012 kan erstatte alle eksisterende generelle forbehold med specifikke forbehold for perioden fra og med 2002.	Kommissionen har allerede forelagt et udkast til vurderingsrapporter for BNI-udvalget og erstattet de generelle forbehold med specifikke forbehold (udkastene til rapporter blev forelagt i 2011 for EU-25 medlemsstaterne og i 2012 for Bulgarien og Rumænien, og de generelle forbehold blev erstattet af specifikke forbehold i henholdsvis januar 2012 og januar 2013).						

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010 og 2009	Klart angiver rækkevidden af den erklæring, den giver i sin vurdering af medlemsstaternes BNI-data.	I de to rapporter, Kommissionen forelagde for BNI-udvalget i 2012 (Bulgarien og Rumænien), foretog den en vurdering af BNI-dataenes kvalitet og overensstemmelsen med ESA95, forklarede målene klart og identificerede de verifikationer, der var udført for at støtte den samlede konklusion.						
	Tager hensyn til sin evaluering af overvågnings- og kontrolsystemer i de nationale statistiske kontorer med hensyn til kompileringen af de nationale regnskaber.				I 2012 havde Eurostat ikke vedtaget retningslinjer for bedste praksis for overvågningssystemerne med hensyn til kompileringen af de nationale regnskaber.		Se svar til punkt 2.43.	
	Fortsat gør en indsats for at sikre, at B-regnskabet anvendes korrekt af medlemsstaterne.		Selv om Kommissionen følger op på brugen af B-regnskabet hvert år, er der fortsat problemer.					Se svar til punkt 2.43.
	Fortsat gør en indsats for at sikre, at de nationale toldmyndigheders tilsyn (f.eks. tilladelsen til »overforenkling« for brugerne af hjemstedsordningen) styrkes yderligere.			I december 2012 fremlagde Kommissionen en rapport om sin opfølgning af hjemstedsordningen i medlemsstaterne. Konklusionerne fra denne rapport peger på, at der er behov for yderligere forbedring af de nationale toldmyndigheders tilsyn.				Se svar til punkt 2.43.

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2009	Fortsat presser medlemsstaterne til hurtigt at fremsende de oplysninger, der er nødvendige for at kunne ophæve de forbehold, der har eksisteret længe, så hurtigt som muligt.			Ved udgangen af 2012 var der 16 længerevarende forbehold mod 20 i 2009.				Se svar til punkt 2.43.

KAPITEL 3

Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	3.1-3.9
Særlige karakteristika ved politikområdet	3.2-3.8
Revisionens omfang og revisionsmetoden	3.9
Transaktionernes formelle rigtighed	3.10-3.16
Systemernes effektivitet	3.17-3.34
Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed	3.17-3.29
Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)	3.18-3.27
Systemerne for kontrol af EU's fødevarerhjælpeprogram for de socialt dårligst stillede	3.28-3.29
Kommissionens skøn vedrørende restfejlfrekvensen	3.30-3.34
Konklusion og anbefalinger	3.35-3.37
Konklusion for 2012	3.35
Anbefalinger	3.36-3.37
Bilag 3.1 — Resultaterne af testen af transaktioner for landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	
Bilag 3.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	
Bilag 3.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om landbrug: markedsstøtte og direkte støtte	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

3.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af markedsstøtte og direkte støtte til landbrug, som er en del af politikområdet »Landbrug og udvikling af landdistrikter«. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2012 gives i **tabel 3.1**.

Tabel 3.1 — Landbrug: Markedsstøtte og direkte støtte — Centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Landbrugsudgifter finansieret over EGFL	Direkte støtte	40 880	Delt forvaltning
	Interventioner på landbrugsmarkeder	3 516	Delt forvaltning ⁽¹⁾
	Administrative udgifter ⁽²⁾	133	Direkte central forvaltning
	Andet	149	Direkte central forvaltning/ delt forvaltning
		44 678	

	Regnskabsårets betalinger i alt	44 678
	– administrative udgifter i alt ⁽³⁾	133
	Aktionsudgifter i alt	44 545
	– forskud ⁽⁴⁾	17
	+ afregninger af forskud ⁽⁴⁾	18
	Revideret population i alt	44 546

	Regnskabsårets forpligtelser i alt	44 685
--	---	---------------

⁽¹⁾ Dette beløb indbefatter 0,7 millioner euro, som forvaltes centralt.

⁽²⁾ Dette beløb er de samlede administrative udgifter til politikområdet Landbrug og Udvikling af landdistrikter.

⁽³⁾ Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 9.

⁽⁴⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for yderligere oplysninger jf. kapitel 1, punkt 1.6 og 1.7).

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved politikområdet

3.2. Målene ⁽¹⁾ for den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt i traktaten, er at forøge landbrugets produktivitet for at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, at stabilisere markederne, at sikre forsyningerne og sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

3.3. EU-budgettet finansierer hovedsageligt udgifterne til den fælles landbrugspolitik gennem to fonde ⁽²⁾: Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), der finansierer EU's udgifter til direkte støtte og markedsforanstaltninger fuldt ud ⁽³⁾, og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som medfinansierer programmer vedrørende udvikling af landdistrikter sammen med medlemsstaterne. Dette kapitel omhandler EGFL, mens der redegøres for ELFUL i kapitel 4.

3.4. De vigtigste foranstaltninger, som finansieres af EGFL, er:

- Ordningen for direkte støtte, »Enkeltbetalingsordningen (SPS)« SPS-betalinger er baseret på »betalingsrettigheder« ⁽⁴⁾; hver enkelt betalingsrettighed aktiveres sammen med en hektar støtteberettiget jord. I 2012 beløb udgifterne under SPS sig til 31 081 millioner euro
- Ordningen for direkte støtte »den generelle arealbetalingsordning« (SAPS) — en forenklet indkomststøtteordning, der er rettet mod landbrugere i 10 af de medlemsstater ⁽⁵⁾, der tiltrådte EU i 2004 og 2007. Under denne ordning betales der samme beløb for hver støtteberettiget hektar landbrugsjord. I 2012 beløb udgifterne til SAPS sig til 5 916 millioner euro.
- Andre ordninger for direkte støtte, primært med koblede betalinger ⁽⁶⁾. I 2012 tegnede disse ordninger sig for 3 883 millioner euro i udgifter.
- Interventioner på landbrugsmarkeder for eksempel interventionsoplagring, eksportrestitutioner, fødevarerhjælpeprogrammer og specifik støtte til frugt- og grøntsagssektoren samt vinsektoren (i alt 3 516 millioner euro i 2012).

⁽¹⁾ Artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

⁽³⁾ Bortset fra visse foranstaltninger som for eksempel salgsfremstød og skolefrugtordningen, som medfinansieres.

⁽⁴⁾ Antallet og værdien af hver enkelt landbrugers betalingsrettigheder er beregnet af de nationale myndigheder efter en af de modeller, der er fastsat i EU-bestemmelserne.

⁽⁵⁾ Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet.

⁽⁶⁾ Koblede støttebetalinger er betalinger, som er beregnet på basis af antallet af dyr og/eller hektarer dyrket med en specifik afgrøde (f.eks. ammekøer, bomuld, ris mv.).

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.5. I forbindelse med alle de direkte støtteordninger under EGFL er modtagerne af EU-støtte retligt forpligtet⁽⁷⁾ til at opfylde krav om krydsoverensstemmelse. Der er tale om krav i relation til miljøbeskyttelse, folkesundhed og dyre- og plantesundhed samt dyrevelfærd (de lovgivningsbestemte forvaltningskrav) (SMR) og betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM)⁽⁸⁾. Hvis landbrugerne ikke overholder disse betingelser, nedsættes deres støtte⁽⁹⁾.

3.6. Udgifterne til den fælles landbrugspolitik afholdes under delt forvaltning. Ansvar for, at udgifterne er lovlige og formelt rigtige, ligger som udgangspunkt hos medlemsstaterne⁽¹⁰⁾, men Kommissionen har det endelige ansvar for, at budgettet gennemføres korrekt. Udgifterne kanaliseres gennem 81 betalingsorganer, som er ansvarlige for at foretage betalinger til støttemodtagerne. Inden betalingen foretages, skal betalingsorganerne enten direkte eller gennem bemyndigede organer kontrollere ansøgningernes støtteberettigelse. Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) er det vigtigste forvaltnings- og kontrolsystem med hensyn til at sikre den formelle rigtighed af de direkte støttebetalinger, der finansieres over EGFL. Betalingsorganernes regnskaber og bilag gennemgås af uafhængige revisionsorganer (godkendelsesorganer), som indsender årlige attester og rapporter til Kommissionen.

3.7. Kommissionen skal skaffe sig sikkerhed for, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, som overholder EU-kravene, og at systemerne fungerer effektivt.

3.8. For så vidt angår direkte betalinger er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der udbetales arealstøtte for ikke-støtteberettigede arealer, til ikke-støtteberettigede modtagere, til mere end en modtager for det samme jordstykke, at betalingsrettighederne ikke er beregnet korrekt, eller at der betales dyrepræmier for ikke-støtteberettigede dyr. For så vidt angår interventioner på landbrugsmarkeder er de største risici med hensyn til formel rigtighed, at der godtgøres ikke-støtteberettigede eller for højt ansatte omkostninger.

⁽⁷⁾ Artikel 4 til 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

⁽⁸⁾ Betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i bilag III til forordning (EF) nr. 73/2009 gælder i alle medlemsstaterne, hvorimod de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i samme forordnings bilag II kun er obligatoriske i EU-15. For EU-10 indføres de lovgivningsbestemte forvaltningskrav gradvist mellem 2009 og 2013 og for EU-2 mellem 2012 og 2016.

⁽⁹⁾ Ifølge artikel 70 og 71 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65) kan den nedsættelse, der foretages ved manglende overholdelse af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, variere mellem 1 % og 5 %, hvis der er tale om forsømmelse, og medføre, at hele beløbet udelukkes, hvis den manglende overholdelse er forsætlig.

⁽¹⁰⁾ Artikel 3 og 9 i forordning (EF) nr. 1290/2005.

KOMMISSIONENS SVAR

3.5. *Kravene om overholdelse af bestemmelserne om krydsoverensstemmelse udgør ikke et støtteberettigelseskriterium i henhold til den fælles landbrugspolitik, og derfor berører kontrollen af, at disse krav er opfyldt, ikke de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Krydsoverensstemmelse er en mekanisme, hvorved landmænd idømmes bødestraf, hvis de ikke overholder en række regler, som normalt hidrører fra andre politikker end den fælles landbrugspolitik og finder anvendelse på EU-borgerne uafhængigt af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen finder således, at der ikke bør tages hensyn til bødestrafte for manglende overholdelse af kravene om krydsoverensstemmelse ved beregningen af fejlforekomsterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik.*

3.6 og 3.7. *I henhold til artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 ser godkendelsesorganerne hvert år nærmere på både betalingsorganernes interne kontrolprocedurer og deres regnskaber.*

3.8. *Kommissionen er enig med Revisionsretten, hvad angår de største risici for den fælles landbrugspolitikens første søjle.*

Hvad angår direkte betalinger, er IFKS udformet på en måde, så disse risici mindskes. Kommissionen fokuserer på disse risici i forbindelse med sine egne revisioner.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

3.9. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af markedsstøtte og direkte støtte til landbrug skal følgende særlige punkter bemærkes:

- I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 180 transaktioner ⁽¹¹⁾, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle transaktioner i gruppen af politikområder. I 2012 bestod stikprøven af transaktioner fra 16 medlemsstater ⁽¹²⁾
- Revisionen omfattede krydsoverensstemmelseskrav (udvalgte GLM-forpligtelser ⁽¹³⁾ og lovgivningsbestemt forvaltningskrav nr. 4 ⁽¹⁴⁾). Hvis krydsoverensstemmelseskravene ikke var opfyldt, betragtede Retten dette som en fejl ⁽¹⁵⁾, såfremt det kunne fastslås, at fejlen allerede eksisterede det år, landbrugeren ansøgte om støtte ⁽¹⁶⁾. Retten vurderede også medlemsstaternes gennemførelse af krydsoverensstemmelsesstandarder og -kontroller inden for rammerne af sine ELFUL-systemrevisioner. Der redegøres for resultaterne af dette arbejde i kapitel 4 (punkt 4.24), men de gælder også for dette kapitel

3.9. Se svarene på 1.11 og 1.12 om virkningen af inddrivelses og finansielle korrektioner for beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

— Kommissionen følger nøje udviklingen i Revisionsrettens DAS-metode med henblik på eventuelle virkninger for fejlforekomsten.

— Se svaret på 3.5.

⁽¹¹⁾ For at få større indsigt i den del af populationen, der ikke er omfattet af IFKS, blev stikprøven stratificeret og omfattede 140 IFKS-transaktioner og 40 ikke-IFKS-transaktioner.

⁽¹²⁾ Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Letland, Luxembourg, Ungarn, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien og Det Forenede Kongerige.

⁽¹³⁾ Undgåelse af, at uønsket vegetation spreder sig, bevarelse af terrasser, opretholdelse af olivenlunde og overholdelse af minimumsbelægningsgrader for dyr eller forpligtelser med hensyn til mejning.

⁽¹⁴⁾ Lovgivningsbestemt forvaltningskrav nr. 4 vedrører Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Krydsoverensstemmelseskrav er en række materielle retlige krav, som alle modtagere af direkte EU-støtte skal opfylde. De er de grundlæggende og i mange tilfælde de eneste betingelser, modtagerne skal opfylde for at få udbetalt det fulde beløb i direkte betalinger. Retten har derfor besluttet at behandle manglende opfyldelse af sådanne krav som fejl.

⁽¹⁶⁾ I forbindelse med hver enkelt overtrædelse er den nationale ordning for nedsættelse af betalinger blevet anvendt til at kvantificere fejlen. Jf. også fodnote 9.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Nedsættelser og udelukkelse (som medlemsstaterne skal foretage i tilfælde, hvor modtagere af EU-støtte over anmelder det faktiske areal eller det faktiske antal dyr ⁽¹⁷⁾) er ikke medtaget i Rettens beregning af fejlprocenten ⁽¹⁸⁾
- I forbindelse med vurderingen af systemer gennemgik revisorerne IFKS i tre betalingsorganer ⁽¹⁹⁾ i to medlemsstater, som anvender SPS-ordningen — Luxembourg og Det Forenede Kongerige (Nordirland og England) — og overvågnings- og kontrolsystemerne for EU's fødevarerhjælpeprogram for de socialt dårligst stillede ⁽²⁰⁾ i Spanien og Italien
- Revisionen omfattede en gennemgang af den årlige aktivitetsrapport vedrørende EGFL-relaterede aspekter fra Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI)
- Retten gennemgik GD AGRI's revision i tilknytning til regnskabsafslutningen og besøgte Luxembourgs og Det Forenede Kongeriges (Nordirlands) godkendelsesorganer. Der redegøres for resultaterne af dette arbejde, som også gælder for dette kapitel, i **kapitel 4** (jf. punkt 4.26-4.36)

⁽¹⁷⁾ Forordning (EF) nr. 1122/2009 fastsætter, at støtten, hvis det konstateres, at det anmeldte areal er sat mere end 3 % eller to hektarer for højt, beregnes på grundlag af det fastslåede areal reduceret med det dobbelte af det uretmæssigt anmeldte areal. Er forskellen på over 20 %, ydes der ingen arealstøtte for den pågældende afgrødegruppe. Der gælder tilsvarende bestemmelser for dyrepremier.

⁽¹⁸⁾ Undtagen i tilfælde, hvor medlemsstaterne allerede havde konstateret uregelmæssigheder uden at foretage de behørigt nedsættelser/udelukkelse.

⁽¹⁹⁾ Betalingsorganerne og de centrale kontroller blev udvalgt på basis af en risikoanalyse.

⁽²⁰⁾ Artikel 43 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

3.10. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 3.1**. 74 (41 %) af de 180 transaktioner, som Retten reviderede, var behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anslår Retten, at den mest sandsynlige fejlforekomst er 3,8 % ⁽²¹⁾.

3.11. For en stor del af de fejlbehæftede transaktioners vedkommende vurderer Retten, at de nationale myndigheder havde tilstrækkelige oplysninger til at opdage og korrigere de pågældende fejl.

3.12. 60 af de 74 fejlbehæftede transaktioner var behæftet med kvantificerbare fejl med hensyn til støttebetalingernes nøjagtighed eller støtteberettigelse. De fleste fejl med hensyn til nøjagtighed er overanmeldelser af arealer og administrative fejl, som for det meste er på under 5 % i hvert enkelt tilfælde. I 11 af de 16 medlemsstater, som Retten besøgte, blev der konstateret tilfælde, hvor der var anmeldt et for stort areal. De fleste administrative fejl skyldtes forkert beregning af betalingsrettighederne (jf. tekstboks 3.1).

3.13. De større fejl med hensyn til nøjagtighed er oftest, at der er afholdt for store betalinger for permanente græsarealer, hvor overanmeldelsen ikke blev opdaget ved krydskontrollen af anmeldte parceller med markidentifikationssystemet (LPIS), fordi ikke-støtteberettigede arealer var registreret som støtteberettigede permanente græsarealer i LPIS-databasen (jf. tekstboks 3.1).

3.10. Der er tale om den fejlforekomst, Revisionsretten har anslået, men dette udgør ikke nødvendigvis den reelle risiko for EU's budget. Det skal f.eks. bemærkes, at manglende overholdelse af reglerne om offentlige indkøb ikke nødvendigvis indebærer, at midlerne er blevet misbrugt.

Kommissionen bemærker, at den af Revisionsgrænsens anslåede lavere fejlgrænse ligger under væsentlighedstærsklen.

3.11. Kommissionen finder også, at de retlige og tekniske redskaber (navnlig det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem), der i henhold til retsforskrifterne vedrørende den fælles landbrugs-politik står til medlemsstaternes rådighed med henblik på at forvalte og kontrollere udgifterne, gør det muligt for medlemsstaterne at opdage og korrigere de fleste fejl.

Som det klart fremgår af GD AGRI's årsberetning for 2012, viser generaldirektoratets revision, at forvaltnings- og kontrolsystemerne i en række medlemsstater har væsentlige svagheder. Disse resultater danner grundlag for den efterprøvende regnskabsafslutning med henblik på at sikre en passende beskyttelse af EU's budget mod risikoen for udbetaling af uretmæssig støtte, og hvert år kræves der i gennemsnit 600 mio. EUR tilbagebetalt til EGFL.

3.12. Kommissionen bemærker, at de fleste kvantificerbare fejl finansielt set er relativt små og især vedrører små forskelle i Revisionsrettens ommåling af parceller. 36 af de fejl, Revisionsretten fandt, udgør mindre end 5 % og 23 af disse fejl mindre end 2 %.

Når der som følge af fejl i forbindelse med ukorrekt beregning af betalingsrettighederne opstår en risiko for fonden, bliver der fulgt op herpå i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning. Hvad angår den ukorrekte beregning af betalingsrettighederne for Frankrig, jf. tekstboks 3.1, er den efterprøvende regnskabsafslutning, der omfatter både regnskabsåret 2011 og 2012, endnu ikke afsluttet.

3.13. Kommissionen er opmærksom på problemet og følger op på det via sin regnskabsafslutningsprocedure og om nødvendigt en handlingsplan.

⁽²¹⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 1,7 % og 5,9 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 3.1 — Eksempler på konstaterede nøjagtighedsfejl**Overanmeldelser — anmodning om udbetaling af støtte for ikke-støtteberettigede arealer**

I Spanien, Østrig og Portugal blev en række referenceparceller anmeldt som permanente græsarealer og gav anledning til støttebetalinger, selv om arealerne i virkeligheden var helt eller delvist dækket af klippestykker, tæt skov eller buske, hvilket burde udelukke dem fra EU-støtte⁽²²⁾. Støtteanmodningerne for disse parceller blev godkendt, fordi deres virkelige status ikke var registreret korrekt i LPIS. I nogle tilfælde kunne parcellerne have været brugt til en landbrugsaktivitet tidligere, men det viste sig, at de var taget ud af drift for flere år siden.

Ukorrekt beregning af betalingsrettigheder registreret i databasen over betalingsrettigheder

I Frankrig var de SPS-støttebetalinger, som Retten gennemgik, ukorrekte, fordi det nationale loft for tildeling af betalingsrettigheder, som er fastsat i EU-bestemmelserne⁽²³⁾ var overskredet.

Der blev også konstateret tilfælde af ukorrekt beregning af betalingsrettigheder i Luxembourg (jf. punkt 3.23).

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 3.1 — Eksempler på konstaterede nøjagtighedsfejl**Overanmeldelser — anmodning om udbetaling af støtte for ikke-støtteberettigede arealer**

Den igangværende efterprøvende regnskabsafslutning vil omfatte alle risici i forbindelse med alle de tre medlemsstater, Revisionsretten nævner.

Hvad angår græsarealer i Spanien, blev de nationale myndigheder anmodet om at skride ind, og de fremlagde en LPIS-forbedringsplan i november 2010. Denne forbedringsplan omfatter navnlig en række foranstaltninger for at gennemføre anvendelsen af en støtteberettigelseskoeficient på græsarealer og sikre en systematisk ajourføring af LPIS med resultaterne af kontrollen på stedet. Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af denne plan som en del af den efterprøvende regnskabsafslutning, hvorigennem den tilsvarende risiko for fonden vil blive dækket.

Hvad angår Portugal, blev manglerne genstand for en handlingsplan, der blev gennemført i 2013. Med hensyn til de pågældende år er fonden genstand for en efterprøvende regnskabsafslutning.

Ukorrekt beregning af betalingsrettigheder registreret i databasen over betalingsrettigheder

Hvad angår den ukorrekte beregning af betalingsrettighederne i Frankrig, er den efterprøvende regnskabsafslutning, der omfatter både regnskabsåret 2011 og 2012, endnu ikke afsluttet. Frankrig er blevet anmodet om at korrigere beregningen af betalingsrettighederne snarest muligt. Kommissionen bemærker, at dens efterprøvende regnskabsafslutning i forbindelse med ukorrekt beregning af betalingsrettigheder i Frankrig blev iværksat som opfølgning på DAS 2011, og at denne fejl tydeligvis kun vedrører Frankrig. Den nøjagtige størrelse af de uretmæssigt udbetalte beløb for hele populationen vil blive fastslået og fuldt ud inddrevet via den efterprøvende regnskabsafslutning. Kommissionen anslår, at denne overskridelse af loftet udgør 0,2 procentpoint af den samlede fejlforekomst, som Revisionsretten har konstateret.

Der vil blive fulgt op på bemærkningen vedrørende Luxembourg via den efterprøvende regnskabsafslutning.

⁽²²⁾ I EU-bestemmelserne defineres permanente græsarealer som arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, der traditionelt forekommer på naturlige græsarealer.

⁽²³⁾ Retten har allerede påpeget dette i årsberetningen for regnskabsåret 2011, tekstboks 3.2.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.14. De systematiske svagheder, som blev konstateret med hensyn til vurderingen af permanente græsarealers støtteberettigelse, er allerede blevet påpeget af Retten i tidligere årsberetninger ⁽²⁴⁾, og de blev også konstateret i forbindelse med de systemrevisioner, der blev gennemført i Det Forenede Kongerige (England og Nordirland).

3.15. For så vidt angår støtteberettigelsesfejl konstaterede Retten tilfælde, hvor de anmeldte omkostninger ikke var støtteberettigede (jf. tekstboks 3.2).

Tekstboks 3.2 — Eksempel på støtteberettigelsesfejl — Ikke-støtteberettigede personaleomkostninger

I Portugal anmeldte de regionale myndigheder, der var ansvarlige for at gennemføre kontrollen på stedet, personalelønninger som teknisk bistand, hvilket er i strid med EU-lovgivningen ⁽²⁵⁾.

3.16. Retten undersøgte udvalgte krydsoverensstemmelseskrav (jf. punkt 3.9, andet led) og konstaterede overtrædelser i 24 ⁽²⁶⁾ af de 146 betalinger, der var underlagt disse krav ⁽²⁷⁾. De hyppigst forekommende overtrædelser af krydsoverensstemmelseskravene, som blev observeret, vedrører arealer, der ikke bevares i god landbrugsmæssig og -miljømæssig stand, og mangelfuld eller utilstrækkelig lagerkapacitet for nitrat af animalsk oprindelse.

KOMMISSIONENS SVAR

3.14. Kommissionen er opmærksom på problemet i forbindelse med græsarealernes støtteberettigelse i denne medlemsstat, og der bliver fulgt op på sagen via den efterprøvende regnskabsafslutning.

Tekstboks 3.2 — Eksempel på støtteberettigelsesfejl — Ikke-støtteberettigede personaleomkostninger

Der vil blive fulgt op herpå inden for rammerne af den efterprøvende regnskabsafslutning.

3.16. Hvad angår de mest hyppige overtrædelser, som Revisionsretten har konstateret, er Kommissionen særlig opmærksom på definitionen og opfyldelsen af GLM-krav og SMR4 (lagerfaciliteter til nitrat af animalsk oprindelse) under krydsoverensstemmelseskontroller. Der følges op på alle konstaterede svagheder via den efterprøvende regnskabsafslutning.

⁽²⁴⁾ Om Portugal i årsberetningen for 2007, tabel i bilag 5.1.2, om Spanien i årsberetningen for 2008, pkt. 5.36, om Spanien og Italien i årsberetningen for 2009, punkt 3.38, om Spanien i årsberetningen for 2010, tabel 3.2.1 og om Spanien, Italien og Østrig i årsberetningen for 2011, punkt 3.20 og tabel 3.2.

⁽²⁵⁾ Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1290/2005.

⁽²⁶⁾ 13 af de 24 sager indvirkede på den reviderede betaling, mens de 11 resterende sager kun indvirkede på fremtidige betalinger.

⁽²⁷⁾ De konstaterede overtrædelser tegner sig for 0,2 procentpoint af den fejlforekomst, Retten har anført i punkt 3.10.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed

3.17. **Bilag 3.2** giver et resumé af resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemerne ⁽²⁸⁾.

3.17. Under ordningen med delt forvaltning er det betalingsorganerne, der via deres interne kontrolprocedurer har ansvaret for at opdage mangler. Det betyder, at betalingsorganernes igangværende kontrolsystem og interne revision i første omgang skal afsløre, om de administrative procedurer og kontrolprocedurerne ikke er effektive. Den årlige godkendelse, der foretages af godkendelsesorganerne med henblik på regnskabsafslutningen, omfatter kontrol med overholdelsen af godkendelseskriterierne. Betalingsorganerne er meget ofte opmærksomme på manglerne og træffer foranstaltninger for at afhjælpe dem, men dette tager tid. Den efterprøvede regnskabsafslutning er indført for at sikre, at medlemsstaterne kan pålægges finansielle korrektioner for uretmæssigt udbetalte beløb som følge af svag kontrol eller manglende gennemførelse af nøglekontrollen.

Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)

3.18. IFKS dækker de vigtigste ordninger, der finansieres over EGFL, dvs. SPS- og SAPS-ordningerne og alle arealrelaterede ordninger for koblet støtte samt dyrepræmieordningerne. Systemet består af databaser over landbrugsbedrifter og støtteansøgninger, markidentifikationssystemet (LPIS), databaser over dyr og en database over rettigheder i de medlemsstater, der gennemfører SPS. Systemet indebærer flere forskellige kontroller af støtteberettigelse, herunder krydsoverensstemmelse mellem databaser og kontrol på stedet.

3.19. I vurderingen af IFKS indgik en undersøgelse af, om bestemmelserne i de relevante forordninger var overholdt, og revisorerne vurderede også systemernes effektivitet med hensyn til at sikre betalingstransaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisorerne undersøgte navnlig følgende elementer:

- a) administrative procedurer og kontrolprocedurer samt databasernes kvalitet
- b) kontrolsystemer baseret på fysisk kontrol på stedet
- c) procedurer til sikring af inddrivelse af uretmæssige betalinger.

⁽²⁸⁾ Revisionsresultaterne vedrørende IFKS, bortset fra dem, der vedrører betalingsrettigheder, gælder også for areal- og dyrerelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.20. Rettens revision viste, at IFKS's effektivitet er begrænset, navnlig som følge af unøjagtigheder i de databaser, der anvendes i forbindelse med krydskontroller.

Administrative procedurer og kontrolprocedurer samt databasernes kvalitet

3.21. Når det er muligt og relevant, skal betalingsorganernes administrative procedurer og kontrolprocedurer⁽²⁹⁾ omfatte krydskontrol, bl.a. med alle IFKS-databaser. Retten undersøgte, om databaserne var fuldstændige og pålidelige, om krydskontrollen gjorde det muligt at identificere usædvanlige forhold, og om der blev truffet korrigerende foranstaltninger, når det var nødvendigt.

3.22. LPIS er en database over alle landbrugsarealer (referenceparceller) i en medlemsstat og over de respektive støtteberettigede arealer på de enkelte referenceparceller. LPIS er baseret på et geografisk informationssystem (GIS), der indeholder digitaliserede og georefererede parcelgrænser, og som fortrinsvis bør være baseret på rumortobilleder⁽³⁰⁾. Referenceparcellernes støtteberettigede arealer skal vurderes på basis af de seneste ortobilleder. Retten konstaterede væsentlige svagheder i LPIS (jf. tekstboks 3.3).

KOMMISSIONENS SVAR

3.20. Kommissionens tjenestegrene er påpasselige med at sikre, at oplysningerne i databaserne er præcise, da de er det vigtigste element for en korrekt forvaltning og kontrol. Når der konstateres mangler, anmodes medlemsstaterne om at afhjælpe dem. Risikoen for fonden er desuden dækket af den efterprøvende regnskabsafslutning.

Kommissionen erkender, at der uundgåeligt altid vil være visse svagheder og mangler, men Kommissionens tjenestegrene er dog af den opfattelse, at IFKS som helhed udgør et solidt system til forvaltning af udgifterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik.

⁽²⁹⁾ Artikel 28 og 29 i forordning (EF) nr. 1122/2009.

⁽³⁰⁾ Ortbilleder er luftfotos, som anvendes til at vurdere arealernes støtteberettigelse i LPIS.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 3.3 — Eksempler på ukorrekte data i LPIS/GIS

I Det Forenede Kongerige (England) vurderer betalingsorganet ikke støtteberettigelsen af fælles arealer (329 000 ha) og gør kun i begrænset omfang brug af ortobilleder til at vurdere støtteberettigelsen af andre anmeldte arealer. Retten gennemgik en risikobaseret stikprøve af skovparceller og konstaterede, at nogle af dem havde modtaget EU-støtte, hvilket er i strid med EU-bestemmelserne.

I Det Forenede Kongerige (Nordirland) er ikke-støtteberettigede elementer ikke registreret som værende ikke-støtteberettigede arealer i GIS. LPIS blev opdateret i 2011 for at afhjælpe de svagheder, som var konstateret under den kvalitetsvurdering, som skal udføres i henhold til EU-bestemmelserne ⁽³¹⁾. Retten gennemgik en begrænset risikobaseret stikprøve af referenceparceller, som i henhold til ortobillederne var skove, og konstaterede, at flere af disse parceller var registreret som permanente græsarealer. For andre parceller viste det sig, at det støtteberettigede område, der var registreret i LPIS, var større end parcellens samlede areal.

3.23. Retten konstaterede svagheder med hensyn til betalingerne nøjagtighed i alle tre betalingsorganer. I Luxembourg blev midler fra den nationale reserve anvendt til at øge værdien af de tildelte rettigheder, hvilket er i strid med EU-bestemmelserne ⁽³²⁾. I Det Forenede Kongerige (England og Nordirland) konstaterede Retten flere tilfælde, hvor støttebeløbet var beregnet på basis af arealer, der var større end de arealer, der reelt var blevet konstateret ved de nationale inspektørers stedlige kontroller.

Kontrolsystemer baseret på fysisk kontrol på stedet

3.24. Kvaliteten af de opmålinger, der foretages på stedet, er af afgørende betydning for, at støttebeløbene fastsættes korrekt. Retten genudførte en række opmålinger, som de reviderede betalingsorganer havde foretaget. For alle tre betalingsorganers vedkommende adskilte Rettens målinger sig med mere end den fastsatte tolerancemargin ⁽³³⁾ fra de resultater, som betalingsorganernes inspektører havde indberettet (i Luxembourg var det tilfældet for 5 af de 61 målinger, i Det Forenede Kongerige (Nordirland) for 6 af de 42 og i Det Forenede Kongerige (England) for 8 ud af 21 målinger).

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 3.3 — Eksempler på ukorrekte data i LPIS/GIS

På nuværende tidspunkt er der ikke pligt til at anvende ortobilleder. Kommissionen har dog i den generelle forordning vedrørende kontrol og finansiering af samt tilsyn med den fælles landbrugspolitik foreslået, at det kræves af medlemsstaterne, at de anvender sådanne billeder.

Hvis kontrollen viser, at oplysningerne i systemet er forkerte, og dette udgør en risiko, følges der op herpå under den efterprøvende regnskabsafslutning.

Hvad angår Nordirland, var de ajourføringsforanstaltninger, som myndighederne gennemførte i 2011, resultatet af de revisioner, Kommissionens tjenestegrene foretog i perioden 2006-2009. De har ført til finansielle korrektioner for årene frem til 2009. Den efterprøvende regnskabsafslutning for de efterfølgende år er endnu ikke afsluttet.

3.23. Der vil blive fulgt op på situationen med hensyn til Luxembourg via den efterprøvende regnskabsafslutning.

Der er ved at blive fulgt op på situationen med hensyn til Det Forenede Kongerige (England og Nordirland), og det vil også ske fremover, via den efterprøvende regnskabsafslutning.

3.24. Kommissionens tjenestegrene deler Revisionsrettens opfattelse af, at kontrol på stedet er vigtig. De revisioner, Kommissionens tjenestegrene har udført, har vist lignende mangler ved kvaliteten af kontrollen på stedet, og der bliver fulgt op på de konstaterede svagheder via den efterprøvende regnskabsafslutning, som sikrer, at risikoen for EU's budget er tilstrækkeligt dækket.

Ved Kommissionens revisioner er der også konstateret mangler ved IFKS i England og Nordirland. Disse betalingsorganer har allerede været genstand for finansielle korrektioner i den forbindelse, og der er yderligere efterprøvende regnskabsafslutningsprocedurer i gang.

⁽³¹⁾ I henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1122/2009 skal medlemsstaterne udføre en årlig kvalitetsvurdering af LPIS.

⁽³²⁾ Artikel 41 i forordning (EF) nr. 73/2009.

⁽³³⁾ Artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.25. I EU-bestemmelserne defineres græsarealer som arealer med urteagtig vegetation. I Det Forenede Kongerige (England og Nordirland) udbetales der SPS-støtte til træbevoksede arealer, der kan anvendes til græsning. Men da Retten genudførte de stedlige kontroller i Det Forenede Kongerige (England), konstaterede den, at der ikke var græs på flere af disse parceller, og at de derfor ikke opfyldte betingelserne for at blive defineret som træbevoksede arealer, der kan anvendes til græsning. De nationale inspektører havde rapporteret, at arealerne var fuldt ud berettigede til EU-støtte.

Procedurer til sikring af inddrivelse af uretmæssige betalinger

3.26. Retten gennemgik regnskabsregistreringerne i de tre betalingsorganer, der var udvalgt til revision af IFKS-systemer, for at fastslå, om de beløb, der skal inddrives, er regnskabsført korrekt, og om disse beløb er indberettet korrekt til Kommissionen. Revisorerne konstaterede, at sådanne procedurer fungerede tilfredsstillende i Luxembourg og Det Forenede Kongerige (England).

3.27. I Det Forenede Kongerige (Nordirland) observerede Retten, at det ikke altid var muligt at afstemme de beløb, der var registreret i debitorbogholderiet, med de underliggende individuelle registreringer, og påløbne renter blev ikke registreret i tabellen over uberettiget udbetalte beløb.

Systemerne for kontrol af EU's fødevarhjælpeprogram for de socialt dårligst stillede

3.28. Retten gennemgik de kontrolsystemer, der finder anvendelse på EU's fødevarhjælpeprogram for de socialt dårligst stillede i Spanien og Italien. Dette program går ud på, at den valgte tilbudsgiver leverer en bestemt mængde fødevarer til velgørende organisationer, som fordeler dem til de socialt dårligst stillede personer⁽³⁴⁾ i EU. I mange tilfælde modtager tilbudsgiveren betaling i form af varer leveret fra interventionslagre. Meget ofte kommer disse varer fra interventionslagre i en anden medlemsstat end den, hvor fødevarerne distribueres. I sådanne tilfælde er det vigtigt, at de berørte medlemsstater har et nært administrativt samarbejde om fødevarhjælpeprogrammet.

3.29. I begge de undersøgte betalingsorganer vurderede Retten, at systemerne for levering af fødevarer var effektive. Men Retten fandt, at det administrative samarbejde mellem de berørte medlemsstater var behæftet med visse svagheder (jf. **bilag 3.2**).

KOMMISSIONENS SVAR

3.25. Kommissionens tjenestegrene er opmærksomme på de problemer, Revisionsretten har konstateret og er ved at følge op på dem — se tekstboks 3.3.

Kommissionens tjenestegrene er af den opfattelse, at medlemsstaterne for at kunne opretholde landbruget i specifikke områder kan gennemføre en procedure, der sikrer, at det støtteberettigede område inden for disse parceller bliver genstand for støtte, for så vidt som den samlede parcel betragtes som »landbrugsjord«. Retningslinjerne med eksempler på, hvordan det område, der skal tages i betragtning, vurderes, er blevet drøftet med og uddelt til medlemsstaterne i de senere år.

3.27. Kommissionen er opmærksom på situationen og følger op på den i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.

3.29. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens samlede positive vurdering.

⁽³⁴⁾ Termen »socialt dårligst stillede personer« er defineret i artikel 1, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 807/2010 af 14. september 2010 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Unionen (EUT L 242 af 15.9.2010, s. 9).

Kommissionens skøn vedrørende restfejlførekosten

3.30. GD AGRI vurderer restfejlførekosten, dvs. i hvilket omfang transaktionerne stadig er fejlbehæftede efter overvågning og kontrol. Inden den årlige aktivitetsrapport for 2012 var grundelementerne i denne vurdering medlemsstaternes statistikker over stedlige kontroller. GD AGRI baserede beregningen af restfejlførekosten på resultaterne af tilfældigt udvalgte kontroller, som indgik i statistikkerne. For at kompensere for eventuelle mangler eller ufuldstændigheder i statistikkerne forhøjede GD AGRI den fejlførekøst, der var angivet i statistikkerne, med 25 %.

3.31. Efter en vurdering af de anvendte procedurers pålidelighed ændrede GD AGRI i sin årlige aktivitetsrapport for 2012 sin metode for beregning af restfejlførekosten væsentligt. Der tages nu højde for, at kontrolstatistikkerne kan være behæftet med mangler, der har en væsentlig effekt på den formelle rigtighed, og at de ikke dækker alle elementer af restfejlførekosten. GD AGRI har følgelig gennemført en individuel vurdering af hvert enkelt betalingsorgan og har opjusteret de anførte fejlførekøster, når det blev fundet nødvendigt. Fejlførekøsterne for 37 af de 81 betalingsorganer blev opjusteret med 2 eller 5 procentpoint afhængigt af, hvor alvorlige svaghederne var.

3.32. For 2012 har Kommissionen således beregnet restfejlførekosten for afkoblet arealstøtte for 2012 til 2,4 %, dvs. 4,5 gange højere end den fejlførekøst på 0,54 %⁽³⁵⁾, som var beregnet på basis af de statistikker, som medlemsstaterne har indberettet.

3.33. Med den ændrede metode tages der højde for de svagheder, som Retten har påpeget i tidligere årsberetninger⁽³⁶⁾, og som bekræftes af Kommissionens Interne Revisions-tjeneste⁽³⁷⁾. Retten mener imidlertid, at Kommissionen også bør træffe korrigerende foranstaltninger for de øvrige områder af EGFL.

3.30. Den metode, GD AGRI har anvendt for at fastslå den restfejlførekøst, der er anført i dets årsberetning for 2012, er beskrevet under 3.31. Beskrivelsen i 3.30 af, hvordan det blev gjort tidligere år, falder uden for denne rapports revisionsområde.

3.31. Revisionsretten har tidligere kritiseret GD AGRI for kun at lade de data, medlemsstaterne har rapporteret efter den kontrol, de har udført med en sikkerhedsmargen på 25 %, danne grundlag for restfejlførekøsten. For 2012 har GD AGRI i forbindelse med de afkoblede direkte betalinger (SAPS og SPS) udviklet og anvendt en ny integreret strategi, der anvendes på betalingsorganniveau, og som stadig er baseret på kontrolstatistikker fra medlemsstaterne, men som også tager hensyn til andre disponible revisionsoplysninger såsom godkendelsesorganernes udtalelser, resultatet af Kommissionens revisioner og Revisionsrettens vurdering af kontrolsystemets effektivitet. De foreliggende oplysninger fra Revisionsrettens revisioner, godkendelsesorganernes resultater og Kommissionens egne revisioner er integreret i den samlede vurdering af situationen på betalingsorganniveau, og der tages hensyn hertil ved sammenstillingen på medlemsstatsniveau og EU-niveau.

3.32. Som rapporteret i GD AGRI's årsberetning for 2012 er den efterprøvede regnskabsafslutning for 17 medlemsstater, der har en højere fejlførekøst end 2 %, ikke afsluttet. De beløb, der er behæftet med risiko, vil systematisk blive inddrevet.

3.33. Den nye integrerede strategi, der blev anvendt i 2012 på afkoblet direkte støtte, vil blive yderligere udviklet og udvidet så meget som muligt til andre foranstaltninger inden for den fælles landbrugs-politik i 2013.

⁽³⁵⁾ EU-27 vægtnet gennemsnit for fejlførekøster indberettet af medlemsstaterne med henblik på kontrolstatistikkerne vedrørende afkoblet arealstøtte.

⁽³⁶⁾ Senest i årsberetningen for 2011, punkt 3.41.

⁽³⁷⁾ Punkt 3.1.5 i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.34. De resultater, der blev opnået med den nye metode, bekræfter, at der kun kan opnås begrænset sikkerhed fra medlemsstaternes kontrolstatistikker, fra erklæringerne fra betalingsorganernes direktører og fra det arbejde, som udføres af godkendelsesorganerne. Alle de 37 betalingsorganer, for hvilke Kommissionen havde besluttet at opjustere fejlfrekvensen for afkoblet arealstøtte, som var indberettet til kontrolstatistikkerne, havde fået en erklæring uden forbehold af direktørerne for af de respektive betalingsorganer, og 32 af disse havde også fået en blank erklæring af godkendelsesorganerne.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2012

3.35. For dette politikområde:

- indikerer testen af transaktioner, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i populationen er 3,8 %
- vurderes to af de tre gennemgåede IFKS-overvågnings- og kontrolsystemer⁽³⁸⁾ at være ikke effektive (Det Forenede Kongerige (England og Nordirland)), og det tredje vurderes at være delvist effektivt (Luxembourg)
- vurderes de to undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende fordelingen af fødevarer til de socialt dårligst stillede at være effektive.

Det samlede revisionsbevis indikerer, at de godkendte udgifter er væsentligt fejlbehæftede.

KOMMISSIONENS SVAR

3.34. Se svaret på punkt 3.32.

Godkendelsesorganernes arbejde vil i vidt omfang blive udvidet inden for rammerne af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugs-politik: de vil igen på grundlag af en repræsentativ stikprøve skulle foretage den administrative kontrol og kontrol på stedet, som betalingsorganerne har foretaget for at kunne afgive udtalelse om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og således validere kontrolstatistikkerne.

3.35. Se svarene på 1.12 og 1.13 om virkningen af inddrivelse og finansielle korrektioner for beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

- Kommissionens tjenestegrene har i forbindelse med deres egne revisioner konstateret noget nær det samme som Revisionsretten. Der følges op på alle konstaterede svagheder via den efterprøvende regnskabsafslutning. Hvis Revisionsrettens resultater viser andre risici, der skal tages hensyn til, vil det blive overvejet at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger.

Kommissionen understreger, at den beskytter EU's finansielle interesser gennem finansielle korrektioner inden for rammerne af den efterprøvende regnskabsafslutning. Derudover tages der fat på mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer ved hjælp af målrettede og omfattende handlingsplaner, når det er nødvendigt. Kommissionen bemærker, at den af Revisionsretten anslåede lavere fejlgrænse ligger under væsentlighedstærsklen.

⁽³⁸⁾ Alle de gennemgåede IFKS-systemer var udvalgt på basis af en risikoanalyse.

Anbefalinger

3.36. **Bilag 3.3** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge de anbefalinger, den har fremsat i tidligere beretninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten syv anbefalinger. To af disse anbefalinger blev implementeret i de fleste henseender, fire blev implementeret i nogle henseender og en blev ikke implementeret.

3.37. På baggrund af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen og medlemsstaterne øger og fremskynder deres bestræbelser på at sikre, at:

- **Anbefaling 1:** arealernes og navnlig de permanente græsarealers støtteberettigelse registreres korrekt i LPIS, navnlig i tilfælde hvor arealerne er helt eller delvist dækket af klippestykker, buske eller tæt skov, eller hvor jorden har været opgivet i flere år (jf. punkt 3.13, 3.25 og tekstboks 3.3).

3.36. Kommissionen har en anden holdning til situationen med hensyn til gennemførelsen af de anbefalinger, der blev fremsat i tidligere årsberetninger:

- »Gennemført i de fleste henseender«: Kommissionen finder, at gennemførelsen af disse punkter sker kontinuerligt og aldrig kan anses for afsluttet (brugen af ortobilleder bliver obligatorisk, LPIS ajourført på grundlag af nye ortobilleder og afhjælpning af mangler i kontrolsystemerne og IFKS-databaser).
- »Gennemført i visse henseender«: At sikre, at kontrollen på stedet er af tilstrækkelig god kvalitet, og at dette kontrolleres af godkendelsesorganerne, er en kontinuerlig proces.
- Tydeliggørelse af reglerne for støtteberettigelse: Kommissionen har fremsat en række forslag i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik, og retningslinjerne for det arbejde, godkendelsesorganerne skal udføre, er blevet grundigt undersøgt og forelagt medlemsstaterne og godkendelsesorganerne.
- Fastsættelse på EU-plan af årlige minimumskrav for bevarelse af græsarealer: Forslagene til reformen af den fælles landbrugspolitik indeholder bestemmelser om, at dette skal gøres af medlemsstaterne.

3.37.

Kommissionens tjenestegrene er af den opfattelse, at medlemsstaterne for at kunne opretholde landbruget i specifikke områder kan gennemføre en procedure, der sikrer, at det støtteberettigede område inden for disse parceller bliver genstand for støtte, for så vidt som den samlede parcel betragtes som »landbrugsjord«. Retningslinjerne med eksempler på, hvordan det område, der skal tages i betragtning, vurderes, er blevet drøftet med og uddelt til medlemsstaterne i de senere år.

Hvis det konstateres, at medlemsstaten ikke registrerer det støtteberettigede område korrekt, vil sagen blive genstand for en efterprøvende regnskabsafslutning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 2:** der øjeblikkeligt træffes afhjælpende foranstaltninger, hvis de administrative systemer og kontrolsystemer og/eller IFKS-databaserne viser sig at være mangelfulde eller forældede (jf. punkt 3.13, 3.22 og 3.23).

- **Anbefaling 3:** betalingerne baseres på kontrolresultater (jf. punkt 3.23), og at kvaliteten af den stedlige kontrol er tilstrækkelig til, at det støtteberettigede areal kan fastlægges på pålidelig vis (jf. punkt 3.24 og 3.25).

- **Anbefaling 4:** udformningen og kvaliteten af det arbejde, som betalingsorganernes direktører og godkendelsesorganerne udfører til underbygning af deres respektive erklæringer, giver et pålideligt grundlag for vurderingen af de underliggende transaktioner lovlighed og formelle rigtighed (jf. punkt 3.30-3.34)

KOMMISSIONENS SVAR

Når Kommissionens tjenestegrene opdager sådanne problemer i forbindelse med deres revisioner, anmoder de medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger for at løse disse problemer. Når et problem i særlig grad er akut, kræves det, at medlemsstaten gennemfører en handlingsplan til løsning af problemet, som Kommissionens tjenestegrene følger på nærmeste hold. Hidtil er disse planer blevet fundet meget effektive. Kommissionen sikrer også, at den finansielle risiko for EU's budget som følge af sådanne mangler dækkes via de finansielle korrektioner, som den afprøvende regnskabsafslutning giver anledning til.

Kommissionen er enig med Revisionsretten i den henseende, og den vil fortsat lade sine revisioner fokusere på risikoen for, at det ikke opdages, at et landområde ikke er støtteberettiget, inden der udbetales støtte. Der vil blive anvendt finansielle korrektioner, når det er nødvendigt for at beskytte EU's finansielle interesser.

Kommissionen fortsætter med at se nærmere på godkendelsesorganernes arbejde gennem en analyse af dokumenterne vedrørende regnskabsafslutningen og revisionsmissioner til godkendelsesorganerne. I 2012 blev der desuden gennemført særlige revisionsmissioner til 14 godkendelsesorganer for at se nærmere på deres arbejde med kontrol på stedet og kontrolstatistikker, fordi Kommissionen havde indkredset disse områder som særlig risikofyldte. I september 2012 blev der afholdt et møde for godkendelsesorganernes ekspertgruppe. Som forberedelse på den nye programmeringsperiode og i overensstemmelse med godkendelsesorganernes øgede ansvar for at sikre de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed blev der i 2013 desuden afholdt bilaterale møder med godkendelsesorganerne.

BILAG 3.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER FOR LANDBRUG: MARKEDSSTØTTE OG DIREKTE STØTTE

2012			2011	2010	2009
IFKS	uden for IFKS	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt:	140	40	180	180	146	148
----------------------	-----	----	-----	-----	-----	-----

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel (antal) af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	60 % (84)	55 % (22)	59 % (106)	61 %	73 %	76 %
var behæftet med en eller flere fejl	40 % (56)	45 % (18)	41 % (74)	39 %	27 %	24 %

Analyse af fejlbehæftede transaktioner

Analyse efter fejltyp

Ikke-kvantificerbare fejl	14 % (8)	33 % (6)	19 % (14)	14 %	26 %	31 %
Kvantificerbare fejl:	86 % (48)	67 % (12)	81 % (60)	86 %	74 %	69 %
Støtteberettigelse	12 % (6)	67 % (8)	23 % (14)	23 %	3 %	13 %
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 %	0 %	0 %
Nøjagtighed	88 % (42)	33 % (4)	77 % (46)	75 %	97 %	87 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Den mest sandsynlige fejlforekomst	3,8 %
Øvre fejlgrænse	5,9 %
Nedre fejlgrænse	1,7 %

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 3.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE LANDBRUG: MARKEDSSTØTTE OG DIREKTE STØTTE

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer — EGFL

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Ordning	IFKS-relaterede udgifter (nationalt loft, bilag VIII til forordning (EF) nr. 73/2009) (1 000 euro)	Administrative procedurer og kontrolprocedurer til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet	Metode til stedlig kontrol, udvælgelse, gennemførelse, kvalitetskontrol og indberetning af de enkelte resultater	Procedurer til inddrivelse af uretmæssige betalinger	Samlet vurdering (*)
Det Forende Kongerige (England)	SPS	3 988 042	Ikke effektive 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9	Delvis effektive a	Delvis effektive A	Ikke effektiv
Det Forenede Kongerige (Nordirland)	SPS	3 988 042	Ikke effektive 1, 3, 5, 6, 9, 10	Delvis effektive a	Delvis effektive A, B	Ikke effektiv
Luxembourg	SPS	37 679	Delvis effektive 2, 4	Effektive	Effektive	Delvis effektiv

(*) Den samlede vurdering kan ikke være bedre end vurderingen af de administrative procedurer og kontrolprocedurerne

- 1 Ufuldstændige eller ukorrekte oplysninger om størrelsen og støtteberettigelsen af arealerne i LPIS-databasen.
- 2 Proceduren for registrering af anmodninger har ikke tilstrækkelige indbyggede kontroller til at forhindre, at ankomstdatoen tilbagedateres.
- 3 Fejl i anmeldelserne blev korrigeret som indlysende fejl, uden at der blev pålagt sanktioner, når det var påkrævet.
- 4 Betalingsrettigheder blev forhøjet i strid med EU-bestemmelserne.
- 5 Ukorrekt anvendelse af EU's definition på en landbruger.
- 6 Støttebetalinger for ikke-støtteberettigede arealer.
- 7 Uoverensstemmelser i databasen over betalingsrettigheder.
- 8 Manglende anvendelse af sanktioner i forbindelse med ukorrekt anmodning om støtte for fælles arealer.
- 9 Kontrolresultater ikke behandlet korrekt i IFKS-databaserne.
- 10 Mangler i den administrative krydskontrol og udbetaling af støtte inden afhjælpning af usædvanlige forhold.

a Arealmålinger, som var foretaget under den stedlige kontrol, var af utilstrækkelig kvalitet.

A Unøjagtigheder i debitorregnskabet.

B Forsinkelser i registreringen af fordringer og med hensyn til at oplyse landbrugerne om deres tilbagebetalingsforpligtelser.

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Ordning	Udgifter (*) (1 000 euro)	Udbudsprocedurer	Samarbejde med andre medlemsstater	Gennemførelse af planen	Overvågning og kontrol	Samlet vurdering
Spanien (FEGA)	Fødevarerhøj 2011	74 731	Effektiv	Delvis effektivt 1	Effektiv	Effektiv	Effektiv
Italien (AGEA)	Fødevarerhøj 2012	22 103	Effektiv	Delvis effektivt 2	Effektiv	Effektiv	Effektiv

(*) inkluderer ikke værdien af interventionslagrene

- 1 Spanien har modtaget korn og skummetmælkspulver fra interventionslagre i henholdsvis Frankrig og Irland. I forbindelse med begge produkter blev de valgte tilbudsgivere godtgjort transportomkostningerne til Spanien. I henhold til EU-bestemmelserne skal transporten til bestemmelseslandet i sådanne tilfælde kontrolleres efter en specifik procedure (T5-formular), som de franske og irske myndigheder nægtede at indlede. De spanske myndigheder anvendte derfor en alternativ procedure, som Retten mener er mindre effektiv.
- 2 Italien afholdt en fælles udbudsprocedure om levering af pasta i Italien og Malta, til dels i bytte med korn udtaget fra interventionslagre. Proceduren skulle have resulteret i, at Malta modtog 224 ton pasta svarende til mængden af korn. På grund af en administrativ fejl leverede Italien imidlertid kun 180 ton pasta til Malta.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM LANDBRUG: MARKEDSSTØTTE OG DIREKTE STØTTE

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Implementeret fuldt ud	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	3.58. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2010 anbefaler Retten, at Kommissionen træffer hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre at: a) det bliver obligatorisk at anvende ortofotos, og at LPIS ajourføres regelmæssigt på basis af nye ortofotos (jf. punkt 3.31) ⁽¹⁾		X					
	b) betalingsorganerne afhjælper de svagheder, som Retten konstaterede på områder, hvor kontrolsystemerne og IFKS-databaser viste sig at være mangelfulde (jf. punkt 3.23-3.25) ⁽¹⁾		X					
	(c) kvaliteten af den stedlige kontrol er tilstrækkelig til, at det støtteberettigede areal kan fastlægges på pålidelig vis (jf. punkt 3.38 og 3.39);			X				
	(d) kvaliteten af inspektionerne kontrolleres og rapporteres korrekt af godkendelsesorganerne (jf. punkt 3.46 og 3.47).			X				
2009	3.73. Retten anbefaler, at de konstaterede systemsvagheder afhjælpes. De mest presserende spørgsmål, der skal behandles med hensyn til SPS og SAPS er: c) at tydeliggøre og i højere grad håndhæve reglerne, så der ikke udbetales direkte EU-støtte til ansøgere, som hverken har anvendt jorden til landbrugsformål eller aktivt bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand			X				
	d) på EU-niveau at fastsætte årlige minimumskrav til bevaring af græsarealer, som skal overholdes for at være berettiget til at modtage støtte fra EU.				X			

⁽¹⁾ Der blev fremsat lignende anbefalinger i punkt 3.73 a) og b) i årsberetningen for 2009.

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Implementeret fuldt ud	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2009	3.75. Endvidere mener Retten, at Kommissionens retningslinjer om det arbejde, godkendelsesorganerne skal udføre, bør tages op til fornyet overvejelse for så vidt angår arbejdets art og dækning samt rapporteringsforpligtelserne, særlig med hensyn til valideringen af medlemsstaternes kontrol- og inspektionsstatistikker.			X				

KAPITEL 4

Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	4.1-4.8
Særlige karakteristika ved politikområdet	4.2-4.7
Revisionens omfang og revisionsmetoden	4.8
Transaktionernes formelle rigtighed	4.9-4.19
Udvikling af landdistrikter	4.10-4.18
Miljø, fiskeri og sundhed	4.19
Systemernes effektivitet	4.20-4.41
Udvikling af landdistrikter	4.20-4.39
Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed	4.20-4.25
Kommissionens systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed	4.26-4.39
Miljø, fiskeri og sundhed	4.40-4.41
Konklusioner og anbefalinger	4.42-4.45
Konklusion for 2012	4.42
Anbefalinger	4.43-4.45
Bilag 4.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	
Bilag 4.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende udvikling af landdistrikter	
Bilag 4.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

4.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed, som omfatter den del af politikområdet »Landbrug og udvikling af landdistrikter«, som omhandler landdistriktsudvikling og politikområderne »Maritime anliggender og fiskeri«, »Sundhed og Forbrugerbeskyttelse« samt »Miljø og klimaindsats«. De centrale oplysninger om de undersøgte aktiviteter og udgifterne i 2012 gives i **tabel 4.1**.

Tabel 4.1 — Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed — centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Udvikling af landdistrikter	Udvikling af landdistrikter	13 258	Delt forvaltning
	Førtiltrædelsesforanstaltninger	7	Decentral forvaltning
	Internationale aspekter af politikområdet »Landbrug og udvikling af landdistrikter«	4	Direkte central forvaltning
		13 269	
Maritime anliggender og fiskeri	Aktionsudgifter	705	Central forvaltning/ delt forvaltning
	Administrative udgifter	40	Direkte central forvaltning
		745	
Sundhed og forbrugerbeskyttelse	Aktionsudgifter	518	Direkte central forvaltning/ indirekte central forvaltning
	Administrative udgifter	117	Direkte central forvaltning
		635	
Miljø og klimaindsats	Aktionsudgifter	286	Direkte central forvaltning/ indirekte central forvaltning
	Administrative udgifter	96	Direkte central forvaltning
		382	
Regnskabsårets betalinger i alt		15 031	
– administrative udgifter i alt ⁽¹⁾		253	
Aktionsudgifter i alt		14 778	
– forskud ⁽²⁾		500	
+ afregninger af forskud ⁽²⁾		716	
Revideret population i alt		14 994	
Regnskabsårets forpligtelser i alt		16 972	

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 9.

⁽²⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (nærmere oplysninger i bilag 1.1, punkt 6).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved politikområdet

4.2. Udvikling af landdistrikter er en del af den fælles landbrugspolitik, hvis overordnede målsætninger og finansieringskilder er beskrevet i kapitel 3 (jf. punkt 3.2 og 3.3). Forvaltningen og kontrollen af udgifterne under den fælles landbrugspolitik beskrives også i kapitel 3 (jf. punkt 3.6 og 3.7).

4.3. Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) medfinansierer med forskellige satser udgifter til udvikling af landdistrikter gennem medlemsstaternes programmer for udvikling af landdistrikterne (udgifter i 2012: 13 269 millioner euro)⁽¹⁾. Udgifterne dækker 45 foranstaltninger, som omfatter både arealrelaterede foranstaltninger (som for eksempel betalinger for miljøvenligt landbrug og godtgørelser til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper) og foranstaltninger, som ikke er arealrelaterede (for eksempel modernisering af landbrugsbedrifter og oprettelse af basale tjenester for erhvervslivet og befolkningen i landdistrikterne).

4.4. Unionens miljøpolitik skal bidrage til beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, borgernes livskvalitet og en rationel udnyttelse af naturressourcerne, herunder også på internationalt niveau. Udtrykt i beløb er det finansielle instrument for miljøet (LIFE)⁽²⁾ det største program (udgifter i 2012: 212 millioner euro) til medfinansiering af projekter i medlemsstaterne vedrørende natur og biodiversitet, miljøpolitik og miljøstyring samt information og kommunikation.

4.5. Den fælles fiskeripolitik under politikområdet »Maritime anliggender og fiskeri« forfølger samme overordnede mål som den fælles landbrugspolitik (jf. kapitel 3, punkt 3.2). Den Europæiske Fiskerifond⁽³⁾ (EFF) er det vigtigste instrument (udgifter i 2012: 478 millioner euro).

⁽¹⁾ I dette beløb indgår også betalinger til fuldførelse af tidligere (2000-2006) programmer (135 millioner euro) og til andre foranstaltninger (genetiske ressourcer) (1,2 millioner euro).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 149 af 9.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.6. Med hensyn til sundhed og forbrugerbeskyttelse bidrager EU både til at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed og til forbrugervelfærd. Størstedelen af betalingerne går til programmer for udryddelse af dyresygdomme og til EU-agenturer ⁽⁴⁾ (henholdsvis 215 millioner euro og 167 millioner euro i 2012).

4.7. Med hensyn til formel rigtighed er den største risiko for gruppen af politikområder taget under et, at udgifterne ikke er berettigede, fordi de ofte meget komplekse regler og betingelser for støtteberettigelse ikke er overholdt. For visse landdistriktsudviklingsprogrammer med lav udnyttelsesgrad er denne risiko endnu større, fordi der for at undgå, at medlemsstaterne mister EU-støtte, kan være anmeldt udgifter, som ikke er støtteberettigede.

4.7. Hvad angår de komplekse regler og betingelser for støtteberettigelse, som Revisionsretten henviser til, gør Kommissionen opmærksom på, at de i et vist omfang er en konsekvens af de ambitiøse mål for politikken for udvikling af landdistrikterne.

Kommissionen ønsker desuden at påpege, at Revisionsretten inden for rammerne af sine revisioner, som Revisionsrettens bemærkninger i dette kapitel er baseret på, kun fandt få tilfælde, der understøtter dens påstand om, at der er sket en yderligere stigning i risikoen med hensyn til formel rigtighed på området udvikling af landdistrikterne som følge af, at medlemsstaterne anmelder udgifter, som ikke er støtteberettigede, for ikke at miste EU-støtte.

Kommissionen har selv bemærket, at nogle medlemsstater i vid udstrækning anvender forskudsbetalinger og finansieringstekniske instrumenter, hvilket kan medføre, at de mindsker tabet af støtte eller undgår at miste støtte inden for rammerne af N+2-reglerne. For at mindske denne risiko har Kommissionens tjenestegrene rejst disse spørgsmål over for de berørte medlemsstater.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

4.8. I **bilag 1.1** til kapitel 1 beskrives Rettens overordnede revisionstilgang og den valgte metode. Med hensyn til revisionen vedrørende udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed skal følgende specifikke forhold bemærkes:

— I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 177 transaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven er udformet på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle transaktioner i gruppen af politikområder. I 2012 bestod stikprøven af 160 transaktioner i relation til udvikling af landdistrikter ⁽⁵⁾ og 17 vedrørende miljø, fiskeri og sundhed ⁽⁶⁾

4.8. Se de detaljerede bemærkninger i kapitel 1.

— Kommissionen følger nøje udviklingen i Revisionsrettens metoder, herunder udtagningen af stikprøver i to faser, med henblik på de eventuelle virkninger heraf for den anslåede fejlfrekvens.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og Det Europæiske Lægemedelagentur.

⁽⁵⁾ Den Tjekkiske Republik, Tyskland (Brandenburg og Berlin, Schleswig-Holstein), Grækenland, Spanien (Andalusien), Frankrig, Italien (Basilicata, Bolzano og Sardinien), Litauen, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Finland og Det Forenede Kongerige (England og Skotland).

⁽⁶⁾ Stikprøven bestod af 11 transaktioner underlagt direkte forvaltning og 6 underlagt delt forvaltning i Den Tjekkiske Republik, Grækenland, Spanien, Polen og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- For så vidt angår krydsoverensstemmelse havde Rettens test fokus på overholdelse af forpligtelserne vedrørende GLM (god landbrugs- og miljømæssig stand) og et udvalg af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav (SMR) (7), for hvilke revisorerne kunne fremskaffe dokumentation og drage en konklusion på det tidspunkt, hvor revisionsbesøgene fandt sted
- Nedsættelser og udelukkelse (som medlemsstaterne skal foretage i tilfælde, hvor modtagere af EU-støtte over anmelder det faktiske areal, det faktiske antal dyr eller de støtteberettigede udgifter (8)) er ikke medtaget i Rettens beregning af fejlprocenten (9)
- I forbindelse med vurderingen af de systemer, der anvendes i forbindelse med udvikling af landdistrikter, blev syv betalingsorganer (10) i seks medlemsstater undersøgt: Bulgarien, Tyskland (Brandenburg og Berlin), Frankrig, Polen, Rumænien (begge betalingsorganer) og Sverige. For så vidt angår sundhed og forbrugerbeskyttelse testede Retten det interne kontrolsystem i GD SANCO (11)
- Kommissionens årlige aktivitetsrapporter fra GD AGRI (12) (om udvikling af landdistrikter) og GD MARE (13) blev gennemgået
- For at kunne vurdere grundlaget for Kommissionens afgørelser om regnskabsafslutning gennemgik Retten endvidere GD AGRI's revision i tilknytning til regnskabsafslutningen (for EGFL og ELFUL) og aflagde besøg i godkendelsesorganerne i Bulgarien, Luxembourg, Rumænien og Det Forenede Kongerige (Nordirland).

KOMMISSIONENS SVAR

- *Kravene om overholdelse af bestemmelserne om krydsoverensstemmelse udgør ikke et støtteberettigelseskræterium inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og derfor vedrører kontrollen med disse krav ikke de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Krydsoverensstemmelse er en mekanisme, hvorved landmænd idømmes bødestraf, hvis de ikke overholder en række regler, som normalt hidrører fra andre politikker end den fælles landbrugspolitik og finder anvendelse på EU-borgerne uafhængigt af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen finder således, at der ikke bør tages hensyn til bødestrafte for manglende overholdelse af kravene om krydsoverensstemmelse ved beregningen af fejlførekosterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik.*

(7) Alle krav vedrørende SMR 6-8 (om identifikation og registrering af husdyr) og åbenbar misligholdelse af SMR 1 (fugledirektivet), 2 (grundvandsdirektivet), 4 (nitratdirektivet) samt 16 og 18 (dyrevel-færd).

(8) Artikel 16, 17 og 30 i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25 af 28.1.2011, s. 8).

(9) Undtagen i tilfælde, hvor medlemsstaterne allerede havde konstateret uregelmæssigheden uden at foretage de behørigte nedsættelser/udelukkelse.

(10) Betalingsorganerne og de centrale kontroller var udvalgt på grundlag af en risikoanalyse.

(11) Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og Forbrugere (GD SANCO).

(12) Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI).

(13) Kommissionens Generaldirektorat for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE).

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

4.9. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 4.1**. Af de 177 transaktioner, som indgik i Rettens revision, var 111 (63 %) behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anslår Retten, at den mest sandsynlige fejlforekomst ligger på 7,9 % ⁽¹⁴⁾.

Udvikling af landdistrikter

4.10. For så vidt angår udgifterne til udvikling af landdistrikter var 101 (63 %) af de 160 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl, hvoraf de 59 (58 %) var kvantificerbare fejl.

4.11. For størstedelen af de fejlbehæftede transaktioners vedkommende mener Retten, at de nationale myndigheder havde tilstrækkelig mange oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret de pågældende fejl.

4.12. Som følge af testen af transaktioner blev transaktioner vedrørende 27 forskellige foranstaltninger undersøgt. 80 af de 160 transaktioner var arealrelaterede og 80 var ikke arealrelaterede. Der blev konstateret fejl i alle medlemsstater og i næsten alle de foranstaltninger, der indgik i stikprøven. Ligesom i 2011 tegnede de ikke-arealrelaterede foranstaltninger sig for den største andel (65 %) i den mest sandsynlige fejlforekomst, jf. punkt 4.9.

4.9. Kommissionen tager Revisionsrettens vurdering af den mest sandsynlige fejlforekomst til efterretning. Den er ikke enig i Revisionsrettens vurdering, hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Dette indebærer, at Kommissionens skøn over omfanget af uretmæssigt udbetalt støtte er lavere.

Kommissionen er klar over, at handlingsplanen fra 2012 ikke vil have øjeblikkelige virkninger, og bemærker, at den af Revisionsretten anslåede fejlforekomst har ligget stabilt. Se også svarene på 1.12 og 1.13 om virkningen af inddrivelse og finansielle korrektioner for beskyttelsen af EU's finansielle interesser.

4.10. Generaldirektøren for GD AGRI har i sin revisionserklæring for 2012 opretholdt sit forbehold for så vidt angår udgifterne til udvikling af landdistrikterne.

Dette forbehold ledsages af en række korrigerende foranstaltninger for at forbedre situationen, som Kommissionen har fastlagt i samarbejde med de 27 medlemsstater.

Fejlforekomsten, hvad angår udvikling af landdistrikterne, skal også vurderes i lyset af de ambitiøse mål for denne politik.

4.11. Kommissionen er enig i, at de nationale myndigheder kunne have opdaget mange af de fejl, Revisionsretten har fundet, idet reglerne for den fælles landbrugspolitik giver medlemsstaterne alle de nødvendige instrumenter til at mindske de fleste risici for fejl. Efter at generaldirektøren for GD AGRI havde udtrykt forbehold i 2011 og 2012, er der i samarbejde med medlemsstaterne blevet gennemført omfattende handlingsplaner for at indkredse årsagerne til fejlene og finde hensigtsmæssige foranstaltninger for at rette op på dem.

4.12. Kommissionens tjenestegrene har under deres egne revisioner i nogle medlemsstater selv fundet lignende mangler som dem, Revisionsretten har konstateret.

Forskellen mellem de fejl, Revisionsretten fandt, og de fejl, medlemsstaterne fandt under deres kontrol og hvert år rapporterede til Kommissionen, synes at være mere bemærkelsesværdige for ikke-arealrelaterede foranstaltninger, der ikke er omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS). Det bekræfter, at når IFKS anvendes korrekt, er det et effektivt system til på hensigtsmæssig vis at afhjælpe risikoen for fejl.

⁽¹⁴⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 4,5 % og 11,3 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.13. De fleste af de kvantificerbare fejl skyldtes, at modtagerne ikke havde overholdt støtteberettigelseskravene, især dem, som vedrører:

- a) forpligtelserne til at drive miljøvenligt landbrug
- b) de særlige krav til investeringsprojekter
- c) reglerne for offentlige indkøb.

Disse støtteberettigelsesfejl gennemgås nærmere i de følgende punkter.

4.14. Af de 160 transaktioner i stikprøven vedrørte de 43 miljøvenligt landbrug. Retten konstaterede 11 tilfælde (26 %), hvor landbrugerne ikke havde opfyldt de forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, de havde indgået. I tekstboks 4.1 gives et eksempel på de fejl af denne type, som Retten konstaterede.

Tekstboks 4.1 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: manglende overholdelse af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug

En modtager i Polen havde forpligtet sig til på ni parceller (141,59 hektar) at overholde særlige forpligtelser vedrørende bevarelse af ekstensivt dyrkede vedvarende græsarealer og beskyttelse af truede fuglearter og deres levesteder. Hovedforpligtelsen, som modtageren fik 270 euro pr. hektar for at overholde, bestod i, at han hvert år på et område, som var forskelligt fra år til år, skulle undlade at slå fra 5 til 10 % af græsset. Retten konstaterede, at kravene ikke var overholdt på flere af parcellerne: På én parcel var alt græsset blevet slået, og på andre var det areal, som ikke var blevet slået, det samme som i de foregående år, eller det lå et andet sted end det, som ornitologen havde udpeget. På kun to af de ni anmeldte parceller (21,02 hektar) var alle krav overholdt.

Lignende eksempler på manglende overholdelse af kravene vedrørende miljøvenligt landbrug blev konstateret i Den Tjekkiske Republik, Tyskland, (Schleswig-Holstein), Grækenland, Frankrig og Det Forenede Kongerige (England).

I de handlingsplaner, der nævnes under punkt 4.11, særlig dem, der fulgte efter den årlige aktivitetsrapport for 2012, tages der specifikt fat på problemerne i forbindelse med ikke-arealrelaterede foranstaltninger.

I nogle af de rapporterede tilfælde har fejlen ikke en finansiel virkning af samme omfang, som den fejl, Revisionsretten rapporterede.

Hvad angår de eksempler, Revisionsretten nævnte i tekstboks 4.1-4.4 og 4.6, vil Kommissionens tjenestegrene følge op på dem sammen med de nationale myndigheder og når det er relevant, gennem den efterprøvende regnskabsafslutning.

4.14. Kommissionen har revideret gennemførelsen af landbrugsmiljøforanstaltninger i alle medlemsstaterne i programmeringsperioden 2007-2013. Trods de resterende svagheder er den samlede kvalitet af gennemførelsen heraf forbedret i løbet af denne periode.

Eksemplet i tekstboks 4.1 vil blive fulgt op af Kommissionen sammen med de polske myndigheder. Trods denne fejl er det Kommissionens samlede vurdering af systemet i Polen, at der er sket forbedringer.

Tekstboks 4.1 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: manglende overholdelse af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug

Kommissionen har under sine revisioner af gennemførelsen af landbrugsmiljøforanstaltninger opdaget, at der er plads til forbedringer af kontrolsystemet for bedre at kunne vurdere landmændenes overholdelse af deres forpligtelser.

Hvad angår de medlemsstater, Revisionsretten nævner, er der iværksat en efterprøvende regnskabsafslutning for Polen, Den Tjekkiske Republik, Frankrig og Det Forenede Kongerige (England), som vil føre til finansielle korrektioner, når det er nødvendigt.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.15. Støtteberettigelseskriterier og udvælgelsesprocedurer gør det nemmere at målrette støtten til bestemte kategorier af modtagere og dermed sikre, at midlerne til udvikling af landdistrikterne anvendes mere effektivt. 21 (26 %) af de 80 reviderede transaktioner i stikprøven, som vedrørte investeringsprojekter, overholdt ikke støtteberettigelseskravene. Et eksempel på fejl af denne type gengives i tekstboks 4.2.

Tekstboks 4.2 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: manglende overholdelse af kravene til et investeringsprojekt

I Spanien (Andalusien) fik en støttemodtager et tilskud på 1,4 millioner euro til modernisering af sit kunstvandingsanlæg på følgende to betingelser: Projektet skulle være økonomisk levedygtigt, og det årlige vandforbrug skulle holdes på eller være mindre end 3 000 m³ pr. hektar, hvilket var modtagerens forbrug på det tidspunkt, hvor ansøgningen blev indgivet. Retten konstaterede, at ingen af betingelserne var opfyldt. Projektet var ikke økonomisk levedygtigt, da ansøgningen blev indgivet, og burde have været afvist. For at opfylde denne betingelse ville det have været nødvendigt med et årligt vandforbrug på mere end 6 000 m³ pr. hektar, det dobbelte af modtagerens rettigheder på dette tidspunkt. Vandforbruget blev ikke som krævet holdt på samme niveau eller formindsket, men var ved projektets slutning steget til 8 000 m³ pr. hektar pr. år, og betalingen burde derfor ikke have været afholdt. Den manglende overholdelse af de to betingelser betyder, at udgifterne ikke er støtteberettigede.

Der blev også konstateret eksempler på, at støtteberettigelseskravene til investeringsprojekter ikke var overholdt i Tyskland (Schleswig-Holstein), Grækenland, Frankrig, Italien (Bolzano og Sardinien), Litauen, Polen, Portugal, Rumænien og Det Forenede Kongerige (England).

4.16. I forbindelse med 26 af de 160 reviderede transaktioner var det et krav, at modtageren overholdt reglerne for offentlige indkøb. Retten konstaterede 17 tilfælde (65 %), hvor en eller flere af disse regler ikke var overholdt, og i 5 af dem var der tale om alvorlige overtrædelser. Et eksempel herpå vises i tekstboks 4.3.

KOMMISSIONENS SVAR

4.15. Kommissionen har under sine revisioner også fundet en række svagheder i visse medlemsstater i forbindelse med anvendelsen af udvælgelseskriterierne og har i den forbindelse foretaget finansielle korrektioner. I handlingsplanerne for at mindske fejlforekomsten på området udvikling af landdistrikterne er udvælgelseskriterierne et af de områder, der tages fat på.

Kommissionen er ved at følge op på det eksempel, der er nævnt i tekstboks 4.2 i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.

4.16. Manglende overholdelse af reglerne om offentlige indkøb indebærer ikke nødvendigvis, at alle midlerne er blevet misbrugt, da projektet som sådan stadig kan have opfyldt sine mål og givet en merværdi. Se også punkt 4.25.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 4.3 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: brud på reglerne for offentlige indkøb

I Rumænien ansøgte modtageren (en landkommune) om støtte til et investeringsprojekt, som omfattede et vandforsyningsnet og et kloaksystem, forbedring af de lokale veje og en fællesbygning. Syv bydende afgav bud, hvoraf modtageren afviste fem, fordi de ikke opfyldte kravene. Retten konstaterede, at den valgte tilbudsgiver ikke overholdt to af udbudsbetingelserne, og at andre tilbud var blevet udelukket, netop fordi de ikke overholdt disse to betingelser. Den manglende overholdelse af kravene i udbudsmaterialet og af princippet om ligebehandling, som påvirkede resultatet af udbuddet, betyder, at de pågældende udgifter ikke er støtteberettigede.

Retten konstaterede også eksempler på brud på reglerne for offentlige indkøb i Spanien (Andalusien), Frankrig, Litauen, Polen og Slovenien.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 4.3 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: brud på reglerne for offentlige indkøb

Hvad angår Rumænien, har Kommissionen i sine revisioner også fundet betydelige svagheder. Den efterprøvende regnskabsafslutning er ikke afsluttet. Kommissionens tjenestegrene vil følge op på Revisionsrettens resultater over for de nationale myndigheder med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

4.17. Retten konstaterede, at 35 % af samtlige fejl indvirkede på flere betalinger end den ene, der blev undersøgt, jf. eksemplet i tekstboks 4.4.

Tekstboks 4.4 — Eksempel på en tilbagevendende støtteberettigelsesfejl: medtagelse af ikke-støtteberettiget moms

I Frankrig var støttemodtageren i forbindelse med foranstaltningen Bevarelse og opgradering af natur- og kulturværdien i landdistrikterne et offentligt organ, som anmeldte udgifter inklusive moms. Betalingsorganet godkendte udgifterne, som blev medfinansieret af EU-budgettet. Moms vedrørende virksomhed eller transaktioner, som offentlige organer udøver eller foretager i deres egenskab af offentlig myndighed, er imidlertid ikke støtteberettiget ifølge det gældende retsgrundlag. Retten konstaterede, at betalingsorganet gentagne gange havde godkendt ikke-støtteberettiget moms også i forbindelse med andre betalinger.

Der blev også konstateret tilbagevendende fejl med finansiell indvirkning i Spanien (Andalusien), Italien (Bolzano), Polen, Portugal og Rumænien.

Tekstboks 4.4 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: medtagelse af ikke-støtteberettiget moms

Kommissionens tjenestegrene vil inden for rammerne af den efterprøvende regnskabsafslutning følge op på Revisionsrettens resultater over for de nationale myndigheder med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.18. I forbindelse med en række støtteordninger under ELFUL⁽¹⁵⁾ er modtagerne af EU-støtte retligt forpligtede til at opfylde »krydsoverensstemmelseskrav«, jf. kapitel 3 (punkt 3.5). I 25 (33 %) af de 75 betalinger, som var omfattet af disse krav⁽¹⁶⁾, konstaterede Retten, at et eller flere af kravene ikke var overholdt. Retten konstaterede især betydelige problemer vedrørende anvendelsen af krydsoverensstemmelseskravene til identifikation og registrering af husdyr.

Miljø, fiskeri og sundhed

4.19. For så vidt angår miljø, fiskeri og sundhed var 10 (59 %) af de 17 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl, hvoraf de 4 (40 %) var kvantificerbare fejl. Hovedårsagen til de kvantificerbare fejl var, at modtagerne ikke havde overholdt støtteberettigelseskravene. Et eksempel herpå gives i tekstboks 4.5.

Tekstboks 4.5 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: manglende overholdelse af princippet om komplementaritet

LIFE-programmet finansierer ikke foranstaltninger, som dækkes af andre EU-finansieringsinstrumenter. Princippet om »komplementaritet« betyder, at modtagerne skal sikre sig, at der ikke direkte eller indirekte anvendes andre EU-midler til medfinansiering af deres LIFE-projekt. I Ungarn fik en modtager af støtte til et projekt om genopretning af et marshhabitat også anden EU-støtte, herunder vedrørende NATURA-2000 habitater og ugunstigt stillede områder, for den samme jord, som blev brugt til LIFE-projektet. Kommissionen accepterede situationen, og støtten kunne dermed udbetales. Den manglende overholdelse af princippet om komplementaritet betyder, at en del af de pågældende udgifter ikke er støtteberettigede.

KOMMISSIONENS SVAR

4.18. Kravene om overholdelse af bestemmelserne om krydsoverensstemmelse udgør ikke et støtteberettigelseskrav inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og derfor vedrører kontrollen med disse krav ikke de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Krydsoverensstemmelse er en mekanisme, hvorved landmænd idømmes bødestraf, hvis de ikke overholder en række regler, som normalt hidrører fra andre politikker end den fælles landbrugspolitik og finder anvendelse på EU-borgerne uafhængigt af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen finder således, at der ikke bør tages hensyn til bødestrafte for manglende overholdelse af kravene om krydsoverensstemmelse ved beregningen af fejlforekomsterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik.

Hvad angår de betydelige problemer vedrørende anvendelsen af krydsoverensstemmelseskravene til identifikation og registrering af husdyr, er GD AGRI enig i Revisionsrettens bemærkninger og er særlig opmærksom på disse krav under deres revisioner af krydsoverensstemmelsen.

Tekstboks 4.5 — Eksempel på en støtteberettigelsesfejl: manglende overholdelse af princippet om komplementaritet

Den støtte, Revisionsretten omtaler, vedrører ikke direkte eller indirekte LIFE-projektet eller en særlig foranstaltning inden for rammerne heraf, men udgør kompensationer til jordejere som følge af en række særlige bestemmelser i ordningen vedrørende udvikling af landdistrikterne. Disse kompensationer vedrører ikke nogen specifikke foranstaltninger under projektet. De har et andet omfang og formål end LIFE-projektet. Kommissionen finder, at disse beløb ikke kan behandles som direkte eller indirekte støtte til projektet.

⁽¹⁵⁾ Jf. artikel 50a i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

⁽¹⁶⁾ De konstaterede overtrædelser tegner sig for 0,4 procentpoint af den fejlforekomst, som Retten har anført i punkt 4.9.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

Udvikling af landdistrikter

Medlemsstaternes systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed

4.20. **Bilag 4.2** giver et sammendrag af resultaterne af Rettens undersøgelse af de overvågnings- og kontrolsystemer, medlemsstaterne anvender i forbindelse med udvikling af landdistrikter ⁽¹⁷⁾.

4.21. Medlemsstaternes myndigheder er især ansvarlige for at indføre og anvende:

- a) passende administrative procedurer og kontrolprocedurer, som sikrer, at ansøgerens anmeldelser er korrekte, og at de betingelser, der skal være opfyldt for at være berettiget til at modtage støtte, er overholdt
- b) stedlig kontrol, som afhængigt af støtteordningen skal omfatte mindst 5 % af alle støttemodtagere eller af udgifterne ⁽¹⁸⁾. Der skal være indført egnede procedurer til udvælgelse af modtagere og procedurer, som kan sikre, at kontrollen er af god kvalitet, og at den indberettes, samt at de korrektioner, der foretages, er tilstrækkelige
- c) et system, som kan garantere, at overholdelsen af kryds-overensstemmelseskravene kontrolleres effektivt.

⁽¹⁷⁾ For så vidt angår arealrelaterede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som for eksempel miljøvenligt landbrug, er kontrollen af visse nøgleelementer, f.eks. det støtteberettigede areal, omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), som beskrives i kapitel 3 (punkt 3.18). Andre støtteberettigelseskrav er underlagt specifikt udformede kontroller. Retten konstaterede, at IFKS-systemerne i ét betalingsorgan var delvist effektive, og i to andre konstaterede den, at de ikke var effektive (jf. kapitel 3, **bilag 3.2**).

⁽¹⁸⁾ Artikel 12 og 25 i forordning (EU) nr. 65/2011.

4.20. Fælles svar på punkt 4.20 og 4.21:

Det er rent faktisk medlemsstaternes myndigheders ansvar at sikre, at det administrative system og kontrolsystemet opfylder de ved lov fastsatte krav og beskytter EGFL og ELFUL mod finansielle risici.

EGFL's og ELFUL's system for delt forvaltning fungerer således, at hvis der konstateres svagheder, som indebærer finansielle risici for fondene, skal Kommissionen foretage finansielle nettokorrektioner over for de berørte medlemsstater.

Kommissionen er opmærksom på svagheder i medlemsstaternes kontrolsystem for ELFUL, navnlig foranstaltninger, der ikke er omfattet af IFKS. Godkendelsesorganerne rapporterer disse svagheder i deres årlige godkendelsesrapporter. Godkendelsesorganerne fremkommer med anbefalinger for at forbedre kontrolsystemerne og følger op på deres anbefalinger. Kommissionen tager hensyn til godkendelsesorganernes resultater samt alle andre foreliggende oplysninger, når den foretager sin risikoanalyse og fastsætter sit eget revisionsprogram inden for rammerne af den efterprøvende regnskabsafslutning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.22. For så vidt angår Frankrig rapporterede Retten i årsberetningen for 2010, at systemerne ikke var effektive ⁽¹⁹⁾. Med henblik på DAS-erklæringen for 2012 blev der aflagt et opfølgingsbesøg for at undersøge, om de svagheder, der var blevet indberettet i 2010, var blevet afhjulpet. Retten konstaterede, at fire ⁽²⁰⁾ af de syv rapporterede mangler stadig ikke eller ikke fuldstændig var blevet afhjulpet i den besøgte region (Midi-Pyrénées). Hertil kommer, at resultaterne af testen af transaktioner i tre andre regioner i Frankrig viste, at en femte svaghed ⁽²¹⁾ stadig ikke var afhjulpet.

4.23. For så vidt angår de øvrige fem medlemsstater omfattede Rettens revision en undersøgelse af, om bestemmelserne i de relevante forordninger var overholdt, og en vurdering af systemernes effektivitet med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed. Undersøgelsen omfattede især de tre elementer, der er beskrevet i punkt 4.21.

4.24. I disse fem medlemsstater identificerede Retten følgende hovedsvagheder:

- i alle fem medlemsstater: mangler i den administrative kontrol i relation til støtteberettigelsesbetingelser og forpligtelser, f.eks. manglende opdagelse af ikke-støtteberettiget moms eller dobbeltfinansiering
- utilstrækkelig evaluering af omkostningernes rimelighed (Tyskland (Brandenburg og Berlin), Polen, Rumænien og Sverige)
- i alle fem medlemsstater: svagheder i forbindelse med anvendelsen af nedsættelser eller inddrivelser

KOMMISSIONENS SVAR

4.22. I de sidste to på hinanden følgende år har godkendelsesorganet rapporteret om betydelige problemer med kontrolsystemet for ELFUL i Frankrig. Der er iværksat en efterprøvende regnskabsafslutning for begge år.

De franske myndigheder er blevet anmodet om at tage fat på de konstaterede svagheder, og der vil blive fulgt op herpå under den igangværende regnskabsafslutning.

Kommissionens tjenestegrene har også under deres egne revisioner i Frankrig konstateret gentagne mangler i lighed med dem, Revisionsretten har konstateret. Derudover har Kommissionens tjenestegrene fulgt op på Revisionsrettens resultater og fundet tre af de svagheder, som Revisionsretten konstaterede (ingen overordnede medarbejdere har gennemgået arbejdet, risikoanalysen er ikke effektiv, og udtagningen af stikprøver er utilstrækkelig). Regnskabsafslutningen er endnu ikke afsluttet.

4.24. Når Kommissionen gennem sin egen revision konstaterer svagheder i den administrative kontrol, tager den fat på at afhjælpe disse gennem den efterprøvende regnskabsafslutning for derved at beskytte EU's finansielle interesser.

- Kommissionen er enig i, at det er vigtigt at foretage en administrativ kontrol af omkostningernes rimelighed for at sikre kontrolsystemets effektivitet. Kommissionen har under sine overensstemmelsesrevisioner også fundet svagheder i forbindelse med vurderingen af omkostningernes rimelighed og har i den forbindelse foretaget finansielle korrektioner for derved at beskytte EU's finansielle interesser.
- De problemer, Revisionsretten nævner, bliver også systematisk undersøgt under Kommissionens kontrolbesøg. Når der bliver fundet svagheder, fører de til finansielle korrektioner, som bliver pålagt medlemsstaterne gennem den efterprøvende regnskabsafslutning, samt til anbefalinger til forbedring af kontrolsystemerne.

⁽¹⁹⁾ Årsberetningen for 2010, bilag 3.2.2.

⁽²⁰⁾ Ingen systematisk gennemgang af den administrative kontrol, svagheder i den procedure, der bruges til udvælgelse af modtagere til stedlig kontrol, ingen kontrol af omkostningernes rimelighed og utilstrækkelig kontrol af de anmeldte udgifter.

⁽²¹⁾ Ingen kontrol af overholdelsen af en af betingelserne i forbindelse med foranstaltningen godtgørelser til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- i alle fem medlemsstater: utilstrækkelig kvalitet af den stedlige kontrol, kontrollen dækkede f.eks. ikke alle tilsagn og forpligtelser, og/eller ikke alle eksempler på manglende overholdelse var blevet opdaget
- i alle fem medlemsstater: mangelfuld udformning af kontrolsystemet i relation til krydsoverensstemmelseskontrollen, f.eks. var de nationale GLM-standarder utilstrækkelige, eller medlemsstaternes gennemførelse af nitratdirektivet var ikke korrekt.

Disse svagheder var meget lig dem, som blev konstateret og rapporteret vedrørende de seks medlemsstater, der blev revideret sidste år ⁽²²⁾.

4.25. De vigtigste af de svagheder, Retten konstaterede, og som var tydelige i alle fem medlemsstater, vedrørte ineffektiv kontrol af reglerne for offentlige indkøb. I disse fem medlemsstater undersøgte Retten for eksempel 40 indkøbsprocedurer. Undersøgelsen viste, at 16 (40 %) af dem var behæftet med fejl. I 6 af de 40 sager blev der konstateret udgifter, som ikke var støtteberettigede. Samlet set blev der under revisionen konstateret ikke-støtteberettigede udgifter for mere end 9 millioner euro som følge af manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb. En sag, hvor der er udgifter, som ikke er støtteberettigede, gengives i tekstboks 4.6.

KOMMISSIONENS SVAR

- Kommissionen har gennemført kontrol af krydsoverensstemmelsen i fem medlemsstater, som er blevet revideret af Revisionsretten (dog ikke i de samme regioner i Tyskland), og den har ligeledes observeret alvorlige svagheder i definitionen og kontrollen af GLM-normerne og de lovfæstede forvaltningskrav (SMR). Når det klart er fastslået, at der består en risiko for fondene, har Kommissionen foretaget en finansiel korrektion inden for rammerne af disse undersøgelser, eller den er stadig midt i den efterprøvende regnskabsafslutning i forbindelse med undersøgelser vedrørende disse fem medlemsstater (RO, BG, PL, SE og DE).

Der tages fat på de svagheder, Revisionsretten nævner, i den omfattende handlingsplan, der gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne som reaktion på bemærkningerne vedrørende udgifterne på området udvikling af landdistrikterne i 2011 og 2012 og i GD AGRI's årlige aktivitetsrapporter for 2011 og 2012. Den forventes at bære frugt de kommende år.

4.25. Kommissionen har også fundet betydelige svagheder, hvad angår overholdelsen af reglerne om offentlige indkøb, og der vil blive foretaget finansielle korrektioner for at dække den finansielle risiko for ELFUL.

Offentlige indkøb er et af de centrale elementer i de handlingsplaner, der nævnes under punkt 4.11.

Det skal dog bemærkes, at manglende overholdelse af reglerne om offentlige indkøb ikke nødvendigvis indebærer, at alle midlerne er blevet misbrugt, da projektet som sådan stadig kan have opfyldt sine mål og givet en merværdi.

Kommissionens tjenestegrene arbejder på at afstikke fælles retningslinjer for alle EU-fonde med henblik på at fastsætte omfanget af finansielle korrektioner i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb — se også punkt 4.16.

Hvad angår Rumænien, har Kommissionen i sine revisioner også fundet betydelige svagheder. Den efterprøvende regnskabsafslutning er ikke afsluttet. Kommissionens tjenestegrene vil følge op på Revisionsrettens resultater over for de nationale myndigheder med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

⁽²²⁾ Årsberetningen for 2011, kapitel 4, punkt 4.24-4.32.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 4.6 — Eksempel på, at medlemsstatens administrative kontrol ikke er god nok

I en sag vedrørende offentlige indkøb kontrolleret i Tyskland (Brandenburg og Berlin) havde betalingsorganet selv mellem 2008 og 2012 modtaget mere end 2,2 millioner euro i støtte fra ELFUL under foranstaltningen »teknisk bistand« i forbindelse med organets udliciterede it-system.

Retten konstaterede, at kontrakten om it-systemet og den efterfølgende vedligeholdelsesordre var blevet givet til et firma efter en procedure med forhandling uden udbudsbekendtgørelse og ikke, som det skal ifølge bestemmelserne, et offentligt eller begrænset udbud. Når de obligatoriske procedurer ikke er fulgt, er udgifterne ikke berettigede til EU-finansiering. Samme situation med hensyn til tildeling af kontrakter om it-systemer gjorde sig gældende i 11 andre tyske delstater.

*Kommissionens systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed***Kommissionens procedure for regnskabsafslutning**

4.26. Forvaltningen af de fleste af udgifterne til landbrug er delt mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Støtten udbetales af medlemsstaterne, som derefter får udgifterne refunderet af Kommissionen (hver måned, når der er tale om EGFL, og kvartalsvis for ELFUL). For at kunne påtage sig det endelige ansvar for gennemførelsen af budgettet anvender Kommissionen to særskilte regnskabsafslutningsprocedurer ⁽²³⁾:

- a) En *årlig finansiel regnskabsafslutningsprocedure*, som dækker hvert enkelt af de godkendte betalingsorganers årsregnskab og interne kontrolsystem. Den afgørelse, der træffes i den forbindelse, er baseret på revisioner udført af uafhængige godkendelsesorganer i medlemsstaterne, og resultaterne oplyses til Kommissionen
- b) En *flerårig procedure for efterprøvende regnskabsafslutning*, som, hvis udgifterne i et eller flere regnskabsår ikke har overholdt EU-reglerne, kan medføre finansielle korrektioner for den pågældende medlemsstat. Den afgørelse, der træffes i den forbindelse, er baseret på revisioner udført af Kommissionen.

⁽²³⁾ I overensstemmelse med finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.27. Med hensyn til Kommissionens revision konstaterede Retten, at de fleste af nøgleelementerne var på plads og i overensstemmelse med de vigtigste af de lovbestemte krav. Udtrykt i procent af de samlede udgifter dækkede revisionen 47 % i 2008 og 42 % i 2012. I det årlige revisionsprogram for 2013 er der kun planlagt en dækning på 19 %. For så vidt angår det udførte revisionsarbejde konstaterede Retten svagheder i relation til kvalitetskontrol, revisionsdokumentation og med hensyn til, hvordan bevismaterialet blev evalueret og konklusionerne blev udformet ⁽²⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

4.27. I punkt 4.27 til 4.33 analyseres gennemførelsen af den efterprøvede regnskabsafslutning: Hvad angår 2012:

- som Revisionsretten ganske rigtigt bemærker i punkt 4.33 faldt andelen af faste korrektioner som en del af det samlede beløb for finansielle korrektioner fra 68 % i 2011 til 12 % i 2012; som følge heraf baseres flere og flere finansielle korrektioner på mere præcise skøn over den finansielle risiko for EU.
- som Revisionsretten også bemærker i punkt 4.29 er det samlede beløb for finansielle korrektioner steget de senere år.

Den lavere revisionsdækning i 2013, som Revisionsretten henviser til, afspejler en beslutning truffet af ledelsen i GD AGRI som følge af behovet for at anvende de begrænsede ressourcer til at fremskynde behandlingen af indledte sager, hvilket den øgede anvendelse af beregnede finansielle korrektioner i stedet for faste finansielle korrektioner har gjort mere kompliceret og ressourcekrævende, og til at følge op på handlingsplanerne i medlemsstaterne. Det bemærkes dog, at den reelle dækning er meget højere, da overensstemmelsesrevisionerne mindst dækker de udgifter, der er afholdt de seneste 24 måneder (24 måneders reglen); tallet for 2013, som ikke er relevant i forbindelse med denne beretning, vil først foreligge i foråret 2014, når de årlige udgiftsanmeldelser modtages. Det understreges, at revisionsdækningen i revisionsplanen for 2013 er vejledende, og den kan ikke sammenlignes med den reelle dækning de foregående år. Derudover er de udgifter, der er dækket, dem, for hvilke risikoen er størst.

Det bemærkes, at for ELFUL steg antallet af kontrolbesøg fra 23 i 2012 til 35 i 2013.

Disse tre vigtige kriterier viser effektiviteten af gennemførelsen af den efterprøvede regnskabsafslutning, når det drejer sig om at mindske risikoen for fejl. Til trods herfor overvejer Kommissionen, navnlig inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, yderligere forbedringer.

Kvaliteten af Kommissionens revisionsarbejde sikres gennem det såkaldte »fire øjne«-princip, og alle revisionsplaner og -rapporter gennemgås og drøftes med revisorernes ledelse. Revisionsarbejdet dokumenteres ved hjælp af checklister og rapporter, og som følge af Revisionsrettens bemærkninger i sin årsberetning for 2011 er revisionsdokumentationen blevet forbedret og harmoniseret.

⁽²⁴⁾ Den manglende kvalitetskontrol og revisionsdokumentation blev allerede påpeget i årsberetningen for 2011 (kapitel 4, punkt 4.41).

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.28. Kommissionens revisioner er systemanalytiske og har ikke til formål at kontrollere, om de underliggende transaktioner er formelt rigtige. Stikprøverne udtages skønsmæssigt eller tilfældigt og omfatter udgifter vedrørende flere regnskabsår. Kommissionens revision har således ikke til formål at beregne en årlig fejlprocent.

4.29. I 2012 traf Kommissionen tre overensstemmelsesafgørelser, som førte til finansielle korrektioner på 651 millioner euro (503 millioner euro vedrørende EGFL og 148 millioner euro vedrørende ELFUL). I gennemsnit har de finansielle korrektioner i den sidste femårsperiode været 30 % højere end i den foregående periode (2003-2007), når der tages hensyn til budgetstigningen mellem de to perioder.

4.30. Når der anvendes faste korrektioner, tages der ikke i tilstrækkelig grad hensyn til overtrædelsens art og grovhed ⁽²⁵⁾, eftersom der anvendes samme faste korrektion på 5 %, uanset om de konstaterede svagheder vedrørte en enkelt nøglekontrol eller mange sådanne kontroller. Hvor der tidligere i vid udstrækning blev anvendt faste korrektioner, er dette imidlertid blevet mærkbart mindre i 2012. I forbindelse med 6 af de 54 sager i 2012 reducerede Kommissionen dog den oprindeligt foreslåede faste nedsættelse på 5 % til 2 % efter forligsproceduren.

4.31. Procedurens længde er et vedvarende problem i forbindelse med overensstemmelsesafgørelserne. Retten nævnte allerede dette problem i en særberetning i 2010 ⁽²⁶⁾, men konstaterede, at der ikke var sket nogen forbedring. En stikprøve viste, at i 2012 var den tid, det reelt havde taget at gennemføre proceduren (mere end 4 år) dobbelt så lang, som den tid, der er fastsat i Kommissionens interne retningslinjer, og der var derfor et betydeligt efterslæb.

⁽²⁵⁾ I artikel 31, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1) hedder det: »Når Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, ser den især på det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet.»

⁽²⁶⁾ Særberetning nr. 7/2010 »Revision vedrørende proceduren for regnskabsafslutning«, punkt 68-73 og punkt 98.

KOMMISSIONENS SVAR

4.28. Kommissionens revisioner er baseret på en central risikoanalyse, som fastslår de risikoområder, hvor revisionsaktiviteterne og ressourcerne skal koncentreres for bedre at beskytte EU's finansielle interesser.

4.29. Kommissionen finder, at denne stigning på 30 % i de finansielle korrektioner viser, at effektiviteten af den efterprøvende regnskabsafslutning ikke falder.

4.30. Kommissionen ønsker at fremhæve følgende elementer i forbindelse med dette punkt. Kun 12 % af de finansielle korrektioner i 2012 var faste korrektioner. Metoden for beregning af de finansielle korrektioner, som har været gældende siden 1997, er fuldt ud forenelig med og overholder fuldt ud artikel 31, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005. Den er blevet fastholdt af Revisionsretten, herunder i sager efter ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1290/2005. Kommissionen bemærker, at Revisionsretten kritiserer den manglende akkumulering af faste korrektioner.

Revisionsretten påpeger ganske rigtigt, at Kommissionen har nedsat korrektionerne efter forligsproceduren. I de pågældende seks sager undersøgte Kommissionen, således som det er tilfældet i forbindelse med alle sådanne sager, nøje forklaringerne og alle nye oplysninger fra medlemsstaterne under denne procedure, før den traf en velovervejede beslutning om at nedsætte den oprindeligt foreslåede faste korrektion for derved i højere grad at afspejle den reelle risiko for EU's budget. Det bemærkes, at det ligger i selve den kontradiktoriske procedure, at Kommissionen kan foretage en nøjere beregning af risikoen for budgettet.

4.31. Inden for rammerne af forberedelsen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik vil Kommissionen fortsat gøre en indsats for at forbedre og fremskynde processen, idet den holder sig behovet for at opretholde kvalitetsstandarder og medlemsstaternes ret til at svare for øje.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.32. Retten konstaterede, at der i afgørelsen om finansiel regnskabsafslutning ikke i tilstrækkelig grad var taget hensyn til resultaterne fra overensstemmelsesrevisionerne. Det betyder, at man kun i mindre grad kan forlade sig på den finansielle regnskabsafslutning.

4.33. Selv om Kommissionen i de seneste år har øget det samlede beløb for finansielle korrektioner og i 2012 har mindsket andelen af faste korrektioner betydeligt⁽²⁷⁾, træffes afgørelserne om efterprøvede regnskabsafslutning endnu ikke på en hensigtsmæssig måde og i rette tid.

Procedure for styrkelse af sikkerheden

4.34. I 2010 indførte Kommissionen på frivilligt grundlag en ny kontrolramme kaldet »Reinforcement of assurance on the legality and regularity of the transactions at the level of the final beneficiaries through the work of the certification bodies«. Det foreslåede retsgrundlag for den fælles landbrugspolitik efter 2013 indeholder bestemmelser, som skal gøre denne procedure obligatorisk for alle medlemsstater.

4.35. Proceduren for styrkelse af sikkerheden betyder, at godkendelsesorganerne genudfører en kontrol af en repræsentativ stikprøve af transaktioner, som betalingsorganet har kontrolleret på stedet. Hvis Kommissionen vurderer, at medlemsstaterne anvender denne procedure korrekt, vil de finansielle korrektioner, der foretages i forbindelse med regnskabsafslutningen, kunne begrænses til den fejlprocent, der fremgår af de godkendte kontrolstatistikker. Kommissionen har indtil videre ikke benyttet sig af denne mulighed, eftersom betingelserne for et sådant loft ikke er opfyldt.

KOMMISSIONENS SVAR

4.32. I artikel 30 i forordning (EF) nr. 1290/2005 fastsættes det tydeligt, at der i beslutningen om regnskabsafslutning skal tages hensyn til, om de årsregnskaber, som betalingsorganet har fremlagt, er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige. Denne beslutning påvirker ikke de beslutninger, der træffes efterfølgende i forbindelse med den efterprøvede regnskabsafslutning. De to procedurer er derfor adskilte og uafhængige af hinanden, selv om de supplerer hinanden. Hvis sidstnævnte (den efterprøvede regnskabsafslutning) indledes efter førstnævnte, skal beslutningen om regnskabsafslutning ikke baseres på enten resultaterne af overensstemmelsesrevisioner eller Revisionsrettens resultater vedrørende udgifternes lovlighed, hvilket selvfølgelig skyldes forskellene, hvad angår tidspunktet for og arten og omfanget af de forskellige procedurer.

4.33. Stigningen i det samlede beløb for finansielle korrektioner de senere år og det betydelige fald i andelen af faste korrektioner i 2012, som Revisionsretten har bemærket, viser klart, at systemet er effektivt. Kommissionen overvejer dog forbedringer, navnlig som en del af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik og med henblik på en bedre forvaltning af proceduren, hvad angår nøjagtigheden af vurderingen af den finansielle risiko for EU og af tidspunktet.

4.34. Proceduren for styrkelse af sikkerheden blev set som første skridt i en udvikling hen imod større sikkerhed, hvad angår det kontrolarbejde, medlemsstaterne udfører. Den har i den indledende fase vist sig at udgøre en nyttig fælles indlæringsfase for de frivillige deltagere med henblik på at udvikle og præcisere procedurerne og retningslinjerne for arbejdet med at kontrollere de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, hvilket kræves i henhold til bestemmelserne om den nye reform af den fælles landbrugspolitik.

4.35. En sådan mulig begrænsning på visse betingelser af størrelsen af de finansielle korrektioner til den nævnte fejlprocent henhører under den efterprøvede regnskabsafslutning. Hvis en medlemsstat gennemfører ovennævnte forslag, og hvis godkendelsesorganet bekræfter, at kontrolstatistikkerne for en given population er troværdige, vil eventuelle finansielle korrektioner for mangler i medlemsstaternes forvaltning og kontrol af støtteordningen inden for denne population være begrænset til den fejlprocent, der stammer fra den pågældende kontrolstatistik.

Hvis godkendelsesorganet ikke bekræfter den fejlprocent, der stammer fra betalingsorganets kontrolstatistikker, er betingelserne for at begrænse de finansielle korrektioner på fejlprocentniveauet ikke opfyldt.

⁽²⁷⁾ De faste korrektioners andel i det samlede beløb for finansielle korrektioner faldt fra 68 % i 2011 til 12 % i 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.36. Rettens revision i 2012 omfattede fire af de fem medlemsstater, som anvendte denne procedure: to i forbindelse med ELFUL (Bulgarien og Rumænien) og to i forbindelse med EGFL (Luxembourg og Det Forenede Kongerige (Nordirland)). Retten bemærkede, at gennemførelsen af proceduren var behæftet med alvorlige mangler.

- For så vidt angår ELFUL konstaterede Retten, at de data, som de to godkendelsesorganer havde indberettet, ikke var pålidelige. For eksempel genudførte Retten godkendelsesorganets kontrol i Rumænien, og i 5 af de 10 sager, der blev undersøgt, fandt den elementer, som ikke var støtteberettigede.
- Med hensyn til EGFL viser Rettens gennemgang af en stikprøve af betalinger, som de respektive godkendelsesorganer havde revideret, og genudførelsen af en række målinger, som disse organer havde udført, at der er betydelige differencer. I Det Forenede Kongerige (Nordirland) genudførte Retten for eksempel 47 målinger, og i forbindelse med 12 af disse var afvigelsen mellem Rettens resultater og de resultater, godkendelsesorganet havde indberettet, større end den gældende opmålingstolerance ⁽²⁸⁾.

GD AGRI's årlige aktivitetsrapport

4.37. GD AGRI's årlige aktivitetsrapport indeholder et forbehold med hensyn til samtlige ELFUL-udgifter i 2012 (13,3 milliarder euro). Dette forbehold blev taget, fordi GD AGRI var bekymret over kontrollens kvalitet i visse medlemsstater, og på grund af den fejlprocent, som Retten havde indberettet.

4.38. Der er imidlertid følgende svagheder ved GD AGRI's forbehold med hensyn til ELFUL:

KOMMISSIONENS SVAR

4.36. *Hvad angår Nordirland, er der planlagt en kontrolmission vedrørende kvaliteten af godkendelsesorganets arbejde, når landet har sendt sit svar på Revisionsrettens beretning.*

Hvad angår Rumænien og Bulgarien, er der ikke planlagt kontrolmissioner, da godkendelsesorganet ikke kunne bekræfte de udgifter, der fremgår af kontrolstatistikken. Der pågår dog en opfølgning med disse lande af Revisionsrettens resultater med henblik på at forbedre kvaliteten af godkendelsesorganets arbejde de kommende år.

- *Den efterprøvende regnskabsafslutning i forbindelse med ELFUL er indledt i de to pågældende medlemsstater. Den risiko, der fremgår af de indkrede svagheder, vil blive dækket gennem finansielle korrektioner.*
- *Se ovenfor.*

4.37. *Forbeholdet fra 2011 blev opretholdt. Som anført i forbeholdet er grundlaget herfor blevet bredere. Revisionsrettens og GD AGRI's egne revisioner skaber bekymring for kvaliteten af medlemsstaternes kontrol. Forbeholdet blev derfor opretholdt i 2012, selv om den beregnede restfejlfrekvens var på under 2 %.*

4.38. *Begrundelsen for forbeholdet vedrørende ELFUL forklares tydeligt i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2012. Som følge af bekymringen over kvaliteten af kontrollen i visse medlemsstater, og fordi det ikke var muligt at anvende den nye vedtagne integrerede strategi for afskoblet direkte støtte, kunne GD AGRI ikke udelukke, at den reelle restfejlfrekvens lå over væsentlighedstærsklen. I lyset af, at de fleste af de foranstaltninger, der blev gennemført i 2012 inden for rammerne af den samlede handlingsplan til opfølgning af forbeholdet fra 2011 imidlertid ingen væsentlig indflydelse har på restfejlfrekvensen før tidligst i 2014, blev det besluttet at opretholde forbeholdet fra 2011.*

⁽²⁸⁾ Artikel 34, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1122/2009.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- Ifølge de kontrolstatistikker, som medlemsstaterne har indberettet til Kommissionen, var den tilbageværende fejlfrekvens⁽²⁹⁾ 1,62 % (af Kommissionen kvantificeret til 202,7 millioner euro). GD AGRI har vurderet, at den tilbageværende fejlfrekvens sandsynligvis er endnu højere, og at den kan være større end 2 %. GD'et har imidlertid ikke selv beregnet et overslag over den tilbageværende fejlfrekvens.
- Efter den nye metode, der følges i forbindelse med afkoblet arealstøtte, foretager GD AGRI for hvert betalingsorgan en vurdering på grundlag af oplysningerne fra sine egne revisioner på grundlag af oplysningerne fra sine egne revisioner for at afgøre, om der skal anvendes en højere fejlprocent (jf. kapitel 3, punkt 3.31). Denne metode blev ikke anvendt i forbindelse med udvikling af landdistrikter i 2012.

4.39. I sit forbehold anfører GD AGRI, at det, selv om der er truffet mange foranstaltninger for at modvirke denne stigning i fejlniveauet, ikke vil være muligt at påvirke fejlprocenten væsentligt før tidligst i 2014. Retten er enig i denne vurdering.

Miljø, fiskeri og sundhed

4.40. Miljø, fiskeri og sundhed forvaltes af Kommissionen ved hjælp af specifikke kontrolordninger. Retten undersøgte GD SANCO's interne kontrolsystemer med hensyn til offentlige indkøb, betalingernes rettidighed og tilskudsaftaler. Revisorerne konstaterede, at systemerne var delvist effektive. I forbindelse med små kontrakter var der ingen klare kriterier for vurdering af ansøgernes finansielle og økonomiske formåen, og udvælgelsen af ansøgere i forbindelse med udbud efter forhandling eller begrænsede udbud var ikke tilstrækkeligt dokumenteret. Det tog lang tid at afslutte den forudgående kontrol på stedet, hvilket medførte uforholdsmæssigt store forsinkelser i betalingerne, og nogle af betalingsfristerne var ikke beregnet korrekt. Med hensyn til tilskudsaftaler, som forvaltes af Forvaltningsorganet for Sundhed og Forbrugere, manglede der bevis for kontrol af potentielle interessekonflikter hos eksterne eksperter.

GD AGRI viser tydeligt i sin årlige aktivitetsrapport for 2012 (punkt 3.1.1.1.7), at den nye vedtagne strategi for afkoblet direkte støtte hovedsageligt af tidsmæssige årsager ikke kunne anvendes på udviklingen af landdistrikter i denne rapport. Som anført i Kommissionens sammenfattende rapport for 2012 vil den nye integrerede strategi blive yderligere udviklet og vil også blive anvendt på udgifter til udvikling af landdistrikter i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2013. Det vil gøre det muligt at sikre en mere præcis kvantificering af de beløb, der er risiko for.

4.40. I forbindelse med små kontrakter anvender Kommissionen generelle snarere end specifikke kriterier for finansiell levedygtighed som følge af den lave finansielle risiko ved små kontrakter af kort varighed, som ikke indeholder bestemmelser om udbetaling af forfinansiering.

Som ved udvælgelsen af ansøgere ved udbud efter forhandling og begrænset udbud er proceduren på nuværende tidspunkt ved at blive ajourført med henblik på ikrafttrædelsen af den nye finansforordning.

Afslutningen af Kommissionens revisioner på stedet i medlemsstaterne forud for udbetalingen af saldo tog relativ lang tid, da mange af de uafklarede spørgsmål først måtte afklares med den reviderede. I denne periode modtog medlemsstaterne første og andet tranche af det anslåede skyldige beløb.

⁽²⁹⁾ Den tilbageværende fejlfrekvens er et overslag over den fejlforekomst, som er tilbage, når de fejl, medlemsstaternes overvågnings- og kontrolsystemer har afsløret, er korrigeret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.41. For så vidt angår de underliggende transaktioners formelle rigtighed har Retten ikke specifikke bemærkninger til GD MARE's årlige aktivitetsrapport.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2012

4.42. For denne gruppe af politikområder

— viser testen af transaktioner, at den mest sandsynlige fejlforekomst i populationen er 7,9 %

— vurderes det, at de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer ⁽³⁰⁾ er delvist effektive. For så vidt angår systemerne vedrørende udvikling af landdistrikterne i de seks medlemsstater, som revisionen omfattede, var ét ikke effektivt (Rumænien), og de øvrige fem delvist effektive (Bulgarien, Tyskland (Brandenburg og Berlin), Frankrig, Polen og Sverige).

Det samlede revisionsbevis viser, at godkendte udgifter er væsentlig fejlbehæftede.

Anbefalinger

4.43. **Bilag 4.3** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge anbefalinger fremsat i tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten syv anbefalinger. En af disse anbefalinger var implementeret i de fleste henseender og seks i nogle henseender.

KOMMISSIONENS SVAR

De eksterne eksperter kontrol udgør en del af de skriftlige standardretningslinjer for agenturets arbejdsprocedurer. Interessekonflikter styres desuden ved hjælp af erklæringer fra eksperterne og sammensætningen af evalueringspanelerne, som sætter de enkelte eksperter i mindretal. Agenturet vil ajourføre oplysningerne om sin kontrol i overensstemmelse med revisorernes konklusioner.

4.42.

— Kommissionen tager Revisionsrettens vurdering af den mest sandsynlige fejlforekomst til efterretning. Den er ikke enig i Revisionsrettens vurdering, hvad angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Dette indebærer, at Kommissionens skøn over omfanget af uretmæssigt udbetalt støtte er lavere.

Testen af transaktioner, som Revisionsretten har foretaget, viser, at den anslåede fejlforekomst fortsat er stabil i forhold til sidste år.

— Kommissionen tager til efterretning, at de fremlagte resultater ligner sidste års resultater.

Navnlig hvad angår Rumænien, har Kommissionen i sine revisioner også fundet betydelige svagheder. Den efterprøvende regnskabsafslutning er ikke afsluttet. Også hvad angår Bulgarien, har Kommissionen under sine revisioner fundet svagheder, som der følges op på i forbindelse med den efterprøvende regnskabsafslutning.

4.43. Kommissionen anser de fire anbefalinger vedrørende landbruget, som Revisionsretten henviser til, for at være gennemført.

⁽³⁰⁾ Alle de undersøgte systemer blev udvalgt på grundlag af en risikoanalyse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.44. På grundlag af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten på området udvikling af landdistrikter, at:

- **Anbefaling 1:** medlemsstaterne udfører deres administrative kontrol bedre og udnytter alle de relevante oplysninger, betalingsorganerne har adgang til, da de dermed vil få mulighed for at opdage og korrigere de fleste fejl (jf. punkt 4.11 og 4.24)
- **Anbefaling 2:** Kommissionen sørger for, at alle de sager, hvor Retten konstaterede fejl, bliver fulgt passende op (jf. punkt 4.17, 4.24 og 4.25)
- **Anbefaling 3:** Kommissionen i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport anvender samme metode i forbindelse med ELFUL som i forbindelse med afkoblet arealstøtte, hvor den tager hensyn til resultaterne af sine egne overensstemmelsesrevisioner, når den vurderer fejlprocenten for hvert enkelt betalingsorgan (jf. punkt 4.38)

og for så vidt angår den fælles landbrugspolitik samlet set, at:

- **Anbefaling 4:** Kommissionen sørger for, at dens revisioner dækker et tilstrækkeligt stort område (jf. punkt 4.27)
- **Anbefaling 5:** Kommissionen afhjælper de påpegede svagheder i sine overensstemmelsesrevisioner og løser det vedvarende problem med lange forsinkelser i proceduren samlet set (jf. punkt 4.27, 4.31 og 4.33)

KOMMISSIONENS SVAR

4.44.

Kommissionen er enig i, at medlemsstaterne skal udføre deres administrative kontrol bedre.

I forbindelse med udarbejdelsen af gennemførelsesbestemmelserne til reformen af den fælles landbrugspolitik overvejer Kommissionen nu, hvordan det administrative system og det kontrolsystem, som medlemsstaterne skal anvende, kan forbedres, og hvordan de forskellige instrumenter (herunder suspendering af udbetalinger), som Kommissionen skal anvende, kan forbedres, således at EU's finansielle interesser beskyttes bedre i de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke udfører deres opgaver korrekt i henhold til reglerne om delt forvaltning.

Kommissionen vil sikre, at der følges op på alle de systemiske fejl, som Revisionsretten har konstateret, på hensigtsmæssig vis, bl.a. ved brug af efterprøvende regnskabsafslutning, når det er relevant.

Kommissionen har allerede tydeligt anført i sin sammenfattende rapport for 2012, at den nye integrerede strategi vil blive yderligere udviklet og også vil blive anvendt i rapporter om ELFUL fra 2013. Den minder desuden om, at der i den integrerede strategi også tages hensyn til resultaterne af Revisionsrettens systemrevisioner og godkendelsesorganernes resultater.

Kommissionen vil træffe passende foranstaltninger inden for rammerne af de til rådighed stående ressourcer.

Kommissionen vil fortsat forbedre sin revisionsmetode og -procedure. Inden for rammerne af forberedelsen af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik vil Kommissionen desuden fortsat gøre en indsats for at forbedre og fremskynde processen, idet den holder sig behovet for at opretholde kvalitetsstandarder og medlemsstaternes ret til at svare for øje.

RETTENS BEMÆRKNINGER

— **Anbefaling 6:** Kommissionen forbedrer sin metode til beregning af finansielle korrektioner yderligere, så der tages bedre hensyn til arten af de konstaterede overtrædelser og deres grovhed (jf. punkt 4.30).

4.45. For så vidt angår politikområdet Sundhed og forbrugerbeskyttelse, at:

— **Anbefaling 7:** Kommissionen afhjælper de konstaterede svagheder i de systemer, der anvendes i forbindelse med offentlige indkøb og tilskudsaftaler (jf. punkt 4.40).

KOMMISSIONENS SVAR

Som stigningen i det samlede beløb for finansielle korrektioner de senere år og det betydelige fald i andelen af faste korrektioner i 2012, som Revisionsretten har erkendt, viser, har Kommissionen allerede forbedret sin metode til fastsættelse af finansielle korrektioner.

Når det er sagt, tilstræber Kommissionen faktisk altid at forbedre sin metode til fastsættelse af finansielle korrektioner, navnlig inden for rammerne af gennemførelsen af reformen af den fælles landbrugs-politik.

4.45.

Der vil blive taget fat på svaghederne ved hjælp af bedre dokumenteret kontrol og ajourføring af procedurerne med henblik på ikrafttrædelsen af den nye finansforordning.

BILAG 4.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER, MILJØ, FISKERI OG SUNDHED

	2012		2011	2010	2009	
	Udvikling af landdistrikter	Miljø, fiskeri og sundhed				I alt
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR						
Transaktioner i alt:	160	17	177	178	92	93
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾						
Andel af de testede transaktioner, der:						
ikke var behæftet med fejl	37 % (59)	41 % (7)	37 % (66)	43 %	48 %	67 %
var behæftet med en eller flere fejl	63 % (101)	59 % (10)	63 % (111)	57 %	52 %	33 %
Analyse af de fejlbehæftede transaktioner						
Analyse pr. fejltype						
Ikke-kvantificerbare fejl:	42 % (42)	60 % (6)	43 % (48)	38 %	48 %	42 %
Kvantificerbare fejl:	58 % (59)	40 % (4)	57 % (63)	62 %	52 %	58 %
Støtteberettigelse	71 % (42)	100 % (4)	73 % (46)	68 %	56 %	22 %
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 %	0 %	6 %
Nøjagtighed	29 % (17)	0 % (0)	27 % (17)	30 %	44 %	72 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL						
Den mest sandsynlige fejlprocent			7,9 %			
Øvre fejlgrænse			11,3 %			
Nedre fejlgrænse			4,5 %			

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 4.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Administrative procedurer og kontrolprocedurer	Metode til stedlig kontrol, udvælgelse, gennemførelse, kvali- tetskontrol og indbe- retning af resultater	Implementering og kontrol af krydsøver- ensstemmelse	Samlet vurdering
Frankrig (kun opfølgning af tidligere bemærknin- ger)	Delvis effektive	Delvis effektive	I/R	Delvis effektive
Sverige	Delvis effektive	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive
Tyskland (Brandenburg og Berlin)	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive
Polen	Delvis effektive	Effektive	Effektive	Delvis effektive
Bulgarien	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive
Rumænien (Agenturet for beta- linger og intervention inden for landbrug (APIA) og betalings- organet for udvikling af landdistrikter og fiskeri (PARDF))	Ikke effektive	Ikke effektive	Ikke effektive	Ikke effektive

BILAG 4.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER, MILJØ, FISKERI OG SUNDHED

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	3.58 d) Kvaliteten af inspektionerne kontrolleres og rapporteres korrekt af godkendelsesorganerne.			X				
	3.59. På området udvikling af landdistrikter anbefaler Retten, at Kommissionen og medlemsstaterne afhjælper de konstaterede svagheder, navnlig ved at forbedre effektiviteten af de kontroller, der gennemføres for foranstaltninger, der ikke er omfattet af IFKS.			X				
	3.60. Endelig bør Kommissionen og medlemsstaterne træffe effektive foranstaltninger for at løse de problemer, der er påpeget på politikområderne miljø, fiskeri, sundhed og forbrugerbeskyttelse.			X				
2009	3.74. Med hensyn til udvikling af landdistrikterne gentager Retten også, at der fortsat skal gøres en indsats for yderligere at forenkle regler og betingelser.			X				
	3.75. Endvidere mener Retten, at Kommissionens retningslinjer om det arbejde, godkendelsesorganerne skal udføre, bør tages op til fornyet overvejelse for så vidt angår arbejdets art og dækning samt rapporteringsforpligtelserne, særlig med hensyn til valideringen af medlemsstaternes kontrol og inspektionsstatistikker.			X				
	3.76. Sammen med de berørte nationale myndigheder bør der endvidere træffes effektive foranstaltninger for at undgå, at fiskeriprojekter får betalt udgifter, som ikke er støtteberettigede.			X				
	3.76. Den interne kontrol med betalinger til medlemsstaterne for programmer til udryddelse og overvågning af dyresygdomme kræver, at der er en klar funktionsadskillelse mellem Kommissionens forskellige tjenester, og at der udvikles hensigtsmæssige formelle kontrolprocedurer.		X					

KAPITEL 5

Regionalpolitik, energi og transport

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	5.1-5.25
Særlige karakteristika ved politikområderne	5.4-5.24
Politikmål	5.4-5.5
Politikinstrumenter	5.6-5.20
Risici med hensyn til formel rigtighed	5.21-5.24
Revisionens omfang og revisionsmetoden	5.25
Transaktionernes formelle rigtighed	5.26-5.43
Systemernes effektivitet	5.44-5.61
Revisionsmyndigheder	5.44-5.52
Rettens undersøgelse af fire revisionsmyndigheder	5.46-5.49
Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndighederne	5.50-5.52
Gennemgang af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter	5.53-5.61
Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik	5.54-5.59
Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og Generaldirektoratet for Energi	5.60-5.61
Konklusion og anbefalinger	5.62-5.65
Konklusion for 2012	5.62-5.63
Anbefalinger	5.64-5.65
Bilag 5.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende regionalpolitik, energi og transport	
Bilag 5.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende samhørighedspolitikfondene (EFRU/Samhørighedsfonden/ESF)	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

5.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen regionalpolitik, energi og transport, som omfatter politikområderne »Regionalpolitik«, »Mobilitet og transport«, og »Energi«. De centrale oplysninger om de dækkede aktiviteter og udgifterne i 2012 gives i **tabel 5.1**.

Tabel 5.1 — Regionalpolitik, transport og energi — Centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Regionalpolitik	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og andre regionale foranstaltninger	27 466	Delt forvaltning
	Samhørighedsfonden	9 622	Delt forvaltning
	Solidaritetsfonden	726	Delt forvaltning
	Førtiltrædelsesforanstaltninger i tilknytning til strukturpolitikkerne	354	Decentral forvaltning
	Administrative udgifter	86	Direkte central forvaltning
		38 254	
Mobilitet og transport	Transeuropæiske net (TEN)	819	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning
	Land-, sø- og lufttransport	158	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning
	Administrative udgifter	65	Direkte central forvaltning
	Forskning inden for transport	63	Direkte central forvaltning
		1 105	
Energi	Konventionel og vedvarende energi	285	Direkte central forvaltning/ Indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
	Nuklear energi	197	Direkte central forvaltning/ Indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
	Forskning vedrørende energi	152	Direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	78	Direkte central forvaltning
	Transeuropæiske net (TEN)	11	Direkte central forvaltning
		723	
	Regnskabsårets betalinger i alt	40 082	
	– administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	229	
	Aktionsudgifter i alt	39 853	
	– forskud ⁽²⁾	1 871	
	+ afregninger af forskud ⁽²⁾	2 753	
	Revideret population i alt	40 735	
	Regnskabsårets forpligtelser i alt	45 091	

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 9.

⁽²⁾ Efter den harmoniserede definition på underliggende transaktioner (jf. bilag 1.1, punkt 6).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.2. Regionalpolitik, som hovedsagelig gennemføres gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, tegner sig for 96 % af udgifterne til de politikområder, som dette kapitel omhandler, mens de resterende 4 % vedrører transport- og energiområdet.

5.3. EFRU (med betalinger på 27,5 milliarder euro) og Samhørighedsfonden (med betalinger på 9,6 milliarder euro) afholdt 97 % af udgifterne til regionalpolitik i 2012 ⁽¹⁾. Betalingerne på transport- og energiområdet var på 1,8 milliarder euro i 2012. Programmerne for de transeuropæiske net (TEN) tegnede sig for ca. 45 % af transport- og energiudgifterne, og projekter for konventionel og vedvarende energi for 16 % ⁽²⁾.

Særlige karakteristika ved politikområderne

Politikmål

Regionalpolitik

5.4. Regionalpolitikken sigter mod at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Den Europæiske Union ved at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem forskellige regioner.

Transport og energi

5.5. Transport- og energipolitikken sigter mod at forsyne de europæiske borgere og erhvervslivet med sikre, bæredygtige og konkurrencedygtige energi- og transportsystemer og -ydelser og udvikle innovative løsninger, som bidrager til at formulere og gennemføre disse politikker.

Politikinstrumenter

Regionalpolitik

5.6. EFRU finansierer infrastruktur, oprettelse eller bevarelse af arbejdspladser, regionale økonomiske udviklingsinitiativer og aktiviteter til støtte for små og mellemstore virksomheder.

5.7. Samhørighedsfonden finansierer investeringer i miljø- og transportinfrastrukturen i medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er lavere end 90 % af gennemsnittet i EU.

⁽¹⁾ De øvrige to hovedkategorier af udgifter til regionalpolitik var udgifterne til projekter under the EU's Solidaritetsfond (2 %) og til projekter under instrumentet til førtiltrædelsesbistand (1 %).

⁽²⁾ De øvrige tre hovedkategorier af udgifter var udgifterne til forskningsprojekter, hovedsagelig finansieret over forskningsrammeprogrammerne (12 %), til kerneenergi projekter (11 %) og land-, sø- og lufttransportprojekter (9 %).

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.8. Af andre instrumenter for regionalpolitik kan nævnes Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som yder støtte i tilfælde af naturkatastrofer i medlemsstaterne, og instrumentet til førtiltrædelsesbistand, som hjælper kandidatlandene til at forberede sig på at udnytte regionalstøtten fra EU.

Forvaltning og kontrol af udgifter, der afholdes over samhørighedspolitikfondene ved delt forvaltning

5.9. EFRU og Samhørighedsfonden udgør sammen med Den Europæiske Socialfond (ESF) samhørighedspolitikfondene. For disse fonde gælder nogle fælles regler, medmindre andet er fastsat i de specifikke regler, der gælder for den enkelte fond. Støtteberettigelsesreglerne er fastsat på nationalt eller undertiden regionalt niveau. Samhørighedspolitikfondene implementeres gennem flerårige programmer efter ordninger med delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Det er i mange tilfælde de samme nationale myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af alle samhørighedspolitikfondene. ESF behandles i kapitel 6, men omtales i dette kapitel, når der drøftes spørgsmål, der er fælles for alle fondene.

5.10. På grundlag af forslag fra medlemsstaterne godkender Kommissionen for hver programmeringsperiode de operationelle programmer (OP) og de vejledende finansieringsplaner, hvori også EU's og de nationale bidrag indgår⁽³⁾. Projekter finansieret under OP gennemføres af privatpersoner, sammenlutninger, private eller offentlige virksomheder eller lokale, regionale og nationale offentlige organer.

5.11. Myndighederne i medlemsstaterne udvælger projekter med henblik på at få opfyldt OP's mål. Støttemodtagerne anmelder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med disse projekter, til deres nationale myndigheder. Disse individuelle anmeldelser samles i periodiske udgiftsanmeldelser for hvert enkelt OP, som myndighederne i medlemsstaten attesterer og forelægger for Kommissionen. Den del, som EU medfinansierer, godtgøres derefter over EU-budgettet.

KOMMISSIONENS SVAR

5.9. Fastsættelsen af støtteberettigelsesregler på nationalt niveau (artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006) var et af de væsentligste elementer i den forenkling, som blev indført i programmeringsperioden 2007-2013. Formålet var at give medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til at tilpasse støtteberettigelsesreglerne til de specifikke behov i regionerne eller programmerne og harmonisere dem med de gældende regler for andre nationale offentlige ordninger.

⁽³⁾ I alt har Kommissionen godkendt 434 OP for programmeringsperioden 2007-2013: 317 vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden (hvoraf 24 OP indeholder samhørighedsfondsprojekter) og 117 vedrørende ESF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

På nationalt og regionalt plan

5.12. Medlemsstaterne har hovedansvaret for at forhindre eller opdage og korrigere uregelmæssige udgifter og rapporterer herom til Kommissionen. Udpegede forvaltningsmyndigheder og formidlende organer ⁽⁴⁾ er ansvarlige for den daglige forvaltning. De udvælger de enkelte projekter og skal gennemføre procedurer og kontrol med henblik på at forebygge, finde og korrigere uregelmæssigheder og verificere, at projekterne rent faktisk gennemføres («kontroller på første niveau»). Attesteringsmyndighederne kontrollerer, at »kontrollerne på første niveau« rent faktisk bliver udført, og udfører — når det er relevant — yderligere kontrol, inden udgiftsanmeldelserne sendes til Kommissionen. Forvaltnings- og attestationsmyndighederne har derfor en central funktion med hensyn til at sikre, at de udgifter, der godtgøres af Kommissionen er formelt rigtige.

5.13. Revisionsmyndighederne i medlemsstaterne skal udføre systemrevisioner og revisioner af foranstaltningerne med henblik på at give høj grad af sikkerhed for, at programmernes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, og at de udgifter, der er attestet under de enkelte OP, er formelt rigtige. De rapporterer til Kommissionen om disse revisioner i årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser.

På kommissionsplan

5.14. Kommissionen skal skaffe sig sikkerhed for, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, som overholder kravene i forordningerne, og at systemerne fungerer effektivt ⁽⁵⁾. Hvis Kommissionen konstaterer, at en medlemsstat har undladt at korrigere uregelmæssige udgifter, der er attestet og anmeldt, eller at forvaltnings- og kontrolsystemerne er behæftet med betydelige mangler, kan den afbryde eller suspendere betalingerne ⁽⁶⁾. Hvis medlemsstaten ikke trækker de uregelmæssige udgifter (som kan erstattes med støtteberettigede udgifter vedrørende andre projekter under det samme OP) tilbage, og/eller hvis den undlader at afhjælpe de konstaterede systemsvagheder, kan Kommissionen pålægge finansielle korrektioner, som kan medføre en netto-nedsættelse af EU-finansiering ⁽⁷⁾.

5.14. Kommissionen gav i sin årlige aktivitetsrapport for 2012 vedrørende de strukturfondsansvarlige generaldirektorater en detaljeret vurdering af sin sikkerhed, for så vidt angår etableringen af forvaltnings- og kontrolsystemer for hvert af de medfinansierede programmer samt en vurdering af, hvordan disse fungerer, såvel som en generel vurdering af de nationale kontrolsystemer.

I tilfælde af systemmangler afbryder og/eller suspenderer Kommissionen betalingerne i sin egenskab af tilsynsførende. Kommissionen beretter om udøvelsen af dette ansvar i sin årlige aktivitetsrapport (jf. side 45). For 2012 indberettede GD for Regionalpolitik og Bypolitik to suspensioner af betalinger til EFRU-programmer, indledningen af 66 præsusensionsprocedurer, 69 afbrydelser af betalingsfrister og 119 forebyggende tidlige varslinger til medlemsstaterne.

⁽⁴⁾ Formidlende organer er offentlige eller private organer, som udfører opgaver på en forvaltningsmyndigheds ansvar og på dennes vegne.

⁽⁵⁾ Artikel 72 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

⁽⁶⁾ Artikel 39, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1), artikel 91 og 92 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽⁷⁾ Artikel 99 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Transport og energi

5.15. Den Europæiske Unions transportpolitikker skal udvikle det indre marked, øge konkurrencen og innovationen og integrere transportnettene. På dette område fremmer EU's politikker mobilitet, bæredygtig udvikling og transportsikkerhed. Transportprogrammet under programmet for transeuropæiske net (TEN-T) er det væsentligste finansielle instrument, som yder finansiering til store infrastrukturprojekter.

5.16. Energipolitikkerne skal hjælpe med at forsyne borgerne og erhvervslivet med energi til overkommelige og konkurrencedygtige priser samt teknologisk avancerede energitjenesteydelser. Den fremmer bæredygtig energiproduktion og transport samt bæredygtigt forbrug og en sikker energitilførsel i EU. Det væsentligste finansielle instrument er det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (EEPR), som yder finansiering til projekter, hovedsagelig i form af tilskud og subsidier.

Forvaltning og kontrol af udgifter til transport og energi, som gennemføres ved direkte og indirekte central forvaltning samt fælles forvaltning

5.17. Kommissionen (Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og Generaldirektoratet for Energi) forvalter energi- og transportudgifterne ved direkte og indirekte central forvaltning (gennem to forvaltningsorganer og et fællesforetagende⁽⁸⁾), men også ved mekanismer for fælles forvaltning (f.eks. midlerne til nedlæggelse af kernekraftværker eller den europæiske finansieringsfacilitet for energieffektivitet).

5.18. Kommissionen finansierer generelt projekter efter at have gennemført formelle indkaldelser af forslag til projekter. Betalingerne til godkendte projekter udbetales direkte af Kommissionen til modtagerne på grundlag af tilskudsaftaler eller Kommissionens finansieringsafgørelser. Støttemodtagerne er sædvanligvis medlemsstaternes myndigheder, men kan også være offentlige eller private virksomheder. Næsten alle beløb udbetales i rater: et forskud eller forfinansiering, når tilskudsaf-talen eller finansieringsafgørelsen er underskrevet, efterfulgt af mellemliggende og endelige betalinger, som skal godtgøre de støtteberettigede udgifter, som modtagerne har indberettet.

5.19. Kommissionen evaluerer forslagene i forhold til nærmere beskrevne udvælgelses- og tildelingskriterier, giver information og vejledning til modtagerne og overvåger og kontrollerer gennemførelsen af projekterne på grundlag af finansielle og tekniske situationsrapporter, som modtagerne indsender. Hvis det er et krav i henhold til tilskudsaf-talerne eller Kommissionens afgørelser, skal udgiftsanmeldelserne at-terstere af en uafhængig ekstern revisor eller et relevant nationalt organ.

⁽⁸⁾ Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet, Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation og SESAR-fællesforetagendet (Single European Sky Air Traffic Management Research).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.20. Hertil kommer, at Kommissionen udfører efterfølgende revisioner for at påvise og korrigere fejl, som tidligere kontrol ikke har forebygget.

*Risici med hensyn til formel rigtighed***Regionalpolitik**

5.21. De væsentligste risici i forbindelse med udgifter under EFRU og Samhørighedsfonden er, at der finansieres projekter, som ikke overholder EU's og/eller de nationale regler for offentlige indkøb, eller som ikke opfylder støtteberettigelsesbetingelserne. Derudover er der risiko for, at modtagerne anmelder specifikke omkostninger, der ikke er støtteberettigede.

5.22. Under gennemførelsen af OP står myndighederne i medlemsstaterne over for indbyrdes konkurrerende prioriteringer. Der skal udføres passende kontroller, som skal sikre, at udgifterne er formelt rigtige, og at der er opnået mest muligt for pengene. Samtidig er der en interesse i, at de EU-midler, der er stillet til rådighed, absorberes. Dette kan i praksis stå i vejen for en konsekvent anvendelse af effektive kontroller.

5.23. Der er også en risiko for, at tilfælde af manglende overholdelse af EU-reglerne og/eller nationale regler ikke påvises og/eller korrigeres af de forskellige kontrolniveauer i en medlemsstat eller af Kommissionen, og det kan medføre, at der i sidste ende godtgøres ikke-støtteberettigede udgifter over EU-budgettet.

Transport og energi

5.24. Den væsentligste risiko i forbindelse med energi- og transportudgifter er, at Kommissionen ikke opdager ikke-støtteberettigede omkostninger, som modtagerne har anmeldt, før godtgørelsen finder sted. Ligesom i forbindelse med EFRU og Samhørighedsfonden er der også risici, der knytter sig til manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb.

5.21. Kommissionen tilslutter sig denne vurdering, som anført i arbejdsdokumentet »Analysis of errors in the Cohesion Policy for the years 2006-2009« (SEC(2011) 1179 af 5.10.2011). I dette dokument angiver Kommissionen konkrete foranstaltninger til at afbøde disse risici (især yderligere vejledning og videreuddannelse af forvaltningsmyndighederne vedrørende identificerede risici, rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner, afbrydelses- og suspensionsprocedurer samt revisioner, der er rettet mod de mest risikobetonede områder).

5.22. Kommissionen mener i denne forbindelse, at et sundt forvaltnings- og kontrolsystem er et system, der gør det muligt at attestere lovlige og formelt rigtige udgifter.

5.23. Eftersom forvaltnings- og kontrolsystemerne kan løbe over flere år, har en overbetaling, som opdages i en betalingsanmodning, der godtgøres af Kommissionen, muligvis endnu ikke været igennem hele kontrolkæden på nationalt niveau og på EU-niveau på attesteringstidspunktet. Kommissionen foretager derfor hvert år et skøn over den samlede tilbageværende risiko for uregelmæssige udgifter pr. program siden programmeringsperiodens begyndelse og træffer foranstaltninger med henblik på at afbøde de konstaterede risici. Når der identificeres mangler i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemerne, træffer Kommissionen passende foranstaltninger for at sikre, at alle de pågældende kumulative udgifter er omfattet af de nødvendige finansielle korrektioner.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Revisionens omfang og revisionsmetoden

5.25. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2 i bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af regionalpolitik, transport og energi skal følgende særlige punkter bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 180 transaktioner ⁽⁹⁾, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle transaktioner i politikområderne. I 2012 bestod stikprøven af betalinger til projekter i 17 medlemsstater ⁽¹⁰⁾

- b) Vurderingen af systemerne omfattede:
 - i) fire revisionsmyndigheder (og, hvor det er relevant, bemyndigede revisionsorganer) for de tre samhörigheds-politikfonde (dvs. EFRU, Samhörighedsfonden og ESF) i programmeringsperioden 2007-2013 i fire medlemsstater: Belgien (Vallonien), Malta, Slovakiet og Det Forenede Kongerige (England) ⁽¹¹⁾

 - ii) Kommissionens tilsyn med revisionsmyndighederne som helhed

 - iii) de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og Generaldirektoratet for Energi.

⁽⁹⁾ Denne stikprøve omfatter 180 transaktioner i relation til 168 regionalpolitikprojekter (138 EFRU- og 30 samhörighedsfundsprojekter), 9 transport- og 3 energiprojekter (jf. **bilag 5.1**). Af de 168 regionalpolitiktransaktioner vedrørende EFRU-/samhörighedsfundsprojekter angår de 145 programmeringsperioden 2007-2013, og de 23 perioden 2000-2006. Stikprøven blev udtaget blandt alle betalingerne bortset fra forskud, som i 2012 beløb sig til 1,9 milliarder euro.

⁽¹⁰⁾ Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige.

⁽¹¹⁾ Dette indgår i en undersøgelse af revisionsmyndigheder, der blev påbegyndt i 2010 (jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.37 til 4.44) og fortsatte i 2011 (jf. årsberetningen for 2011, punkt 5.35 til 5.51). I alt har Retten gennemgået 19 revisionsmyndigheder i 15 medlemsstater i perioden 2010-2012.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

5.26. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 5.1**. Af de 180 transaktioner, Retten reviderede, var 88 (49 %) behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, Retten har kvantificeret, anslår den den mest sandsynlige fejlforekomst til at være 6,8 % ⁽¹²⁾.

For så vidt angår mere end halvdelen af transaktionerne vedrørende regionalpolitik kunne kontroller på medlemsstatsplan have forebygget nogle af de konstaterede fejl

5.27. For så vidt angår 56 % af de fejlbehæftede (kvantificerbare og/eller ikke kvantificerbare) transaktioner vedrørende regionalpolitik mener Retten, at myndighederne i medlemsstaterne havde tilstrækkelige oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret én eller flere af fejlene, før de attesterede udgifterne over for Kommissionen.

5.28. For så vidt angår EFRU og Samhørighedsfonden konstaterede Retten ligesom sidste år svagheder ved de nationale myndigheders kontrol, navnlig ved »kontrollerne på første niveau« udført af forvaltningsmyndigheder og formidlende organer ⁽¹³⁾.

5.26. Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst for 2012 er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de sidste tre år i forhold til den nuværende programmeringsperiode. Dette fald i fejlforekomsten sammenlignet med tidligere perioder skyldes de skærpede kontrolbestemmelser i programmeringsperioden 2007-2013 og anvendelsen af en skærpet politik med hensyn til Kommissionens afbrydelser/suspensioner, når der konstateres mangler. Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater og indføre hurtige korrigerende foranstaltninger, når der identificeres mangler (jf. svarene til punkt 1.12 og 1.13).

Kommissionen har i øvrigt i 2012 foretaget faste korrektioner på et kumulativt grundlag i forbindelse med alle udgifter under to programmer i Tjekkiet og Slovakiet. Kommissionen bemærker, at mens den har gjort alt, hvad der stod i dens magt, og handlet i overensstemmelse med de eksisterende forordninger for at beskytte EU's budget inden for samme regnskabsår, som Revisionsretten (Retten) har revideret, er de ovennævnte faste korrektioner ikke taget i betragtning af Retten ved beregningen af fejlforekomsten for 2012.

Kommissionen noterer sig også faldet i fejlforekomsten i 2012 til 49 % i forhold til 59 % i 2011.

5.27 og 5.28. Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at de pågældende systemer i højere grad kan forhindre fejl i fremtiden inden attesteringen.

Forvaltningsmyndighederne skal foretage dokumentkontrol for alle ansøgninger, der indsendes af modtagerne før attesteringen af udgifterne. Der kan dog også udføres kontrol på stedet på et senere tidspunkt i implementeringen af projektet efter attesteringen og indtil afslutningsfasen, hvilket forklarer, hvorfor en del af fejlene i Rettens stikprøve ikke kunne opdages. Indvirkningen af kontrolsystemet med hensyn til at reducere fejlforekomsten ses oftest først i de efterfølgende år, efter at alle kontrollag er blevet gennemført.

⁽¹²⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 3,7 % og 9,9 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

⁽¹³⁾ Jf. årsberetningen for 2011, punkt 5.30.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen er bekendt med den afgørende rolle, som forvaltningskontrollen spiller, og har siden 2010 udført målrettet revision af forvaltningskontrol af højrisikoprogrammer, når det er blevet konstateret, at mangler kunne forblive uopdaget eller ikke blev opdaget i tide. Resultaterne af disse revisioner ved udgangen af 2012 er fremlagt i den årlige aktivitetsrapport fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. side 39).

5.29. De fejl, Retten konstaterede i EFRU/Samhørighedsfonden samt på transport- og energipolitikområdet drejede sig om:

- a) manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb eller
- b) anmeldelse af ikke-støtteberettigede omkostninger eller
- c) ukorrekt beregning af finansieringsgabet vedrørende indtægtskabende projekter eller
- d) manglende overholdelse af reglerne for statsstøtte.

Manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb tegner sig for mere end halvdelen af den fejlforekomst, Retten har anslået for disse politikområder

5.30. Reglerne for offentlige indkøb er et centralt instrument til at anvende offentlige midler sparsommeligt og effektivt, og til at oprette et indre marked i EU.

5.31. I 2012 undersøgte Retten 247 indgåelser af offentlige indkøbsaftaler vedrørende bygge- og anlægsarbejder samt tjenesteydelser, der lå til grund for udgifterne vedrørende de 180 transaktioner, som Retten testede⁽¹⁴⁾. Den samlede anslåede kontraktværdi af de offentlige indkøb, revisionen omfattede, er ca. 6,3 milliarder euro⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁴⁾ For så vidt angår mere end halvdelen af de 247 indgåelser af offentlige indkøbsaftaler, Retten reviderede, var værdien af kontrakten højere end den tærskelværdi, som bevirkede, at EU's regler for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, som gennemført i national lovgivning, skulle finde anvendelse på dem.

⁽¹⁵⁾ Beløbet omfatter de samlede udgifter i forbindelse med de tildelte kontrakter, hvoraf en del blev attesteret i forbindelse med de udgiftsanmeldelser, revisionen omfattede.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.32. Som i tidligere år var der navnlig tendens til fejl i forbindelse med procedurene for offentlige indkøb⁽¹⁶⁾. I 31 % af de 180 transaktioner, revisionen omfattede, konstaterede Retten tilfælde af manglende overholdelse af EU's og/eller de nationale regler for offentlige indkøb.

5.33. I 12 % af de reviderede transaktioner blev der konstateret alvorlige brud på disse regler (jf. tekstboks 5.1). Disse fejl tegner sig for 51 % af alle de kvantificerbare fejl og udgør ca. 52 % af den skønnede fejlforekomst for disse politikområder.

Tekstboks 5.1 — Eksempler på alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb

a) *Kunstig opdeling af arbejder i flere bud:* I et EFRU-projekt i Tyskland med henblik på opgradering af en søhavn blev arbejder vedrørende renovering af færgeterminalen opdelt i tre sektioner. Alle sektionerne opfyldte imidlertid samme tekniske og økonomiske funktion. Derefter blev arbejderne kunstigt fordelt på seks kontrakter, hvoraf fem blev tildelt ved forenklet procedure. På grund af karakteren af de udbudte arbejder var denne begrænsning af konkurrencen ikke berettiget.

Et lignende tilfælde blev konstateret i et EFRU-projekt i Polen.

KOMMISSIONENS SVAR

5.32. *Fejlene i de offentlige indkøbsprocedurer vedrører den manglende overholdelse af reglerne for det indre marked og er ikke specifikke for samhørighedspolitikken, jf. andre kapitler af denne beretning. Under alle omstændigheder vil Kommissionen fortsat træffe målrettede foranstaltninger for at forebygge og opdage tilfælde af manglende overholdelse af procedurene for offentlige indkøb. Kommissionen er på området delt forvaltning i færd med at revidere og harmonisere sine regler for anvendelse af faste korrektioner i sådanne tilfælde af manglende overholdelse.*

5.33. *Kommissionen bemærker, at de fejl, der er identificeret i 22 projekter ud af 180 reviderede, tegner sig for mere end halvdelen af den beregnede fejlforekomst. Kommissionen understreger, at ud af disse projekter er der to tilfælde, hvor Kommissionen er af den opfattelse, at den fejl, som Retten har konstateret, allerede er dækket af en fast finansiell korrektion, der blev anvendt af medlemsstaten på programniveau i 2012 (se også svaret til punkt 5.26).*

Kommissionen anvender faste korrektioner i samhørighedspolitikken på baggrund af vejledningerne fra COCOF (Koordinationsudvalget for Fondene)⁽¹⁾, og beskytter således EU's budget under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og til, hvilken form de konstaterede uregelmæssigheder har, og hvor alvorlige de er.

Disse faste korrektioner anvendes af Kommissionen og af de nationale myndigheder i forbindelse med pålæggelse af finansielle korrektioner for overtrædelser af procedurereglerne for offentlige indkøb, herunder ved opfølgning på fejl, der er rapporteret af Retten.

⁽¹⁶⁾ Jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.26-4.27 og årsberetningen for 2011, punkt 5.31-5.33.

⁽¹⁾ Retningslinjer for fastsættelse af finansielle korrektioner af udgifter, som medfinansieres af strukturfondene eller Samhørighedsfonden i forbindelse med manglende opfyldelse af reglerne for offentlige indkøb, COCOF-notat nr. 07/0037/03 af 29.11.2007.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

b) *Uberettiget underhåndsaftale*: I et TEN-T-projekt i Frankrig vedrørende anlæg af en jernbanelinje til højhastighedstog blev to kontrakter vedrørende civilingeniørarbejde tildelt direkte til den samme virksomhed, der tidligere havde leveret lignende tjenesteydelser til infrastrukturforvalteren. En sådan direkte tildeling var imidlertid ikke i overensstemmelse med de gældende indkøbsregler, og kontrakten skulle have været sendt i udbud.

Lignende tilfælde af uberettigede direkte kontrakttildelinger blev konstateret i EFRU-projekter i Polen.

c) *Uregelmæssig tildeling af en kontrakt på grund af ukorrekt anvendelse af tildelingskriterier*: I et EFRU-projekt i Det Forenede Kongerige vedrørende udvidelse af et universitet og levering af en biodemonstratorfacilitet blev kontrakten opdelt i to partier. I evalueringsfasen blev de to partier imidlertid bedømt sammen, hvad der ændrede resultatet af udbuddet. Kontrakten blev således tildelt på uregelmæssig måde.

Et lignende tilfælde blev konstateret i et EFRU-projekt i Ungarn.

5.34. Andre fejl i relation til udbuds- og kontraktindgåelsesprocedurer konstateredes i yderligere 19 % af de 180 transaktioner, Retten gennemgik. Disse fejl omfatter tilfælde, hvor kravene om information og offentlig omtale ikke var overholdt, mangler i udbudsbetingelserne og proceduremæssige svagheder i forbindelse med evalueringen af bud. Disse fejl bidrager ikke til den fejlprocent, Retten har anslået (jf. punkt 5.26) ⁽¹⁷⁾.

Der var anmeldt ikke-støtteberettigede omkostninger i forbindelse med 9 % af alle de projekter, Retten reviderede

5.35. Når de nationale myndigheder anmelder omkostninger til Kommissionen, attesterer de, at disse omkostninger er afholdt i overensstemmelse med en række specifikke bestemmelser, der er fastsat i EU-forordninger, nationale støtteberettigelsesregler, specifikke OP-regler, indkaldelser af interesseitkendegivelser, afgørelser om godkendelse af projekter til medfinansiering eller tilskudsaftaler.

5.34. Kommissionen vil følge op på alle de fejl, Retten har konstateret, og vil anvende finansielle korrektioner, hvor det er passende og juridisk muligt i overensstemmelse med sin vejledning (se svaret til punkt 5.33).

⁽¹⁷⁾ Nærmere oplysninger om Rettens tilgang til kvantificering af fejl med hensyn til offentlige indkøb gives i **bilag 1.1**, punkt 9 til 11.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.36. Retten konstaterede, at der var anmeldt ikke-støtteberettigede omkostninger i 9 % af de transaktioner, revisionen omfattede. Disse tegner sig for 39 % af alle de kvantificerbare fejl og udgør ca. 19 % af den skønnede fejlforekomst for disse politikområder (jf. tekstboks 5.2).

KOMMISSIONENS SVAR

5.36. Kommissionen påpeger, at det er vigtigt, at modtagerne og forvaltningsmyndighederne for programmerne anvender reglerne om støtteberettigelse ensartet. Dette kan gøres gennem videreuddannelse og vejledning, og for regionalpolitikken bør forvaltningsmyndighederne viderebringe denne viden, som er opnået gennem videreuddannelse og vejledning, til alle organer med ansvar for forvaltning af midlerne. For så vidt angår regionalpolitikken, udarbejder Kommissionen, når den identificerer komplekse regler på programniveau, også anbefalinger til medlemsstaten for at forenkle reglerne.

Kommissionen vil fortsat koncentrere sin indsats på de programmyndigheder, hvor der er identificeret risici. Med henblik på programmerne for 2014-2020 udarbejder Kommissionen anbefalinger til medlemsstaten for at forenkle reglerne for støtteberettigelse under programmerne og sikre en effektiv brug af forenklede omkostningsløsninger i forordningerne.

Tekstboks 5.2 — Eksempler på anmeldte ikke-støtteberettigede omkostninger

a) *Udgifter anmeldt uden for den støtteberettigede periode:* I et TEN-T-projekt i Finland vedrørende udarbejdelse af en plan for bygning af en omfartsvej til en motorvej omfattede udgiftsanmeldelsen seks fakturaer, der vedrørte tiden, før den støtteberettigede periode startede. Disse udgifter var uregelmæssigt attesteret som støtteberettigede over for Kommissionen.

Lignende tilfælde med udgifter, der ikke var støtteberettigede, fordi den støtteberettigede periode ikke var overholdt, blev konstateret i EFRU-projekter i Frankrig og Østrig.

b) *Uforholdsmæssig store administrationsgebyrer:* I et EFRU-projekt i Det Forenede Kongerige vedrørende en fond, der yder tilskud og lån til erhvervsdrivende foreninger med begrænset finansieringskapacitet, var lønninger og andre udgifter med urette medtaget i omkostningsanmeldelsen som personaleomkostninger i stedet for, at der blev anmeldt et forvaltningsgebyr (beregnet som en procentdel af de direkte omkostninger), som fastsat i EU-forordningerne. Dette medførte, at udgifterne blev overanmeldt i omkostningsanmeldelsen.

Ukorrekt beregning af finansieringsgab i næsten 8 % af de transaktioner, Retten gennemgik

5.37. Under EFRU og Samhørighedsfonden afhænger beløbet for den EU-støtte, der ydes til et projekt, af projektets investeringsudgifter og af de nettoindtægter, det forventes at skabe. For så vidt angår indtægtsskabende projekter⁽¹⁸⁾ skal fremtidige indtægter og investeringsudgifter derfor analyseres, før projektet godkendes: Investeringsudgifterne minus de nettoindtægter, projektet forventes at skabe i en specifik referencerperiode, sammen med dets restværdi afgør »finansieringsgabets«.

5.38. Retten konstaterede tilfælde med indtægtsskabende projekter, hvor finansieringsgabets ikke var blevet vurderet korrekt. I disse tilfælde var der ikke taget hensyn til de potentielle indtægter fra investeringen, eller der var anvendt urealistisk høje skøn over omkostningerne. Herudover kan man have undladt at tage hensyn til restværdier. Forvaltningsmyndighederne havde ikke opdaget disse problemer, da de godkendte projektet til medfinansiering og/eller godkendte betalinger til projektet.

5.39. I 1 % af de transaktioner, Retten reviderede, var der anmeldt for store udgifter på grund af en ukorrekt beregning af finansieringsgabets. Disse fejl tegner sig for 5 % af alle de kvantificerbare fejl og udgør ca. 5 % af den skønnede fejlforekomst for disse politikområder (jf. tekstboks 5.3). For så vidt angår yderligere 7 % af projekterne har Retten ikke kvantificeret fejlene. Dette skyldes enten, at Kommissionens vejledning ikke var klar på datoen for godkendelsen af projektet, eller at projekterne endnu ikke var afsluttede.

5.38 og 5.39. For de ikke-kvantificerbare fejl understreger Kommissionen, at:

- der er ét tilfælde, hvor den ikke anser refusion fra det nationale sundhedssystem for at være en indtægt i forbindelse med beregningen af finansieringsgabets
- for projekter under Samhørighedsfonden i perioden 2000-2006, der var blevet medfinansieret før 2003, blev der i forordningen anmodet om at tage hensyn til indtægterne, men uden at henvise til en bestemt metode i denne forbindelse, og forordningen side-stillede behovet for at fremme princippet om, at forurenere betaler, hvilket betød øgede indtægter til de pågældende projekter. Desuden var det i henhold til forordningen nødvendigt at udvikle sådanne metoder i samarbejde med den berørte medlemsstat. De metoder, der var blevet anvendt før 2003, og som tog hensyn til indtægter samtidig med fremme af princippet om, at forurenere betaler, kan derfor afvige fra de metoder, der anvendes i dag, uden at det udgør en overtrædelse af gældende regler.

⁽¹⁸⁾ Artikel 55 i forordning (EF) nr. 1083/2006: »ved et indtægtsskabende projekt [forstås] enhver operation, som omfatter investering i infrastruktur, hvis anvendelse indebærer afgifter, der betales direkte af brugerne, eller enhver operation, der omfatter salg eller leje af jord eller bygninger eller nogen anden levering af tjenesteydelser mod betaling«.

Tekstboks 5.3 — Eksempel på ukorrekt beregning af finansieringsgab for indtægtsskabende projekter

Urealistiske anslåede omkostninger: I et samhørighedsfondsprojekt i Portugal vedrørende retablering af en bys drikkevandsnet, ansatte støttemodtageren de forventede personaleomkostninger, der blev anvendt i cost-benefit-analysen, for højt. Dette førte til, at finansieringsgab blev ansat for højt.

Lignende tilfælde, hvor der blev taget uforholdsmæssig store omkostninger i betragtning i cost-benefit-analysen, blev konstateret i EFRU- og samhørighedsfondsprojekter i Spanien, Polen og Det Forenede Kongerige.

Manglende overholdelse af statsstøttere reglerne i 3 % af projekterne

5.40. Statsstøttere reglerne sikrer, at medlemsstaternes indgriben ikke fordrejer konkurrencen og samhandelen i EU. Projekter skal opfylde bestemmelserne i disse statsstøttere regler ⁽¹⁹⁾.

5.41. I 3 % af de 180 transaktioner, Retten reviderede, opfyldte de medfinansierede projekter ikke statsstøttere reglerne. I de tilfælde, hvor Retten kunne fastslå, at dette medvirkede til, at EU-finansieringen blev ukorrekt, blev fejlene kvantificeret. Disse kvantificerede fejl tegner sig for 5 % af alle de kvantificerbare fejl og udgør ca. 9 % af den skønnede fejlforekomst for disse politikområder. Andre tilfælde af manglende overholdelse af statsstøttere reglerne, hvor indvirkningen på EU-finansieringen ikke kunne kvantificeres på dette stadium, blev ikke taget i betragtning ved Rettens beregning af fejlforekomsten (jf. tekstboks 5.4). I 2011 bekræftede en afgørelse fra EU-Domstolen, at statsstøttere reglerne også finder anvendelse på infrastrukturprojekter, der skal udnyttes erhvervsmæssigt ⁽²⁰⁾.

5.41. Kommissionen er enig i, at overholdelse af statsstøttere reglerne er en betingelse for, at programmerne er støtteberettigede. Men i det græske eksempel, der er anført i tekstboks 5.4, var forpligtelsen til at underrette om infrastrukturprojekter juridisk uklar, indtil EF-Domstolens retspraksis i 2011 vedrørende Leipzig/Halle (som blev appelleret og hvor den endelige dom blev afsagt så sent som 2013). For at give medlemsstaterne og støttemodtagerne nærmere oplysninger om de praktiske følger af dommen udsendte Kommissionen en vejledning i november 2012 og forelagde den for COCOF. Kommissionen mener, at i tråd med disse retningslinjer udgjorde den manglende underretning om infrastrukturprojekter før november 2012 ikke en uregelmæssighed.

⁽¹⁹⁾ Artikel 107, stk. 1, om statsstøtte i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁽²⁰⁾ Dom af 24. marts 2011, sag T-443/08, Freistaat Sachsen og Land Sachsen-Anhalt mod Kommissionen og sag T-455/08, Mitteldeutsche Flughafen AG og Flughafen Leipzig-Halle GmbH mod Kommissionen, som stadfæstet ved Domstolens dom af 19. december 2012, sag C-288/11 P.

Tekstboks 5.4 — Eksempel på projekter, der ikke overholder statsstøttereglerne

Manglende anmeldelse af statsstøtte til Kommissionen: I et EFRU-projekt i Grækenland vedrørende opførelse af havnefaciliteter var den ydede støtte statsstøtte⁽²¹⁾. Kommissionen blev ikke underrettet om projektet, som den skulle i henhold til artikel 108 i TEUF, og derfor var det ikke blevet vurderet, om det var foreneligt med det indre marked.

Lignende tilfælde blev konstateret i EFRU-projekter i Tyskland og Det Forenede Kongerige.

Fejl konstateret i Kommissionens afsluttende betalinger

5.42. I tidligere år havde Retten konstateret, at upålidelige afslutningsdokumenter (f.eks. afslutningserklæringen) kan medføre, at uregelmæssige udgifter med urette bliver godtgjort, medmindre Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at opdage og korrigere de underliggende forhold⁽²²⁾.

5.43. Dette års stikprøve omfattede afsluttende betalinger til to OP (Østrig og Polen) og syv samhørighedsfondsprojekter (Spanien) fra perioden 2000-2006, hvormed Retten reviderede 22 EFRU- og samhørighedsfondsprojekter. Retten identificerede fejl i 12 af disse 22 projekter. For så vidt angår ét OP under EFRU konstaterede Retten, at ikke alle udgifterne i den afsluttende betaling var formelt rigtige (Østrig). Kommissionen afsluttede imidlertid dette OP i 2012 uden at foretage finansiel korrektion. For så vidt angår de syv samhørighedsfondsprojekter i Spanien blev der ikke pålagt finansielle korrektioner for de fejl, Retten afslørede.

5.42. Svagheder i afslutningserklæringerne var blevet identificeret og analyseret af Kommissionen, inden Rettens revision, som indtraf i en tidlig fase af afslutningsprocessen⁽²⁾. Kommissionen tog fat på disse svagheder i de efterfølgende faser af afslutningsprocessen, og der blev foretaget yderligere revision efter den indledende vurdering af afslutningsdokumenterne. Finansielle korrektioner blev anvendt, hvor det var passende.

5.43. Kommissionen vil følge op på de fejl, der blev konstateret i det afsluttede program, og bemærker, at den kan foretage finansielle korrektioner i op til tre år efter den formelle afslutning af et program, når de resterende fejl er fundet.

Kommissionen har i april 2013 forelagt Europa-Parlamentet en sammenfattende rapport om de finansielle korrektioner, som er gennemført af Kommissionen og rapporteret af medlemsstaterne i forbindelse med programmer for perioden 2000-2006. I henhold til rapporten nåede korrektionerne mindst op på 5,6 % (7,3 mia. EUR) af EFRU's tildelinger for programmeringsperioden indtil den 31. december 2012 (og 6,2 % eller 8,1 mia. EUR indtil 31. marts 2013)⁽³⁾.

I relation til de syv projekter under Samhørighedsfonden, som er nævnt i Rettens bemærkninger, henviser Kommissionen til sit svar til punkt 5.39 og understreger endvidere, at der ikke var overtrædelser af de gældende retlige rammer, som kunne begrunde en finansiel korrektion.

⁽²¹⁾ Som omhandlet i artikel 107 i TEUF.

⁽²²⁾ Jf. årsberetningen for 2011, punkt 5.52-5.64.

⁽²⁾ Se Kommissionens svar på punkt 5.57 og 5.58 i årsberetningen for 2011.

⁽³⁾ ARES (2013) 689652 af 12.4.2013 til Europa-Parlamentet og Ares (2013) 1044808 af 14.5.2013 til Den Europæiske Revisionsret.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

Revisionsmyndigheder

5.44. I de 27 medlemsstater er der oprettet 112 revisionsmyndigheder til de 434 OP vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden og ESF i programmeringsperioden 2007-2013 (jf. punkt 5.10 og 5.13) ⁽²³⁾.

5.45. På samhørighedsområdet giver revisionsmyndighedernes årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser oplysninger om den formelle rigtighed af EU-udgifterne under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF vedrørende programmeringsperioden 2007-2013 ⁽²⁴⁾. I 2012 blev der indsendt i alt 198 årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser ⁽²⁵⁾ til Kommissionen vedrørende de 317 OP under EFRU/Samhørighedsfonden og de 117 OP under ESF ⁽²⁶⁾.

5.45. Revisionsmyndighederne spiller en central rolle i proceduren for at opnå sikkerhed, fra begyndelsen af programmeringsperioden og indførelsen af systemer. Herefter udsender de hvert år en revisionserklæring til Kommissionen om, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer, på grundlag af revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne samt stikprøver af de transaktioner, der generelt blev udført i overensstemmelse med en revisionsstrategi. Forordningen giver Kommissionen mulighed for at forlade sig på en revisionsmyndigheds arbejde med hensyn til at opnå den fornødne vished på visse betingelser (artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006).

Kommissionen indgår i tæt samarbejde og koordinering med revisionsmyndighederne og begyndte allerede i 2009 at gennemgå deres metoder og revisionsresultater. Kommissionens fornyede gennemgang har bidraget til kapacitetsophugning ved at forsyne revisionsmyndighederne med rådgivning, vejledning og anbefalinger.

I deres årlige kontrolrapporter for 2012 gav GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse en detaljeret vurdering af revisionsoplysningerne og de resultater, revisionsmyndighederne rapporterede i deres årlige kontrolrapporter for 2012 (se side 33-37 i GD for Regionalpolitik og Bypolitiks årlige aktivitetsrapport for 2012 og side 35-39 i GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion's årlige aktivitetsrapport for 2012).

⁽²³⁾ 63 af disse 112 revisionsmyndigheder er ansvarlige for at revidere OP vedrørende EFRU/Samhørighedsfonden samt ESF i deres medlemsstat eller i en specifik region. Disse revisionsmyndigheder, der reviderer flere fonde, er ansvarlige for 344 af de 434 dermed forbundne OP og udfører finansiel revision af 89 % af det samlede budget (finansiering fra EU samt national offentlig og privat finansiering).

⁽²⁴⁾ Den enkelte revisionsmyndighed kan udarbejde én eller flere årlig(e) kontrolrapport(er), som kan vedrøre ét eller flere OP.

⁽²⁵⁾ De årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser er baseret på revisionsresultaterne fra revisionsmyndighedernes revisioner af udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i det foregående EU-regnskabsår (jf. artikel 62, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1083/2006.

⁽²⁶⁾ I marts 2013 havde revisionsmyndigheden ikke indsendt årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser for 2012 for 13 OP under EFRU.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Retten undersøgelse af fire revisionsmyndigheder

5.46. **Bilag 5.2** viser resultaterne af de individuelle centrale krav, der blev testet, og den samlede vurdering af de fire revisionsmyndigheder, der blev undersøgt. Belgien (Vallonien), Malta, Slovakiet og Det Forenede Kongerige (England). Retten koncentrerede sig navnlig om de årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser og de dele af revisionsmyndighedernes arbejde, som havde en direkte og væsentlig effekt på deres konklusioner.

5.47. For hver af revisionsmyndighederne gennemgik Retten:

- a) arbejdsgange og revisionsmetoder
- b) arbejdsrapporter vedrørende to systemrevisioner
- c) arbejdsrapporter vedrørende en stikprøve på op til 20 revisioner af transaktioner og gentog mindst fem af disse revisioner
- d) de årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser for 2012 og de dertil knyttede arbejdsrapporter.

5.48. Som i tidligere år konstaterede Retten, at arbejdsgangene i alle fire reviderede revisionsmyndigheder generelt var i overensstemmelse med EU's bestemmelser. Det samme gjaldt de revisionsmetoder, der blev anvendt ved systemrevisionen. Retten konstaterede imidlertid svagheder ved revisionsmyndighedernes udførelse af deres revisioner af foranstaltningerne og systemerne og/eller rapporteringen af resultaterne heraf til Kommissionen ⁽²⁷⁾.

5.49. Retten vurderede tre af de fire revisionsmyndigheder til at være »delvis effektive« og én til at være »ikke effektiv«. For så vidt angår de revisionsmyndigheder, der blev vurderet til at være »delvis effektive«, mener Retten, at de årlige kontrolrapporter ikke var i fuld overensstemmelse med reglerne, og/eller Rettens gentagelse af revisioner af foranstaltningerne havde afsløret problemer, som revisionsmyndigheden ikke havde opdaget.

5.46. Siden begyndelsen af den nuværende programmeringsperiode har Kommissionen aflagt 269 revisionsbesøg med henblik på helt eller delvis at gennemgå det arbejde, som er udført af 41 revisionsmyndigheder inden for EFRU/Samhørighedsfonden, hvilket tegner sig for 96 % af EFRU/Samhørighedsfondens samlede tildeling, og af 84 revisionsmyndigheder inden for ESF, som tegner sig for 99 % af ESF's samlede tildeling. Dette arbejde omfattede de fire revisionsmyndigheder, der blev revideret af Retten. Kommissionen udvalgte de fleste revisionsmyndigheder til revision på grundlag af en årligt ajourført risikovurdering, som blandt flere risikokriterier, der til stadighed er blevet behandlet, omfatter tildelingen til programmer.

5.49. Baseret på revisionsbeviser indsamlet over flere år, er det Kommissionens opfattelse, at den kan forlade sig på arbejdet i disse fire velfungerende revisionsmyndigheder i forbindelse med revisionsprocessen (se også Kommissionens svar til punkt 6.30 og 6.31).

⁽²⁷⁾ Jf. årsberetningen for 2011, punkt 5.43.

Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndighederne

5.50. I 2012 fortsatte Kommissionen sin undersøgelse af pålideligheden af revisionsmyndighedernes arbejde og deres efterlevelse af EU's bestemmelser (28). Kommissionen fandt mangler ved revisionsmyndighedernes arbejde svarende til, hvad Retten konstaterede (jf. punkt 5.48 og 5.49) eller havde konstateret de forudgående år (29).

5.51. Herudover udførte Kommissionen — for hvert OP under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF — skrivebordskontrol af de oplysninger, revisionsmyndighederne gav i deres årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser (30). Hvis Kommissionen anser en fejlprocent, som en revisionsmyndighed har rapporteret, for at være pålidelig og repræsentativ for OP (eller gruppen af OP), kan den godtage den eller — på grundlag af supplerende oplysninger — omberegne den. Hvis Kommissionen anser en rapporteret fejlprocent for at være upålidelig, anvender den en fast fejlprocent (på mellem 2 % og 25 %), som er afhængig af dens risikovurdering af OP.

5.52. Rettens revisionsresultater på grundlag af de oplysninger, der forelå i Kommissionen, og supplerende data rekvireret hos revisionsmyndighederne vedrørende alle tre fonde (EFRU/Samhørighedsfonden og ESF) var følgende (31):

5.50. Kommissionen henviser til sit svar til punkt 5.46, når den orienterer om de revisionsbesøg, der siden 2009 er blevet udført i forbindelse med samhørighedspolitikken. Undersøgelsen af revisionsmyndighederne udgør den vigtigste undersøgelse i henhold til Kommissionens nuværende revisionsstrategi. GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion fortsætter deres revisionsarbejde med endnu 102 revisionsbesøg indtil medio 2014.

5.51. Kommissionen understreger, at analysen af de årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser er en vigtig del af den procedure for at opnå sikkerhed, der støtter den erklæring om intern kontrol i den årlige aktivitetsrapport, hvori Kommissionen redegør for analyseresultaterne, (jf. f.eks. den årlige aktivitetsrapport for GD for Regionalpolitik og Bypolitik 2012, s. 33-35 og bilag 9, og den årlige aktivitetsrapport for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion for 2012, s. 35-38 og bilag 8).

For så vidt angår pålideligheden og repræsentativiteten af de indberettede fejlføremster, henvises der til punkt 5.52, andet led.

5.52.

(28) Siden 2009 er i alt 62 af de 112 revisionsmyndigheder blevet undersøgt af GD for Regionalpolitik og Bypolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion. Disse revisionsmyndigheder er ansvarlige for revisionen af 257 af de 317 OP under EFRU/Samhørighedsfonden og 48 af de 117 OP under ESF. De revisionsmyndigheder, der er blevet undersøgt gennem de fire år, varetager 95 % af EFRU/Samhørighedsfondens og 55 % af ESF's budget (EU-finansiering samt national offentlig og privat finansiering) i programmeringsperioden 2007-2013.

(29) Jf. årsberetningen for 2010, punkt 4.42, og årsberetningen for 2011, punkt 5.45.

(30) I særlige tilfælde suppleres denne skrivebordskontrol med stedlige besøg hos revisionsmyndighederne for at indhente yderligere oplysninger.

(31) For så vidt angår 138 OP under EFRU/Samhørighedsfonden og ESF undersøgte Retten, om Kommissionens validering af de fejlprocenter, revisionsmyndighederne havde rapporteret, var effektiv som kontrol af, at oplysningerne fra revisionsmyndighederne var nøjagtige og pålidelige. Disse OP henhører under 27 af de 62 revisionsmyndigheder, som Kommissionen har foretaget en specifik undersøgelse af i de seneste tre år (jf. punkt 5.50).

RETTENS BEMÆRKNINGER

— Kommissionens mulighed for at validere og, om fornødent, justere de fejlforekomster, de nationale revisionsmyndigheder fremlægger i deres årlige kontrolrapporter, er begrænset, eftersom der ikke er et krav om, at revisionsmyndighederne skal give Kommissionen oplysninger om deres revisioner af transaktionerne ⁽³²⁾.

— For 51 af de 138 undersøgte OP's vedkommende konstaterede Retten, at Kommissionen ikke havde tilstrækkelige oplysninger til at godtage (eller omberegne) de fejlforekomster, revisionsmyndighederne havde rapporteret, da den vurderede de årlige kontrolrapporter. Heri indgår tilfælde, hvor de reviderede udgifter, der var opført i den årlige kontrolrapport, ikke fuldt ud modsvarede OP's udgifter i året, eller hvor de fejlprocenter, der blev anført i den årlige kontrolrapport, ikke var beregnet nøjagtigt af revisionsmyndigheden.

KOMMISSIONENS SVAR

— Kommissionen analyserer hvert år ved årets begyndelse alle årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer fra de nationale revisionsmyndigheder. Den tager også hensyn til alle resultater af de nationale revisioner, som revisionsmyndighederne har modtaget gennem året, og resultaterne af Kommissionens og Rettens revisioner. For yderligere at forbedre pålideligheden af de rapporterede fejlforekomster og på grundlag af tvivl eller identificerede risici udførte Kommissionens tjenestegrene i 2013 undersøgelsesmissioner på stedet for EFRU/Samhørighedsfonden (11 kontrolbesøg i ni medlemsstater) og for ESF (15 medlemsstater) for at indsamle yderligere oplysninger og opnå forklaringer vedrørende de indsendte årlige kontrolrapporter, især med hensyn til metoden til beregning af fejlforekomsten. I nogle tilfælde kunne disse undersøgelser danne et solidt grundlag for en ny beregning af fejlforekomsterne. Kommissionen anmodede også en række revisionsmyndigheder om yderligere skriftlige oplysninger, som blev fremlagt.

Resultaterne af denne analyse udgør den primære kilde i proceduren for at opnå sikkerhed som forklaret i den årlige aktivitetsrapport.

I denne forbindelse har Kommissionen samlet indgående kendskab til de risici, der er forbundet med hver revisionsmyndighed.

— Kommissionen bemærker, at de 51 programmer, som Retten nævner, svarer til det arbejde, som er udført af ni revisionsmyndigheder ud af i alt 112 revisionsmyndigheder med ansvar for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden. Den bemærker også, at det tekniske problem, der blev nævnt i forbindelse med de 31 franske programmer, ikke ændrer ved revisionsmyndighedens og Kommissionens vurdering.

Kommissionen understreger, at der blev anvendt faste satser, hvor det er relevant, når Kommissionen anså den indberettede fejlforekomst for at være upålidelig. For de 14 programmer, hvor der ikke blev anvendt standardsatser, har Kommissionen vurderet den rapporterede fejlforekomst som værende pålidelig og anfører, at anvendelsen af fejlforekomster på stikprøvebasis baseret på ikke-statistiske stikprøver er i overensstemmelse med forordningen i forbindelse med mindre populationer af transaktioner.

Det er de eneste indikatorer, der kan anvendes til at vurdere den samlede risiko for de pågældende programmer, og anvendes således af Kommissionen i forbindelse med proceduren for at opnå sikkerhed. I sådanne tilfælde tager Kommissionen også hensyn til populationens særlige kendetegn og til revisionsdækningen. Kommissionen har aktivt fremmet brugen af statistiske stikprøver i 2012/2013 og har ajourført sin vejledning om stikprøver i april 2013 for at gøre det muligt at anvende statistisk stikprøveudtagning selv i tilfælde af mindre populationer af transaktioner for at opnå repræsentative resultater.

⁽³²⁾ Jf. også årsberetningen for 2011, punkt 5.50.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

I relation til ovennævnte er det vigtigt at bemærke, at når Kommissionen godkender de forekomster, der indberettes af revisionsmyndighederne, anvender den alle eksisterende revisionsprocedurer, når der opstår tvivl om nøjagtigheden og/eller pålideligheden af indberettede fejlforekomster: skriftlige og mundtlige forespørgsler til revisionsmyndighederne, undersøgelsesmissioner og/eller analyse af yderligere oplysninger fra revisionsmyndighederne, herunder individuelle revisionsresultater, om nødvendigt. På grundlag af disse oplysninger blev de fejlforekomster, der var blevet rapporteret i de årlige kontrolrapporter, justeret i 21 % af programmerne under EFRU/Samhørighedsfonden og i 15,4 % af ESF's programmer. Desuden blev de indberettede fejlforekomster for 11 % af programmerne under EFRU/Samhørighedsfonden og under ESF anset for upålidelige og derfor erstattet af faste satser af Kommissionen (jf. de årlige aktivitetsrapporter for 2012 for GD for Regionalpolitik og Bypolitik (side 35) og for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (side 37)).

Hvad angår yderligere oplysninger vedrørende de fejlforekomster, der er indberettet af revisionsmyndighederne vedrørende ESF, henviser Kommissionen til sit svar til punkt 6.40.a.

— For 16 af de 138 OP's vedkommende rapporterede revisionsmyndighederne fejlprocenter, der ikke var repræsentative (dvs. procenter, som hverken er baseret på en statistisk eller på en formel ikke-statistisk stikprøveudtagningsmetode i overensstemmelse med Kommissionens vejledning). Kommissionen bør ikke anvende sådanne procenter til at ekstrapolere fejlprocenten på OP som helhed i sin proces for opnåelse af sikkerhed. Retten konstaterede, at Kommissionen kun for to af disse 16 OP's vedkommende havde anvendt faste procenter, som den skulle.

— For fem af de 138 OP var de fejlforekomster, som Retten ombereggede (under hensyntagen til de flerårige finansielle korrektioner), på over 2 %.

— Kommissionen udtrykker tilfredshed med, at Retten er nået frem til de samme konklusioner for alle undtagen fem ud af de 138 gennemgåede sager. Disse sager vedrører to revisionsmyndigheder. I forbindelse med disse fem tilfælde er Kommissionen ikke enig og bekræfter sin vurdering som anført i de årlige aktivitetsrapporter for 2012 efter en grundig analyse af de forklaringer, som de pågældende revisionsmyndigheder har afgivet.

Gennemgang af Kommissionens årlige aktivitetsrapporter

5.53. Retten vurderede de årlige aktivitetsrapporter for 2012 og de ledsagende erklæringer fra Generaldirektoraterne for Regionalpolitik og Bypolitik, for Mobilitet og Transport og for Energi. Specielt med hensyn til den formelle rigtighed af betalinger, der var godkendt i 2012:

- a) vurderede Retten forbeholdene vedrørende 2012
- b) kontrollerede Retten konsekvensen og nøjagtigheden af Kommissionens beregning af de risikobehæftede beløb.

Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik

5.54. I sin årlige aktivitetsrapport for 2012 anslog Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, at der var risiko for, at mellem 2,2 % og 5,0 % af de mellemliggende og endelige betalinger, der var afholdt over EFRU og Samhørighedsfonden for programmeringsperioden 2007-2013, og som var godkendt i 2012, var fejlbehæftede ⁽³³⁾.

5.55. Dette skøn, som Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik havde beregnet i sin årlige aktivitetsrapport for 2012, er baseret på fejlforekomster, som revisionsmyndighederne havde rapporteret vedrørende udgifter for 2011 ⁽³⁴⁾. Det er over den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat, og er i tråd med den vurdering, Retten fremlagde for dette politikområde for 2011 ⁽³⁵⁾.

Kommissionen mente navnlig i forbindelse med fire nederlandske programmer, der var samlet i en enkelt stikprøve, at et bestemt projekt, for hvilket en fejl var blevet opdaget af revisionsmyndigheden og ved Kommissionens egen revision i 2012, var af en ekstraordinær beskaffenhed og ikke burde være blevet udvalgt til finansiering. De nationale myndigheder accepterede at trække udgifterne til hele projektet tilbage i slutningen af 2012, herunder de beslægtede uregelmæssige udgifter. Kommissionen mener derfor, at disse udgifter ikke skal indgå i beregningen af den kalkulerede fejlforekomst. Hvad angår det tyske program, mener Kommissionen, at det ville have en meget begrænset virkning på fejlforekomsten at tage hensyn til den del af de udgifter, der blev udelukket fra den population, der skulle revideres.

Kommissionen mener derfor, at den har udført sin tilsynsrolle korrekt i forbindelse med de fejlforekomster, der er indberettet af revisionsmyndighederne.

5.55. Kommissionen er enig i, at risikoniveauet i GD Regionalpolitik og Bypolitik's årlige aktivitetsrapport for 2012 kan sammenlignes med Rettens resultater i dennes årlige beretning for 2011.

⁽³³⁾ For så vidt angår 2011 skønnede Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik, at mellem 3,1 % og 6,8 % af de mellemliggende og endelige betalinger var forbundet med risiko.

⁽³⁴⁾ I overensstemmelse med sektorforordningerne rapporterede revisionsmyndighederne i december 2012 til Kommissionen om fejlforekomster baseret på udgifter anmeldt i 2011.

⁽³⁵⁾ Jf. også årsberetningen for 2011, punkt 5.28.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.56. Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik har givet udtryk for forbehold vedrørende færre OP i 2012 end i 2011, og den anslåede finansielle indvirkning heraf var mindre ⁽³⁶⁾. Dette skyldes navnlig, at Kommissionens skøn over risikobeløbet er lavere baseret på de fejlforekomster, revisionsmyndighederne rapporterede i deres årlige kontrolrapporter for 2012.

5.57. Retten mener, at Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik burde have givet udtryk for forbehold vedrørende yderligere fem OP (jf. punkt 5.52).

5.58. Når Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik vurderer OP, inddrager det også tallene for flerårig kumuleret restrisiko (som Kommissionen beregner, og i hvilke der tages hensyn til de finansielle korrektioner, der er foretaget på EU-plan og på nationalt plan siden programmeringsperiodens start). Kommissionen har imidlertid kun begrænsede oplysninger om, hvorvidt de systemer, medlemsstaterne har indført med henblik på at pålægge finansielle korrektioner, er effektive. Hermed opstår der en risiko for, at Kommissionens vurdering af de enkelte OP i den årlige aktivitetsrapport ikke er tilstrækkelig solid.

5.59. Den metode, Retten anvender for at tage hensyn til de finansielle korrektioner i sine revisioner, er beskrevet i kapitel 1, punkt 1.19 til 1.35.

KOMMISSIONENS SVAR

5.56. Som angivet i resuméet af den årlige aktivitetsrapport for 2012 for GD for Regionalpolitik og Bypolitik skyldes tilbagegangen i antallet af forbehold hovedsageligt de korrigerende foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne og Kommissionens gennemførelse af finansielle korrektioner (jf. den årlige aktivitetsrapport for 2012 side 46-49). Den stramme politik, der følges af GD for Regionalpolitik og Bypolitik, om advarsler, afbrydelser, suspensioner og finansielle korrektioner har virket som et incitament til at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne.

5.57. Kommissionen henviser til sit svar til punkt 5.52., hvori det bekræftes, at der ikke var grund til et forbehold i nogen af de fem tilfælde. For fire af disse programmer, der er samlet i en enkelt stikprøve, blev fejlen korrigeret i 2012, og den skal derfor ikke medtages i beregningen af den forventede fejlforekomst. Vedrørende det femte program, mener Kommissionen, at det ville have haft en meget begrænset virkning på fejlforekomsten, hvis man havde taget hensyn til den del af de udgifter, der blev udelukket fra den population, der skulle revideres.

5.58. Siden 2011 har Kommissionens tjenestegrene efter anmodning fra dechargemyndigheden foretaget risikobaserede revisioner af systemerne til registrering og rapportering af finansielle korrektioner. Som følge heraf har det hvert år øget oplysningerne om, hvordan medlemsstaternes systemer fungerer og anmodet om en forbedring af tilsvarende systemer om nødvendigt (se den sammenfattende rapport, som i 2013 er sendt til dechargemyndigheden og Den Europæiske Revisionsret) ⁽⁴⁾. Desuden udfører revisionsmyndighederne selv revisioner af de aktiviteter, som de certificerende myndigheder udfører, og indberetter resultaterne til Kommissionen, som tager hensyn til disse oplysninger i sin vurdering.

5.59. Kommissionen har truffet alle de nødvendige foranstaltninger i henhold til traktaten og forordningerne for at beskytte EU-budgettet.

Kommissionen bemærker, at mens den har gjort alt, hvad der stod i dens magt, og handlet i overensstemmelse med de eksisterende forordninger inden for samme regnskabsår, som Retten har revideret, er de faste korrektioner, der er anvendt på de tjekkiske og slovakiske programmer ikke taget i betragtning ved beregningen af fejlforekomsten for 2012.

Jf. Kommissionens svar til punkt 5.26 og tekstboks 1.2.

⁽³⁶⁾ Antallet af OP, om hvilke der er givet udtryk for forbehold, faldt fra 146 i 2011 til 85 i 2012. Disse tal omfatter både helt og delvis kvantificerede forbehold vedrørende OP, for hvilke der blev godkendt mellemiggende og/eller endelige betalinger i året (121 i 2011 og 61 i 2012), og vedrørende OP, for hvilke der ikke blev afholdt sådanne betalinger (25 i 2011 og 24 i 2012). Ud over de 85 allerede omtalte forbehold har Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik givet udtryk for forbehold vedrørende fire OP under IPA-programmet. I 2011 blev der givet udtryk for to forbehold i relation til IPA-programmet.

⁽⁴⁾ Ares (2013) 5521 af 4.1.2013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

*Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og
Generaldirektoratet for Energi*5.60. Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og
Generaldirektoratet for Energi

- gav udtryk for forbehold vedrørende henholdsvis 23 % og 57 % af samtlige de betalingsbevillinger, der blev godkendt i året
- skønnede, at ca. 4,6 % af de betalinger, der blev godkendt i 2012 i relation til sjette og syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, var behæftet med fejl
- skønner på grundlag af restfejlfrekvensen, at effekten af deres forbehold indvirker på 2,5 % af de betalinger vedrørende rammeprogrammerne for forskning, der er afholdt i 2012.

5.61. I 2012 konstaterede Retten kvantificerbare fejl i seks ud af otte reviderede TEN-T-projekter (75 %). Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport har imidlertid ikke givet udtryk for forbehold vedrørende overholdelse af EU's og de nationale regler for offentlige indkøb i forbindelse med TEN-T-programmet. Retten noterer også, at Generaldirektoratet for Energi gav udtryk for et sådant forbehold i forbindelse med det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (EEPR), hvor Retten havde konstateret tilsvarende problemer ⁽³⁷⁾.

5.61. Kommissionen mener, at Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport (GD MOVE) har fulgt de stående instrukser for årlige aktivitetsrapporter for 2012 (ref. Ares (2012) 1240233, punkt 7.4), og at der i den henseende ikke var grund til et forbehold i forbindelse med TEN-T-programmerne. I forbindelse med dets tilsynsansvar vedrørende Forvaltningsorganet for Transeuropæiske Transportnet (TEN-T EA) tog GD MOVE højde for alle de oplysninger, den har til rådighed, herunder Rettens beretning for 2011, og den sikkerhed, der er givet af forvaltningsorganet.

For sidstnævnte kan det bemærkes, at den påviste fejlføremkomst ved den efterfølgende kontrol den 31. december 2012 var på 1,7 %, hvilket er under væsentlighedstærsklen på 2 %. Desuden havde forvaltningsorganet truffet en række foranstaltninger i 2012 under hensyntagen til Rettens konstateringer med henblik på at styrke sin kontrol og øge modtagernes bevidsthed om reglerne for offentlige indkøb.

På det tidspunkt, hvor GD MOVE gav udtryk for sit forbehold, nemlig den 31. marts 2013, havde generaldirektoratet modtaget tre foreløbige revisionsresultater fra Retten vedrørende fejl i offentlige indkøbsprocedurer i TEN-T-projekter, hvoraf to var blevet analyseret og anfægtet af GD MOVE i februar 2013.

⁽³⁷⁾ Jf. årsberetningen for 2011, punkt 5.69 b).

KONKLUSION OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2012**

5.62. For så vidt angår de politikområder, dette kapitel dækker,

- indikerer testen af transaktionerne, at den mest sandsynlige fejlforekomst i populationen er 6,8 %

- vurderes de gennemgåede overvågnings- og kontrolsystemer at være delvis effektive ⁽³⁸⁾.

5.62.

- Kommissionen bemærker, at den mest sandsynlige fejlforekomst stort set er på linje med de fejlforekomster, som Retten har forelagt for de seneste tre år i relation til den nuværende programmeringsperiode.

Dette fald i fejlfrekvensen sammenlignet med tidligere perioder stammer fra de skærpede kontrolbestemmelser i programmeringsperioden 2007-2013 og anvendelsen af en skærpet politik med hensyn til Kommissionens afbrydelser/suspensioner, når der konstateres mangler. Kommissionen vil fortsat fokusere sin indsats på de mest risikofyldte programmer og/eller medlemsstater og indføre hurtige korrigerende foranstaltninger, når der konstateres mangler (jf. svarene til punkt 1.12 og 1.13).

To programmer, herunder fejl, som Retten har konstateret i sin stikprøve fra 2012 (i Tjekkiet og Slovakiet), blev berigtiget i 2012 med en fast sats. Kommissionen bemærker, at mens den har gjort alt, hvad der stod i dens magt og handlet i overensstemmelse med de eksisterende forordninger for at beskytte EU's budget inden for samme regnskabsår, som Retten har revideret, er de ovennævnte faste korrektioner ikke taget i betragtning af Retten ved beregningen af fejlforekomsten for 2012.

- Kommissionen mener, at den med henblik på sin egen sikkerhed har indført en grundig tilsynsproces for at sikre den overordnede pålidelighed i forbindelse med revisionsmyndighedernes arbejde.

Siden begyndelsen af den nuværende programmeringsperiode har Kommissionen foretaget 269 revisionsbesøg med henblik på helt eller delvis at gennemgå det arbejde, som er udført af 41 revisionsmyndigheder inden for EFRU/Samhørighedsfonden, hvilket tegner sig for 96 % af EFRU/Samhørighedsfondens samlede tildeling, og af 84 revisionsmyndigheder inden for ESF, som tegner sig for 99 % af ESF's samlede tildeling.

På baggrund af sin vurdering understreger Kommissionen, at revisionsmyndighedernes effektivitet og overholdelse af kravene kan variere. I overensstemmelse med artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006 sætter Kommissionen fra første halvdel af 2012 formelt sin lid til det arbejde, som EFRU/Samhørighedsfondens 15 revisionsmyndigheder udfører (for 51 programmer). Kommissionen vil fortsætte med at revidere revisionsmyndighedernes arbejde.

⁽³⁸⁾ Jf. bilag 1.1, punkt 17.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.63. Det samlede revisionsbevis indikerer, at de godkendte udgifter er væsentligt fejlbehæftede.

Anbefalinger

5.64. **Bilag 6.2** til kapitel 6 viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge anbefalingerne, den har fremsat i tidligere årsberetninger.

5.65. På grundlag af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne vedrørende 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen:

— **Anbefaling 1:** afhjælper svaghederne ved de »kontroller på første niveau«, som forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer udfører vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden, gennem specifikt vejledningsmateriale og, hvor det er relevant, gennem videreuddannelsesforanstaltninger.

KOMMISSIONENS SVAR

5.63. Kommissionen har truffet særlige foranstaltninger for at afbøde de konstaterede risici, hvilket især omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger, såsom vejledning, videreuddannelse, forenkling ud over en stram politik for afbrydelser/suspensioner af betalinger og finansielle korrektioner.

5.64. Jf. Kommissionens svar til punkt 6.42 og til bilag 6.2.

5.65.

Kommissionen er enig i betydningen af kontrol på »første niveau« niveau, der gennemføres af medlemsstaterne, og er enig i, at disse bør styrkes yderligere. Kommissionen har allerede udstukket retningslinjer til medlemsstaterne for forvaltningsmyndighedernes fastlæggelse og gennemførelse af forvaltningskontrollen.

I 2009 udviklede Kommissionen desuden omfattende retningslinjer for kontrol på første niveau og et selvevalueringsredskab for forvaltningsmyndigheder, som disse kan anvende til at øge deres effektivitet. I 2011 fremsendte Kommissionen endvidere tjeklister til revisionsmyndighederne vedrørende revisionen af forvaltningskontrollen, som forvaltningsmyndighederne selv kan anvende som benchmark. Der blev givet specifik videreuddannelse til forvaltningsmyndigheder, der har ansvaret for den videre formidling af dette undervisningsmateriale til alle niveauer af forvaltningen af de omhandlede projekter. Kommissionen vil fortsat gennemføre foranstaltninger vedrørende kapacitetsopbygning i denne henseende.

Endelig har Kommissionen siden 2010 udført målrettet revision af forvaltningskontrollen af højrisikoprogrammer, når det er blevet konstateret, at mangler kunne forblive uopdaget eller ikke blev opdaget i tide. Resultaterne af disse revisioner ved udgangen af 2012 er fremlagt i den årlige aktivitetsrapport fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik (jf. side 39).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 2:** på grundlag af de erfaringer, den har høstet i programmeringsperioden 2007-2013, foretager en vurdering af anvendelsen af nationale støtteberettigelsesregler med henblik på at kortlægge områder, hvor der er mulighed for yderligere forenkling, og afskaffe unødigt komplekse regler (overregulering).

- **Anbefaling 3:** specificerer klare regler og giver solid vejledning i, hvordan man skal vurdere projekters støtteberettigelse og beregne medfinansieringen af indtægtsskabende EFRU- og Samhørighedsfondsprojekter for programmeringsperioden 2014-2020.

- **Anbefaling 4:** søger at opnå forbedringer af det arbejde, revisionsmyndighederne udfører, og af kvaliteten og pålideligheden af de oplysninger, der gives i årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen er helt enig i, at der var behov for yderligere at forenkle nationale regler for støtteberettigelse og fjerne unødvendigt komplekse regler, som har en skadelig virkning i form af en byrde, der pålægges støttemodtagerne, og en øget fejlforekomst. Dog godkender Kommissionen kun delvis denne anbefaling, idet en systematisk vurdering af alle nationale regler om støtteberettigelse ikke er mulig. Når Kommissionen identificerer komplekse regler på medlemsstatsniveau, behandler den dem i fællesskab med de pågældende medlemsstater. Den udarbejder anbefalinger til medlemsstaterne for den næste programmeringsperiode og tilskynder disse til at gøre brug af de forenkede omkostningsløsninger i udkastet til forordningerne.

Kommissionen har anerkendt behovet for forbedringer på dette område og har truffet foranstaltninger i overensstemmelse hermed. Regelsættet for programmeringsperioden 2014-2020 omfatter forenklinger inden for reglerne for støtteberettigelse i mange henseender og indeholder desuden en forenklet ordning for indtægtsskabende projekter.

Kommissionen er enig i betydningen af dette spørgsmål, og understreger, at revisionsmyndighedernes arbejde, jf. de årlige kontrolrapporter, er et af de hovedelementer, hvorpå Kommissionen bygger sin vurdering af sikkerheden. Yderligere vejledning om behandlingen af fejl og Kommissionens tjeklister er allerede fremsendt til revisionsmyndighederne i 2011, og Kommissionen har afholdt en række seminarer i 2012 og 2013 med henblik på yderligere at forbedre metodologien i forbindelse med stikprøveudtagning til revisioner, når der udarbejdes de årlige kontrolrapporter. Kommissionen fortsætter sit arbejde med revisionsmyndighederne for at give yderligere vejledning, herunder om indberetning af revisionsresultater (se s. 87 i den årlige aktivitetsrapport for 2012 fra GD for Regionalpolitik og Bypolitik 2012).

BILAG 5.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE REGIONALPOLITIK, ENERGI OG TRANSPORT

2012					2011	2010	2009
EFRU	Samhørigheds-fonden	Energi	Transport	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt:	138	30	3	9	180	180	177	145
----------------------	-----	----	---	---	------------	-----	-----	-----

RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel (antal) af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	54 % (75)	47 % (14)	33 % (1)	22 % (2)	51 % (92)	41 %	43 %	60 %
var behæftet med en eller flere fejl	46 % (63)	53 % (16)	67 % (2)	78 % (7)	49 % (88)	59 %	57 %	40 %

Analyse af fejlbehæftede transaktioner

Analyse pr. fejltype

Ikke-kvantificerbare fejl:	52 % (33)	75 % (12)	50 % (1)	14 % (1)	53 % (47)	64 %	60 %	60 %
Kvantificerbare fejl:	48 % (30)	25 % (4)	50 % (1)	86 % (6)	47 % (41)	36 %	40 %	40 %
Støtteberettigelse	87 % (26)	75 % (3)	100 % (1)	100 % (6)	88 % (36)	94 %	97 %	78 %
Forekomst	3 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 % (1)	3 %	0 %	0 %
Nøjagtighed	10 % (3)	25 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	10 % (4)	3 %	3 %	22 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Den mest sandsynlige fejlforekomst

6,8 %

Øvre fejlgrænse
Nedre fejlgrænse

9,9 %
3,7 %

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE SAMHØRIGHEDSPOLITIKFONDENE (EFRU/SAMHØRIGHEDSFONDEN/ESF)

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer: Revisionsmyndigheder — overholdelse af centrale krav i forordningerne og effektivitet med hensyn til at sikre aktiviteterens formelle rigtighed

Centrale krav omfattet af Rettens test		Belgien (Vallonien) revisionsmyndighed for EFRU/ESF	Malta revisionsmyndighed for EFRU/Samhørig- hedsfonden/ESF	Slovakiet revisionsmyndighed for EFRU/Samhørig- hedsfonden/ESF	Det Forenede Konge- rige (England) revisionsmyndighed for ESF
Generelle aspekter	Forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program har en struktur, som sikrer en korrekt definition, fordeling og adskillelse af funktioner i revisionsmyndigheden og mellem revisionsmyndigheden og andre kompetente forvaltnings- og kontrolorganer.	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Revisionshåndbogens anvendelsesområde	Der findes en revisionshåndbog (for revision både af systemer og af transaktioner), som er i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, og som klart beskriver revisionshandlingerne.	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Revisionsmetoder til systemrevision	Det arbejde, revisionsmyndigheden udfører for at evaluere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, er baseret på en tjekliste med spørgsmål, som skal bruges til at efterprøve, om de centrale krav i de relevante forordninger er overholdt (udspecificeret for forvaltningsmyndigheder, formidlende organer og attesterende myndigheder), og på passende vurderingskriterier for hvert af disse centrale krav.	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Gennemgang af systemrevisioner	Revisionsmyndighedernes revisionsplan var gennemført i overensstemmelse med den godkendte strategi for perioden, systemrevisionerne var udført i overensstemmelse med de metoder, der var fastlagt af revisionsmyndigheden, og alle faser i systemrevisionerne var korrekt dokumenteret.	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive

Centrale krav omfattet af Rettens test		Belgien (Vallonien) revisionsmyndighed for EFRU/ESF	Malta revisionsmyndighed for EFRU/Samhørighedsfonden/ESF	Slovakiet revisionsmyndighed for EFRU/Samhørighedsfonden/ESF	Det Forenede Kongerige (England) revisionsmyndighed for ESF
Stikprøvemethode til revision af transaktioner	Der er defineret passende stikprøveudtagningsmetoder med henblik på udtagelsen af den stikprøve af transaktioner, der skal revideres i den pågældende referenceperiode.	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Udtagning af en stikprøve til revision af transaktioner	Stikprøveudtagningsmetoderne er blevet anvendt som defineret til udtagning af den stikprøve af transaktioner, der skal revideres i referenceperioden.	Delvis effektive	Effektive	Effektive	Effektive
Revisionsmetoder til revision af transaktioner	Det revisionsarbejde, der var udført med henblik på at undersøge transaktionernes formelle rigtighed, er baseret på en tjekliste med spørgsmål, som skal efterprøve overholdelsen af kravene i den relevante forordning, og som er tilstrækkelig detaljerede til, at der kan tages højde for de dermed forbundne risici.	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvis overholdt
Gennemgang af revisioner af transaktioner	Revisionerne var udført på basis af den udvalgte stikprøve for perioden, de var udført i overensstemmelse med de metoder, revisionsmyndigheden havde fastlagt, og alle faser i revisionerne var korrekt dokumenteret.	Effektive	Delvis effektive	Effektive	Effektive
Genudførelse af revisioner af transaktioner	Rettens egen genudførelse af revisionsmyndighedens revisioner gav samme resultater som dem, revisionsmyndigheden havde indberettet til Kommissionen.	Effektive	Delvis effektive	Effektive	Delvis effektive

Centrale krav omfattet af Rettens test		Belgien (Vallonien) revisionsmyndighed for EFRU/ESF	Malta revisionsmyndighed for EFRU/Samhørighedsfonden/ESF	Slovakiet revisionsmyndighed for EFRU/Samhørighedsfonden/ESF	Det Forenede Kongerige (England) revisionsmyndighed for ESF
Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse	Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse var udarbejdet i overensstemmelse med forskrifterne og de retningslinjer, Kommissionen og medlemsstaterne har aftalt, og rapporten og udtalelsen er i overensstemmelse med resultaterne af de revisioner af systemer og aktiviteter, revisionsmyndigheden har udført.	Delvis overholdt	Delvis overholdt	Overholdt	Overholdt
Samlet vurdering ⁽¹⁾		Delvis effektiv	Delvis effektiv	Effektiv	Delvis effektiv

⁽¹⁾ Ligesom ved de seneste års undersøgelse af revisionsmyndigheder (jf. årsberetningen for 2010, bilag 4.2 og årsberetningen for 2011, bilag 5.2), er følgende kriterier anvendt for at nå den samlede vurdering af revisionsmyndigheden på grundlag af vurderingen af de specifikke centrale testede krav:

- »Effektive«:** Vurderingen af det centrale krav »Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse« er »Overholdt«, og vurderingen af de centrale krav »Gennemgang af systemrevisioner«, »Udtagning af en stikprøve«, »Gennemgang af revisioner af transaktioner« og »Genudførelse af revisioner af transaktioner« er »Effektive«.
- »Delvis effektive«:** Vurderingen af det centrale krav »Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse« er som minimum »Delvis overholdt«, og vurderingen af de centrale krav »Gennemgang af systemrevisioner«, »Udtagning af en stikprøve«, »Gennemgang af revisioner af transaktioner« og »Genudførelse af revisioner af transaktioner« er som minimum »Delvis effektive«.
- »Ikke effektive«:** Vurderingen af det centrale krav »Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse« er »Ikke overholdt«, eller vurderingen af mindst ét af de centrale krav »Gennemgang af systemrevisioner«, »Udtagning af en stikprøve«, »Gennemgang af revisioner af transaktioner« og »Genudførelse af revisioner af transaktioner« er »Ikke effektive«.

KAPITEL 6

Beskæftigelse og sociale anliggender

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	6.1-6.9
Særlige karakteristika ved politikområdet	6.3-6.8
Politiske mål	6.3
Politiske instrumenter	6.4-6.7
Risici med hensyn til formel rigtighed	6.8
Revisionens omfang og revisionsmetoden	6.9
Transaktionernes formelle rigtighed	6.10-6.27
Systemernes effektivitet	6.28-6.38
Rettens undersøgelse af revisionsmyndigheder	6.28-6.30
Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder	6.31-6.33
Gennemgang af GD EMPL's årlige aktivitetsrapport	6.36-6.38
Konklusion og anbefalinger	6.39-6.42
Konklusion for 2012	6.39-6.40
Anbefalinger	6.41-6.42
Bilag 6.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende beskæftigelse og sociale anliggender	
Bilag 6.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende samhørighed, transport og energi	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

6.1. Dette kapitel indeholder den specifikke vurdering af politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender«. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2012 gives i **tabel 6.1**.

6.2. Politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender« finansieres i altovervejende grad af Den Europæiske Socialfond (ESF), som er en af de tre samhørighedspolitiske fonde og er underlagt de samme regler som de to andre, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden. Yderligere bestemmelser vedrørende ESF er fastsat i en særskilt forordning ⁽¹⁾. Hvad angår forhold, der er fælles for de tre fonde, henvises der til kapitel 5.

Tabel 6.1 — Beskæftigelse og sociale anliggender — Centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Beskæftigelse og sociale anliggender	Den Europæiske Socialfond	11 281	Delt forvaltning
	Beskæftigelse, social solidaritet og ligestilling	120	Direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	93	Direkte central forvaltning
	Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen	83	Delt forvaltning
	Arbejde i Europa - Social dialog og mobilitet	64	Direkte central forvaltning
	Instrument til førtiltrædelsesbistand	58	Decentral forvaltning
		11 699	
	Regnskabsårets betalinger i alt	11 699	
	– administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	93	
	Aktionsudgifter i alt	11 606	
	– forskud ⁽²⁾	146	
	+ afregninger af forskud ⁽²⁾	1 944	
	Revideret population i alt	13 404	
	Regnskabsårets forpligtelser i alt	11 782	

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 9.

⁽²⁾ Efter den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (jf. kapitel 1, punkt 1.6 og 1.7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2012.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved politikområdet*Politikmål*

6.3. Politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender« er en del af EU's samhørighedspolitik, hvis mål er at fremme den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU ved at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau. Nærmere bestemt tager EU's politik for beskæftigelse og sociale anliggender sigte på at bekæmpe arbejdsløshed, udvikle menneskelige ressourcer og fremme integration på arbejdsmarkedet.

Politikinstrumenter

6.4. ESF er det væsentligste redskab til gennemførelse af politikken for beskæftigelse og sociale anliggender, og det tegnede sig for ca. 97 % af udgifterne på dette politikområde i 2012. ESF finansierer investeringer i menneskelig kapital gennem uddannelse, der kan forbedre adgangen til beskæftigelse — herunder også for personer fra dårligt stillede grupper — og gennem andre beskæftigelsesforanstaltninger (f.eks. støtte til lønudgifter og/eller socialforsikringsomkostninger for arbejdsløse).

6.5. Andre udgifter på dette område er støtte og tilskud til organisationer, som gennemfører og koordinerer sociale foranstaltninger og beskæftigelsesforanstaltninger. Dette omfatter finansiering til EU's agenturer ⁽²⁾, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) ⁽³⁾, instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) ⁽⁴⁾ og bidrag til finansielle instrumenter som f.eks. den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder, Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene samt Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur.

⁽³⁾ EGF støtter arbejdstagere i EU, der bliver afskediget som følge af større strukturændringer i verdenshandelsmønstrene og som følge af den finansielle og økonomiske krise.

⁽⁴⁾ Kun betalinger vedrørende IPA's komponent til udvikling af menneskelige ressourcer er omfattet af politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender«'s budget. IPA støtter bl.a. kandidatlandenes forberedelse til gennemførelse og forvaltning af ESF.

⁽⁵⁾ Den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress, som blev iværksat i 2010, øger adgangen til mikrokredit — lån på under 25 000 euro — til etablering eller udvikling af små virksomheder. Finansieringsrammen for gennemførelse af disse aktiviteter i perioden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013 er fastsat til 683,25 millioner euro.

Forvaltning og kontrol af udgifterne

6.6. ESF-udgifterne forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne. ESF er underlagt de forvaltnings- og kontrolsystemer, som gælder for samhørighedsudgifterne generelt, og som er beskrevet i kapitel 5 (jf. punkt 5.9-5.14).

6.7. EGF forvaltes også ved delt forvaltning. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om bevillingerne, og Kommissionen gennemgår de finansieringsansøgninger, som medlemsstaterne har indsendt, og godkender betalingerne. IPA forvaltes ved decentral forvaltning, mens de øvrige udgifter vedrørende politikken for beskæftigelse og sociale anliggender forvaltes ved direkte central forvaltning.

Risici med hensyn til formel rigtighed

6.8. De væsentligste risici vedrørende ESF-udgifterne udspringer af, at investeringerne i menneskelig kapital (f.eks. uddannelsesforanstaltninger) er immaterielle, at der medfinansieres meget forskellige aktiviteter, og at et meget stort antal — ofte små — partnere er involveret i gennemførelsen af projekterne. Disse faktorer øger faren for, at EU's og/eller medlemsstaternes bestemmelser og lovgivning om støtteberettigelse ikke overholdes, og at dette fører til, at omkostninger, som ikke er støtteberettigede, bliver godkendt, eller at beregningsfejl påvirker anmeldelsernes nøjagtighed, og at dette ikke opdages med de systemer, der anvendes.

6.8. Kommissionen har truffet specifikke foranstaltninger for at mindske de påpegede risici, og disse omfatter bl.a. forebyggende og korrigerende foranstaltninger som vejledning, uddannelse, forenkling og en konsekvent politik for afbrydelse eller suspension af betalinger, hvor det er nødvendigt. Kommissionen forsøger også at afbøde risikoen ved aktivt at tilskynde medlemsstaterne til at anvende forenklede omkostningsordninger (se Kommissionens svar til punkt 6.22-6.25).

Revisionens omfang og revisionsmetoden

6.9. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende beskæftigelse og sociale anliggender skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) Revisorerne gennemgik en stikprøve på 180 transaktioner ⁽⁶⁾, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven er udformet på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle de transaktioner, der er gennemført på politikområdet. I 2012 omfattede stikprøven betalinger (eller afregninger) vedrørende ESF-projekter under 21 operationelle programmer (OP'er) i 15 medlemsstater ⁽⁷⁾, tre EU-agenturer og andre projekter eller aktioner, der forvaltes direkte af Kommissionen

⁽⁶⁾ Rettens stikprøve omfattede 168 mellemliggende eller endelige betalinger til projekter under ESF og IPA. Den omfattede endvidere 12 betalinger eller afregninger af udgifter vedrørende EGF og andre foranstaltninger for beskæftigelse og sociale anliggender.

⁽⁷⁾ Belgien, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Litauen, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet og Det Forenede Kongerige.

b) Vurderingen af systemerne omfattede:

- i) to revisionsmyndigheder med ansvar for forvaltning af ESF-udgifter i programmeringsperioden 2007-2013: myndighederne i henholdsvis Det Forenede Kongerige (England) og Slovakiet. Denne vurdering indgik i den undersøgelse af i alt fire revisionsmyndigheder med relation til de tre samhörighedsfonde (EFRU, Samhörighedsfonden og ESF), som er beskrevet i kapitel 5 (jf. punkt 5.25).
- ii) Kommissionens tilsyn med revisionsmyndighederne og navnlig den vurdering, som Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL) foretager af pålideligheden af oplysningerne og konklusionerne i revisionsmyndighedernes årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer
- iii) GD EMPL's årlige aktivitetsrapport.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

6.10. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 6.1**. Af de 180 transaktioner, som Retten reviderede, var 63 (35 %) behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, som Retten kvantificerede i 31 transaktioner, skønner den, at den mest sandsynlige fejlforekomst er 3,2 % ⁽⁸⁾.

6.11. Resultaterne af Rettens revision indikerer, at der især er svagheder i udgiftskontrollen »på første niveau«, hvis formål er at forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder samt at efterprøve, om projekterne rent faktisk er blevet gennemført. Denne kontrol foretages af forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer i medlemsstaterne.

6.10. Kommissionen henviser til svaret til punkt 1.12, hvor den gør rede for en flerårig rammes følgevirkninger for gennemførelsen af operationelle programmer. Som følge af Kommissionens interne kontrolsystem har den foretaget finansielle korrektioner og inddrivelses for et beløb på 442 mio. EUR på politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender« i 2012 (se f.eks. situationen vedrørende Rumænien, som er beskrevet i Kommissionens svar til punkt 6.39 a) og boks 1.2). Kommissionen bemærker faldet i antallet af fejl, Revisionsretten har opdaget på politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender« i 2012 (35 %) sammenlignet med 2011 (40 %).

6.11. Forvaltningsmyndighederne skal foretage dokumentkontrol for alle ansøgninger, der indsendes af modtagerne, før udgifterne attesteres. Kontrol på stedet af transaktioner kan dog også ske på et senere tidspunkt i gennemførelsen af projektet efter attesteringen og indtil afslutningen, hvilket forklarer, hvorfor en del af fejlene i Revisionsrettens stikprøve ikke kunne opdages af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. Indvirkningen af disse systemer med hensyn til at reducere fejlforekomsten ses oftest først i de efterfølgende år, efter at alle lag af kontroller er blevet gennemført.

⁽⁸⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 1,3 % og 5,1 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.12. For så vidt angår 67 % af de fejlbehæftede transaktioner (både kvantificerbare og ikke-kvantificerbare) mener Revisionsretten ligesom i de foregående år, at myndighederne i medlemsstaterne havde tilstrækkelig mange oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret én eller flere fejl, før de attesterede udgifterne over for Kommissionen.

6.13. De fleste af de fejl, der blev konstateret på dette politikområde, vedrørte ikke-støtteberettigede projekter og udgifter, manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb eller inkludering af uberettigede deltagere i ESF-medfinansierede projekter.

Ikke-støtteberettigede projekter og udgifter

6.14. Med hensyn til 20 transaktioner, dvs. 11 % af de 180 reviderede transaktioner, konstaterede Retten, at projekterne ikke var støtteberettigede, eller at der var godtgjort ikke-støtteberettigede omkostninger og forkert beregnede omkostninger. 17 af disse transaktioner vedrørte ESF-projekter. Disse fejl udgør 65 % af samtlige kvantificerbare fejl og tegner sig for ca. 72 % af den skønnede fejlforekomst for dette politikområde (jf. tekstboks 6.1).

Tekstboks 6.1 — Eksempler på ikke-støtteberettigede projekter og udgifter

- a) *En støttemodtager, der ikke var berettiget til at modtage ESF-støtte:* I henhold til rumænsk lov skal alle, der udbyder erhvervsuddannelse, være godkendt til det. Et projekt, der havde til formål at integrere ikke-erhvervsaktive kvinder i landområder på arbejdsmarkedet, blev gennemført af en støttemodtager, der ikke havde en sådan godkendelse. Hele det anmeldte beløb var således ikke-støtteberettiget.
- b) *Forkert beregnede personaleomkostninger:* Et projekt, som blev medfinansieret direkte af Kommissionen havde til formål at styrke fagforeningskoordineringen i de europæiske samarbejdsudvalg. Retten konstaterede fejl i beregningen af personaleomkostninger svarende til 3,2 % af det reviderede beløb.

KOMMISSIONENS SVAR

6.12. Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at hensigtsmæssige handlingsplaner gennemføres i de pågældende medlemsstater for at forhindre fejl før attestering af udgifterne i fremtiden. Endvidere har GD EMPL i erkendelse af forvaltningskontrollens rolle og behovet for at forbedre den i november 2012 sendt en meddelelse til alle forvaltningsmyndigheder, der fremhæver nødvendigheden af at styrke forvaltningskontrollernes pålidelighed og grundighed og indeholder oplysninger om en tematisk revision af forvaltningskontrollerne, som skal gennemføres i 2013 på 7 udvalgte OP'er i 6 medlemsstater. Denne tematiske revision er nu i gang. Når den er gennemført, vil Kommissionen udarbejde en oversigtsrapport, der sammenfatter resultaterne og erfaringerne, med henblik på at dele dem med medlemsstaterne.

6.14. De fejl, Revisionsretten opdagede i Rumænien, tegner sig for en væsentlig del af den samlede fejlforekomst på politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender«. Kommissionen havde tidligere opdaget lignende fejl. Derfor foretog den i 2012 en finansiel korrektion til en fast sats på 25 % på OP-niveau. Se svar til punkt 6.39 a) og til boks 1.2.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) *Forkert fordeling af indirekte omkostninger*: EU's støtte-regler ⁽⁹⁾ fastsætter, at indirekte omkostninger skal »fordeles pro rata på operationen efter en behørigt velbegrundet fair og rimelig metode«. I Spanien blev de indirekte omkostninger i forbindelse med et uddannelsesprojekt fordelt efter en metode, der ikke opfyldte disse krav. Retten mener, at de indirekte omkostninger var overanmeldt med 2,3 % af det reviderede beløb.

KOMMISSIONENS SVAR

Brud på reglerne for offentlige indkøb

6.15. Selv om andelen af transaktioner, der er omfattet af procedurer for offentlige indkøb, er lavere på området beskæftigelse og sociale anliggender end på området regionalpolitik, transport og energi, konstaterede Retten brud på EU-reglerne og/eller de nationale regler for offentlige indkøb i 24 af de 180 reviderede transaktioner. I ni tilfælde, dvs. 5 % af de reviderede transaktioner, blev der konstateret alvorlige regelbrud, som førte til kvantificerbare fejl. Disse fejl udgør 29 % af samtlige kvantificerbare fejl og tegner sig for ca. 26 % af den skønnede fejlforekomst for dette politikområde.

6.16. I alle tilfældene lå beløbene under det niveau, hvor EU's indkøbsregler ⁽¹⁰⁾ finder direkte anvendelse. Det var således nationale regler, der var blevet brudt (jf. tekstboks 6.2).

6.15. Kommissionen anvender relevante korrektioner til faste satser i samhörighedspolitikken med udgangspunkt i COCOF-vejledningen og beskytter således EU's budget under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og de opagede uregelmæssigheders art og grovhed.

Korrektionerne til faste satser anvendes af Kommissionen og af de nationale myndigheder, når der indføres finansielle korrektioner for overtrædelser af regler for offentlige indkøb, herunder ved opfølgning på alle fejl mht. offentlige indkøb, der er rapporteret af Revisionsretten.

6.16. Kommissionen følger op på alle de fejl, Revisionsretten har rapporteret, og vil anvende finansielle korrektioner, hvor det er passende og juridisk muligt. Kommissionen bemærker, at i nogle tilfælde er de nationale eller regionale bestemmelser, der anvendes på ESF-finansierede udgifter strengere end de i den nationale lovgivning fastsatte bestemmelser for lignende nationalt finansierede udgifter. Derfor kan disse yderligere krav betragtes som et eksempel på »gold plating«, dvs. selvpålagte unødvendige administrative byrder og kompleksiteter for ESF-finansierede udgifter.

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1685/2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene og om tilbagebetaling af forordning (EF) nr. 1145/2003 (EUT L 72 af 11.3.2004, s. 66).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 134 af 30.4.2004).

Tekstboks 6.2 — Eksempler på brud på reglerne for offentlige indkøb

- a) *Kontrakttildeling på et forkert grundlag:* I Italien gennemførte en støttemodtager en udbudsprocedure med henblik på at købe en pakke rejse- og uddannelsesydelser til en skolerejse. Støttemodtageren offentliggjorde kun udbudsbekendtgørelsen på skolens opslagstavle og ikke i de regionale aviser, selv om dette er et krav i henhold til den nationale lovgivning. Desuden var fristen for indsendelse af bud kun tre arbejdsdage. Disse forhold begrænsede konkurrencen og hindrede potentielle tilbudsgivere i at deltage. Hele kontraktbeløbet betragtes derfor som ikke-støtteberettiget. Dette beløb udgjorde 84,9 % af de reviderede omkostninger vedrørende den pågældende betalingsanmodning. Projektet var omfattet af en betalingsanmodning, der blev imødekommet, da Kommissionen havde genoptaget betalingerne til OP'et efter en afbrydelse pålagt af GD EMPL.

Lignende tilfælde af kontrakttildeling på et forkert grundlag blev også konstateret i et ESF-projekt i Rumænien.

- b) *Ulovlig indgåelse af en underhåndskontrakt:* I et ESF-projekt i Estland blev en kontrakt om levering af regnskabsydelser indgået uden udbud, hvilket var i strid med de nationale regler for offentlige indkøb. Fejlen svarer til 1,5 % af det reviderede beløb.

Lignende forhold blev også konstateret i ESF-projekter i Frankrig.

Uberettigede deltagere

6.17. Retten konstaterede i forbindelse med to af de 180 reviderede transaktioner, at deltagere i specifikke ESF-finansierede aktioner ikke opfyldte kriterierne for deltagelse, hvilket førte til kvantificerbare fejl. Disse tilfælde udgør 6 % af samtlige kvantificerbare fejl og tegner sig for ca. 2 % af den skønnede fejlfrekvens for dette politikområde (jf. tekstboks 6.3).

6.17. Kommissionen følger op på alle de sager, Revisionsretten har påpeget, for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner. Kravene fra eksemplet i boks 6.3 er dog endnu et tilfælde af »gold plating«, da de er fuldt ud selvpålagte i medfør af de nationale regler om støtteberettigelse, der ikke tager højde for, at det ofte ikke er muligt at bevare personale så længe. I denne sag er kravene vedrørende og forvaltningen af beskæftigelseshjælp efter en anbefaling fra Kommissionen blev tilstrækkeligt forbedret i 2012.

Tekstboks 6.3 — Eksempler på uberettigede deltagere

Uberettigede deltagere: Der blev ydet ESF-støtte til spanske virksomheder, der ansatte ledige arbejdstagere. Det var en betingelse for deltagelse, at arbejdsgiverne beholdt deres nye ansatte i mindst tre år og i nogle tilfælde i op til fem år. For 12 personers vedkommende var denne betingelse ikke overholdt. De anmeldte omkostninger, der vedrørte de uberettigede deltagere, udgjorde 39,2 % af det reviderede beløb.

Lignende forhold blev også konstateret i et ESF-projekt i Italien.

Mange tilfælde, hvor procedurekrav ikke var overholdt

6.18. Næsten alle de ikke-kvantificerbare fejl, som Retten konstaterede, skyldtes, at forvaltningsmyndighederne og støtte-modtagerne havde forsømt at overholde procedurekrav i forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af ESF-projekter. I otte sager betragter Retten forsømmelserne som alvorlige tilfælde af manglende overholdelse. Tekstboks 6.4 giver eksempler på de væsentligste typer ikke-kvantificerbare fejl.

6.18. Kommissionen vil følge op på alle de fejl, Revisionsretten har konstateret, og sikre, at der gennemføres korrigerende foranstaltninger.

Tekstboks 6.4 — Eksempler på manglende overholdelse af procedurekrav

- a) *Væsentlig ændring af et projekts omfang og mål uden ændring af tilskudsaftalen:* Et ESF-projekt i Slovakiet medfinansierede uddannelsesforanstaltninger i to bestemte kommuner. Retten konstaterede, at en stor del af disse foranstaltninger bestod i uddannelse af ansatte på et gymnasium i en tredje kommune i en anden region. Støttemodtageren havde indhentet skriftlig godkendelse fra det formidlende organ, men en ændring af denne art kræver en ændring af tilskudsaftalen. En sådan ændring var ikke foretaget.
- b) *Meddelelsen om kontrakttildeling blev sendt for sent eller slet ikke sendt:* Ifølge reglerne for offentlige indkøb skal ordregivende myndigheder fremsende en meddelelse om resultaterne af udbudsproceduren senest 48 dage efter indgåelsen af kontrakten. I Grækenland fandt Retten tre tilfælde, hvor denne regel ikke var overholdt.

Lignende forhold blev konstateret i ESF-projekter i Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) *Forkert anvendelse af statsstøtteregele*: Et ESF-projekt i Portugal støttede SMV'er ved at dække en del af personaleomkostningerne vedrørende arbejdsløse, der blev ansat som praktikanter i 12 måneder. Denne form for støtte havde kunnet accepteres, hvis den var blevet implementeret som »de minimis«-støtte eller under en fritaget støtteordning. Medlemsstaten benyttede sig imidlertid ikke af disse muligheder.

Lignende forhold blev konstateret i et ESF-projekt i Tyskland.

KOMMISSIONENS SVAR

Effekten af anvendelse af forenklede omkostningsordninger

6.19. Retten har i tidligere årsberetninger anbefalet, at Kommissionen i stedet for at godtgøre »faktiske omkostninger« gør mere brug af faste beløb og faste satser med henblik på at reducere sandsynligheden for, at der opstår fejl, og mindske projektlederens administrative byrde ⁽¹⁾.

6.20. I 2009 øgede lovgiver antallet af forenklede omkostningsordninger ⁽²⁾. Siden da har omkostninger i forbindelse med projekter eller operationer, der gennemføres direkte i form af tilskud, kunnet anmeldes ved anvendelse af:

- en standardsats for indirekte omkostninger på op til 20 % af en operations direkte omkostninger
- en standardsats for omkostninger beregnet på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger, eller
- faste beløb på op til 50 000 euro til dækning af alle eller dele af omkostningerne ved operationen.

6.21. På grundlag af et rundspørgeresultat skønner Kommissionen, at ca. 60 % af de OP'er, der gennemfører ESF, brugte mindst én af de tre forenklede omkostningsordninger til at anmelde en del af de omkostninger, der blev godtgjort i 2012.

6.22. I Rettens stikprøve var der anvendt forenklede omkostningsordninger i 43 transaktioner vedrørende 12 af de 21 OP'er. I 24 transaktioner var der beregnet standardsatser på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger, og i 15 transaktioner var der beregnet standardsatser for indirekte omkostninger. Faste beløb var mindre hyppige (fire transaktioner).

6.19. Kommissionen har siden indførelsen af de forenklede omkostningsordninger gjort en indsats for gradvist at udvide anvendelsen af dem og mener, at dette arbejde allerede har medført positive resultater. Kommissionen vil fortsat søge at fremme anvendelsen af forenklede omkostningsordninger.

6.22. Kommissionen mener, at Revisionsrettens bemærkninger bekræfter virkningerne af Kommissionens fortsatte indsats siden den aktuelle programmeringsperiodes begyndelse for at tilskynde medlemsstaterne til effektivt at anvende forenklede omkostningsordninger. Indsatsen er styrket væsentligt gennem specifikke forenklingseminarer, der er blevet gennemført siden 2011, hvor 17 medlemsstater til dato har deltaget.

⁽¹⁾ Jf. årsberetningen for 2006, punkt 6.45, og årsberetningen for 2007, punkt 6.34.

⁽²⁾ Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2009 af 6. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1081/2006 om Den Europæiske Socialfond med henblik på at udvide listen over omkostningstyper, der er berettigede til støtte fra ESF (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.23. Retten fandt ingen fejl (kvantificerbare eller ikke-kvantificerbare) vedrørende den specifikke anvendelse af de forenkledede omkostningsordninger. Dette indikerer en lavere tendens til fejl i projekter, hvor omkostningerne anmeldes med forenkledede omkostningsordninger. Det må således forventes, at en mere udbredt anvendelse af forenkledede omkostningsordninger vil indvirke positivt på fejlniveaet.

6.24. En af de største barrierer for anvendelse af forenkledede omkostningsordninger hos forvaltningsmyndigheder og formidlende organer er frygten for at fastsætte satser, der ikke opfylder kravene i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1081/2006⁽¹³⁾ om, at satserne skal »fastlægges på forhånd på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregning«. Kommissionen har udsendt retningslinjer for, hvordan disse krav skal forstås⁽¹⁴⁾. Retningslinjerne er klare og giver gode illustrative eksempler, og hvis der foretages et mere aktivt fremstød for de forenkledede omkostningsordninger, og Kommissionen systematisk godkender de beregnede faste satser på forhånd, vil forvaltningsmyndighedernes og de formidlende organers anvendelse af ordningerne sandsynligvis kunne øges. Dette er særlig relevant i forbindelse med forberedelsen af den kommende programmeringsperiode 2014-2020.

Genoptagelsen af betalingerne til problematiske OP'er i 2012 førte til en større risikopopulation

6.25. I 2012 genoptog Kommissionen betalingerne til flere OP'er, hvortil betalingerne havde været afbrudt eller suspenderet. Ganske vist kan der efter GD EMPL's revisioner være sket systemforbedringer og foretaget finansielle korrektioner, men nogle af de betalingsanmodninger, vedrørende hvilke betalingerne blev afbrudt, vil kunne blive imødekommet fuldt ud efter genoptagelsen af betalingerne. Dette indebærer en risiko for, at disse anmodninger stadig omfatter projekter med ikke-støtteberettigede udgifter, der tidligere havde ført til afbrydelse eller suspension af betalingerne (jf. eksempel a) i tekstboks 6.2).

KOMMISSIONENS SVAR

6.23. Kommissionen noterer sig med tilfredshed, at Revisionsrettens revisionsarbejde bekræfter, at de forenkledede omkostningsordninger er et effektivt middel til at mindske forekomsten af fejl.

Ud over reducere af den administrative byrde på modtagerne, især mindre modtagere, som der ofte er tale om i forbindelse med ESF, er en af hovedårsagerne til at anvende forenkledede omkostningsordninger yderligere at mindske fejlforekomsten på politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender«

6.24. Kommissionen noterer sig med tilfredshed Revisionsrettens bemærkning og støtte til anvendelsen af forenkledede omkostningsordninger. Kommissionen betragter det som en tilskyndelse til at gennemføre sin ambitiøse handlingsplan for forenkling, der omfatter afholdelse af forenklingseminarer i de fleste medlemsstater inden udgangen af 2013.

6.25. Kommissionens konsekvente politik for afbrydelser og suspensioner af betalinger afbøder risikoen for EU's budget, idet betalinger stoppes, så snart der opdages væsentlige mangler, ofte gennem Kommissionens eget revisionsarbejde. Før mellemliggende betalinger genoptages, kræver Kommissionen, at de nødvendige finansielle korrektioner og den aftalte handlingsplan er anvendt korrekt for at forhindre, at fejlene gentages. Kommissionen følger op på den sag, Revisionsretten har påpeget, for at foretage yderligere nødvendige finansielle korrektioner.

⁽¹³⁾ Som ændret ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 396/2009.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens vejledning COCOF 09/0025/04-EN »Indirect costs declared on a flat rate basis, flat rate costs calculated by application of standard scales of unit costs and lump sums«, endelig udgave af 28. januar 2010.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Fejl konstateret i afsluttede OP'er

6.26. Rettens stikprøve omfattede 16 transaktioner med endelige betalinger vedrørende afslutningen af to OP'er fra perioden 2000-2006. Retten konstaterede kvantificerbare fejl i fem transaktioner vedrørende et program, der var blevet afsluttet uden finansielle korrektioner ⁽¹⁵⁾.

6.27. Dette bekræfter resultaterne af den systemrevision af programafslutningen, som er omtalt i årsberetningen for 2011 ⁽¹⁶⁾, hvor Retten konkluderer, at anvendelsen af upålidelig afslutningsdokumentation kan føre til, at regelstridige udgifter godtgøres, medmindre Kommissionen træffer de fornødne foranstaltninger i de efterfølgende etaper.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET**Rettens undersøgelse af revisionsmyndigheder**

6.28. I **bilag 5.2** sammenfattes resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemerne i fire revisionsmyndigheder vedrørende EFRU, Samhørighedsfonden og ESF.

6.26. Som det fremgår af oversigtsrapporten om de finansielle korrektioner, der blev anvendt på programmeringsperioden 2000-2006, som blev forelagt Europa-Parlamentet den 23. april 2013, har GD EMPL fulgt en forsigtig fremgangsmåde med hensyn til afslutning, hvilket bl.a. ses ved, at 61 ESF-programmer på tidspunktet for oversigtsrapporten stadig var under afslutning, og der var stadig planlagt 5 afsluttende revisioner for 2013. Ifølge oversigtsrapporten forventes det, at finansielle korrektioner på i alt 2,4 mia. EUR vil blive foretaget for ESF-programmerne, når de finansielle korrektioner, der allerede er foretaget, og de ekstra korrektioner fra afslutningen af de resterende 61 ESF-programmer medregnes. Under hensyntagen til ovenstående noterer Kommissionen sig de 5 specifikke fejl, Revisionsretten har opdaget i et afsluttet OP og vil foretage de nødvendige yderligere korrektioner.

6.27. Kommissionen er enig i, at afslutningen for 2000-2006 er en kompliceret proces, der omfatter visse risici, der skyldes den til tider ikke helt pålidelige afslutningsdokumentation, medlemsstaterne indgiver for visse OP'er. Derfor har GD EMPL iværksat de nødvendige foranstaltninger for at afbøde disse risici, herunder væsentlige finansielle korrektioner og 5 afsluttende revisioner, der er planlagt for 2013 (se også svar til punkt 6.27). Det bør også bemærkes, at Kommissionen selv efter afslutning kan foretage finansielle korrektioner, hvis nye kendsgerninger som dem, Revisionsretten har påpeget, kommer frem. Kommissionen anerkender de ovenstående risici, men fremhæver samtidig, at afslutningsprocessen for 2000-2006 stadig er i gang.

6.28. Kommissionen bemærker, at revisionsmyndighederne spiller en central rolle i proceduren for at opnå sikkerhed fra starten af programmeringsperioden og ved indførslen af systemerne. Herefter sender de hvert år en revisionserklæring til Kommissionen om, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer, på grundlag af revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne samt stikprøver af de transaktioner, der blev udført, i overensstemmelse med en revisionsstrategi. Derfor indgår Kommissionen i tæt samarbejde og koordinering med revisionsmyndighederne, og den begyndte allerede at gennemgå deres metoder og revisionsresultater i 2009. Dette har bidraget til kapacitetsopbygningen ved at stille rådgivning, retningslinjer og anbefalinger til rådighed for revisionsmyndighederne. Forordningen giver Kommissionen mulighed for at anvende en revisionsmyndigheds arbejde for at opnå den fornødne sikkerhed på visse betingelser (artikel 73).

⁽¹⁵⁾ Spanien (Comunidad Valenciana).

⁽¹⁶⁾ Jf. årsberetningen for 2011, punkt 5.52-5.64.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.29. Som led i sin undersøgelse af i alt fire revisionsmyndigheder vedrørende EFRU, Samhørighedsfonden og ESF foretog Retten en vurdering af det arbejde, der var blevet udført af to revisionsmyndigheder i to forskellige medlemsstater (den engelske revisionsmyndighed i Det Forenede Kongerige og den slovakiske revisionsmyndighed). Rettens gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde og genudførelsen af deres revision af transaktioner havde fokus på ESF-udgifter.

6.30. Den slovakiske revisionsmyndighed vurderes at være effektiv, mens den engelske revisionsmyndighed vurderes at være delvis effektiv med hensyn til at opfylde de centrale lovkrav og sikre transaktionernes formelle rigtighed. Omfanget og de specifikke resultater af Rettens revision af revisionsmyndighederne vedrørende alle tre fonde (EFRU, Samhørighedsfonden og ESF) er gengivet i kapitel 5 (punkt 5.46-5.49).

Vurdering af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder

6.31. Resultaterne af Rettens gennemgang af Kommissionens tilsyn med revisionsmyndigheder er beskrevet i kapitel 5 (punkt 5.50-5.52).

6.32. Kommissionen beregner fejlføremsterne for de forskellige OP'er på grundlag af revisionsmyndighedernes årlige kontrolrapporter. I 2012 gjaldt det for 31 ud af 117 årlige kontrolrapporter, at GD EMPL justerede den rapporterede fejlføremst eller anså den for upålidelig (i 2011 var det 42 ud af 117).

6.33. I alle de tilfælde, hvor Kommissionen afdækkede specifikke svagheder som følge af sine undersøgelser i medlemsstaterne, fik de nationale myndigheder meddelelse om, hvilke korrigerende foranstaltninger der burde træffes. Retten konstaterede en vis inkonsekvens i Kommissionens analyse af de årlige kontrolrapporter. Nogle revisionsmyndigheders mangelfulde beregning af fejlføremsten blev ikke opdaget eller korrigeret af Kommissionen. Disse problemer rejser imidlertid ikke tvivl om antallet og effekten af GD EMPL's forbehold i 2012.

Gennemgang af GD EMPL's årlige aktivitetsrapport

6.34. Retten vurderede den årlige aktivitetsrapport og den ledsagende erklæring for 2012 fra generaldirektøren for GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion. Med hensyn til den formelle rigtighed af de betalinger, der blev godkendt i 2012 gjorde Retten følgende:

- a) vurderede forbeholdene i den årlige aktivitetsrapport
- b) kontrollerede konsekvensen i og nøjagtigheden af Kommissionens beregning af risikobehæftede beløb.

KOMMISSIONENS SVAR

6.29 og 6.30. Ved udgangen af 2012 udførte GD EMPL revisioner af 84 ESF-revisionsmyndigheders arbejde, herunder revisionsmyndighederne i Det Forenede Kongerige og i Slovakiet. Kommissionens egen vurdering af disse revisionsmyndigheder er positiv.

6.32. Før Kommissionen validerer de fejlføremster, revisionsmyndighederne har rapporteret, bruger den alle revisionsprocedurer, når de rapporterede fejlføremsters nøjagtighed og/eller pålidelighed drages i tvivl: skriftlige og mundtlige spørgsmål til revisionsmyndighederne, besøg i medlemsstaterne og/eller analyser af yderligere oplysninger fra revisionsmyndighederne, herunder individuelle revisionsresultater, hvis det er nødvendigt. Ud fra disse oplysninger blev fejlføremsterne fra de årlige kontrolrapporter justeret i 18 (15,4 %) af ESF-OP'erne. Endvidere blev den rapporterede fejlføremst for 13 (11,1 %) af ESF-OP'erne betragtet som upålidelige, og Kommissionen erstattede dem derfor med faste satser.

6.33. Kommissionen mener, at den har grundige overvågningsprocedurer til at sikre, at de årlige kontrolrapporter generelt er pålidelige med hensyn til Kommissionens egen procedure for at opnå sikkerhed og for at bidrage til bestemmelse og kvantificering af de forbehold, der tages i den årlige aktivitetsrapport (se svar til punkt 6.40 a).

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.35. GD EMPL anslår, at den samlede fejlforekomst i de mellemliggende betalinger, der i 2012 blev foretaget med hensyn til programmeringsperioden 2007-2013, ligger mellem 2,3 % og 3,2 %. Ca. 30 % af betalingerne var væsentlig fejlbehæftede (med en fejlforekomst på eller over den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat).

6.36. I den årlige aktivitetsrapport tager GD EMPL et forbehold med hensyn til betalinger på 68 millioner euro vedrørende 27 ud af 117 OP'er i programmeringsperioden 2007-2013 og et forbehold uden finansiel effekt vedrørende 12 OP'er i programmeringsperioden 2000-2006.

6.37. I 2010 brugte GD EMPL beregningen af den samlede økonomiske risiko i programmeringsperioden 2007-2013 for OP'er med validerede fejlforekomster på mellem 2 % og 5 % som grundlag for at beslutte, om sådanne OP'er skulle omfattes af et forbehold. I 2012 udvidede GD EMPL anvendelsen af denne metode til de 20 OP'er med validerede fejlforekomster på over 5 %. Selv om den samlede økonomiske risiko beregnet af Kommissionen var under 2 % vedrørende 13 OP'er, er otte af dem omfattet af forbeholdet i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet. Der er ikke taget forbehold vedrørende de resterende fem OP'er. Kun med hensyn til ét af disse OP'er oplyses det i den årlige aktivitetsrapport for 2012, hvorfor der ikke er taget forbehold. Retten mener, at Kommissionen også burde have givet denne type oplysninger om de fire andre OP'er.

6.38. Kapitel 1 indeholder oplysninger om behandlingen af finansielle korrektioner (jf. punkt 1.19-1.37).

KOMMISSIONENS SVAR

6.35. Kommission mener, at det forhold, at Kommissionens egen anslåede fejlforekomst (som oplyst i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport) for tredje år i træk er i overensstemmelse med Revisionsrettens mest sandsynlige fejlværdi, bekræfter validiteten og pålideligheden af dens fremgangsmåde (se svar til punkt 6.40 a)). Endvidere viser resultaterne, at Kommissionen har en forsvarlig procedure til at overvåge de oplysninger, revisionsmyndighederne angiver i deres årlige kontrolrapporter.

Som nævnt i den årlige aktivitetsrapport for 2012 (side 37) understreger Kommissionen, at kun 19,7 % af dens mellemliggende betalinger i 2012 var til OP'er med en fejlforekomst på mellem 2 % og 5 % som oplyst i de årlige kontrolrapporter for 2012, der blev fremlagt i december 2012, og kun 9,8 % til OP'er med en rapporteret fejlforekomst på over 5 %. Dette afspejler tydeligt den konsekvente afbrydelses- og suspensionspolitik, som GD EMPL systematisk har anvendt, da Kommissionen for OP'er med kumulative fejlforekomster (i hele perioden siden 2007) på over 2 % har foretaget en tilsvarende finansiel korrektion eller har gennemført afbrydelser, indtil en sådan korrektion blev foretaget.

6.37. Ifølge Kommissionens stående instrukser for den årlige aktivitetsrapport for 2012 kræves der kun et (kvantificeret) forbehold, hvis den kumulative finansielle risiko er over 2 %, hvilket ikke var tilfældet i de 5 OP'er, Revisionsretten nævner, da de nødvendige finansielle korrektioner allerede var foretaget, da den årlige aktivitetsrapport blev offentliggjort. Endvidere var der iværksat relevante handlingsplaner for at forhindre gentagelser af disse problemer i de 5 berørte OP'er. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens bemærkning om at give fyldigere rapportering i den henseende i fremtidige årlige aktivitetsrapporter.

6.38. Kommissionen har truffet alle nødvendige foranstaltninger i henhold til traktaten og bestemmelserne for at beskytte EU's budget. Kommissionen bemærker, at selv om den har gjort alt, hvad der står i dens magt, og handlet i fuld overensstemmelse med de eksisterende bestemmelser inden for det samme regnskabsår, Revisionsretten har revideret, er der ikke taget højde for den faste korrektionssats på 25 %, der er blevet anvendt på Rumænien, ved fastsættelsen af fejlforekomsten for 2012. Se svar til punkt 6.39 a) og til boks 1.2.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KONKLUSION OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2012**

6.39. Retten konkluderer følgende med hensyn til politikområdet »Beskæftigelse og sociale anliggender«:

a) Testen af transaktioner viser, at den mest sandsynlige fejlforekomst i populationen er 3,2 %

b) De undersøgte revisionsmyndigheder er delvis effektive med hensyn til at sikre den formelle rigtighed af transaktionerne vedrørende programmeringsperioden 2007-2013.

6.40. Det samlede revisionsbevis viser, at de godkendte udgifter er væsentlig fejlbehæftede.

Anbefalinger

6.41. **Bilag 6.2** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge de anbefalinger, den har fremsat i tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten 10 anbefalinger vedrørende samhörighed, transport og energi. Én af disse anbefalinger er ikke relevant inden for de gældende rammer. Kommissionen har implementeret én anbefaling fuldt ud, mens fem er implementeret i de fleste henseender, én kun i nogle henseender, og én slet ikke er implementeret. I ét tilfælde var det ikke muligt at opnå tilstrækkeligt bevis for de trufne foranstaltninger.

6.39.

a) Kommissionen har en grundig procedure til at understøtte erklæringen i den årlige aktivitetsrapport. Kommissionen mener, at det forhold, at Kommissionens egen anslåede fejlforekomst (som oplyst i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport) for tredje år i træk er i overensstemmelse med Revisionsrettens mest sandsynlige fejlværdi, bekræfter validiteten og pålideligheden af dens fremgangsmåde. For 2012 lå GD EMPL's anslåede fejlforekomst i dens egen årlige aktivitetsrapport i størrelsesordenen 2,3 % til 3,2 %. Kommissionen bemærker, at fejlene i et enkelt OP i Rumænien tegner sig for en væsentlig del af Revisionsrettens mest sandsynlige fejlværdi. Kommissionen understreger, at den i december 2012 foretog en korrektion til en fast sats på 25 % på alle de af de rumænske myndigheder godkendte udgifter i dette OP. Kommissionen bemærker, at selv om den har gjort alt, hvad der står i dens magt, og handlet i fuld overensstemmelse med de eksisterende bestemmelser inden for det samme regnskabsår, Revisionsretten har revideret, er der ikke taget højde for den ovenfor nævnte faste korrektionsats ved fastsættelsen af fejlforekomsten for 2012. Se svar vedrørende tekstboks 1.2.

b) Kommissionen mener, at den har en grundig overvågningsprocedure til at sikre, at revisionsmyndighedernes arbejde overordnet set er pålideligt, med henblik på dens egen sikkerhed. Ud fra vurderingen understreger Kommissionen, at myndighedernes effektivitet og overholdelse af kravene kan variere. I overensstemmelse med artikel 73 i forordning (EF) nr. 1083/2006 sætter Kommissionen fra og med juni 2012 formelt sin lid til det arbejde, som 9 revisionsmyndigheder for ESF udfører (for 10 OP'er). Kommissionen vil fortsat gennemgå revisionsmyndighedernes arbejde.

6.40. Kommissionen har truffet specifikke foranstaltninger for at mindske de påpegede risici, og disse omfatter bl.a. forebyggende og korrigerende foranstaltninger som vejledning, uddannelse, forenkling og en konsekvent politik for afbrydelse eller suspension af betalinger og finansielle korrektioner.

6.41. Ud fra sin egen vurdering mener Kommissionen, at 2 af de 10 anbefalinger for 2009 og 2010 bør betragtes som fuldt gennemført og 5 som gennemført i de fleste henseender. Kommissionen mener, at de resterende 3 anbefalinger ikke er relevante.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.42. På baggrund af denne gennemgang og revisionsresultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen:

— **Anbefaling 1:** afhjælper svaghederne i kontrollen »på første niveau«, som foretages af forvaltningsmyndighederne og de formidlende organer, gennem specifikt vejledningsmateriale og, hvor det er relevant, gennem uddannelsesforanstaltninger

— **Anbefaling 2:** på grundlag af erfaringerne i programmeringsperioden 2007-2013 foretager en vurdering af anvendelsen af de nationale støtteberettigelsesregler med henblik på at identificere mulige områder, hvor reglerne kan forenkles yderligere, og eliminere unødigt komplekse regler

KOMMISSIONENS SVAR

6.42.

Kommissionen er enig i, at kontrollerne »på første niveau«, der gennemføres af medlemsstaterne, er vigtige, og at de bør styrkes yderligere. Derfor har den udstukket retningslinjer til medlemsstaterne for forvaltningsmyndighedernes fastlæggelse og gennemførelse af forvaltningskontrollen. I 2009 udviklede Kommissionen desuden omfattende retningslinjer for kontrol på første niveau og et selvevalueringsredskab for forvaltningsmyndighederne. I 2011 fremsendte Kommissionen tjeklister til revisionsmyndighederne vedrørende revisionen af forvaltningskontrollen, som forvaltningsmyndighederne kan anvende som en benchmark. Ud over de ovenfor nævnte tiltag har GD EMPL i erkendelse af forvaltningskontrollens rolle i november 2012 sendt en meddelelse til alle forvaltningsmyndigheder, der fremhæver nødvendigheden af at styrke forvaltningskontrollerens pålidelighed og grundighed og indeholder oplysninger om en tematisk revision af forvaltningskontrollerne, som skal gennemføres i 2013 på 7 udvalgte OP'er i 6 medlemsstater. Denne tematiske revision er nu i gang. Når den er gennemført, vil Kommissionen udarbejde en oversigtsrapport, der sammenfatter resultaterne og erfaringerne, med henblik på at dele dem med medlemsstaterne.

Kommissionen er fuldstændig enig i behovet for yderligere at forenkle bestemmelserne om støtteberettigelse og fjerne unødigt komplekse regler, der resulterer i en større byrde for modtagerne og øgede fejlforekomster. Kommissionen understreger, at selv om det ikke er muligt at gennemføre en systematisk vurdering af alle nationale bestemmelser om støtteberettigelse, er alle opdagede tilfælde af »gold plating« blevet taget op i samarbejde med de pågældende medlemsstater (se svar til punkt 6.18). Kommissionen skal forelægge en rapport for dechargemyndigheden om »gold plating« i ESF-OP'er i oktober 2013. Kommissionen vil også fortsat tilskynde og støtte nationale myndigheder i forenklingsarbejdet. DG EMPL tilrettelagde i 2011-2013 en række seminarer for at støtte forvaltningsmyndighederne i dette arbejde (se også Kommissionens svar til anbefaling 3).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 3:** fremmer udbredt anvendelse af forenklede omkostningsordninger med henblik på at reducere risikoen for fejl i omkostningsanmeldelserne og mindske projektledernes administrative byrde. De faste satser for de forenklede omkostningsordninger bør systematisk godkendes/valideres af Kommissionen på forhånd for at sikre, at de opfylder lovgivningens krav (rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregning)

- **Anbefaling 4:** tilstræber en forbedring af revisionsmyndighedernes arbejde og kvaliteten og pålideligheden af oplysningerne i deres årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at det er vigtigt at gennemføre forenklede omkostningsordninger effektivt i alle medlemsstater. Det er netop derfor, at Kommissionen ud over at indføre forenklede omkostningsordninger i det gældende regelsæt meget aktivt har fremmet anvendelse af dem i programmeringsperioden 2007-2013, herunder ved seminarer om forenkling, der til dato er blevet gennemført med deltagelse af 17 medlemsstater. Det forhold, at 60 % af ESF-OP'erne allerede nu anvender mindst en af disse muligheder, viser gode resultater på området. Forenklede omkostningsordninger styrkes yderligere i programmeringsperioden 2014-2020, herunder bl.a. ved muligheden for at bruge faste satser, der allerede er fastlagt i regelsættet.

Kommissionen er enig i vigtigheden af dette spørgsmål. Revisionsmyndighedernes arbejde som afspejlet i de årlige kontrolrapporter er et af de hovedelementer, som Kommissionen bygger sin sikkerhed på. Revisionsmyndighederne er i 2011 blevet yderligere vejledt om, hvordan fejlforekomsterne behandles, og Kommissionen arrangerede i 2012 et betydeligt antal seminarer for yderligere at forbedre den metode til stikprøverevision, der anvendes ved udarbejdelsen af de årlige kontrolrapporter.

BILAG 6.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

	2012			2011	2010	2009
	ESF + IPA	Andre sociale anliggender	I alt			
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR						
Transaktioner i alt:	168	12	180	180	66	44
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾						
Andel af de testede transaktioner, der:						
ikke var behæftet med fejl	65 % (109)	67 % (8)	65 % (117)	60 %	73 %	75 %
var behæftet med en eller flere fejl	35 % (59)	33 % (4)	35 % (63)	40 %	27 %	25 %
Analyse af fejlbehæftede transaktioner						
Analyse efter fejltyp						
Ikke-kvantificerbare fejl	54 % (32)	0 % (0)	51 % (32)	58 %	39 %	0 %
Kvantificerbare fejl	46 % (27)	100 % (4)	49 % (31)	42 %	61 %	100 %
Støtteberettigelse	89 % (24)	100 % (4)	90 % (28)	77 %	91 %	64 %
Forekomst	7 % (2)	0 % (0)	7 % (2)	3 %	9 %	0 %
Nøjagtighed	4 % (1)	0 % (0)	3 % (1)	20 %	0 %	36 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL						
Den mest sandsynlige fejlforekomst				3,2 %		
Øvre fejlgrænse				5,1 %		
Nedre fejlgrænse				1,3 %		

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for politikområdet blev stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE SAMHØRIGHED, TRANSPORT OG ENERGI

År	Rettsens anbefaling	Rettsens analyse af de fremskridt, der er sket						Kommissionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant inden for de gældende rammer	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	Anbefaling 1: fortsat overvåger, at bestemmelserne om berettigelse til at modtage EU-støtte overholdes, herunder særlig, at EU's og de nationale regler for offentlige indkøb anvendes korrekt.		X					
	Anbefaling 2: opfordrer de nationale myndigheder til at anvende korrektionsmekanismerne strengt, inden de attesterer udgifterne over for Kommissionen. Hver gang nationale organer eller EU-organer påviser væsentlige svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde, bør Kommissionen fortsætte med at afbryde eller suspendere betalingerne til det operationelle program, indtil medlemsstaten har truffet korrigerende foranstaltninger.		X ⁽¹⁾					
	Anbefaling 3: på grundlag af erfaringerne fra de første år i programmeringsperioden 2007-2013 foretager en vurdering af anvendelsen af de nationale støtteberettigelsesregler med henblik på at identificere mulige områder, hvor reglerne kan forenkles yderligere, og for at eliminere potentielle kilder til fejl i perioden efter 2013.				X			<i>Det er ikke muligt at foretage en systematisk gennemgang af alle nationale bestemmelser om støtteberettigelse. Kommissionen mener, at det mest effektive middel er at fremme anvendelsen af forenklede omkostningsordninger.</i>
	Anbefaling 4: foreslår, at strukturfondsforordningerne for den aktuelle programmeringsperiode ændres, så medlemsstaterne vil skulle rapportere om den finansielle gennemførelse af finansieringstekniske instrumenter. Revisionsmyndighederne og Kommissionen bør også regelmæssigt kontrollere implementeringen af fondene.	X						
	Anbefaling 5: giver revisionsmyndighederne yderligere vejledning for den aktuelle programmeringsperiode, særlig om stikprøveudtagning, omfanget af de kontroller, der skal udføres i forbindelse med revisionen af projekter, og rapportering af revisionsresultater.		X ⁽²⁾					

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke relevant inden for de gældende rammer		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	Anbefaling 6: foreslår, at rapporteringsperioden for de årlige kontrolrapporter bringes i overensstemmelse med regnskabsåret for EU's budget i strukturfondsforordningerne for perioden efter 2013, og at metoderne harmoniseres, så revisionsmyndighedernes revisionsudtalelser for de enkelte fonde kan samles nationalt og på EU-niveau.					X	Denne anbefaling afspejles i Kommissionen forslag for 2014-2020.	
2009	Anbefaling 1: opfordrer de nationale myndigheder til strengt at anvende korrektionsmekanismerne, inden de attesterer udgifterne til Kommissionen.		X ⁽³⁾					
	Anbefaling 2: sikrer, at erstatningen af udgifter, der ikke er støtteberettigede, med nye udgifter (tilbagetrækning) ikke medfører, at medlemsstaterne anmelder nye uregelmæssige udgifter.						X	
	Anbefaling 3: gennem sin overvågning sikrer, at de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt i programmeringsperioden 2007-2013.				X			Kommissionen er konsekvent i udførelsen af sin tilsynsmæssige rolle gennem afbrydelser og suspensioner af betalinger, hvor det er nødvendigt, og finansielle korrektioner.
	Anbefaling 4: nøje overvåger, at EU-direktiverne om offentlige kontrakter overholdes i medlemsstaterne.			X				

⁽¹⁾ Fra Kommissionens side kan anbefalingen vurderes at være fuldstændig implementeret, men der kan stadig ske forbedringer på medlemsstatsniveau.

⁽²⁾ Anbefalingen er implementeret for så vidt angår vejledning om stikprøveudtagning og kontrolomfang. Der bør imidlertid ske fremskridt med hensyn til rapporteringen af revisionsresultater.

⁽³⁾ Jf. anbefaling 2 fra årsberetningen for 2010.

KAPITEL 7

Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	7.1-7.11
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	7.2-7.9
Risici med hensyn til formel rigtighed	7.5-7.9
Revisionens omfang og revisionsmetoden	7.10-7.11
Transaktionernes formelle rigtighed	7.12-7.19
Systemernes effektivitet	7.20-7.24
GD for Udvidelse	7.21-7.23
EuropeAid	7.24
Konklusioner og anbefalinger	7.25-7.28
Konklusion for 2012	7.25-7.26
Anbefalinger	7.27-7.28
Bilag 7.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	
Bilag 7.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	
Bilag 7.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om eksterne forbindelser, bistand og udvidelse	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

7.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse, som omfatter følgende politikområder: »Eksterne forbindelser«, »Udvikling og forbindelser med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS)«⁽¹⁾, »Humanitær bistand« og »Udvidelse«. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2012 gives i **tabel 7.1**.

Tabel 7.1 — Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse — Centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Eksterne forbindelser	Den europæiske naboskabspolitik og forbindelserne med Rusland	1 420	Direkte central/decentral forvaltning
	Forbindelser med landene i Asien, Centralasien og Mellemøsten	595	Direkte central/decentral/fælles forvaltning
	Forbindelser med Latinamerika	292	Direkte central/decentral forvaltning
	Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden	278	Direkte central/fælles forvaltning
	Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik	265	Direkte central/Indirekte central/fælles forvaltning
	Administrative udgifter	157	Direkte central forvaltning
	Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)	140	Direkte central forvaltning
	Samarbejde med tredjelande inden for migration og asyl	43	Direkte central forvaltning
	Politisk strategi og koordination	24	Direkte central forvaltning
	Forbindelser og samarbejde med industrialiserede tredjelande	19	Direkte central forvaltning
		3 233	
Udvikling og forbindelser med AVS-lande	Administrative udgifter	340	Direkte central forvaltning
	Geografisk samarbejde med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS)	288	Direkte central/decentral/fælles forvaltning
	Ikke-statslige udviklingsaktører	224	Direkte central forvaltning
	Fødevarerikkerhed	218	Direkte central forvaltning
	Menneskelig og social udvikling	157	Direkte central/fælles forvaltning
	Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi	155	Direkte central forvaltning
	Udviklingssamarbejdsforanstaltninger og ad hoc-programmer	31	Direkte central forvaltning
	Politisk strategi og koordinering	16	Direkte central forvaltning
		1 429	

⁽¹⁾ Den bistand, der ydes over de europæiske udviklingsfonde, finansieres ikke over det almindelige budget og gennemgås derfor i en særskilt beretning.

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Humanitær bistand	Humanitær bistand	1 073	Direkte central/fælles forvaltning
	Administrative udgifter	35	Direkte central forvaltning
	Det finansielle civilbeskyttelsesinstrument	20	Direkte central forvaltning
		1 128	
Udvidelse	Udvidelsesprocessen og udvidelsesstrategi	851	Direkte central/indirekte central/decentral/fælles forvaltning
	Administrative udgifter	92	Direkte central forvaltning
		943	
	Regnskabsårets betalinger i alt	6 733	
	– Administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	624	
	Aktionsudgifter i alt	6 109	
	– forskud ⁽²⁾	4 009	
	+ afregninger af forskud ⁽²⁾	4 516	
	Revideret population i alt	6 616	
	Regnskabsårets forpligtelser i alt	9 021	

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 9.

⁽²⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (jf. kapitel 1, punkt 1.6 og 1.7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

7.2. EU's eksterne aktiviteter dækker fire store politikområder: »Eksterne forbindelser«, »Udviklingsbistand«, »Udvidelse« og »Humanitær bistand«. På området **eksterne forbindelser og udviklingsbistand** søger Den Europæiske Union at forsvare europæiske interesser, at fremme europæiske værdier og at bidrage til fred, sikkerhed og bæredygtig udvikling. For at opnå disse mål implementerer EU en europæisk naboskabspolitik, fremmer menneskerettighederne, lægger stor vægt på fri og fair handel og støtter sine partners sociale og økonomiske udvikling. Udviklingsbistanden er rettet mod opnåelse af millenniumudviklingsmålene (MDG), fattigdomsbekæmpelse og udviklingslandenes integrering i verdensøkonomien. Målet for **udvidelse** er at hjælpe kandidatlande og mulige kandidatlande til at kunne udøve de rettigheder og opfylde de forpligtelser, som et EU-medlemskab ville indebære. **Humanitær bistand** har til formål at bistå lande, regioner og befolkninger, der er ofre for natur- eller menneskeskabte katastrofer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.3. Udgifterne afholdes gennem følgende programmer og instrumenter:

- a) geografiske programmer, der dækker naboskab, udvidelse og udviklingslande (3 477 millioner euro)
- b) temaprogrammer vedrørende fødevarer sikkerhed, ikke-statslige aktører og lokale myndigheder, miljø, sundhed og uddannelse samt demokrati og menneskerettigheder (977 millioner euro)
- c) udenrigspolitiske anliggender under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, stabilitetsinstrumentet, valgobservationsmissioner og instrumentet for industrialiserede lande (562 millioner euro) og
- d) humanitær bistand og den europæiske civilbeskyttelsesordning (1 093 millioner euro).

7.4. Udgifterne forvaltes af Generaldirektoratet for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid, Generaldirektoratet for Udvidelse — GD ELARG, Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse — GD ECHO og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter — FPI.

Risici med hensyn til formel rigtighed

7.5. De udgifter, der omhandles i dette kapitel, afholdes under en lang række samarbejdsinstrumenter og støtteordninger, der anvendes i over 150 lande. Reglerne og procedurerne er ofte komplekse, herunder reglerne for udbud og tildeling af kontrakter. Retten har vurderet den iboende risiko som høj.

7.6. På to områder — budgetstøtte⁽²⁾ og EU-bidrag til multidonorprojekter, der gennemføres af internationale organisationer⁽³⁾ f.eks. FN — gør instrumenternes og betalingsbetingelsernes art, at der er mindre risiko for, at transaktionerne er behæftet med fejl, som disse defineres i Rettens revision af formel rigtighed.

7.7. Budgetstøtte ydes til en stats generelle budget eller til dens budget for en specifik politik eller et specifikt mål. Retten undersøger, om Kommissionen har overholdt de specifikke betingelser for at afholde budgetstøttebetalinger til det pågældende partnerland, og om den har bevist, at de generelle støt-teberettigelsesbetingelser (f.eks. fremskridt i den finansielle forvaltning i den offentlige sektor) er blevet opfyldt.

⁽²⁾ Budgetstøttebetalingerne afholdt fra det almindelige budget i 2012 beløb sig til 796 millioner euro.

⁽³⁾ Betalingerne afholdt til internationale organisationer fra det generelle budget i 2012 beløb sig til 1,4 milliarder euro. Mere end halvdelen af dette beløb blev implementeret gennem multidonorprojekter.

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.8. Kommissionen har imidlertid et betydeligt spillerum til at afgøre, om disse generelle betingelser er opfyldt. Rettens revision med hensyn til formel rigtighed kan ikke gå ud over det stade, hvor støtten udbetales til partnerlandenes budgetter. De overførte midler indgår derefter i modtagerlandets budgetter. Svagheder i modtagerlandets finansielle forvaltning vil ikke medføre fejl, som ville kunne tages i betragtning i forbindelse med Rettens revision af formel rigtighed.

7.9. Kommissionens bidrag til multidonorprojekter samles i en pulje sammen med andre donorerers bidrag og øremærkes ikke til specifikke identificerbare udgifter.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

7.10. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af gruppen eksterne forbindelser, bistand og udvidelse skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 174 transaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle transaktioner i gruppen af politikområder. I 2012 bestod stikprøven af 56 transaktioner godkendt af Kommissionens centrale tjenester og 118 transaktioner godkendt af EU-delegationer ⁽⁴⁾
- b) Vurderingen af systemerne omfattede overvågnings- og kontrolsystemer i EuropeAids og GD ELARG's centrale tjenester og omfattede følgende aspekter:
 - i) forudgående kontrol og standarder for intern kontrol
 - ii) overvågning og tilsyn
 - iii) intern revision.Når der blev konstateret fejl, blev de relevante kontrolsystemer analyseret for at identificere de specifikke svagheder, som der var tale om
- c) Retten gennemgik de årlige aktivitetsrapporter fra GD ELARG og EuropeAid og
- d) den undersøgte, om Kommissionen har fulgt de anbefalinger, den fremsatte i sine årsberetninger for 2009 og 2010 (jf. **bilag 7.3**).

⁽⁴⁾ I Bangladesh, Bosnien-Hercegovina, Guatemala, Indonesien, Kosovo, Marokko, Palæstina, Tyrkiet, Ukraine og Zambia.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.11. EuropeAid, der forvalter 60 % af udgifterne i denne gruppe af politikområder, forvalter også næsten alle udgifter fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF). Rettens beretning om EUF for 2012 indeholder de samlede resultater af Rettens undersøgelse af EuropeAids overvågnings- og kontrolsystemer og årlige aktivitetsrapport, herunder også resultaterne vedrørende de udgifter fra det almindelige budget, som EuropeAid er ansvarligt for. Disse resultater er sammenfattet i tekstboks 7.2.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

7.12. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 7.1**. 40 af de 174 transaktioner (23 %), Retten reviderede, var behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, som Retten kvantificerede, anslår den, at den mest sandsynlige fejlforekomst er på 3,3 % ⁽⁵⁾.

7.13. Den anslåede fejlforekomst er højere end den fejlforekomst, der blev anslået for samme gruppe af politikområder vedrørende 2011 (1,1 %). Denne difference bør fortolkes i lyset af udviklingen af Rettens stikprøvemethode (jf. kapitel 1, punkt 1.6, 1.7, og 1.15).

7.14. I de foregående år omfattede Rettens stikprøve af transaktioner forskud til modtagere. I 2012 omfatter Rettens stikprøve imidlertid kun mellemliggende betalinger, endelige betalinger og afregning af forskud. Alle disse transaktioner forudsætter, at Kommissionen fastslår, at aktiviteterne er blevet gennemført eller udgifterne afholdt, og at betalingen fra EU-budgettet er berettiget, og det gør det muligt for Retten at få et mere realistisk billede af, om transaktionerne har været formelt rigtige.

7.15. Afregning af forskud — et nyt element i stikprøven for 2012, der i værdi udgjorde 68 % af den reviderede population — bidrog med 3,2 procentpoint til den samlede skønnede fejlprocent i den specifikke vurdering.

7.16. Der blev fundet følgende typer af kvantificerbare fejl (jf. tekstboks 7.1):

- a) 17 transaktioner var behæftet med støtteberettigelsesfejl, hvor der var afholdt betalinger for udgifter, der var afholdt uden for gennemførelsesperioden (tre transaktioner), for aktiviteter, der ikke var dækket af kontrakten (fem transaktioner) eller for aktiviteter, der på anden måde ikke var støtteberettigede (ni transaktioner)

7.12. *Kommissionen bemærker, at fejlfrekvensen i 2012 er faldet i forhold til de foregående to regnskabsår (41 % i 2011 og 38 % i 2010).*

7.13. *Kommissionen noterer med tilfredshed, at stigningen i den skønnede fejlforekomst ikke kan tilskrives en forværring i kontrolsystemet men udviklingen i stikprøvemethoden.*

⁽⁵⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 1,4 % og 5,2 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) 10 transaktioner var behæftet med fejl af typen »forekomst«, fordi der manglede fakturaer eller andre bilag for udgifterne og
- c) tre transaktioner var behæftet med nøjagtighedsfejl.

Tekstboks 7.1 — Eksempler på kvantificerbare fejl

Ikke-støtteberettigede udgifter

Kommissionen afholdt betalinger på 90 000 euro til en ikke-statslig organisation i Guatemala. Kommissionen godtgjorde moms, der ikke var støtteberettiget, og lønninger til ansatte, der arbejdede uden for den periode, hvor der kunne ydes støtte. Ca. 18 % af de godtgjorte udgifter var ikke støtteberettigede.

Manglende dokumentation

Kommissionen betalte 16,7 millioner euro til et program til støtte af kvindelige lærere på skoler på sekundærtrinet i landdistrikter i Bangladesh. Kommissionen havde ingen dokumentation for et beløb på 8,6 millioner euro, da den godkendte disse udgifter, og Retten kunne heller ikke få dokumentation herfor under revisionen. Kommissionen godkendte endvidere 0,5 millioner euro, der ikke var blevet brugt, som en omkostning, og den udstedte ikke en indtægtsordre for dette beløb.

I 2012 godkendte Kommissionen udgifter på 29 millioner euro, der blev implementeret af en international organisation i perioden 2003-2005 uden tilstrækkelig dokumentation. Revisorerne kunne ikke få adgang til dokumentationen, da den periode, som modtagerorganisationen skulle opbevare bilag og regnskabsoplysninger i, allerede var udløbet.

Et fælles træk for de to sidstnævnte fejl er, at der går lang tid, inden Kommissionen foretager den endelige validering af udgifterne.

7.17. Alle disse fejl opstod i transaktioner, som Kommissionen i princippet havde kontrolleret: ingen af disse fejl var blevet forhindrede eller opdaget. I 12 transaktioner fandt Retten fejl, der ikke var blevet opdaget af de revisorer, som støtte-modtagerne havde udpeget.

7.18. Yderligere 10 af de 174 transaktioner var behæftet med ikke-kvantificerbare fejl, som navnlig vedrørte manglende overholdelse af retlige eller kontraktlige forpligtelser.

7.19. Retten konstaterede, at seks af de 35 udbudsprocedurer, som den kontrollerede, var behæftet med fejl. I to tilfælde gik kontrakten til en byder, der enten ikke kunne komme i betragtning, eller som ikke havde givet det bedste bud.

7.17. Kommissionen lægger den allerstørste vægt på revisionernes kvalitet og udvikler værktøjer til at hjælpe revisionscheferne i Kommissionen med bedre at vurdere kvaliteten af revisionsrapporterne.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

7.20. Resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemer er sammenfattet i **bilag 7.2**.

GD for Udvidelse

7.21. I sine årsberetninger for 2009 og 2010 fremsatte Retten en række anbefalinger vedrørende overvågnings- og kontrolsystemerne i GD ELARG. Kommissionen har fulgt alle disse anbefalinger (jf. **bilag 7.3**). Retten konstaterede ikke yderligere svagheder under revisionen vedrørende 2012.

7.22. GD ELARG's overvågnings- og kontrolsystemer anses derfor samlet set for at være effektive.

7.23. For 2012 erklærede generaldirektøren for GD ELARG, at han havde fået sikkerhed med hensyn til rigtigheden af de tal, der blev offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport (AAR). GD ELARG har dog ingen restfejlføremkomst for sit samlede politikområde. Dets beregning af restfejlføremkomsten (under væsentlighedsgrænsen på 2 %) er udelukkende baseret på betalinger afholdt via decentral forvaltning, der kun udgjorde 26 % af årets betalinger. I beregningen blev der ikke taget hensyn til de betalinger, der blev afholdt via central forvaltning.

EuropeAid

7.24. Rettens bemærkninger om effektiviteten af EuropeAids overvågnings- og kontrolsystemer er sammenfattet i tekstboks 7.2.

7.23. Generaldirektøren godkendte en manual om procedurer for efterfølgende kontrol i den centraliserede forvaltning og for beregning af restfejlfrekvensen den 20. december 2012. Der er foretaget adskillige kontrolbesøg. Målingen af restfejlfrekvensen i den centrale forvaltning vil udgøre en vigtig del af de oplysninger, som generaldirektøren har til rådighed, når revisonserklæringen i den årlige aktivitetsrapport skal underskrives.

Tekstboks 7.2 — EuropeAid: Resumé af Rettens bemærkninger om systemernes effektivitet ⁽⁶⁾

Forudgående kontrol

Frekvensen af de fejl, som Retten konstaterede, herunder fejl i de endelige udgiftsanmeldelser, som i princippet allerede har været genstand for ekstern revision og udgiftskontrol, tyder på svagheder ved denne forudgående kontrol.

Forsinket afregning og afslutning af kontrakter indvirker på den forudgående kontrols kvalitet og øger i høj grad risikoen for, at kontrolsporet brydes, eller at der mangler bilag. I forbindelse med såvel EUF- som EU-budgettransaktioner fandt Retten gamle kontrakter, hvor udgifterne var blevet afregnet for sent.

Tekstboks 7.2 — EuropeAid: Resumé af Revisionsrettens bemærkninger om systemernes effektivitet

Forudgående kontrol

Kommissionen er enig i, at udformningen af EuropeAids kontrolsystemer i store træk er konsekvent og forsvarlig, og at der stadig er mulighed for at gøre fremskridt i gennemførelsen af kontrolmekanismerne.

Kommissionen fremhæver desuden, at fejlføremkomsten for ekstern bistand som helhed er faldet i forhold til de foregående år.

⁽⁶⁾ De detaljerede resultater af vurderingen af EuropeAids systemer herunder af EuropeAids årlige aktivitetsrapport findes i Rettens årsberetning om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond, punkt 31-44.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Overvågning og tilsyn

Der er stadig mangler i EuropeAids forvaltningsinformationssystem om resultaterne og opfølgningen af eksterne revisioner, udgiftskontrol og overvågningsbesøg.

Der er svagheder i EU-delegationernes udvælgelse, planlægning og opfølgning af overvågningsbesøg.

2012-undersøgelsen af restfejlfrekvensen

EuropeAid udførte sin første undersøgelse af restfejlfrekvensen for at vurdere det fejlniveau, som forvaltningens kontroller til forebyggelse, afsløring og korrektion af fejl ikke har kunnet forhindre. I undersøgelsen anslås restfejlfrekvensen til at være 3,63 %.

Udformningen af metoden til beregning af restfejlfrekvensen var generelt velvalgt, og undersøgelsen har givet interessante og potentielt nyttige resultater. Metoden kan imidlertid stadig videreudvikles på en række punkter i forbindelse med graden af tillid til tidligere revisionsberetninger eller kontrolrapporter, metoden til beregning af fejlprocenterne i specifikke transaktioner og behandlingen af transaktioner, hvor der ikke umiddelbart forelå dokumentation.

Intern revision

Kommissionens omstrukturering i 2011 har stadig indflydelse på den interne revisionsfunktionens arbejde i negativ retning.

KOMMISSIONENS SVAR

Som led i en ekstern undersøgelse i 2012 har EuropeAid indført en procedure, som gennemgår alle kontrakter, hvor aktivitetsperioden er udløbet for over 18 måneder siden. Tjenestegrene skal fremsætte bemærkninger til, hvorfor kontrakterne stadig er åbne, og en plan for at afslutte kontrakterne hurtigst muligt. Dette har ført til et fald i de løbende kontrakter ved årets udgang i forhold til 2011. Et lignende projekt blev iværksat i april 2013 for at videreføre denne indsats.

Overvågning og tilsyn

CRIS-revisionsmodulet i informationssystemet til forvaltning af ekstern bistand blev snarere udformet med henblik på planlægning og registrering af resultaterne af eksterne revisioner end med henblik på sporing af EuropeAids opfølgende revisionsarbejde. Det er dog meningen, at EuropeAid skal udvikle denne funktion på mellemlangt sigt under hensyntagen til ressourcerne.

EuropeAid har udarbejdet et arbejdsredskab til planlægning af kontrolbesøg. Hertil kommer, at EuropeAid er i gang med en reform af overvågning og rapportering, som skal gennemføres i begyndelsen af 2014.

2012-undersøgelsen af restfejlfrekvensen

Resultaterne af undersøgelsen fra 2012 blev indarbejdet direkte i kvalitetssikringsprocessen vedrørende den årlige aktivitetsrapport for 2012 og var således yderst nyttige for EuropeAid. 2012-undersøgelsen var den første, og erfaringerne fra denne undersøgelse vil muliggøre forbedringer af metoden.

EuropeAid vil behandle spørgsmålet om pålideligheden af den tidligere revision eller kontrolrapporter samt metoden til beregning af fejlfrekvensen med kontrahenten.

Metoden til beregning af skøn er nærmere beskrevet i de reviderede retningslinjer, der vil blive anvendt til at beregne restfejlfrekvensen i 2013.

Intern revision

Siden 2013, hvor der blev iværksat flere foranstaltninger, er IAC's arbejde blevet forbedret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Den årlige aktivitetsrapport

Generaldirektøren tager et forbehold for så vidt angår transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, fordi det beløb, der anses for at være behæftet med risiko (259,5 millioner euro), udgør mere end 2 % af de betalinger, der er anvist i den periode, revisionen omfatter.

Fremstillingen af resultaterne af undersøgelsen af restfejlfrekvensen i den årlige aktivitetsrapport er vildledende:

- restfejlfrekvensen er ikke et »maksimumsbeløb« men bedste skøn (eller det mest sandsynlige skøn). Den faktiske fejlforekomst er måske større.
- restfejlfrekvensen er ikke et skøn over det risikobehæftede beløb, men et skøn over fejl, der ikke er blevet opdaget og korrigeret, når forvaltningscyklussen er afsluttet, og således er definitive ⁽⁷⁾
- overvågnings- og kontrolsystemerne er ikke effektive, når en væsentlig forekomst af fejl ikke opdages, og fejlene ikke korrigeres
- i den årlige aktivitetsrapport beskrives hovedtyperne af de fejl, der forekommer i EuropeAids betalinger, men når der ses bort fra svagheder i inddrivelsesprocessen, undersøges det ikke, hvorfor fejlene er opstået, og hvilke aspekter ved EuropeAids overvågnings- og kontrolsystemer der har svigtet.

KOMMISSIONENS SVAR

Årlige aktivitetsrapporter (AAR)

I overensstemmelse med EuropeAids procedurer er der blevet udarbejdet en handlingsplan for at forbedre det interne kontrolsystem. Den omfatter bl.a. oplysningstiltag, uddannelse og vejledning, styrkelse af ansvarlighed i delegationerne, øget samarbejde med internationale organisationer og en strømlining af kontrolsystemet.

- *Kommissionen er enig i, at risikobeløbet i EuropeAids årlige aktivitetsrapport for 2012 er det mest sandsynlige skøn ifølge de stående instrukser vedrørende den årlige aktivitetsrapport for 2012. Den faktiske fejlfrekvens kunne både være højere og lavere.*
- *Begrebet »risikobeløb« anvendes i den årlige aktivitetsrapport i overensstemmelse med Kommissionens stående instrukser for udarbejdelse af den årlige aktivitetsrapport. I denne vejledning beskrives »risikobeløbet« som fejlenes finansielle indvirkning i form af den faktiske budgetmæssige finansielle risiko i løbet af kalenderåret.*

Kommissionen er enig i, at resultaterne af undersøgelsen af restfejlfrekvensen ikke er et skøn over risikobeløbet.

- *De fleste fejl skyldes et begrænset antal svagheder, som hovedsagelig vedrører gennemførelsen af kontrol. Udførelsen af kontrolsystemet synes således at være hensigtsmæssig og skal ikke ændres.*
- *I forbindelse med den næste årlige aktivitetsrapport vil EuropeAid foretage den analyse, der er omhandlet i de stående instrukser. Ovennævnte handlingsplan omfatter alle typer af fejl, som er blevet kortlagt i kontrolsystemet og af Revisionsretten. Inden handlingsplanen blev vedtaget, foretog man en grundig analyse af årsagerne til fejlene. Derudover omfattede handlingsplanen også definitioner af, hvordan fejlene tackles, som skitseret i handlingsplanen. Analysen konkluderede, at kontrollen som sådan var hensigtsmæssig, og at fejlene skyldtes problemer i forbindelse med gennemførelsen.*

⁽⁷⁾ Ifølge EuropeAids håndbog i måling af restfejlfrekvens (A Manual for Measuring the Residual Error Rate for EuropeAid) fra maj 2013 er restfejl de fejl, der er sluppet igennem alle den eksisterende kontrolrammes kontroller med henblik på at forebygge, opdage og korrigere fejl.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KONKLUSION OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2012**

7.25. For denne gruppe af politikområder:

- a) indikerer testen af transaktioner, at den mest sandsynlige fejl i populationen er 3,3 %
- b) var de overvågnings- og kontrolsystemer, der blev undersøgt i EuropeAid, delvis effektive og
- c) var de overvågnings- og kontrolsystemer, der blev undersøgt i GD ELARG, effektive.

7.26. Det samlede revisionsbevis indikerer, at de godkendte udgifter er væsentligt fejlbehæftede.

Anbefalinger

7.27. **Bilag 7.3** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge de anbefalinger, den har fremsat i tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten elleve anbefalinger. Kommissionen har implementeret syv af disse anbefalinger fuldstændigt og fire i de fleste henseender.

7.28. På baggrund af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne vedrørende 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen:

- **Anbefaling 1:** sikrer en rettidig afregning af udgifterne
- **Anbefaling 2:** fremmer bedre dokumentforvaltning hos gennemførelsespartnerne og støttemodtagerne
- **Anbefaling 3:** forbedrer forvaltningen af kontrakttildelingsprocedurerne ved at fastsætte klare udvælgelseskriterier og dokumentere evalueringsprocessen bedre

7.25.

- a) *Kommissionen bemærker, at den højere fejlfrekvens, som anslået af Revisionsretten, skyldes ændringer i Rettens stikprøvemethode.*
- b) *Kommissionen er enig i, at udformningen af EuropeAids kontrolsystemer i store træk er konsekvent og forsvarlig, men der skal dog stadig ske fremskridt i gennemførelsen af kontrolmekanismerne.*

7.28.

Kommissionen accepterer denne anbefaling, og der er for nylig truffet foranstaltninger med henblik på at sikre, at udgifterne afregnes omgående.

Kommissionen er enig i anbefalingen.

Kommissionen accepterer denne anbefaling, og den handlingsplan, der blev vedtaget i maj 2013 omfatter foranstaltninger vedrørende revision af eksisterende kurser om udbud og tilskud for at styrke finansielle og operationelle aspekter i forbindelse med udbudsprocedurer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 4:** træffer effektive foranstaltninger for at forbedre kvaliteten af udgiftskontroller udført af eksterne revisorer

- **Anbefaling 5:** anvender en konsekvent og solid metodologi for generaldirektoraterne for forbindelserne udadtil med henblik på beregning af restfejlføremsterne.

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen accepterer denne anbefaling og har inden for rammerne af handlingsplanen planlagt at undersøge mulighederne for at forbedre kvaliteten og effektiviteten af revision og kontrol i 2013. Dette vil blive gennemført, navnlig med hensyn til revision og kontrol, der gennemføres af modtagernes eksterne, lokale revisionsfirmaer.

De stående instrukser for de årlige aktivitetsrapporter indeholder harmoniserede retningslinjer, som kan anvendes i hele Kommissionen, om rapportering i den årlige aktivitetsrapport til beregning af (rest-) fejlfrekvensen, den finansielle virkning af disse fejl såsom risikobeløb, væsentligheden for eventuelle anmærkninger og deres indvirkning på den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes revisionserklæring.

BILAG 7.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE EKSTERNE FORBINDELSER, BISTAND OG UDVIDELSE

	2012					2011	2010	2009
	EuropeAid ⁽³⁾	FPI	ELARG	ECHO	I alt			
STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR								
Transaktioner i alt:	109	7	34	24	174	120	90	97
RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾								
Andel af de testede transaktioner, der:								
ikke var behæftet med fejl	65 % (71)	100 % (7)	97 % (33)	96 % (23)	77 % (134)	59 %	62 %	80 %
var behæftet med en eller flere fejl	35 % (38)	0 % —	3 % (1)	4 % (1)	23 % (40)	41 %	38 %	20 %
Analyse af fejlbehæftede transaktioner								
Analyse pr. fejltype								
Ikke-kvantificerbare fejl:	24 % (9)	0 % —	100 % (1)	0 % —	25 % (10)	55 %	47 %	74 %
Kvantificerbare fejl:	76 % (29)	0 % —	0 % —	100 % (1)	75 % (30)	45 %	53 %	26 %
Støtteberettigelse	59 % (17)	0 % —	0 % —	0 % —	57 % (17)	86 %	72 %	100 %
Forekomst	34 % (10)	0 % —	0 % —	0 % —	33 % (10)	0 %	17 %	0 %
Nøjagtighed	7 % (2)	0 % —	0 % —	100 % (1)	10 % (3)	14 %	11 %	0 %
ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL								
Den mest sandsynlige fejlforekomst					3,3 %			
Øvre fejlgrænse					5,2 %			
Nedre fejlgrænse					1,4 %			
⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter. ⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner. ⁽³⁾ Omfatter fire transaktioner fra Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur.								

BILAG 7.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE EKSTERNE FORBINDELSER, BISTAND OG UDVIDELSE

	Forudgående kontrol	Overvågning og tilsyn	Intern revision	Samlet vurdering
EuropeAid	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektivt
GD Udvidelse	Effektiv	Effektiv	Effektiv	Effektivt

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM EKSTERNE FORBINDELSER, BISTAND OG UDVIDELSE

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under gennemførelse		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	<p>GD ELARG bør opstille mere detaljerede kriterier for ophør af forudgående kontrol og suspension af »overdragelse af forvaltning« til lande med decentral forvaltning og bør teste resultaterne af de systemer, der anvendes af de nationale myndigheder</p> <p>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fra 2009)</p>	X						
	<p>GD ELARG bør fortsætte med at forbedre kvaliteten af de data, der indlæses i dets ledelsesinformationssystem.</p> <p>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fra 2009)</p>	X						
	<p>GD ELARG bør udvikle et instrument til at fremme konsolideringen af resultaterne af besøgene med hensyn til lovlighed og formel rigtighed.</p> <p>(Dette er opfølgningen/opdateringen fra 2010 af en anbefaling fra 2009)</p>		X				<p>GD ELARG mener, at CRIS-revisionsmodulet er passende til forvaltningsbehov, og at de oplysninger, som Retten anmodede om og som er nødvendige for forvaltning, kan stilles til rådighed via CRIS.</p>	
	<p>GD ELARG bør intensivere den efterfølgende revision af transaktioner, der forvaltes centralt</p>	X					<p>GD ELARG vil styrke sine kontrolmekanismer, således at alle typer af kontrolbesøg registreres i CRIS, og de relevante tilknyttede forklarende dokumenter indlæses for at give et fuldstændigt billede af situationen til ledelsen og til Revisionsretten.</p>	

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under gennemførelse		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	Kommissionen bør definere en sammenhængende metode til beregning af restfejl-frekvensen til brug for direktoraterne med ansvar for eksterne forbindelser, som generaldirektørerne kan basere deres ledelsesudtalelser på	X						
2009	GD RELEX bør afsætte tilstrækkelige ressourcer til at analysere og lukke de gamle RRM-kontrakter og de FUSP-kontrakter, hvis gennemførelsesfrister allerede er udløbet		X					
	GD RELEX bør konsolidere sin metode til efterfølgende kontrol og straks gå i gang med at imødekomme den interne revisors anbefalinger om dette	X						
	GD ELARG bør afsætte tilstrækkelige ressourcer til at analysere de endnu ikke behandlede endelige udgiftsanmeldelser vedrørende Phare og overgangsfaciliteten i de nye medlemsstater	X						
	GD ECHO bør definere og etablere en mekanisme til indsamling og analyse af data vedrørende dets partners anvendelse af »Humanitarian Procurement Centres«.		X				GD ECHO har vurderet og afprøvet forskellige muligheder for effektivt at indsamle data. Den valgte løsning vil være fuldt gennemført i 2014 med indførelsen af den nye »e-single form« som led i det nye rammepartnerskab med GD ECHOs partnere. Partnerne skal fremlægge data om anvendelsen af Humanitarian Procurement Centres gennem »e-single form«. Resultatet af denne foranstaltning vil gøre det muligt at overvåge anvendelsen af HPC på en mere regelmæssig og effektiv måde.	

KAPITEL 8

Forskning og andre interne politikker

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	8.1-8.11
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	8.2-8.9
Politikmål	8.2
Politikinstrumenter	8.3-8.8
Risici med hensyn til formel rigtighed	8.9
Revisionens omfang og revisionsmetoden	8.10-8.11
Transaktionernes formelle rigtighed	8.12-8.20
Systemernes effektivitet	8.21-8.38
Forskningsrammeprogrammerne	8.23-8.35
Forudgående skrivebordskontrol	8.23-8.24
Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser	8.25-8.27
Kommissionens efterfølgende finansielle revision	8.28-8.35
Programmet for livslang læring	8.36-8.38
Konklusion og anbefalinger	8.39-8.42
Konklusion for 2012	8.39-8.40
Anbefalinger	8.41-8.42
Resultaterne af revisionen af Garantifonden for Aktioner i Forhold til Tredjeland	8.43-8.45
Bilag 8.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende forskning og andre interne politikker	
Bilag 8.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende forskning og andre interne politikker	
Bilag 8.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende forskning og andre interne politikker	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

8.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen forskning og andre interne politikker, som omfatter politikområderne »Forskning«, »Uddannelse og kultur«, »Informationssamfundet og medier«, »Erhvervspolitik«, »Indre anliggender«, »Økonomiske og finansielle anliggender«, »Direkte forskning«, »Kommunikation«, »Retlige anliggender«, »Handel«, »Det Indre Marked« og »Konkurrence«. Dernæst følger resultaterne af Rettens tilbagevendende revision af Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland ⁽¹⁾. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2012 gives i **tabel 8.1**.

Tabel 8.1 — Forskning og andre interne politikker — Centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Forskning	RP7	4 230	Direkte central forvaltning
	Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP)	376	Direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	348	Direkte central forvaltning
	RP7 — Euratom	353	Indirekte central forvaltning
		5 307	
Uddannelse og kultur	Livslang læring, herunder flersprogethed	1 529	Indirekte central forvaltning
	People — Program for mobilitet blandt forskere	751	Indirekte central forvaltning
	Fremme af samarbejde vedrørende ungdom og sport	177	Indirekte central forvaltning
	Udvikling af det kulturelle samarbejde i Europa	173	Indirekte central forvaltning
	Administrative udgifter	131	Direkte central forvaltning
	2 761		
Informationssamfundet og medier	RP7	1 217	Direkte central forvaltning
	Andet	155	Direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	129	Direkte central forvaltning
		1 501	

⁽¹⁾ I betragtningerne til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10) hedder det, at Revisionsretten bør føre kontrol med fondens finansielle forvaltning efter procedurer aftalt mellem Revisionsretten, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Erhvervspolitik	RP7 — Samarbejde — rummet og sikkerhed	572	Direkte central forvaltning
	EU-satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo)	416	Direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	126	Direkte central forvaltning
	Konkurrenceevne, industripolitik, innovation og iværksætterånd	126	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning via EACI
	Det indre marked for varer og sektorpolitik	31	Direkte central forvaltning
		1 271	
Indre anliggender	Solidaritet — ydre grænser, visumpolitik og fri bevægelighed for personer	453	Delt forvaltning/ direkte central forvaltning
	Sikkerhed og sikring af friheder	167	Direkte central forvaltning
	Migrationsstrømme — fælles indvandrings- og asylpolitik	170	Delt forvaltning/ direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	42	Direkte central forvaltning
	Politisk strategi og koordinering	3	Direkte central forvaltning
		835	
Økonomiske og finansielle anliggender	Finansielle transaktioner og instrumenter	370	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning med EIF/indirekte central forvaltning via EIF
	Administrative udgifter	71	Direkte central forvaltning
	Internationale økonomiske og finansielle anliggender	30	Direkte central forvaltning
	Den Økonomiske og Monetære Union	13	Direkte central forvaltning
		484	
Direkte forskning	Personaleomkostninger, løbende omkostninger og investeringer	371	Direkte central forvaltning
	RP7	42	Direkte central forvaltning
	Fortidsbyrden efter nukleare aktiviteter	28	Direkte central forvaltning
	Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP)	25	Direkte central forvaltning
		466	
Kommunikation	Administrative udgifter	128	Direkte central forvaltning
	Kommunikation og medierne	39	Direkte central forvaltning
	Kommunikation på lokalt niveau	33	Direkte central forvaltning
	Stærkere tilhørsforhold til EU blandt befolkningen	32	Direkte central forvaltning
	Analyse- og kommunikationsværktøjer	24	Direkte central forvaltning
		256	

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Retlige Anliggender	Retspleje i strafferetlige og civilretlige anliggender	68	Direkte central forvaltning
	Grundlæggende rettigheder og statsborgerskab	47	Direkte central forvaltning
	Administrative udgifter	35	Direkte central forvaltning
	Lighed	34	Direkte central forvaltning
	Information om og bekæmpelse af narkotika	3	Direkte central forvaltning
	Politisk strategi og koordinering	3	Direkte central forvaltning
		190	
Handel	Administrative udgifter	94	Direkte central forvaltning
	Handelspolitik	11	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning med IO
		105	
Det indre marked	Administrative udgifter	60	Direkte central forvaltning
	Politisk strategi og koordinering for Generaldirektoratet for det Indre Marked	39	Direkte central forvaltning
		99	
Konkurrence	Administrative udgifter	92	Direkte central forvaltning
	Karteller, monopoler og liberalisering	—	Direkte central forvaltning
		92	

Regnskabsårets betalinger i alt	13 367
---------------------------------	---------------

– administrative udgifter i alt ⁽¹⁾	1 627
--	-------

Aktionsudgifter i alt	11 740
-----------------------	---------------

– forskud ⁽²⁾	7 712
--------------------------	-------

+ afregninger af forskud ⁽²⁾	6 639
---	-------

Revideret population i alt	10 667
-----------------------------------	---------------

Regnskabsårets forpligtelser i alt	16 365
---	---------------

⁽¹⁾ Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 9.

⁽²⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere detaljer jf. kapitel 1, punkt 1.6 til 1.7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2012.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder*Politikmål*

8.2. Udgifterne dækker en bred vifte af politikmål som for eksempel støtte til forskning og innovation, udvikling af uddannelse og erhvervsuddannelse, beskyttelse af EU's ydre grænser, retligt samarbejde, gennemførelse af det indre marked og gennemførelse af konkurrencereglerne.

Politikinstrumenter

8.3. De vigtigste finansieringsinstrumenter i denne gruppe af politikområder er forskningsrammeprogrammerne (RP), som tegner sig for 7 957 millioner euro eller 68 % af aktionsudgifterne, og programmet for livslang læring, der tegner sig for 1 529 millioner euro eller 13 % af aktionsudgifterne.

8.4. Rammeprogrammerne forvaltes ved direkte central forvaltning og indirekte central forvaltning af syv generaldirektorater i Kommissionen og to forvaltningsorganer ⁽²⁾. En del af budgettet forvaltes også ved indirekte central forvaltning af forskellige organer som for eksempel fællesforetagenderne ⁽³⁾, Den Europæiske Investeringsbank ⁽⁴⁾ og internationale offentlige organisationer.

8.5. Hovedparten af midlerne udbetales i form af tilskud til modtagere, som gennemfører forskningsprojekter i medlemsstaterne, associerede lande og tiltrædelseslande samt i partnerlande for internationalt samarbejde. Modtagerne arbejder normalt som et konsortium af partnere på basis af støtteaftaler med Kommissionen. En projektpartner koordinerer projektet, modtager midler fra Kommissionen og fordeler beløbene til de øvrige partnere.

⁽²⁾ De syv generaldirektorater er: GD for Forskning og Innovation (RTD), GD for Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi (CNECT), GD Det Fælles Forskningscenter (JRC), GD for Uddannelse og Kultur (EAC), GD for Erhvervs politik (ENTR), GD for Mobilitet og Transport (MOVE) og GD for Energi (ENER). De to forvaltningsorganer er: Forvaltningsorganet for Forskning (REA) og Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA).

⁽³⁾ Den Europæiske Unions fællesforetagender inden for forskning er: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling, fællesforetagendet Clean Sky, fællesforetagendet Artemis, fællesforetagendet for initiativet om innovative lægemidler, fællesforetagendet ENIAC og fællesforetagendet for brændselsceller og brint.

⁽⁴⁾ For eksempel Den Europæiske Rumorganisation (ESA), den europæiske sammenslutning af nationale metrologiinstitutioner (EURAMET) og partnerskabet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg (EDCTP).

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.6. I 2011 indførte Kommissionen en række forenklingsforanstaltninger såsom en bredere accept af modtagernes metoder til beregning af gennemsnitspersonaleudgifter. Sådanne foranstaltninger har været med til at reducere den administrative byrde for modtagerne, men de underliggende støtteberettigelsesregler for de nuværende rammeprogrammer er stadig komplekse. Kommissionen har foreslået mere vidtrækkende forenklingsforanstaltninger for det kommende rammeprogram (»Horisont 2020«).

8.7. Programmet for livslang læring har som mål at sikre, at personer kan deltage i læringsaktiviteter, og at udvikle uddannelses- og erhvervsuddannelsessektoren i hele Europa. Programmets fire vigtigste delprogrammer er: Erasmus for videregående uddannelse, Leonardo da Vinci for erhvervsuddannelse, Grundtvig for voksenuddannelse og Comenius for skoleuddannelse.

8.8. Ca. 85 % af udgifterne til programmet for livslang læring implementeres via indirekte central forvaltning af 40 nationale kontorer, som indgår tilskudsaftaler med Kommissionen. De nationale kontorer udpeges og overvåges af nationale myndigheder, normalt undervisningsministerier. De nationale kontorer er ansvarlige for at evaluere, udvælge og forvalte projekter, herunder at udbetale de mange, men relativt små tilskud til de modtagende organisationer.

Risici med hensyn til formel rigtighed

8.9. Den største risiko for uregelmæssigheder er, at modtagerne i deres anmeldelser medtager ikke-støtteberettigede eller ikke-dokumenterede omkostninger, som ikke opdages og korrigeres af overvågnings- og kontrolsystemerne. Risikoen forstærkes af de komplekse regler for beregning af støtteberettigede omkostninger og kravet om, at modtagerne skal allokere personaleomkostninger og indirekte omkostninger til projekterne og fratække forskellige poster, som ikke giver ret til EU-medfinansiering.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

8.10. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen vedrørende gruppen forskning og andre interne politikker skal følgende særlige punkter bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 150 transaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle transaktioner i gruppen af politikområder. 90 af de 150 transaktioner vedrørte mellemliggende eller endelige betalinger til og afregninger af forskud vedrørende forskningsrammeprogrammer, og 60 transaktioner vedrørte betalinger til og afregninger af forskud vedrørende andre interne politikker. For så vidt angår 30 mellemliggende betalinger til forskningsprojekter (25 fra stikprøven af RP7-transaktioner plus en supplerende stikprøve på fem transaktioner fra andre RP7-projekter) omfattede denne gennemgang også Kommissionens evaluering af projektforslag
- b) Vurderingen af systemerne omfattede:
 - i) forskningsrammeprogrammerne og programmet for livslang læring
 - ii) GD RTD's, GD EAC's, GD ECFIN's ⁽⁵⁾ og REA's årlige aktivitetsrapporter for 2012.

8.11. Revisionen af garantifonden havde fokus på overholdelsen af aftalen mellem Kommissionen og EIB om forvaltningen af fondens aktiver og på Kommissionens overvågningsprocedurer. Revisorerne gennemgik også det arbejde, der var udført af en privat revisionsvirksomhed.

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

8.12. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 8.1**. 73 (49 %) af de 150 transaktioner, som Retten reviderede, var behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anslår Retten, at den mest sandsynlige fejlforekomst er 3,9 % ⁽⁶⁾.

8.12. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 1.11, hvor den forklarer, hvad virkningerne er af den flerårige ramme for gennemførelsen af de operationelle programmer. Kommissionens interne kontrolsystem på det område, der behandles i dette kapitel, har ført til, at den har inddrevet 120 mio. EUR i 2012.

⁽⁵⁾ Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender.

⁽⁶⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlforekomsten i populationen ligger mellem 1,8 % og 6,0 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.13. Den anslåede fejlforekomst er højere end den fejlforekomst, der blev anslået for samme gruppe af politikområder vedrørende 2011. Denne difference bør fortolkes i lyset af udviklingen af Rettens stikprøvemethode (jf. punkt 1.6, 1.7 og 1.15).

8.14. I de foregående år omfattede Rettens stikprøve af transaktioner vedrørende denne gruppe af politikområder forskud til modtagere. I 2012 omfatter Rettens stikprøve imidlertid kun mellemliggende betalinger, endelige betalinger og afregning af forskud⁽⁷⁾. Alle disse transaktioner forudsætter, at Kommissionen fastslår, at aktiviteterne er blevet gennemført eller udgifterne afholdt, og at betalingen fra EU-budgettet er berettiget, og det gør det muligt for Retten at få et mere realistisk billede af, om transaktionerne har været formelt rigtige.

8.15. Afregning af forskud — et nyt element i stikprøven for 2012, som udgjorde 62 % af den reviderede population målt i værdi — bidrog med 2,1 procentpoint til den samlede anslåede fejlprocent i den specifikke vurdering. I tidligere år undersøgte Retten forskuddene vedrørende denne politikgruppe på udbetalingstidspunktet, dvs. ved underskrivelsen af tilskudsaftalen eller vedtagelsen af finansieringsafgørelsen, inden de endelige modtagere iværksatte aktiviteter eller afholdt omkostninger (jf. også **bilag 1.1**, punkt 6). Der identificeres oftere kvantificerbare fejl ved afregningen af forskud end ved udbetalingen.

8.16. Samlet set konstaterede Retten, at 73 (49 %) af de 150 testede transaktioner var behæftet med fejl. Den vigtigste kilde til fejl er fortsat, at modtagerne medtager ikke-støtteberettigede omkostninger i deres anmeldelser af projektkomkostninger vedrørende forskningsrammeprogrammer, og at de anvender ukorrekte metoder til beregning af personaleomkostninger og indirekte omkostninger (jf. tekstboks 8.1). Andre årsager til fejl er, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for de anmeldte udgifter, at tidsregistreringen er fejlagtig, og at bestemmelserne om underleverandører ikke overholdes.

8.17. Fejlfrekvensen og -typerne i omkostningsanmeldelserne fra modtagerne på forskningsområdet bekræftes af Kommissionens egen efterfølgende revision, hvor der konstateres flest fejl i kategorierne personaleomkostninger og indirekte omkostninger.

KOMMISSIONENS SVAR

8.13. Kommissionen er tilfreds med, at stigningen i den anslåede fejlforekomst ikke skyldes en forringelse af kontrolsystemet, men udviklingen i stikprøvemethoden.

8.16. Kommissionen kan tilslutte sig Rettens analyse af de vigtigste fejlkilder. Det er grunden til, at Kommissionen i forbindelse med Horizon 2020 har foreslået en forenkling af bestemmelserne (f.eks. en pligtig standardsats for indirekte udgifter) for at gøre det lettere for deltagerne og på denne måde reducere fejlforekomsten.

(7) I deres fælles revisionsstrategi for rammeprogrammerne reviderer forskningsgeneraldirektoraterne kun de mellemliggende og endelige betalinger til modtagerne, og forskud indgår ikke i den reviderede population.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 8.1 — Fejl i omkostninger anmeldt for et RP7-projekt

En modtager, som deltog i et RP7-projekt, anmeldte 1,7 millioner euro i omkostninger og fik af Kommissionen godtgjort et EU-bidrag på ca. 1,2 millioner euro. Retten konstaterede flere fejl i de anmeldte omkostninger, herunder:

- ukorrekt beregnede personaleomkostninger, der var beregnet på basis af budgetterede i stedet for faktiske omkostninger
- ikke-dokumenterede rejseomkostninger og medtagelse af ikke-støtteberettigede indirekte skatter (moms) i de anmeldte rejseomkostninger
- anmeldelse af et beløb i indirekte omkostninger, som var baseret på ukorrekt beregnede timesatser for generalomkostninger, og hvor der var medtaget ikke-støtteberettigede omkostningskategorier, som ikke var knyttet til projektet.

Modtageren havde anmeldt ca. 60 000 euro i ikke-støtteberettigede omkostninger. Eftersom EU-medfinansieringssatsen for dette projekt er 70 %, har Kommissionen uretmæssigt godtgjort mere end 42 000 euro.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 8.1 — Fejl i omkostninger anmeldt for et RP7-projekt

Indirekte omkostninger er en gængs kilde til fejl, og Kommissionen har derfor i forbindelse med Horizon 2020 foreslået, at der indføres en standardsats for denne type omkostninger for at undgå disse fejl.

8.18. Kommissionen har væsentligt reduceret den tid, som det tager at afholde forskningstilskudsbetalinger. Retten konstaterede imidlertid flere tilfælde i 2012, hvor der gik lang tid, før projektkoordinatorerne overførte midlerne til de andre projektpartnere. Sådanne forsinkelser kan have alvorlige finansielle konsekvenser, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) eller andre modtagere, som er meget afhængige af EU-finansiering.

8.19. Rettens test af Kommissionens evaluering af 30 RP7-projektforslag viste, at Kommissionen i alle de reviderede sager havde foretaget en passende vurdering af forslagene, inden den underskrev tilskudsaftalerne.

8.18. *Fordelingen af midlerne er reguleret af bestemmelserne i den konsortieaftale, der indgås mellem støttemodtagerne, og som Kommissionen ikke er en del af. Kommissionen minder dog regelmæssigt koordinatorerne om denne forpligtelse.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.20. To af de største kvantificerbare fejl vedrørende andre interne politikker blev konstateret i IKT-PSP⁽⁸⁾-projekter inden for rammerne af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP) (jf. tekstboks 8.2). I sin årsberetning for 2011 rapporterede Retten også høje fejlprocenter i IKT-PSP-transaktioner og konstaterede svagheder i CIP-overvågnings- og kontrolsystemerne⁽⁹⁾.

Tekstboks 8.2 — Fejl i omkostninger anmeldt for et IKT-PSP-projekt

En modtager, der deltog i et IKT-PSP-projekt, anmeldte mere end 1 million euro i sin omkostningsanmeldelse og fik af Kommissionen godtgjort et EU-bidrag på omkring 500 000 euro. Retten konstaterede flere fejl i de anmeldte omkostninger, herunder:

- omkostninger anmeldt for interne konsulenter, uden at der forelå bevis for det arbejde, som reelt var blevet udført i forbindelse med projektet
- ikke-støtteberettigede omkostninger som for eksempel refusionsberettiget moms og udgifter, som ikke havde relation til projektet
- ikke-støtteberettigede underleverandøromkostninger og svagheder i de tilhørende kontrakttildelingsprocedurer
- indirekte omkostninger, der ikke var støtteberettigede, eftersom disse omkostninger blev anmeldt med et fast beløb på basis af personaleomkostningerne.

De ikke-støtteberettigede omkostninger anmeldt af modtageren beløb sig til ca. 940 000 euro. Eftersom EU's medfinansieringssats for dette projekt er 50 %, har Kommissionen uretmæssigt godtgjort ca. 470 000 euro.

KOMMISSIONENS SVAR

8.20. Revisionsstrategien, som er beregnet til ikke-forskningsprojekter, er blevet gennemført i perioden 2012-2013, og indtil 2017 skal der gennemføres 215 revisioner af ikke-forskningsprojekter (inkl. IKT-PSP). Samtlige revisioner vil tage sigte på støttemodtagere med en stor risikoprofil.

Herudover skal det bemærkes, at Kommissionen har indført en ensartet revisionsstrategi specielt for ikke-forskningsprojekter, som modtager støtte (inkl. IKT-PSP). I 2012 blev der iværksat 27 af denne form for efterfølgende revision og 15 i 2013. I anden halvdel af 2013 vil der blive iværksat flere revisioner af ikke-forskningsprojekter.

Tekstboks 8.2 — Fejl i omkostninger anmeldt for et IKT-PSP-projekt

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at få inddrevet de uretmæssigt udbetalte beløb, indtil høringen af de reviderede støttemodtagere er afsluttet.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

8.21. Resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemerne er sammenfattet i **bilag 8.2**. For forskningsrammeprogrammernes vedkommende konstaterede Retten, at systemerne var delvis effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed. For så vidt angår programmet for livslang læring konstaterede Retten, at systemerne var effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed.

⁽⁸⁾ Støtteprogrammet for informations- og kommunikationsteknologipolitik.

⁽⁹⁾ Jf. også årsberetningen for 2011, punkt 8.31-8.34.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.22. De årlige aktivitetsrapporter, som Retten gennemgik, giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til de underliggende transaktioners formelle rigtighed, og de fremlagte oplysninger bekræfter i de fleste henseender Rettens revisionsresultater og konklusioner. GD for Forskning og Innovations årlige aktivitetsrapport er et eksempel på god praksis, idet den giver en klar og sammenhængende analyse af de faktorer, der indvirker på udgifternes formelle rigtighed.

Forskningsrammeprogrammerne

Forudgående skrivebordskontrol

8.23. Kommissionen foretager forudgående skrivebordskontrol, inden den godkender betalinger eller foretager afregning. Videnskabelige medarbejdere/projektmedarbejdere efterprøver, at det arbejde, som modtageren har udført, er i overensstemmelse med tilskudsaftalen, ved at evaluere projektrapporter og -leverancer. Finansmedarbejdere foretager regnskabsmæssig og aritmetisk kontrol for at sikre, at regnskaber og revisionspåtegninger er blevet forelagt i overensstemmelse med tilskudsaftalen. Der kan foretages yderligere »dybdegående« forudgående skrivebordskontrol baseret på supplerende oplysninger, f.eks. fakturaer eller lønsedler, som modtageren forelægger.

8.24. Ved revisionen af de 90 forskningstransaktioner blev der konstateret tilfælde, hvor kontrollen ikke havde afsløret fejl, som var i de oplysninger, som modtageren havde forelagt. For eksempel accepterede Kommissionen at godtgøre underleverandøromkostninger, som ikke indgik i tilskudsaftalen. I et andet tilfælde afslørede kontrollen ikke, at omkostningerne var klassificeret forkert i omkostningsanmeldelsen med det resultat, at beløb blev godtgjort med en forkert sats. Denne kontrolprocedure er delvis effektiv.

Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser

8.25. Forskningstilskudsafalterne fastsætter, under hvilke omstændigheder modtagernes omkostningsanmeldelser skal ledsages af en attest udstedt af en uafhængig revisor. RP7-modtagerne skal fremlægge en revisionsattest, hvis EU-bidraget overstiger 375 000 euro. Den uafhængige revisor skal attestere, at de anmeldte omkostninger er i overensstemmelse med de støtteberettigelseskræfter, der er fastsat i tilskudsafalterne.

8.24. *Det er Kommissionens opfattelse, at den med sin forudgående kontrol opnår en passende grad af fleksibilitet, så der sikres et godt videnskabeligt resultat, og der opnås en god balance mellem tillid og kontrol. Kommissionen ønsker at undgå en alt for formalistisk anvendelse af reglerne, da det i høj grad ville hæmme mulighederne for at opnå et godt videnskabeligt resultat, og det ville medføre, at rammeprogrammet blev overdrevent bureaukratisk.*

Kommissionen fører dog løbende tilsyn med sin forudgående kontrol. Det er hele tiden en udfordring at forbedre den forudgående kontrol, uden at det medfører en ekstra administrativ byrde for støttemodtagerne, og det samtidig skal sikres, at udbetalingen til forskerne ikke forsinkes.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.26. Med hensyn til de omkostningsanmeldelser, som Retten reviderede, og for hvilke der var udstedt en attest (29 af de 90 transaktioner i stikprøven), sammenlignede Retten resultaterne af sin egen revision med den uafhængige revisors konklusioner. I ni tilfælde, hvor den uafhængige revisor havde attesteret omkostningsanmeldelsen, konstaterede Retten en betydelig fejlforekomst i de anmeldte omkostninger.

8.27. Attesteringen af omkostningsanmeldelser bidrager til at reducere fejlforekomsten for rammeprogrammerne som helhed, men Retten finder fortsat en betydelig fejlforekomst i omkostningsanmeldelser, som er attesteret af den uafhængige revisor. Denne kontrolprocedure er delvis effektiv.

Kommissionens efterfølgende finansielle revision

8.28. Kommissionens program for efterfølgende revision af modtagerne er et centralt element i overvågnings- og kontrolsystemerne for forskningsrammeprogrammerne. Den efterfølgende revision foretages af Kommissionens revisionspersonale og af eksterne revisionsfirmaer på vegne af Kommissionen. Resultaterne af denne revision er et væsentligt input til generaldirektørernes årlige erklæringer om transaktionernes formelle rigtighed og danner grundlaget for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte EU-midler i de resterende år af rammeprogrammet.

8.29. Retten undersøgte, hvor langt forskningsgeneraldirektoraterne var nået med at implementere deres fælles strategi for efterfølgende revision vedrørende RP6 og RP7. Retten vurderede navnlig fremskridt med hensyn til opfyldelse af målene for antallet af afsluttede revisioner.

8.30. For RP6's vedkommende var der 75 igangværende revisioner ved udgangen af 2012, på trods af at de efterfølgende revisioner af RP6 efter planen oprindeligt skulle have været afsluttet inden udgangen af 2010. Programmet for RP6-revisioner blev imidlertid udvidet for at øge sandsynligheden for at opdage fejl og nedbringe restfejlforekomsten.

8.31. For så vidt angår RP7 har Kommissionen i stor udstrækning opfyldt det mål for det samlede antal afsluttede revisioner pr. udgangen af 2012, som var fastsat i den fælles strategi for efterfølgende revision. REA og ERCEA opfyldte imidlertid ikke de individuelle mål, der var fastsat for antallet af afsluttede revisioner.

KOMMISSIONENS SVAR

8.27. *Kommissionen er klar over, at man med attesterne for årsregnskaberne ikke helt undgår fejl, men ikke desto mindre reducerer de betydeligt niveauet for fejl. De er derfor et vigtigt bidrag til det samlede niveau af sikkerhed for Kommissionen.*

8.31. *REA's og ERCEA's revisionskampagner startede lidt senere end forudset i revisionsstrategien. Det har betydet, at de individuelle mål for revisionsafslutningen ikke var nået ved udgangen af 2012. Antallet af iværksatte revisioner opfylder imidlertid målene, og REA og ERCEA tror på, at målene for revisionsafslutningerne vil være nået ved udgangen af rammeprogrammet.*

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.32. Revisionerne kan resultere i, at modtagernes omkostningsanmeldelser skal justeres, normalt ved at Kommissionen modregner de ikke-støtteberettigede beløb i de næste betalinger til projektet. Ved udgangen af 2012 var 92 % af RP6-justeringerne og 60 % af RP7-justeringerne blevet gennemført. I betragtning af, at størstedelen af de ikke-gennemførte justeringer vedrører revisioner, der blev afsluttet i 2012, er disse satser tilfredsstillende.

8.33. Når der konstateres systematiske fejl, anvender Kommissionen ekstrapolerede korrektioner. Ved udgangen af 2012 var henholdsvis 78 % og 37 % af de ekstrapolerede korrektioner vedrørende RP6 og RP7 blevet gennemført. De fleste sager vedrørende RP7 blev åbnet i 2012, hvilket betyder, at korrektionen først kan finde sted i 2013 eller senere. For så vidt angår RP6 er 1 506 ekstrapolerede korrektioner ud af i alt 7 101 sager endnu ikke blevet gennemført. 1 336 af disse vedrører revisioner, der blev afsluttet i 2011 eller tidligere.

8.34. De frister, inden for hvilke de eksterne revisionsfirmaer skal afslutte revisionerne, overholdes ofte ikke. De revisioner, der udføres af Kommissionens revisionspersonale, afsluttes også med betydelige forsinkelser. Sådanne forsinkelser er ofte et resultat af faktorer, som ligger uden for Kommissionens kontrol, men nøjere overvågning kunne bidrage til at reducere disse forsinkelser.

8.35. Kommissionens strategi for efterfølgende revision af forskningsrammeprogrammerne har til sigte at give sikkerhed på flerårig basis, og den bidrager til at reducere restfejlforekomsten for rammeprogrammerne. Strategien som sådan er et vigtigt element i Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer. På grund af dens flerårige karakter fører strategien imidlertid ikke til en reduktion af fejlforekomsten i det enkelte regnskabsår.

8.34. *Kommissionen har iværksat yderligere foranstaltninger for at mindske forsinkelserne i revisionsgennemførelsen.*

Støttemodtagerne indsender imidlertid ofte yderligere oplysninger efter et revisionsbesøg, eller der bliver anmodet om ekstra tid til at gennemføre den kontradiktoriske procedure, hvorved der opstår forsinkelser i revisionsgennemførelsen. Herudover kræver visse revisioner, at der foretages omfattende høringer for at sikre sammenhæng i vurderingerne, eller der kan blive brug for juridisk vejledning.

Kommissionen har besluttet, at den godtager dokumentation og andre bidrag fra støttemodtagerne, selv om det kommer sent. En sådan beslutning kan have betydning for en rettidig afslutning af revisionerne, men den er truffet for at sikre støttemodtagerne passende mulighed for at forsvare sig og den bedst mulige støtte til videnskaben.

Programmet for livslang læring

8.36. Retten reviderede Kommissionens procedurer for afslutning af de aftaler vedrørende programmet for livslang læring, som var indgået med de nationale kontorer, på basis af en stikprøve på 10 afsluttede aftaler. Revisorerne undersøgte navnlig, om Kommissionen havde et solidt grundlag for at afslutte aftalerne, og de vurderede omfanget af de foretagne kontroller (herunder finansielle og ikke-finansielle aspekter), adskillelsen af funktioner, beregningen af det endelige støtteberettigede beløb og afregningen af forfinansiering registreret i Kommissionens regnskabssystem.

8.37. Retten vurderer, at Kommissionen i alle de reviderede sager havde foretaget en passende vurdering og kontrol af de relevante filer og havde et solidt grundlag for at afslutte aftalerne. Den stikprøve, som Retten anvendte til transaktions-testen, omfattede tre projekter, der var iværksat i henhold til aftaler vedrørende programmet for livslang læring, som blev afsluttet i 2012. Retten fandt ingen betydelige fejl i disse transaktioner.

8.38. GD for Uddannelse og Kulturs kontrolprocedurer i relation til afslutningen af de aftaler, som var indgået med nationale kontorer vedrørende programmet for livslang læring, anses for at være effektive.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

Konklusion for 2012

8.39. For denne gruppe af politikområder

- indikerer testen af transaktioner, at den mest sandsynlige fejlforekomst i populationen er 3,9 %
- vurderes de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende forskningsrammeprogrammerne at være delvis effektive. De undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende programmet for livslang læring vurderes at være effektive.

8.40. Det samlede revisionsbevis indikerer, at de godkendte udgifter er væsentligt fejlbehæftede.

8.39. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 1.11, hvor den forklarer, hvad virkningerne er af den flerårige ramme for gennemførelsen af de operationelle programmer. Kommissionens interne kontrolsystem på de områder, der behandles i dette kapitel, har ført til, at den har inddrevet 120 mio. EUR i 2012.

Kommissionen mener, at dens forvaltnings- og kontrolsystemer ud fra et ledelsesmæssigt synspunkt — dvs. en vurdering af, om der er balance mellem målene for bestemmelsernes overholdelse og overvejelserne om kontrollens risikoproportionalitet og omkostningseffektivitet — yder en rimelig sikkerhed, jf. dog de forbehold, som de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har udtrykt i deres årlige aktivitetsrapporter.

Anbefalinger

8.41. **Bilag 8.3** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge de anbefalinger, den har fremsat i tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten syv anbefalinger. En af disse anbefalinger var ikke længere gældende. Kommissionen har implementeret to af disse anbefalinger fuldt ud, mens fire er blevet implementeret i de fleste henseender.

8.42. På baggrund af denne gennemgang samt revisionsresultaterne og konklusionerne vedrørende 2012 anbefaler Retten, at Kommissionen:

— **Anbefaling 1:** gør en endnu større indsats for at korrigere de fejl, der konstateres i mellemliggende og endelige betalinger og afregninger af forskud, navnlig ved at minde modtagere og uafhængige revisorer om støtteberettigelsesreglerne og kravet om, at modtageren skal dokumentere alle anmeldte omkostninger

— **Anbefaling 2:** minder projektkoordinatorer for forskningsrammeprogrammer om, at de er ansvarlige for at fordele de modtagne midler til de andre projektpartnere uden unødigt forsinkelse

— **Anbefaling 3:** gennemgår de tilfælde af svagheder i den forudgående kontrol, som Retten konstaterede, med henblik på at vurdere, om disse kontroller bør ændres

— **Anbefaling 4:** reducerer forsinkelser i gennemførelsen af efterfølgende revisioner og øger gennemførelsessatsen for ekstrapolerede korrektioner

8.42.

Kommissionen har kørt en oplysningskampagne, hvor den har mindet støttemodtagerne og deres revisorer om reglerne for modtagelse af støtte. I løbet af 2012 blev der afholdt 10 seminarer med deltagelse af 1 700 personer, hvoraf de 235 var revisorer. I Tyskland blev der afholdt et arrangement udelukkende for revisorer. I 2013 er der indtil videre afholdt 10 arrangementer med 1 170 deltagere, hvoraf ca. 180 har været revisorer. I den resterende del af 2013 er der planlagt yderligere 3 arrangementer.

Kommissionens tjenestegrene vil fortsat skrive til de attesterende revisorer i de tilfælde, hvor Kommissionens efterfølgende revision viser, at der er store forskelle mellem de attesterede omkostninger og Kommissionens resultater.

Kommissionen vil desuden forsøge at tage problemet op i forbindelse med kontraktindgåelsen og på den måde sikre, at deltagerne er opmærksom på de mest almindelige fejl i udgiftsanmeldelserne.

I forslaget til Horizon 2020 har man desuden været opmærksom på spørgsmålet, idet det indeholder en række forenklinger, som forventes at mindske den iboende fejlrisiko.

Fordelingen af midlerne er reguleret af bestemmelserne i den konsortieaftale, der indgås mellem støttemodtagerne, og som Kommissionen ikke er en del af. Kommissionen minder dog regelmæssigt koordinatorene om denne forpligtelse.

Kommissionen fører løbende tilsyn med sin forudgående kontrol. Det er hele tiden en udfordring at forbedre den forudgående kontrol, uden at det medfører en ekstra administrativ byrde for støttemodtagerne, og det samtidig skal sikres, at udbetalingen til forskerne ikke forsinkes.

Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at mindske forsinkelsen i afslutningen af revisionerne og at foretage en ekstrapolering af revisionsresultaterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 5:** styrker overvågnings- og kontrolsystemerne for IKT-PSP under rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne.

KOMMISSIONENS SVAR

Revisionsstrategien, som er beregnet til ikke-forskningsprojekter, er blevet gennemført i perioden 2012-2013, og indtil 2017 skal der gennemføres 215 revisioner af ikke-forskningsprojekter (inkl. IKT-PSP). Samtlige revisioner vil tage sigte på støttemodtagere med en stor risikoprofil.

Herudover skal det bemærkes, at Kommissionen har indført en speciel revisionsstrategi for ikke-forskningsprojekter, som modtager støtte (inkl. IKT-PSP). I 2012 blev der iværksat 27 af denne form for efterfølgende revision og 15 i 2013. I anden halvdel af 2013 vil der blive iværksat flere revisioner af ikke-forskningsprojekter. Kommissionen anvender i forbindelse med rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation denne samme forudgående kontrol ved IKT PSP som i forbindelse med de øvrige finansieringsordninger.

RESULTATERNE AF REVISIONEN AF GARANTIFONDEN FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELAND

8.43. Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland, der yder garantier for lån til tredjelands, har til formål at godtgøre Unionens kreditorer i tilfælde af, at en låntager misligholder sine forpligtelser, så det undgås, at der trækkes direkte på EU-budgettet. GD ECFIN varetager den administrative forvaltning af fonden, mens Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er ansvarlig for likviditetsstyringen.

8.44. Som det fremgår af EU's konsoliderede regnskaber for 2012 androg fondens nettoaktiver pr. 31. december 2012 1 845 millioner euro⁽¹⁰⁾ mod 1 475 millioner euro pr. 31. december 2011. Fonden modtog en anmodning om garantistillelse på 24 millioner euro i regnskabsåret.

8.45. EIB og Kommissionen anvender et benchmarkindeks til at undersøge fondens årsafkast. I 2012 var afkastet af fondens portefølje 7,796 %, hvilket er en overpræstation på 394 basispoint i forhold til benchmark.

⁽¹⁰⁾ Inden konsolideringen androg fondens nettoaktiver 1 865,5 millioner euro.

BILAG 8.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

2012					2011	2010	2009
RP6	RP7	Programmet for livslang læring	Andet	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt:	11	79	21	39	150	86	73	226
----------------------	----	----	----	----	------------	----	----	-----

RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	27 % (3)	39 % (31)	62 % (13)	77 % (30)	51 % (77)	51 %	61 %	72 %
var behæftet med en eller flere fejl	73 % (8)	61 % (48)	38 % (8)	23 % (9)	49 % (73)	49 %	39 %	28 %

Analyse af de fejlbehæftede transaktioner

Analyse efter fejltype

Ikke-kvantificerbare fejl:	25 % (2)	31 % (15)	37 % (3)	33 % (3)	32 % (23)	38 %	33 %	33 %
Kvantificerbare fejl:	75 % (6)	69 % (33)	63 % (5)	67 % (6)	68 % (50)	62 %	67 %	61 %
Støtteberettigelse	100 % (6)	100 % (33)	100 % (5)	100 % (6)	100 % (50)	98 %	97 %	52 %
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 %	6 %	7 %
Nøjagtighed	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	2 %	3 %	38 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Den mest sandsynlige fejlforekomst:

3,9 %

Øvre fejlgrænse
Nedre fejlgrænse

6,0 %
1,8 %

⁽¹⁾ For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.

⁽²⁾ Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 8.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

Vurdering af de undersøgte systemer

System	Forudgående skrivebordskontrol	Revisionsattestering	Efterfølgende finansielle revisioner	Samlet vurdering
Forskningsramme-programmerne	Delvis effektiv	Delvis effektiv	I/R ⁽¹⁾	Delvis effektivt

System	Afslutning	Samlet vurdering
Program for livslang læring	Effektiv	Effektivt

⁽¹⁾ Jf. punkt 8.35.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utiltrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	<p>Retten anbefaler, at Kommissionen:</p> <p>— i forbindelse med forskningsrammeprogrammerne:</p> <p>Anbefaling 1:</p> <p>i) udnytter erfaringerne fra anvendelsen af GD INFSO's metode for risikobaseret efterfølgende revision, som er et eksempel på god praksis, til yderligere at styrke Kommissionens forudgående kontrol med henblik på at kortlægge betalinger, som har en relativt høj risikoprofil, og</p> <p>Anbefaling 2:</p> <p>ii) for yderligere at øge revisionsattesternes pålidelighed intensiverer sine aktioner, så de uafhængige revisorer bliver mere opmærksomme på de støtteberettigelsesregler, udgifterne skal overholde, navnlig ved aktivt at informere revisorerne om tilfælde, hvor ikke-støtteberettigede omkostninger ikke er blevet identificeret (punkt 6.51).</p> <p>Anbefaling 3:</p> <p>— i forbindelse med programmet for livslang læring fortsat lægge vægt på gennemførelse af primære kontroller. Den bør i særlig grad være opmærksom på at sikre sig, at de nationale kontorer mindst kontrollerer det minimum af sagsmapper, Kommissionen kræver, og at alle kontroller er korrekt dokumenteret (punkt 6.51).</p>		X					
		X						

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Ikke længere relevant		Utiltrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2009	<p>Retten opfordrer Kommissionen til fortsat at bestræbe sig på at sikre, at kontrolsystemerne er effektive, og at de anvendes strengt. Inden for rammerne af det nuværende retsgrundlag bør Kommissionen:</p> <p>Anbefaling 4:</p> <p>a) sørge for, at de uafhængige revisorer, som ukorrekt har attesteret omkostningsanmeldelser, gøres opmærksom på de støtteberettigelseskræfter, der gælder for anmeldte omkostninger med henblik på at øge pålideligheden af de revisionsattester, de udsteder</p> <p>Anbefaling 5:</p> <p>b) se på, hvordan ordningen med godkendelse af modtagernes omkostningsberegningssystemer fungerer, og opfordre støttemodtagerne til at bede om forudgående attesting af deres metoder til beregning af omkostninger</p> <p>Anbefaling 6:</p> <p>c) nedbringe puklen af uberettiget udbetalte beløb, der skal inddrives, og, hvor det er nødvendigt, pålægge sanktioner (punkt 5.49 og 8.32).</p> <p>Anbefaling 7:</p> <p>Retten anbefaler, at Kommissionen fortsætter med at styrke sin kontrol af afslutninger for at sikre, at fejl opdages og korrigeres, og at det forhindres, at allerede identificerede fejl opstår igen (punkt 7.20).</p>		X					

KAPITEL 9

Administrationsudgifter og andre udgifter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	9.1-9.7
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	9.4-9.5
Revisionens omfang og revisionsmetoden	9.6-9.7
Transaktionernes formelle rigtighed	9.8
Systemernes effektivitet	9.9
Bemærkninger om specifikke institutioner og organer	9.10-9.16
Parlamentet	9.11-9.12
Det Europæiske Råd og Rådet	9.13-9.14
Revisionsretten	9.15
Andre institutioner og organer	9.16
Konklusion og anbefalinger	9.17-9.19
Konklusion for 2012	9.17
Anbefalinger	9.18-9.19
Bilag 9.1 — Resultaterne af testen af transaktioner vedrørende administrationsudgifter og andre udgifter	
Bilag 9.2 — Resultaterne af systemundersøgelsen vedrørende administrationsudgifter og andre udgifter	
Bilag 9.3 — Opfølgning af tidligere anbefalinger om administrationsudgifter og andre udgifter	

RETTENS BEMÆRKNINGER

INDLEDNING

9.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af EU-institutionernes og -organernes administrationsudgifter og andre udgifter. De centrale oplysninger om de reviderede institutioner og organer og om udgifterne i 2012 gives i **tabel 9.1**.

Tabel 9.1 — Administrationsudgifter og andre udgifter — Centrale oplysninger 2012

(millioner euro)

Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Administrationsudgifter og andre udgifter	Kommissionen	6 456	Direkte central forvaltning
	Europa-Parlamentet	1 623	Direkte central forvaltning
	Tjenesten for EU's Optræden Udadtil	731	Direkte central forvaltning
	Rådet	524	Direkte central forvaltning
	Domstolen	343	Direkte central forvaltning
	Revisionsretten	136	Direkte central forvaltning
	Det Økonomiske og Sociale Udvalg	127	Direkte central forvaltning
	Regionsudvalget	96	Direkte central forvaltning
	Den Europæiske Ombudsmand	9	Direkte central forvaltning
	Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	7	Direkte central forvaltning
	Regnskabsårets betalinger i alt		10 052
– forskud ⁽¹⁾		264	
+ afregninger af forskud ⁽¹⁾		197	
Revideret population i alt		9 985	
Regnskabsårets forpligtelser i alt		10 366	

⁽¹⁾ I overensstemmelse med den harmoniserede definition af underliggende transaktioner (for nærmere oplysninger jf. punkt 1.6 og 1.7).

Kilde: Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for 2012.

9.2. Dette kapitel omfatter også udgifter, som i det almindelige budget betragtes som aktionsudgifter, selv om de i de fleste tilfælde mere vedrører driften af Kommissionens administration end gennemførelsen af politikker.

9.3. Retten rapporterer særskilt om EU-agenturerne, forvaltningsorganerne og Europaskolerne ⁽¹⁾. Rettens mandat omfatter ikke finansiel revision af Den Europæiske Centralbank.

⁽¹⁾ Rettens særlige årsberetning om Europaskolerne sendes til Europaskolernes Øverste Råd og i kopi til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Rettens særlige årsberetninger om agenturer og andre organer offentliggøres i EU-Tidende.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

9.4. Administrationsudgifter og andre udgifter omfatter udgifter til menneskelige ressourcer (lønninger, godtgørelser og pensioner), som tegner sig for 60 % af de samlede administrationsudgifter og andre udgifter, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi.

9.5. Samlet set betragter Retten denne gruppe af politikområder som et område med lav risiko. De væsentligste risici vedrørende gruppen administrationsudgifter og andre udgifter er manglende overholdelse af procedurerne for offentlige indkøb og for gennemførelsen af kontrakter samt ansættelsesprocedurerne og procedurerne for beregning af lønninger og godtgørelser.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

9.6. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1** til kapitel 1. Med hensyn til revisionen af administrationsudgifter og andre udgifter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 151 betalingstransaktioner, jf. definitionen i **bilag 1.1**, punkt 6. Stikprøven udformes på en måde, som skal sikre, at den er repræsentativ for alle de transaktioner, som institutionerne og organerne har udført inden for denne gruppe af politikområder. I 2012 bestod stikprøven af 91 betalinger af lønninger, pensioner og dertil knyttede godtgørelser og 60 betalinger vedrørende bygninger og andre udgifter.
- Systemundersøgelsen omfattede en vurdering af, om de overvågnings- og kontrolsystemer ⁽²⁾, som de enkelte institutioner og organer anvender, opfylder kravene i finansforordningen. Derudover undersøgte Retten procedurerne for ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte samt indkøbsprocedurerne i Europa-Parlamentet og i Rådet.
- Retten gennemgik de årlige aktivitetsrapporter fra de fire af Kommissionens generaldirektorater og kontorer ⁽³⁾, som har det primære ansvar for administrationsudgifter.

⁽²⁾ Forudgående og efterfølgende kontrol, den interne revisionsfunktion, rapportering af undtagelser og interne kontrolstandarder.

⁽³⁾ Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed, Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder, Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles og Generaldirektoratet for Informationsteknologi.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.7. Revisionsretten revideres af et eksternt revisionsfirma⁽⁴⁾, som har udsendt en revisionsberetning om årsregnskabet for det regnskabsår, som løb fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012, og afgivet en erklæring med sikkerhed for så vidt angår den formelle rigtighed af anvendelsen af Rettens ressourcer og de kontrolprocedurer, der blev anvendt i perioden 1. januar 2012 til 31. december 2012 (jf. punkt 9.15).

TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

9.8. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 9.1**. Af de 151 transaktioner, som Retten reviderede, var én behæftet med fejl. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anslår Retten den mest sandsynlige fejlforekomst til 0 %⁽⁵⁾.

SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

9.9. Resultaterne af Rettens undersøgelse af overvågnings- og kontrolsystemer er sammenfattet i **bilag 9.2**.

BEMÆRKNINGER OM SPECIFIKKE INSTITUTIONER OG ORGANER

9.10. De specifikke bemærkninger, der i det følgende fremsættes om de enkelte af Den Europæiske Unions institutioner og organer, påvirker ikke de samlede vurderinger i punkt 9.8 og 9.9. Selv om de ikke er væsentlige for administrationsudgifterne som helhed, er de af betydning for den/det berørte institution eller organ.

Parlamentet**Ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte**

9.11. Ved undersøgelsen af 15 ansættelsesprocedurer blev der ikke konstateret fejl eller svagheder.

⁽⁴⁾ PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.

⁽⁵⁾ Retten beregner sit skøn over fejlforekomsten på grundlag af en repræsentativ stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn. Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlforekomsten i populationen ligger på 0 %.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Indgåelse af indkøbsaftaler

9.12. Som led i revisionen gennemgik revisorerne 18 indkøbsprocedurer. Samlet set blev der ikke konstateret alvorlige fejl eller svagheder. Der blev dog konstateret svagheder, der skyldtes administrative fejl, og som i ét tilfælde vedrørte forvaltning og dokumentation af den pågældende procedure og i et andet anvendelsen af et tildelingskriterium.

Det Europæiske Råd og Rådet**Ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte**

9.13. Ved undersøgelsen af 15 ansættelsesprocedurer blev der ikke konstateret fejl eller svagheder.

Indgåelse af indkøbsaftaler

9.14. Som led i revisionen gennemgik revisorerne 15 indkøbsprocedurer. Samlet set blev der ikke konstateret alvorlige fejl eller svagheder. Der blev dog identificeret en svaghed, der skyldtes fejl i procedurens udformning, og som i ét tilfælde vedrørte gennemførelsen af en procedure med forhandling og i et andet anvendelsen af et udvælgelseskriterium.

Revisionsretten

9.15. I den eksterne revisors beretning⁽⁶⁾ hedder det, at årsregnskabet efter revisors opfattelse »giver et retvisende billede af Den Europæiske Revisionsrets finansielle stilling pr. 31. december 2012 samt af dens finansielle resultater og af dens pengestrømme i det regnskabsår, der afsluttedes pr. denne dato«.

PARLAMENTETS SVAR

9.12. *Parlamentet har taget Revisionsrettens bemærkninger vedrørende disse individuelle tilfælde til efterretning, og der er udstedt passende instrukser for den fremtidige sagsbehandling. Hvad angår spørgsmålet om tildelingskriteriet, så bemærker Parlamentet, at proceduren angik en kontrakt af mindre værdi, hvor den tilbudsgiver, der tilbød den laveste pris, er blevet tildelt kontrakten.*

⁽⁶⁾ Jf. den eksterne revisors beretning om regnskabet, som der henvises til i punkt 9.7.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Andre institutioner og organer

9.16. For så vidt angår Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) blev der ikke konstateret nogen væsentlig svaghed med hensyn til de emner, der indgik i revisionen. Det bemærkedes dog, at der fortsat var visse svagheder ved forvaltningen af tillæg af social karakter i Kommissionen og i EU-Udenrigstjenesten.

KOMMISSIONENS SVAR

9.16. Personalet er forpligtet til at give PMO besked om eventuelle ændringer i deres familiesituation og at oplyse PMO om de tillæg, som de måtte få fra anden side. For at afbøde de negative virkninger af nogle ansattes manglende proaktive holdning eller glem-somhed, benytter PMO sig af påmindelser, kontrol og it-løsninger, hvor dette er muligt:

- efterfølgende kontrol
- automatisk it-opdatering af tillæg modtaget fra anden side: 90 % af målgruppen er allerede dækket, de sidste lande vil være omfattet med udgangen af 2014
- kontrol i forbindelse med de eksisterende procedurer (ind- og udtræden af tjenesten)
- udvikling af frontoffice-moduler i Sysper2 (afsluttes ultimo 2013).

SVAR FRA TJENESTEN FOR EU'S OPTRÆDEN UDADTIL
(EU-UDENRIGSTJENESTEN)

9.16. EU-Udenrigstjenesten understreger, at:

- PMO har testet APP-modulet vedrørende tillæg, der modtages fra anden side, på EU-Udenrigstjenestens medarbejdere i hovedsædet og i delegationerne.
- Principielt har PMO siden starten af 2013 systematisk medtaget alle medarbejdere i hovedsædet og i delegationerne i forbindelse med sine automatiske ajourføringer.
- Modulet er blevet anvendt flere gange på medarbejdere med belgisk statsborgerskab.
- Modulet vil gradvist blive anvendt på andre nationaliteter: i maj 2013 på Irland og i de efterfølgende måneder på Frankrig, Nederlandene og Finland.
- Det skal efter planen anvendes på Sverige, Østrig, Rumænien og Ungarn i 2014.
- EU-Udenrigstjenesten sender i september en meddelelse til sine medarbejdere for at minde dem om deres pligt til at ajourføre deres erklæringer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KONKLUSION OG ANBEFALINGER**Konklusion for 2012**

9.17. Med hensyn til denne gruppe af politikområder

- viser testen af transaktioner, at den mest sandsynlige fejlforekomst i populationen er nul, og
- selv om Retten har observeret fejl og svagheder (punkt 9.11-9.16), vil de undersøgte overvågnings- og kontrolsystemer sandsynligvis kunne få omfanget af fejl i de første betalingsanmodninger ned på et acceptabelt niveau. Det vurderes derfor, at systemerne er effektive.

Det samlede revisionsbevis viser, at de godkendte udgifter ikke er væsentlig fejlbehæftede.

Anbefalinger

9.18. **Bilag 9.3** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at følge de anbefalinger, den har fremsat i tidligere årsberetninger. I årsberetningerne for 2009 og 2010 fremsatte Retten ni anbefalinger. Rettens revision følger et rotationsprincip, og fire af disse anbefalinger blev derfor ikke taget op i forbindelse med dette års revision. De berørte institutioner har implementeret en af anbefalingerne fuldt ud, mens to var implementeret i de fleste henseender og to i nogle henseender.

9.19. Som følge af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne vedrørende 2012 anbefaler Retten, at Parlamentet og Det Europæiske Råd og Rådet (jf. punkt 9.12 og 9.14) sørger for, at de anvisningsberettigede forbedrer indkøbsprocedurernes udformning, samordning og gennemførelse ved hjælp af passende kontrol og bedre vejledning.

KOMMISSIONENS SVAR

9.18. Se svaret til punkt 9.16.

RÅDETS SVAR

9.19. Rådet og Det Europæiske Råd har etableret en solid, centraliseret ordning for offentlige indkøb, som for nylig er blevet tilpasset til den nye finansforordning og dens gennemførelsesbestemmelser, og den vil blive styrket med udformningen af nye modeller til kontrakter og udbud samt udviklingen af særlige uddannelseskurser i, hvordan udvælgelses- og tildelingskriterier skal fastlægges og anvendes.

BILAG 9.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER

2012				2011	2010	2009
Udgifter vedrørende personale	Udgifter vedrørende bygninger	Andre udgifter (energi, kommunikation, informationsteknologi m.v.)	I alt			

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt	91	17	43	151	56	58	57
---------------------	----	----	----	------------	----	----	----

RESULTATERNE AF TESTEN ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Andel (antal) af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	100 %	(91)	100 %	(17)	98 %	(42)	99 %	(150)	93 %	93 %	93 %
var behæftet med en eller flere fejl	0 %	(0)	0 %	(0)	2 %	(1)	1 %	(1)	7 %	7 %	7 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Mest sandsynlige fejlprocent	0 %
------------------------------	------------

(1) For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder var stikprøven opdelt i segmenter. Testresultaterne afspejler den forholdsmæssige andel, hvert enkelt segment har inden for gruppen af politikområder.

(2) Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

BILAG 9.2

RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE
UDGIFTER

Vurdering af de undersøgte systemer

System	Europa-Parlamentet	Det Europæiske Råd og Rådet	Andre institutioner og organer	Samlet vurdering
Ansættelse, lønnings og pensioner	Effektivt	Effektivt	Effektivt	Effektive
Indkøb	Effektivt	Effektivt	Effektivt	Effektive

BILAG 9.3

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket				Institutionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2010	<p>Parlamentet <i>Ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte</i> Parlamentet bør sørge for, at der foreligger passende dokumentation for de ansættelsesbeslutninger, der træffes.</p>	Den dybtgående undersøgelse af en stikprøve af ansættelser af midlertidigt ansatte og kontraktansatte (jf. punkt 9.11) gav ikke anledning til bemærkninger.					
	<p>Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <i>Ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte</i> Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg bør sørge for, at udvælgelseskriterierne i stillingsopslagene overholdes.</p>			Retten bemærkede, at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg som følge af denne anbefaling har gennemført foranstaltninger, som skal konsolidere og styrke reglerne for ansættelse. Retten dybtgående undersøgelse af institutionernes interne kontrolsystemer følger et rotationsprincip, og der vil i de kommende år blive udført revision på området ansættelse.			
	<p>Parlamentet <i>Indgåelse af indkøbsaftaler</i> For at forbedre indkøbsprocedurernes udformning og sikre en bedre samordning og gennemførelse af dem bør Parlamentet sørge for, at de anvisningsberettigede udfører passende kontrol og får bedre vejledning.</p>			Den dybtgående undersøgelse af en stikprøve af indkøbsprocedurer (jf. punkt 9.12) viste, at der fortsat er fejl i udformningen, samordningen og gennemførelsen af indkøbsprocedurer.			
	<p>Kommissionen (*) <i>Indgåelse af indkøbsprocedurer</i> For at forbedre indkøbsprocedurernes udformning og sikre en bedre samordning og gennemførelse af dem bør Kommissionen sørge for, at de anvisningsberettigede udfører passende kontrol og får bedre vejledning.</p>						

(*) Retten undersøgelse af institutionernes interne kontrolsystemer følger et rotationsprincip, og disse anbefalinger vil derfor blive fulgt op i de kommende år.

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Institutionens svar
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret	Utilstrækkeligt bevis	
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2010	Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (*) <i>Indgåelse af indkøbsaftaler</i> For at forbedre indkøbsprocedurernes udformning og sikre en bedre samordning og gennemførelse af dem bør Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg sørge for, at de anvisningsberettigede udfører passende kontrol og får passende vejledning.						
	Regionsudvalget (*) <i>Indgåelse af indkøbsaftaler</i> For at forbedre indkøbsprocedurernes udformning og sikre en bedre samordning og gennemførelse af dem bør regionsudvalget sørge for, at de anvisningsberettigede udfører passende kontrol og får bedre vejledning.						
2009	Parlamentet <i>Betaling af tillæg af social karakter til de ansatte</i> De ansatte bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation. Parlamentet bør endvidere indføre et system, der sikrer rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.		Som nævnt i bilag 9.3 til årsberetningen for 2011 har Parlamentet indført procedurer, som skal mindske risikoen. Under Retten revision blev der ikke konstateret nye svagheder. Der er dog fortsat risiko for, at der foretages forkerte eller uberettigede betalinger, eftersom systemet er baseret på erklæringer fra de ansatte.				De foranstaltninger, der blev truffet i forbindelse med kampagnen i 2012, gør det muligt at forhøje svarsatsen ved den årlige validering/ajourføring af de personlige data. De ansattes erklæringer vedlægges om nødvendigt fyldestgørende dokumentation.
	Kommissionen — GD RELEX <i>Betaling af tillæg og ydelser af social karakter til de ansatte</i> De ansatte bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation til Kommissionen. Endvidere bør GD RELEX indføre et system, der sikrer rettidig overvågning af disse dokumenter.			Som nævnt i bilag 9.3 til årsberetningen for 2011 har Tjenesten for EU's Optræden Udadtil i samarbejde med Kommissionens Kontor for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO) indført foranstaltninger, som skal mindske risikoen. Retten revision viste imidlertid, at der fortsat er svagheder (jf. punkt 9.16).			

(*) Retten undersøgelse af institutionernes interne kontrolsystemer følger et rotationsprincip, og disse anbefalinger vil derfor blive fulgt op i de kommende år.

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket				Institutionens svar	
		Fuldstændig implementeret	Under implementering		Ikke implementeret		Utilstrækkeligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender			
2009	<p>Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse</p> <p><i>Betaling af tillæg af social karakter til de ansatte</i></p> <p>Personalet bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør i den forbindelse forbedre sit system til sikring af rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>		<p>Som nævnt i bilag 9.3 til årsberetningen for 2011 har Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i samarbejde med Kommissionens Kontor for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO) indført foranstaltninger, som skal mindske risikoen.</p> <p>Retten revision viste ingen nye svagheder. Der er dog fortsat risiko for, at der foretages forkerte eller uberettigede betalinger, eftersom systemet er baseret på de ansattes erklæringer.</p>			<p><i>EDPS tager resultaterne af Retten analyse til efterretning. EDPS vil fortsat forbedre sit system for rettidig overvågning og kontrol.</i></p>	

KAPITEL 10

Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	10.1-10.4
Del 1 — De årlige aktivitetsrapporters oplysninger om politiske resultater er under udvikling, men stadig af begrænset anvendelighed	10.5-10.19
Indledning	10.5-10.6
Rapporteringen om politiske resultater bør forbedres	10.7-10.16
Performancebaseret forvaltning og rapportering er under udvikling, og der er truffet nogle korrigerende foranstaltninger, men det er for tidligt at vurdere resultaterne af dem	10.17-10.19
Del 2 — Rapport om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået	10.20-10.24
Del 3 — Resultaterne af Rettens revision vedrørende performance	10.25-10.44
Indledning	10.25-10.27
Der anvendes ikke konsekvent SMART-målsætninger med passende resultatindikatorer i udgiftsprogrammerne	10.28-10.31
Mangler med hensyn til resultatoplysningernes relevans, pålidelighed og rettidighed	10.32-10.36
I flere tilfælde var EU-projekternes bæredygtighed i fare	10.37-10.44
Konklusioner og anbefalinger	10.45-10.51
Konklusioner	10.45-10.49
Anbefalinger	10.50-10.51
Bilag 10.1 — Særberetninger vedtaget af Revisionsretten i 2012	
Bilag 10.2 — Opfølgning af tidligere anbefalinger vedrørende opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet	

INDLEDNING

10.1. Dette kapitel har fokus på performance. Det består af tre dele. I første del præsenteres Rettens bemærkninger om forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter fra nogle af Kommissionens generaldirektører. Anden del omhandler Kommissionens anden og tredje evalueringsrapport⁽¹⁾. I tredje del fremhæves nogle af de hovedtemaer, der optræder i Rettens særberetninger om performance fra 2012, og det beskrives, hvilken lære der kan uddrages af disse beretninger⁽²⁾.

10.2. Performance vurderes på grundlag af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet)⁽³⁾. Det er en central opgave at måle performance gennem hele processen i de offentlige interventioner og dække input (de finansielle, menneskelige, materielle og organisatoriske ressourcer samt de reguleringstiltag, som kræves til gennemførelsen af programmet), output (programmets produkter), resultater (programmets umiddelbare indvirkning på de direkte adressater eller modtagere) og effekt (de langsigtede ændringer i samfundet, som kan tilskrives EU-foranstaltningen).

10.1. *Internt i Kommissionen fokuseres der i stadig højere grad på at måle og rapportere om performance. Rapportering om performance skal anses som en praksis, der er under udvikling. I meddelelsen »Sammenfatning af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2012« (COM(2013) 334 final af 5. juni 2013) defineres en række initiativer for i højere grad at styrke den performancebaserede forvaltning i Kommissionen. Denne gradvise udvikling af en performancekultur vil tage flere år, inden den fuldt ud får virkning, delvis fordi der skal udvikles nye statistiske eller andre redskaber.*

⁽¹⁾ Artikel 318 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået.

⁽²⁾ Rettens særberetninger dækker både EU-budgettet og De Europæiske Udviklingsfonde. De kan findes på Rettens websted (<http://eca.europa.eu>).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, artikel 27, ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 298 af 28.10.2012, s. 1), artikel 30 (ikrafttræden 1. januar 2013).

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.3. På mange af EU-budgettets områder gælder det, at retsgrundlaget er komplekst, og at der mangler fokus på performance. Trods det påståede fokus på resultater er forslagene til de nye forordninger om den fælles strategiske ramme (FSR) og forordningerne om den fælles landbrugspolitik (FLP) i programmeringsperioden 2014-2020 fortsat grundlæggende inputbaserede (udgiftsorienterede) og derfor mere orienteret mod regeloverholdelse end mod performance⁽⁴⁾. Med hensyn til udvikling af landdistrikterne fastsættes der i forordningen f.eks. en række uensartede og vidtrækkende mål, som ikke omfatter de forventede resultater og virkninger og heller ikke relevante indikatorer⁽⁵⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.3. De nye forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik sikrer en mere performanceorienteret tilgang, også under den anden søjle:

- Udkastet til forordning om ELFUL indeholder ikke kvantificerede mål på EU-plan. Det kræves derimod, at hvert program for udvikling af landdistrikterne skal opbygges omkring opfyldelsen af de kvantificerede mål, som er snævert forbundet med de mål, der er fastsat i forordningen. De indikatorer, der skal anvendes for at definere disse mål, skal fastsættes i en gennemførelsesretsakt.
- Derudover vil vigtige planlagte resultater blive genstand for en performanceramme som fastsat i forordningen om fælles bestemmelser.

Hvad angår de foreslåede forordninger vedrørende de europæiske struktur- og investeringsfonde, er resultatorientering blevet medtaget som et vigtigt element. De krævende og innovative forslag omfatter:

- en styrket interventionslogik, der knytter de mål, EU har fastsat, sammen med de bindende og præcise mål, medlemsstaterne har fastsat
- for første gang interventionspecifikke forudgående betingelser for at forbedre investeringernes effektivitet
- betydeligt udvidede makroøkonomiske betingelser
- en fornyet evalueringsstrategi baseret på planlægning, pligt til at evaluere virkningerne af hver del af programmet og anvendelse af nye metoder og
- en obligatorisk performanceramme, herunder en performancereserve.

⁽⁴⁾ Udtalelse nr. 7/2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT C 47 af 17.2.2012), punkt 6, og udtalelse nr. 1/2012 om visse forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020, punkt 8 (<http://eca.europa.eu>).

⁽⁵⁾ Udtalelse nr. 1/2012, punkt 8.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.4. For store dele af EU-budgettet — primært Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og samhørighedsfondene (FSR) — gælder det, at de maksimale udgifter under udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme (FFR) ⁽⁶⁾ fordeles på medlemsstaterne i årlige tildelinger. Som Retten tidligere har påpeget, er det en udfordring at opnå gode kvalitative resultater fra ordninger, hvor midlerne forhåndstildeles blandt medlemsstaterne ⁽⁷⁾, og absorption af disse midler er et implicit mål ⁽⁸⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.4. De nye programmer for udvikling af landdistrikterne vil blive opbygget omkring realiseringen af kvantificerede mål (i tilknytning til målene i forordningen). Fordelingen af budgettet på de forskellige foranstaltninger vil være i overensstemmelse med disse mål og sikre sammenhæng mellem de mål, der skal nås, og de midler, der er afsat til dem. Derudover vil Kommissionen have en performancereserve, som først vil blive frigivet på et senere tidspunkt i programmeringsperioden, når forvaltningsmyndighederne kan vise, at programmerne for udvikling af landdistrikterne har nået de fastsatte milepæle. Der lægges således stor vægt på at nå de fastsatte mål.

Budgettildelingen efter medlemsstat er nødvendig med henblik på programmeringen og navnlig for den forudgående kvantificering af målene, som ellers ikke kunne foretages. Finansieringsrammerne skal stå i et rimeligt forhold til de behov, der skal dækkes i de forskellige medlemsstater.

⁽⁶⁾ Den aktuelle flerårige finansielle ramme (FFR 2007-2013), som er vedtaget af Det Europæiske Råd og godkendt af Europa-Parlamentet, fastsætter de årlige lofter for forpligtelsesbevillinger i de forskellige udgiftskategorier og det årlige loft for betalingsbevillinger. Udgiftskategorierne er de seks FFR-udgiftsområder (f.eks. »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« (udgiftsområde 1 A) og »Samhørighed for vækst og beskæftigelse« (udgiftsområde 1 B)).

⁽⁷⁾ På grundlag af kriterier fastlagt af Rådet fordeler Kommissionen midlerne på medlemsstaterne (nationale rammebeløb), f.eks. vedrørende udvikling af landdistrikterne (Kommissionens beslutning 2009/545/EF af 7. juli 2009 om den årlige fordeling på medlemsstaterne af det beløb, der omhandles i artikel 69, stk. 2a, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 vedrørende støtte til landdistriktsudvikling, og om ændring af Kommissionens beslutning 2006/636/EF (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 49), eller vedrørende målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse (Kommissionens beslutning 2006/593/EF af 4. august 2006 om vejledende fordeling på de enkelte medlemsstater af forpligtelsesbevillinger for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i perioden 2007-2013 (EUT L 243 af 6.9.2006, s. 32)).

⁽⁸⁾ Udtalelse nr. 7/2011, punkt 4.

DEL 1 — DE ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTERS OPLYSNINGER OM POLITISKE RESULTATER ER UNDER UDVIKLING, MEN STADIG AF BEGRÆNSET ANVENDELIGHED

Indledning

10.5. Det forhold, at der anvendes forskellige forvaltningsmetoder⁽⁹⁾ til at gennemføre EU-budgettet, betyder sammen med GD'ernes forskellige opgaver, at Kommissionen har forskellige roller og ansvar. Dette bør Kommissionen blandt andet tage højde for, når den opstiller performancemålsætninger og indikatorer i forvaltningsplanerne og rapporterer om dem i de årlige aktivitetsrapporter.

10.6. Retten undersøgte rapporteringskravene og -processerne vedrørende forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter, herunder den relevante vejledning, og gennemgik forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter for 2012 (del 1) fra Generaldirektoratet for Konkurrence (GD COMP), Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport (GD MOVE) og Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE). Retten vurderede især, om de årlige aktivitetsrapporter giver nyttige oplysninger om GD'ernes årlige bidrag til opnåelsen af politiske resultater⁽¹⁰⁾. Gennemgangen blev foretaget på grundlag af de krav, der er fastsat i finansforordningen, i Kommissionens interne kontrolstandarder og i de instrukser vedrørende forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter, som Kommissionens Generalsekretariat (SG) og Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG) har udsendt.

10.5. Kommissionens tjenestegrene er blevet anmodet om i deres forvaltningsplaner at definere målene for de forventede virkninger og resultater. Disse mål vedrører sædvanligvis samfundsproblemer, som forsøges løst på forskellige måder, herunder finansiel intervention, reguleringsindgreb eller retshåndhævelse.

Det overvejes, hvordan det er muligt at forbedre gennemsigtigheden ved i forvaltningsplanerne mere præcist at beskrive Kommissionens ansvarsområder i forbindelse med dens operationelle aktiviteter.

⁽⁹⁾ I den finansforordning, der var gældende i 2012, var der fem forvaltningsmetoder (direkte central forvaltning, indirekte central forvaltning, delt forvaltning (med medlemsstaterne), decentral forvaltning (i tredjelande) og fælles forvaltning). I den finansforordning, der har været gældende siden 1. januar 2013, er der primært tre forvaltningsmetoder (direkte forvaltning, indirekte forvaltning og delt forvaltning).

⁽¹⁰⁾ I kapitel 8 i årsberetningen for 2010 undersøgte Retten de årlige aktivitetsrapporter fra GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI), GD for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) og GD for Forskning og Innovation (GD RTD). I kapitel 10 i årsberetningen for 2011 undersøgte den årlige aktivitetsrapport fra EuropeAid og, igen, de årlige aktivitetsrapporter fra GD AGRI og GD REGIO. Bemærkningerne i denne beretning adskiller sig ikke meget fra bemærkningerne i årsberetningerne for 2010 og 2011.

Rapporteringen om politiske resultater bør forbedres

10.7. Finansforordningen fastsætter, at Kommissionen skal forelægge aktivitetserklæringer sammen med det budgetforslag, den forelægger for budgetmyndigheden ⁽¹¹⁾. Disse aktivitetserklæringer skal indeholde SMART-målsætninger ⁽¹²⁾ for de forskellige aktiviteter (mindst én målsætning for hver aktivitet). Opfyldelsen af målsætningerne skal måles ved hjælp af indikatorer. Generaldirektørerne bruger i vidt omfang disse målsætninger og indikatorer direkte som målsætninger i deres forvaltningsplaner.

10.8. Generaldirektørerne skal derefter i del 1 af deres årlige aktivitetsrapporter rapportere om de opnåede resultater og om, i hvor høj grad resultaterne har haft den ønskede effekt. I Kommissionen som helhed er der opstillet ca. 1 000 målsætninger og 3 000 indikatorer i generaldirektørernes forvaltningsplaner ⁽¹³⁾.

10.9. Ved sin gennemgang af forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter fra GD COMP, GD MOVE og GD MARE konstaterede Retten følgende væsentlige forhold, der indvirker på den årlige rapportering om politiske resultater:

- a) Målsætninger, der er taget direkte fra politikdokumenter på højt plan eller lovtekster, er ofte ikke fokuserede nok til at være anvendelige i forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter
- b) Kun otte ud af 52 målsætninger opfyldte alle SMART-kriterierne
- c) Indikatorerne til overvågning af performance bør forbedres
- d) Evalueringerne var ikke en nyttig kilde til bevis, der kunne underbygge rapporteringen om politiske resultater i de årlige aktivitetsrapporter.

10.9. Kommissionen finder, at den har gjort betydelige fremskridt de senere år, hvad angår rapportering om politiske resultater, og at navnlig dens generaldirektørers årlige aktivitetsrapporter indeholder et væld af nyttige oplysninger om de resultater, der er nået, og deres virkninger for samfundet.

a) Se Kommissionens svar på punkt 10.10.

b) Se Kommissionens svar på punkt 10.12.

d) Forskellige evalueringer har udgjort en nyttig kilde til oplysninger til støtte for de politiske resultater, der blev rapporteret om i de årlige aktivitetsrapporter. Det er imidlertid ikke alle evalueringer, der direkte tjener som grundlag for den årlige aktivitetsrapport, hvis de f.eks. dækker en anden tidsramme end det år, der rapporteres om i den årlige aktivitetsrapport.

⁽¹¹⁾ Finansforordningens artikel 38, stk. 3, litra e).

⁽¹²⁾ SMART-målsætninger skal være specifikke, målbare, realiserbare, relevante og tidsbestemte (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Timed).

⁽¹³⁾ Kommissionen har foreslået at indføre »programerklæringer« for at reducere antallet af målsætninger og indikatorer (fra budgetproceduren for regnskabsåret 2014).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Målsætninger, der er taget direkte fra politikdokumenter på højt plan eller lovttekster, er ofte ikke fokuserede nok til at være anvendelige i årlige aktivitetsrapporter og forvaltningsplaner

10.10. Ifølge Kommissionens stående instrukser vedrørende forvaltningsplanerne for 2012 skulle generaldirektoraterne opstille generelle målsætninger med effektindikatorer (langsigtede) og specifikke målsætninger med resultatindikatorer (kort-/mellemsigtede). De målsætninger, der er anvendt i forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter, er ofte taget direkte fra lovttekster eller politikdokumenter på højt plan. De tre undersøgte GD'er angav disse teksters bindende karakter som årsag til denne fremgangsmåde. Målsætningerne i sådanne dokumenter bør især danne grundlag for opstilling af generelle målsætninger, men de er udformet i en politisk sammenhæng og er ofte ikke fokuserede nok til at være anvendelige på GD-niveau (jf. f.eks. tekstboks 10.1). Endvidere manglede der en klar angivelse af sammenhængen mellem de generelle og de specifikke målsætninger (GD COMP og GD MARE). IAS kom for nylig frem til en lignende konklusion og rapporterede, at nogle af de årlige aktivitetsrapporter ikke indeholder fuldstændige oplysninger om sammenhængen mellem de generelle og de specifikke målsætninger i forvaltningsplanen.

Tekstboks 10.1 — GD COMP — Et politikmål, der ikke er fokuseret nok til anvendelse på GD-niveau

GD COMP angiver det som sin generelle målsætning at støtte vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne og måler sin opfyldelse af denne målsætning med henvisning til realvæksten i BNP, beskæftigelsesfrekvensen blandt de 20-64-årige og den andel af EU's BNP, der investeres i forskning og udvikling.

For di GD COMP anvender en politisk målsætning på højt plan og bruger Kommissionens overordnede mål som effektindikatorer, kan GD'et ikke dokumentere, i hvor høj grad det selv bidrager til at opfylde politikmålene.

10.10. De stående instrukser for forvaltningsplanerne kræver, at de generelle mål tilpasses til Kommissionens politiske mål ved, at de videreudvikles i forvaltningsplanerne. Begrundelsen herfor er behovet for at sikre, at Kommissionens tjenestegrene følger op på, om Kommissionens politiske mål nås og dens vigtigste politiske prioriteringer giver resultater. Målene skal først og fremmest fokusere på virkninger og resultater, selv om disse normalt kun delvis kan tilskrives tjenestegrenenes indsats.

Målene, som er afgørende for Kommissionens offentlige ansvarlighed, fokuserer hovedsageligt på virkninger og resultater, selv i de tilfælde, hvor disse kun delvis skyldes tjenestegrenenes indsats og påvirkes af andre eksterne faktorer.

Kommissionen vil overveje at ændre de stående instrukser for forvaltningsplanerne for derved at forbedre den måde, hvorpå forbindelsen mellem de generelle og specifikke mål fremstår. Se også Kommissionens svar på punkt 10.1.

Tekstboks 10.1 — GD COMP — Der fokuseres ikke i tilstrækkelig grad på politikmål på GD-niveau

Kommissionen erkender, at det i sagens natur er vanskeligt rent metodemæssigt ved hjælp af specifikke kvantitative konkurrencemæssige effektindikatorer i stedet for mere generelle indikatorer såsom væksten i BNP at påvise konkurrencepolitikens bidrag til at nå målene i Europa 2020-strategien. Forbindelsen mellem dette generelle mål og Kommissionens håndhævelsesforanstaltninger og politiske initiativer forklares på side 4-5 i den årlige aktivitetsrapport for 2012.

GD COMP har som generelt mål fastsat at støtte vækst, jobskabelse og konkurrenceevne for derved på hensigtsmæssig vis at integrere sine politikker i Europa-Kommissionens i overensstemmelse med Kommissionens interne vejledning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.11. Det er ikke klart beskrevet i forvaltningsplanerne, hvordan de planlagte aktiviteter på de forskellige forvaltningsniveauer skal bidrage til at opfylde de opstillede målsætninger under hensyntagen til de afsatte ressourcer og de identificerede risici. Dette indvirker negativt på anvendeligheden af rapporteringen om politiske resultater i del 1 af de årlige aktivitetsrapporter. Målsætningerne som sådan kan godt være relevante for det politikområde, som GD'erne arbejder på, men de er ikke fokuserede nok til, at opfyldelsen af dem kan overvåges over tid (f.eks. ved hjælp af milepæle).

Kun otte ud af 52 målsætninger opfyldte alle SMART-kriterierne

10.12. GD'ernes målsætninger skal defineres klart og ajourføres, når det er påkrævet. De skal udformes på en sådan måde, at det er muligt at overvåge opfyldelsen af dem. Der skal med andre ord være tale om SMART-målsætninger. Det var imidlertid kun otte af de 52 undersøgte målsætninger, der opfyldte alle SMART-kriterierne (ét eksempel er omtalt i tekstboks 10.2). De undersøgte målsætninger var relevante i forbindelse med det politikområde, som GD'erne beskæftigede sig med, men ofte var de ikke så specifikke, målbare og tidsbestemte, at der kunne følges op på dem.

Tekstboks 10.2 — Målsætninger i GD MOVE

En SMART-målsætning

Én af GD MOVE's målsætninger er, at der skal etableres et hovedtransportnet senest i 2030. Denne målsætning er specifik, tidsbestemt og relevant. Den kvantitative målbarhed af målsætningen er præciseret i forvaltningsplanen og den årlige aktivitetsrapport (med mål om f.eks. at fjerne fem flaskehalse på hovedtransportruter senest i 2017).

En målsætning, der ikke er SMART

En af de specifikke målsætninger, GD MOVE fastsætter i sin forvaltningsplan for 2012, er at fremme moderne mobilitet i byerne. Denne målsætning er ikke SMART. Den er ikke specifik, da den ikke giver oplysninger om, hvad der skal ændres, og den er heller ikke målbar eller tidsbestemt.

KOMMISSIONENS SVAR

10.11. Kommissionen overvejer, hvordan den kan forbedre præsentationen i forvaltningsplanerne af forbindelsen mellem de foranstaltninger, tjenestegrene træffer, og de planlagte resultater og virkninger. Kommissionen finder, at det er tilstrækkeligt at opfylde SMART-kriterierne for derved at sikre en passende kontrol af de fremskridt, der gøres for at nå målene. Derudover kan virkningerne og målene ofte ikke måles i et flerårigt perspektiv.

10.12. Ved vurderingen af, hvorvidt SMART-kriterierne er opfyldt, skal oplysningerne i forvaltningsplanen analyseres i deres helhed.

Kommissionen erkender, at der ved rapporteringen om performance skal fokuseres på de berørte parterers reelle behov, og det skal ske på en måde, der er tilstrækkelig fleksibel til at afspejle arten af tjenestegrenenes aktiviteter.

Tekstboks 10.2 — Målsætninger i GD MOVE

En målsætning, der ikke er SMART

Hvad angår målet om mobilitet i byerne, vil det blive betragtet som nået, når 250-270 byer er medlemmer af CIVITAS-forummet, hvilket forventes at være tilfældet i 2015. Læseren har derfor alle nødvendige oplysninger til sin rådighed, og målet kan i praksis anses for specifikt, måleligt, realisabelt, realistisk og tidsbundet, dvs. SMART.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.13. Milepæle gør det muligt at kontrollere, om man er på rette vej mod at opfylde et langsigtet mål. For langsigtede mål bør der fastsættes mellemsigtede eller årlige milepæle. GD MARE fastsatte i sin forvaltningsplan for 2012 to milepæle, som allerede var blevet nået i 2011. Andre af GD MARE's milepæle var ikke indlysende relevante i forbindelse med opfyldelsen af de målsætninger, som de var tilknyttet. GD MOVE fastsatte i sin forvaltningsplan for 2012 fire milepæle for målsætninger med mål ude i fremtiden (2020 og 2050). Det ene af disse mål med en milepæl i 2012 blev der imidlertid ikke rapporteret om i den årlige aktivitetsrapport for 2012, og det blev ikke forklaret hvorfor.

Indikatorerne til overvågning af performance bør forbedres

10.14. Indikatorer bør vælges på grundlag af overvejelser vedrørende relevans og målbarhed samt tilgængeligheden af rettidige og pålidelige resultatoplysninger. Så vidt muligt bør indikatorerne opstilles efter RACER-kriterierne⁽¹⁴⁾. Indikatorer, der måler udfald, som GD'erne har begrænset indflydelse på, bør ledsages af andre indikatorer, der direkte måler GD'ernes aktiviteter.

10.15. Alle tre GD'er anvender mindst én resultatindikator pr. målsætning for at gøre det muligt for ledelsen at overvåge, evaluere og rapportere om de opnåede resultater. En undersøgelse af 15 indikatorer (fem for hvert GD) viste, at otte af disse indikatorer i tilstrækkelig grad opfyldte alle RACER-kriterierne. Retten konstaterede desuden følgende mangler (jf. tekstboks 10.3):

- a) Der blev anvendt indikatorer, som lå uden for GD'ernes kontrol (GD MARE og GD MOVE).
- b) Der blev anvendt indikatorer, for hvilke der manglede relevante oplysninger (GD COMP) eller et kvantificeret mål (GD MARE og GD COMP), og indikatorer, for hvilke det fastsatte kvantificerede mål ikke kunne måles (GD MARE).
- c) Der blev anvendt indikatorer med mål, der ikke hang klart sammen med indikatorerne, og mål, der ikke var meningsfulde (GD MARE og GD MOVE).

10.13. Milepæle gør det kun muligt at kontrollere, i hvilket omfang gennemførelsen af foranstaltningerne går fremad med henblik på at nå et langsigtet mål for derved at vise, om der sker fremskridt som planlagt.

Hvad angår GD MOVE, blev der i forvaltningsplanen for 2012 fastsat et langsigtet mål (for 2020) og en milepæl for 2010 for effektindikatoren »vedvarende energis andel på transportområdet«. Den lovgivning, som milepælen var baseret på, blev imidlertid ophævet med virkning fra 1. januar 2012, og der blev således ikke længere rapporteret om den tilsvarende indikator i den årlige aktivitetsrapport for 2012. Kommissionen er enig i, at det ville have været nyttigt med en forklaring i den årlige aktivitetsrapport for 2012 for at tydeliggøre, hvorfor omfanget af milepælen for 2010 er medtaget i forvaltningsplanen for 2012, men ikke i den årlige aktivitetsrapport for 2012.

10.14. Indikatorerne skal være relevante for de mål, de vedrører. Når målene er virknings- eller resultatorienteret, er de indikatorer, der kun måler generaldirektoratets direkte resultater, for snævre til på tilstrækkelig vis at holde øje med, hvilke fremskridt der gøres hen imod opfyldelsen af de disse mål. Kommissionen finder, at det ville være for restriktivt kun at anvende indikatorer, der måler generaldirektoratets direkte resultater, og at de ikke i tilstrækkelig grad ville dække alle dets mange aktiviteter.

10.15. Kommissionen finder, at de fremlagte indikatorer generelt giver nyttige oplysninger om de fremskridt, der gøres hen imod opfyldelsen af Kommissionens overordnede politiske mål og overvågningen af performance.

- a) Kommissionen finder, at indikatorerne giver vigtige oplysninger til brug i kommunikationen med eksterne interessenter og sikre en overordnet styring af Kommissionens politiske initiativer og beslutninger. De direkte virkninger af et politisk initiativ med henblik på at nå et mål kan ofte kun vurderes på mellemlang eller længere sigt.
- b) Se svaret til tekstboks 10.3.
- c) Kommissionen finder, at de fremlagte indikatorer er nyttige. Den er dog enig i, at oplysninger om opfyldelsen af målene for disse særlige indikatorer skal forklares tydeligere, og den vil bestræbe sig på at gøre det fremover (se også svaret til tekstboks 10.3).

⁽¹⁴⁾ Relevante, accepterede, troværdige, nemme og robuste (Relevant, Accepted, Credible, Easy, Robust), jf. Kommissionens interne kontrolstandard om målsætninger og resultatindikatorer (ICS 5).

RETTENS BEMÆRKNINGER

Tekstboks 10.3 — Eksempler på indikatorer

GD MARE — Indikatorer, der ligger uden for GD'ets kontrol

Der er indikatorer, der ligger uden for GD MARE's indflydelse, da de afhænger af resultaterne af internationale handelsforhandlinger. GD MARE anfører som en slags ansvarsfraskrivelse, at fuldførelsen af disse forhandlinger ikke er under dets kontrol.

GD COMP — Ingen relevante oplysninger

Den specifikke målsætning om effektivt at påvise, sanktionere, afskrække fra og rette op på de mest skadelige konkurrencebegrænsende virksomhedspraksis ud over karteller måles ved hjælp af en enkelt resultatindikator, som er et benchmark for de (observerbare) fordele for forbrugerne, der skyldes Kommissionens afgørelser om forbud mod andre konkurrencebegrænsende praksis end karteller og Kommissionens afgørelser om at gøre virksomheders tilsagn bindende. Denne indikator beregnes efter en metode, som GD COMP anvender til at kvantificere de anslåede fordele for forbrugerne. GD COMP anfører imidlertid selv, at indikatoren ikke måler de fremskridt, der gøres med hensyn til at opfylde målsætningen. Det vil sige, at målsætningen er helt uden indikatorer.

GD MOVE — Problemer med præsentation og fortolkning af resultater

For den generelle målsætning om at modernisere transportinfrastrukturen og den intelligente finansiering heraf var en af GD MOVE's effektindikatorer reduktionen i den (gennemsnitlige) rejsetid på 30 prioriterede TEN-T-projekter på grund af forbedret infrastruktur finansieret med EU-midler. Målet var en reduktion på 20 % senest i 2020 (sammenlignet med 2011). Effekten på befolkningen opgøres kvantitativt i form af reduceret rejsetid. Præsentationen af de senest foreliggende oplysninger i den årlige aktivitetsrapport for 2012 er imidlertid forvirrende. Den aktuelle situation med hensyn til denne indikator beskrives som følger: »St-Pölten-Vienna: 40 min; Unterinntal: 15 min; Barcelona-France: 1 h 40 min«. Det er uklart, om dette er den reducerede gennemsnitlige rejsetid, der allerede blev opnået i 2012, eller om det er den reducerede gennemsnitlige rejsetid, der er fastsat som mål for 2020. Der er ingen oplysninger om, i hvilket omfang målet om en reduktion på 20 % blev nået. Endvidere præsenteres der kun tre ud af 30 værdier. Uden yderligere forklaring er det ikke muligt at afgøre, om man er på rette vej mod at opfylde det mål, der overvåges ved hjælp af denne indikator.

KOMMISSIONENS SVAR

Tekstboks 10.3 — Eksempler på indikatorer

GD MARE — Indikatorer, der ligger uden for GD'ets kontrol

Indikatoren vedrørende internationale handelsforhandlinger inden for rammerne af ABB 1102 er relevant for at måle de fremskridt, der gøres hen imod opfyldelsen af det pågældende specifikke mål, da den viser resultatet af generaldirektoratets arbejde.

Der er blevet tilføjet en ansvarsfraskrivelse i overensstemmelse med del 4 i de stående instrukser fra de centrale tjenester om forvaltningsplanen for 2012.

GD COMP — Ingen relevante oplysninger

Kommissionen erkender, at GD COMP ikke på nuværende tidspunkt har en indikator for sine aktiviteter i forbindelse med andre virksomheders konkurrencebegrænsende aktiviteter end kartellers. Det skyldes, at beregningen er meget mere kompleks, fordi sådanne sager er meget forskelligartede sammenlignet med de mere homogene sager i forbindelse med f.eks. horisontale fusioner eller karteller, som indebærer en mindre kompleks beregning, og det forbrug af ressourcer, der går til sådanne mere komplekse beregninger (omkostningseffektivitet).

GD MOVE — indikator for reduktionen i rejsetid

Kommissionen finder, at indikatoren for reduktion af rejsetiden er meget relevant og særlig nyttig for at kunne vurdere, om målet om at modernisere transportinfrastrukturen er blevet nået. Den erkender dog, at de fremskridt, der er gjort hen imod at nå målene om at reducere rejsetiden i forbindelse med 30 prioriterede TEN-T-projekter kunne være blevet forklaret mere tydeligt, og den vil bestræbe sig på at gøre det fremover.

På de strækninger, som de tre nævnte prioriterede projekter dækker, blev rejsetiden reduceret med 20-60 % i 2012 som følge af foranstaltninger, der samfinansieres af EU. Da der frem til 2020 vil ske interventioner på yderligere afsnit, forventer Kommissionen, at de individuelle mål vil blive opfyldt for de strækninger, disse prioriterede projekter og andre prioriterede projekter dækker, i deres helhed.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Evalueringerne var ikke en nyttig kilde til bevis, der kunne underbygge rapporteringen om politiske resultater i de årlige aktivitetsrapporter

10.16. Ifølge Kommissionens stående instrukser skal evalueringer og evalueringsrelaterede undersøgelser indeholde oplysninger om resultater og effekt. Alle tre GD'er giver nogle oplysninger om evalueringer i del 1 af deres årlige aktivitetsrapporter for 2012. Disse oplysninger er imidlertid kortfattede eller anført i fodnoter. Retten undersøgte for hvert af de tre GD'er fem evalueringer, der blev afsluttet i 2012 eller tidligere, og denne undersøgelse afslørede, at evalueringerne var af begrænset værdi som kilder til oplysninger om resultater og effekt. Dette skyldtes hovedsagelig, at evalueringerne var orienteret mod operationelle spørgsmål snarere end performance, eller at Kommissionen var i tvivl om kvaliteten af oplysningerne fra medlemsstaternes myndigheder.

10.16. Kommissionen noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at den stikprøve af evalueringer, som Revisionsretten så nærmere på, var rettet mod operationelle spørgsmål snarere end performance. Kommissionen er enig i, at evalueringerne skal give oplysninger om resultater og virkninger, og den erkender, at det, der fokuseres på i evalueringerne, kan variere, afhængigt af hvor langt man er kommet med gennemførelsen af det program, der evalueres. Kommissionen henviser til evalueringsrapporten i henhold til artikel 318 i TEUF, hvori resultaterne, som dækker alle udgiftsområderne i budgettet for den foreslåede flerårige finansielle ramme, præsenteres i forbindelse med både operationelle spørgsmål i begyndelsen af gennemførelsen af programmerne og i forbindelse med programmernes virkninger, effektivitet og merværdi på EU-plan på et senere tidspunkt i gennemførelsen.

Kommissionen vil være mere opmærksom på det performancerelaterede aspekt i sine evalueringer og om behovet for at rapportere herom i de årlige aktivitetsrapporter. Den henviser til eksempler på evalueringer, som allerede giver nyttige oplysninger om politiske resultater.

Kommissionen finder, at den har gjort betydelige fremskridt de senere år, hvad angår rapportering om politiske resultater, og at dens generaldirektorats årlige aktivitetsrapporter indeholder et væld af nyttige oplysninger om de politiske målsætninger, de resultater, der er nået, og deres virkninger for samfundet.

Kommissionen arbejder på at afstikke en stærkere og mere sammenhængende ramme for overvågning og evaluering af samt rapportering om performance i forbindelse med EU's finansielle programmer inden for rammerne af den næste FFR. Rapporten i henhold til artikel 318 for 2012 indeholder en handlingsplan. Kommissionen minder om, at de oplysninger og vurderinger, som Kommissionen vil kunne fremlægge hvert år i sine årlige aktivitetsrapporter og i forbindelse med sin generelle rapportering med henblik på den næste FFR, i høj grad vil afhænge af bestemmelserne om performance i de retlige instrumenter, som Europa-Parlamentet og Rådet skal vedtage med henblik på at støtte det nye sæt finansielle programmer.

Performancebaseret forvaltning og rapportering er under udvikling, og der er truffet nogle korrigerende foranstaltninger, men det er for tidligt at vurdere resultaterne af dem

10.17. SG og GD BUDG spiller en central rolle, da de udsender de årlige instrukser om de årlige aktivitetsrapporters struktur og indhold. De foretager desuden en central kvalitetsstyring (støtte og overvågning) vedrørende de enkelte GD'ers årlige aktivitetsrapporter. I 2012 omfattede kvalitetskontrolprocessen for første gang drøftelser med SG og GD BUDG om del 1 i samtlige GD'ers udkast til årlig aktivitetsrapport.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.18. I sin revision af processen for udarbejdelse af de årlige aktivitetsrapporter konkluderede IAS, at processen fokuserer på lovlighed og formel rigtighed, og at den ikke i tilstrækkelig grad behandler sparsommelighed, produktivitet og effektivitet i forbindelse med de politiske resultater. Som reaktion på denne revision udarbejdede Kommissionen i marts 2013 en handlingsplan med det formål at følge op på de væsentligste konstateringer, bl.a. med en ændring af de stående instrukser.

10.19. I forbindelse med FFR-forhandlingerne har Kommissionen foreslået en fælles performanceramme for Kommissionen og de nationale myndigheder, som bygger på aftalte output- og resultatindikatorer.

DEL 2 — RAPPORT OM EVALUERINGEN AF UNIONENS FINANSER PÅ GRUNDLAG AF DE RESULTATER, DER ER OPNÅET

10.20. I november 2012 offentliggjorde Kommissionen sin anden rapport og i juni 2013 sin tredje rapport om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået (evalueringsrapporten)⁽¹⁵⁾. Ifølge traktaten skal Kommissionen udarbejde en sådan rapport, og rapporten skal være en del af den dokumentation, der danner grundlag for den decharge, som Parlamentet hvert år meddeler Kommissionen for gennemførelsen af budgettet⁽¹⁶⁾.

10.21. I sine bemærkninger⁽¹⁷⁾ til den anden evalueringsrapport anførte Retten, at det var en forbedring, at rapportens anvendelsesområde var blevet bredere sammenlignet med den første evalueringsrapport, og Retten noterede sig, at rapporten gav et fingerpeg om, hvorvidt programmerne er effektive og produktive. Evalueringsrapporten gav imidlertid ikke tilstrækkeligt, relevant og troværdigt bevis for, hvad der er opnået ved hjælp af EU-politikkerne, og var derfor ikke, som det var hensigten, velegnet til brug i forbindelse med dechargeproceduren.

10.22. Den tredje evalueringsrapport er forbedret i forhold den første og den anden rapport, fordi den som oplysningskilder ikke kun anvender evalueringsrapporter, men navnlig også Rettens særberetninger og anbefalingerne fra Kommissionens Interne Revisionstjeneste. Desuden identificerer rapporten nogle områder, hvor der bør ske forbedringer. Retten hilser denne udvikling velkommen. Evalueringsrapporten er imidlertid endnu ikke velegnet til den ønskede brug.

KOMMISSIONENS SVAR

10.18. Kommissionen vil ændre de stående instrukser for udarbejdelsen af de årlige aktivitetsrapporter. Denne ændring vil også sikre, at der tages fat på spørgsmålet om omkostningseffektiviteten i forbindelse med de politiske resultater.

10.21. Kommissionen gentager, at den har til hensigt yderligere at forbedre rapporten fremover efter drøftelser med dechargemyndigheden.

Kommissionen bekræfter også, at dette mål kun kan nås under den nye performanceramme, der vil blive baseret på retsgrundlaget for den næste FFR.

Der er ved udarbejdelsen af dette års evalueringsrapport blevet taget mest muligt hensyn til Revisionsrettens hidtidige bemærkninger inden for den eksisterende ramme for FFR for 2007-2013. Rapporten blev vedtaget den 26. juni 2013.

10.22. Kommissionen er tilfreds med Revisionsrettens positive reaktion på den udvikling af evalueringsrapporten, der er sket. Samtidig finder Kommissionen, at det først vil være muligt i evalueringsrapporten at anføre tilstrækkelige, relevante og pålidelige oplysninger om resultaterne af EU's politikker, således at den af Revisionsretten anses for egnet til sit formål i forbindelse med dechargeproceduren, senere i FFR, når de første tegn på virkningerne af programmerne begynder at dukke op.

⁽¹⁵⁾ Anden evalueringsrapport COM(2012) 675 final, tredje evalueringsrapport COM(2013) 461 final.

⁽¹⁶⁾ Artikel 318 og 319 i TEUF.

⁽¹⁷⁾ Brev fra Rettens formand til Kommissionens formand: »Den Europæiske Revisionsrets svar til Kommissionens anden evalueringsrapport ifølge artikel 318« af 21.12.2012 (<http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/Otherauditdocuments>).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.23. Retten noterer sig, at Kommissionen har påtaget sig at fremlægge en ny ramme for performancebaseret rapportering i 2014, og noterer sig de initiativer, der allerede er taget med henblik på at styrke den performancebaserede rapportering i Kommissionens tjenester. Derudover har Kommissionen planer om:

- a) at forbedre performancerapporteringen i generaldirektoraernes årlige aktivitetsrapporter
- b) at skabe en tættere sammenhæng mellem de årlige forvaltningsplaner og aktivitetsrapporter på den ene side og evalueringsrapporten ifølge artikel 318 på den anden side
- c) at vedtage evalueringsrapporten parallelt med den sammenfattende rapport.

10.24. Endelig ledsages den tredje evalueringsrapport af en handlingsplan for udvikling af evalueringsrapporten ifølge artikel 318. Retten betragter dette som et positivt skridt. Det fremgår imidlertid ikke klart, hvad handlingerne vil indebære i praksis. Navnlig indeholder planen ingen angivelser af individuelle ansvarsområder eller fuldførelsesdatoer for de omtalte handlinger. Retten vil følge op på og rapportere om, i hvor høj grad det lykkes Kommissionen at gennemføre handlingsplanen og levere de lovede forbedringer i forbindelse med fremtidige evalueringsrapporter.

DEL 3 — RESULTATERNE AF RETTENS REVISION VEDRØRENDE PERFORMANCE

Indledning

10.25. I sine særberetninger undersøger Retten, om principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (punkt 10.2) overholdes i forbindelse med Den Europæiske Unions udgifter. Retten vælger særberetningernes emner — specifikke budgetområder eller forvaltningstemaer — med henblik på maksimal effekt og ud fra en række kriterier, f.eks. omfanget af de pågældende indtægter eller udgifter (væsentlighed), karakteren af de risici, der kan indvirke negativt på en forsvarlig økonomisk forvaltning, og graden af de berørte aktørers interesse. I 2012 vedtog ⁽¹⁸⁾ Retten de 25 særberetninger, der er nævnt på listen i **bilag 10.1**.

10.26. I denne del af kapitlet undersøges det, hvilken lære der kan uddrages af Rettens særberetninger fra 2012. Retten fokuserer på tre temaer, som er vigtige for opnåelsen af de ønskede resultater og den ønskede effekt i forbindelse med den næste generation af udgiftsprogrammer: opstilling af SMART-målsætninger og passende indikatorer for programmerne, tilvejebringelse af pålidelige og rettidige data om programmernes performance og sikring af de EU-finansierede projekters bæredygtighed.

10.23. På grundlag af den nye generation af udgiftsprogrammer under den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 vil Kommissionen give sine tjenestegrene instrukser om at lade performancerammen for disse programmer afspejle sig i forvaltningsplanerne for 2014. Det vil også gøre det muligt at rapportere om performance i de årlige aktivitetsrapporter, der skal fremlægges i marts 2015. Derudover vil der være skabt en tættere forbindelse mellem generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapporter og den evalueringsrapport, der er baseret på artikel 318 i TEUF.

10.24. Kommissionens hilser Revisionsrettens anerkendelse af, at handlingsplanen udgør et positivt skridt, velkommen. Den minder om bemærkningen i dette års rapport om, at handlingsplanen fortsat er midlertidig, idet man afventer vedtagelsen af de retlige instrumenter, der skal understøtte de finansielle programmer i den næste FFR. Det forklarer den manglende specificering af den enkeltes ansvar og færdiggørelsesdatoerne.

⁽¹⁸⁾ Vedtagelse af en beretning betyder, at den godkendes til offentliggørelse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.27. Disse temaer er også i varierende grad afspejlet i andre nylige publikationer fra Retten⁽¹⁹⁾. For at kunne fastslå, om Den Europæiske Unions udgifter giver de ønskede resultater og den ønskede effekt, er Kommissionen — som Retten tidligere har påpeget — nødt til at nytænke sine systemer for rapportering og ansvarlighed for den kommende programmeringsperiode og ikke kun fokusere på regeloverholdelse, men også på udfald (resultater og effekt). SMART-målsætninger og passende indikatorer er sammen med pålidelige og rettidige oplysninger centrale elementer i sådanne systemer for rapportering og ansvarlighed.

Der anvendes ikke konsekvent SMART-målsætninger med passende resultatindikatorer i udgiftsprogrammerne

10.28. Finansforordningen fastsætter, at det ved hjælp af resultatindikatorer skal kontrolleres, om SMART-målsætningerne for alle de aktivitetsområder, som budgettet omfatter, er opfyldt⁽²⁰⁾. Dette skal gøre det muligt for Kommissionen og medlemsstaterne — ikke blot ved afslutningen af aktiviteterne, men også på centrale mellemliggende stadier — at vurdere, om de opstillede målsætninger er nået, og om de tilsigtede virkninger vil kunne opnås.

KOMMISSIONENS SVAR

10.27. Kommissionen er enig i, at dens forvaltningssystemer skal være hensigtsmæssige, således at de kan anvendes til at måle resultaterne af EU's udgifter, og at der skal findes passende opfølgnings- og kontrolsystemer for at opnå pålidelige oplysninger til brug ved rapporteringen af resultater.

Kommissionen arbejder på at udvikle sit interne forvaltningssystem i forbindelse med den kommende flerårige finansielle ramme 2014-2020 (FFR) med særlig fokus på merværdien på EU-plan, effektivitet, produktivitet og de samlede virkninger for økonomien og samfundet af dens udgiftsprogrammer. Kommissionen vil skabe en ny performancekultur ved brug af mål, indikatorer og rammer for overvågning og evaluering, som fastsættes af lovgivningsmyndigheden for den kommende programmeringsperiode. Dette vil danne et klart og tydeligt grundlag for Kommissionens årlige rapportering om performance.

Kommissionen har allerede i sine forslag for de nye programmer under FFR medtaget adskillige elementer, der har til formål at sikre en bedre performanceramme, som er mere fokuseret på effektivitet i bestræbelserne på at nå de overordnede mål for de forskellige finansielle programmer. Denne performanceramme vil have indvirkning på de eksisterende interne forvaltningsinstrumenter.

⁽¹⁹⁾ Udtalelse nr. 4/2012 om Kommissionens rapport om evalueringen af Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået, jf. artikel 318 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (<http://eca.europa.eu>). Jf. også udtalelse nr. 7/2011 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, og udtalelse nr. 1/2012 om visse forslag til forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik i perioden 2014-2020, samt årsberetningen for regnskabsåret 2010, punkt 8.54, og Den Europæiske Revisionsrets svar til Kommissionens anden evalueringsrapport ifølge artikel 318.

⁽²⁰⁾ Finansforordningens artikel 30, stk. 3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.29. Retten konstaterede i sin særberetning om integration af tredjelandsstatsborgere, at Kommissionen har vist, at det er muligt at definere indikatorer med relation til de finansierede foranstaltningers output og resultater⁽²¹⁾. De undersøgte myndigheder i medlemsstaterne var forpligtede til at angive kvantificerede output. Der var imidlertid kun fastsat målbare mål for ca. halvdelen af de foranstaltninger, Retten gennemgik, og de fleste af disse vedrørte kun antallet af projekter eller deltagere i stedet for specifikke aspekter som for eksempel, hvor mange deltagere der havde opnået kvalifikation. Retten konkluderede, at selv om Kommissionen udarbejdede udførlige retningslinjer om indikatorer, var der væsentlige svagheder i fire af de fem medlemsstater med hensyn til medtagelse af SMART-målsætninger i programmerne, etablering af passende dataindsamlingsystemer og/eller rapportering om opfyldelsen af mål. Medlemsstaternes og Kommissionens evne til at overvåge og styre programmerne har derfor været hæmmet.

10.30. I sin særberetning om reformen af vinmarkedet konstaterede Retten, at selv om informationskravene var fyldestgørende, og selv om Kommissionen modtog en stor mængde oplysninger fra medlemsstaterne om gennemførelsen af de forskellige foranstaltninger, var Kommissionens overvågning, som burde omfatte en vurdering af, om målene for reformen bliver opfyldt, begrænset af, at der ikke var opstillet nøgleresultatindikatorer⁽²²⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.29. *Inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere anvender Kommissionen adskillige instrumenter for at overvåge de nationale programmer såsom regelmæssig kontakt med medlemsstaterne og midtsvejsrapporter og afsluttende rapporter om gennemførelsen. Derudover har medlemsstaterne fremlagt nationale evalueringsrapporter for perioden 2007-2010 på grundlag af fælles indikatorer, som Kommissionen har fastsat, og som er kompatible med medlemsstaternes egne indikatorer på projektniveau. Disse fælles indikatorer skal give meningsfulde resultater på nationalt plan og EU-plan. Kommissionen har i sit forslag af 15. november 2011 til forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond (KOM(2011) 751 endelig) foreslået at bruge fælles obligatoriske indikatorer til effektivt at vurdere og forvalte de nationale programmer. De bliver allerede drøftet med de deltagende medlemsstater, navnlig hvad angår det forhold, at de skal begrænses i antal, angå SMART, knytte an til virkeligheden og sikre pålidelige oplysninger.*

10.30. *Kommissionen foretager vurderingen af, om vinreformen fra 2008 opfylder sit mål, på grundlag af følgende elementer:*

- 1) *Periodisk vurdering af situationen på vinmarkedet:*
 - a) *På grundlag af de nøgleindikatorer, der er fastsat bestemmelser om i forordning (EF) nr. 555/2008 og (EF) nr. 436/2009.*
- 2) *Periodisk vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af vinpolitikken, f.eks.:*
 - a) *En undersøgelse af gennemførelsen af reformen i 2012, som indeholdt en væsentlig og detaljeret analyse af de forskellige aspekter af den fælles markedsordning for vin*
 - b) *Hvad angår de nationale programmer, blev forordning (EF) nr. 555/2008 ændret, og GD AGRI godkendte to sæt retningslinjer i 2013 med henblik på at tydeliggøre og udspecificere, hvordan disse foranstaltninger skal gennemføres på nationalt plan. I disse retningslinjer fik medlemsstaterne anbefalinger om, hvilke nøgleindikatorer de skal bruge (f.eks. udvælgelseskriterier, evalueringskriterier og effektindikatorer). GD AGRI anvender også disse indikatorer, når det evaluerer sine politikker.*

⁽²¹⁾ Særberetning nr. 22/2012 »Bidrager Den Europæiske Integrationsfond og Den Europæiske Flygtningefond effektivt til integrationen af tredjelandsstatsborgere?«, punkt 20, 24, 25 og 79.

⁽²²⁾ Revisionsrettens særberetning nr. 7/2012 »Reformen af den fælles markedsordning for vin: Huidtids fremskridt«, punkt 50 og 57.

10.31. I sin særberetning om finansielle instrumenter medfinansieret af EFRU påpegede Retten, at de standardiserede instrumenter til overvågning af samhørighedspolitikken, der er etableret med henblik på EFRU, er utilstrækkelige og ikke tilpasset til overvågning af finansielle instrumenter. Retten konkluderede, at i de tilfælde, hvor der var etableret overvågnings- og informationssystemer, var disse dårligt rustede til at give oplysninger om og overvåge, om fondene blev forvaltet økonomisk ansvarligt ⁽²³⁾.

Mangler med hensyn til resultatoplysningernes relevans, pålidelighed og rettidighed

10.32. Det giver imidlertid kun mening at måle og vurdere opfyldelsen af målsætninger, hvis vurderingen kan baseres på relevante, pålidelige og rettidige oplysninger. Kommissionen bør i sine bestræbelser på at opbygge et robust system til performancebaseret forvaltning og rapportering lægge særlig vægt på, at de resultatoplysninger, som den selv genererer, eller som den indhenter fra medlemsstaterne eller tredjeparter, er pålidelige og rettidige. En række af Rettens særberetninger fra 2012 gav eksempler på, at dataenes kvalitet var mangelfuld, og nogle af disse eksempler gengives i det følgende.

3) Bredere evaluering af vinspørgsmål:

- a) GD AGRI anvendte også de oplysninger, der blev indsamlet i 2012, til at udarbejde rapporten for 2012 til Rådet og Europa-Parlamentet sammen med andre indikatorer, som medlemsstaterne havde stillet til rådighed vedrørende de nationale støtteprogrammer og rydningsordningen.
- b) GD AGRI er på nuværende tidspunkt ved at iværksætte en ny evaluering af EU-vinens konkurrenceevne, som forventes færdig i slutningen af 2014. I det foreslåede udbud fastsættes der klare indikatorer for den kommende evaluering.
- c) GD AGRI er ved at gennemføre en anden evaluering af merværdien af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser. Også heri er der fastsat klare indikatorer.

10.31. Ændringen af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 i december 2011 indførte en forpligtelse for medlemsstaterne til formelt at rapportere om finansielle instrumenter. I 2012 udarbejdede Kommissionen på dette grundlag en sammenfattende rapport, og Kommissionens tjenestegrene har også udarbejdet en detaljeret vejledning om rapportering til forvaltningsmyndighederne. Derudover offentliggjorde Kommissionen i februar 2012 et dokument fra Kommissionens tjenestegrene om finansielle instrumenter i samhørighedspolitikken og gennemførte en evaluering via ekspertevalueringsnetværket om brugen af EFRU til at støtte de finansielle instrumenter. Rapporteringskravene vil blive yderligere konsolideret i næste programmeringsperiode.

10.32. Hvad angår programmerne på området direkte forvaltning, skal Kommissionen i henhold til dens forslag til retsakt om de næste finansieringsprogrammer kunne sikre rettidige og pålidelige oplysninger for at kunne rapportere om deres performance.

Hvad angår programmerne under indirekte forvaltning, er Kommissionen afhængig af medlemsstaternes og tredjeparters vilje og kapacitet til at fremlægge rettidige, pålidelige og sammenlignelige oplysninger. Det er ikke muligt at gøre dette for alle programmer på sammenfattende vis inden for den nuværende retlige ramme.

⁽²³⁾ Særberetning nr. 2/2012 »Finansielle instrumenter for SMV'er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling«, punkt 82 og 121.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.33. Under sin revision vedrørende målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter konstaterede Retten, at den fælles overvågnings- og evalueringsramme — der er oprettet som et værktøj for medlemsstaterne og Kommissionen — ikke genererede relevante data, der kan bruges til at overvåge de resultater, der opnås ved hjælp af de anvendte midler. De opstillede indikatorer gjorde det ikke muligt at overvåge fremskridt med hensyn til opfyldelsen af EU's prioriterede mål, og Retten konstaterede, at dataenes pålidelighed var lav, og at de ikke muliggjorde sammenligninger mellem medlemsstater (og/eller regioner) ⁽²⁴⁾. I en anden beretning konstaterede Retten, at der var væsentlige svagheder i medlemsstaternes rapportering om opfyldelsen af EU's affaldsmål, og at Kommissionen derfor ikke i alle tilfælde kunne vurdere, om medlemsstaternes resultater opfyldte EU-målene. Kommissionen undersøgte, om de modtagne tal var overensstemmende, men den vurderede ikke deres pålidelighed ⁽²⁵⁾.

10.34. Mangler i rapporteringssystemerne kan også indvirke negativt på oplysningernes pålidelighed. Under sin revision af det fælles Relex-informationssystem (CRIS) — som er det informationssystem, Kommissionen har indført til de finansielle og operationelle aspekter ved forvaltningen af eksterne aktioner — konstaterede Retten problemer med hensyn til dette systems dataintegritet. Retten fandt dataregistreringer, hvor der manglede oplysninger, eller hvor oplysningerne var ugyldige eller ikke var ajourført. Det underminerede systemets pålidelighed og dets produktivitet og effektivitet som forvaltningsredskab ⁽²⁶⁾.

For programmerne under delt forvaltning vil Kommissionen foreslå lovgivningsmyndigheden nogle centrale krav til udformningen af systemer, der sikrer resultatoplysninger inden for rammerne af de kommende forordninger efter 2013. Ansvar for anvendelsen af disse systemer til sikring af fuldstændige og præcise resultatoplysninger ligger hos medlemsstaterne i overensstemmelse med kompetenfordelingen under delt forvaltning.

10.33. Kommissionen finder, at den fælles overvågnings- og evalueringsramme udgør et relevant og integreret sæt indikatorer, der blev fastlagt i fællesskab af Kommissionen og medlemsstaterne for at indkredse målene for politikken. Det er første gang, at et omfattende og meget krævende overvågnings- og evalueringssystem for udvikling af landdistrikter er blevet gennemført på EU-plan. Det er kombinationen af alle foranstaltningerne, der skal tages i betragtning ved evalueringen af, om EU's prioriteter virkeliggøres på tilfredsstillende vis.

Foranstaltning 121 bør evalueres på baggrund af målet om forbedring af konkurrenceevnen. De nuværende erfaringer med »learning by doing« har vist, at det er en udfordring at definere resultatindikatorer på dette område, og Kommissionen, medlemsstaterne og forskellige interessenter har gjort og gør en stor indsats for til stadighed at forbedre metoden, pålideligheden og sammenligneligheden. Erfaringerne herfra vil også blive anvendt til det fremtidige overvågnings- og evalueringssystem.

10.34. Der er bestræbelser i gang for at afhjælpe disse mangler, men der mangler ingen finansielle og/eller andre kritiske oplysninger i CRIS. Ud over de fremskridt, der nævnes i revisionen af CRIS, hvad angår datakvalitetsspørgsmål (udpegning af dataejere, oprettelse af datakvalitetsteam og gennemførelse af datakvalitetsstyring), er følgende projekter blevet iværksat for nylig:

- rationalisering af geografiske koder
- forbedring af brugergrænsefladen i forbindelse med CRIS på grundlag af analyse af tilfælde af indkodningsfejl
- en række udrensingsforanstaltninger som følge af resultater af revisioner, overvågningsprocedurer og rapporteringer.

Ovennævnte projekter indgår som en del af en nylig fastsat datakvalitetsmasterplan, der omfatter foranstaltninger vedrørende dataudrensning, forbedring af informationssystemer, overvågning og kontrol samt brugerdokumentation og uddannelse af brugere.

⁽²⁴⁾ Særberetning nr. 8/2012 »Målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter«, punkt 70.

⁽²⁵⁾ Særberetning nr. 20/2012 »Hjælper strukturforanstaltningernes finansiering af projekter vedrørende infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål?«, punkt 73.

⁽²⁶⁾ Særberetning nr. 5/2012 »Det fælles Relex-informationssystem (CRIS)«, punkt 79.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.35. Revisionen vedrørende den direkte støtte for ammekøer, moderfår og geder viste, at overvågningen af resultatindikatorer var svag i de fleste medlemsstater, fordi der manglede et ad hoc-resultatovervågningsystem til måling af de undersøgte ordningers resultater og udfald, og fordi medlemsstaterne fortolkede udtrykkene »produktion« og »levering til forarbejdningsindustrien« forskelligt. Et andet forhold, der hæmmer Kommissionens overvågning, er, at der mangler et hensigtsmæssigt overvågningsredskab, der kan give et samlet overblik over de former for støtte, der kan opnås fra forskellige kilder. På grund af de seneste års hyppige reformer af den fælles landbrugspolitik var det desuden ikke altid muligt at foretage rettidige og præcise kvantitative vurderinger ⁽²⁷⁾.

10.36. Manglende rettidighed i rapporteringen af resultatoplysninger har vist sig at være et problem. Retten konstaterede f.eks. mangler i indsamlingen og registreringen af overvågningsdata vedrørende midlerne fra Socialfonden til ældre arbejdstagere. Manglende adgang til pålidelige, kontrollerbare og rettidige resultatoplysninger og manglende vurderinger af de forskellige foranstaltninger hindrer, at der kan drages konklusioner til brug for beslutningstagningen i dag og i fremtiden ⁽²⁸⁾.

⁽²⁷⁾ Særberetning nr. 11/2012 »Direkte støtte for ammekøer, moderfår og geder under delvis gennemførelse af enkeltbetalingsordningen«, punkt 63 og 64.

⁽²⁸⁾ Særberetning nr. 25/2012 »Er der indført værktøjer med henblik på at overvåge, om midlerne fra Socialfonden til ældre arbejdstagere anvendes effektivt?«, punkt 61.

KOMMISSIONENS SVAR

10.35. Lovgiveren har fundet, at disse begreber bedre kunne defineres på nationalt plan.

Kommissionen har et samlet overblik over situationen i EU, hvad angår de forskellige koblede støtteforanstaltninger, der anvendes i de animalske sektorer. Medlemsstaterne skal regelmæssigt informere Kommissionen om antallet af dyr og de beløb, der er udbetalt i koblet støtte til ammekøer, får og geder og koblet støtte i henhold til artikel 68 samt supplerende nationale direkte betalinger i de medlemsstater, der kom med i EU i 2004 og 2007. Hvad angår de sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af ordningerne, finder Kommissionen, at det snarere er et spørgsmål om evaluering end overvågning.

Når det drejer sig om beslutningsprocessen i forbindelse med den kommende reform, baserer Kommissionen sine forslag på en konsekvensanalyse, som bygger på en lang række informationskilder, kvantitative analyser, kvalitative og kvantitative oplysninger fra litteraturen og offentlig høring. Evalueringsrapporter er en af disse informationskilder.

Med hensyn til situationen fremover indeholder Kommissionens forslag om den fælles landbrugspolitik frem til 2020 bestemmelser om fastsættelse af en fælles overvågnings- og evalueringsramme med henblik på at måle performance af den fælles landbrugspolitik, herunder foranstaltninger under første og anden søjle.

10.36. I henhold til den nuværende retlige ramme for ESF skal oplysningerne indsamles på opgaveniveau og ikke på det langt mere detaljerede målgruppeniveau. Den linje, der foreslås fulgt, vil være meget kompleks at gennemføre (f.eks. omfatter de fleste projekter mange forskellige målgrupper), pålægge medlemsstaterne og støttemodtagerne en stor byrde og medføre betydelige omkostninger.

Oplysninger om resultaterne og navnlig om virkningerne kan opnås gennem evalueringer. Ved evalueringen af ESF's støtte til programmet Livslang Læring, der blev afsluttet i juli 2012, blev der f.eks. bl.a. fokuseret på ældre arbejdstagere. Kommissionen anslår, at de oplysninger, der opnås gennem sådanne evalueringer, er afgørende og gør det muligt at drage konklusioner om effektiviteten af ESF's interventioner.

Kommissionen erkender dog, at der er plads til forbedringer. Hvad angår den næste programmeringsperiode 2014-2020, sigter Kommissionen derfor mod via en ny lovgivningspakke at afhjælpe en række af de svagheder, der blev indkredset på området overvågnings- og evalueringsordninger.

I flere tilfælde var EU-projekternes bæredygtighed i fare

10.37. En offentlig intervention bør ideelt være bæredygtig, dvs. ikke kun fokusere på kortsigtede output men også fortsætte med at levere resultater og have en effekt, efter at finansieringen udefra er ophørt. Bæredygtighed er derfor en vigtig faktor, der bør overvejes i forbindelse med udformningen af et program og/eller et projekt. Overvejelserne bør omfatte aspekter såsom finansiel bæredygtighed, teknisk bæredygtighed og institutionel kapacitet samt sammenhængen mellem disse elementer.

10.38. Bæredygtighed var et emne i otte beretninger i 2012. Fem af disse otte beretninger omhandlede den bistand, der ydes til lande og områder uden for EU. De sidste tre beretninger berørte bæredygtigheden af projekter, der finansieres under delt forvaltning, hvilket indikerer, at emnet ikke kun er relevant i forbindelse med udviklingsstøtte. I seks af de otte beretninger blev der konstateret en risiko for, at projekterne ville ophøre, og at de opnåede fordele ikke ville vare ved uden fortsat finansiering ⁽²⁹⁾.

10.39. Under delt forvaltning er det medlemsstaternes myndigheder, der har det primære ansvar for at udvælge projekter, der er finansielt bæredygtige. Rettens revision af EU's støtte til implementeringen af hygiejnelovgivning på slagterier viste, at bæredygtighed var en målsætning, idet de finansierede projekter skulle opretholde det aktivitetsniveau, der var fastsat som mål, i mindst fem år efter afslutningen af investeringen. Revisionen afslørede imidlertid også, at der i alle de fem undersøgte medlemsstater var tilfælde, hvor aktiviteten ikke var blevet opretholdt i mindst fem år, eller hvor det aktivitetsniveau, der var fastsat som mål, ikke var blevet nået. Det reducerede effekten af den finansiering, der var ydet med henblik på at lette overholdelsen af hygiejnekravene på slagterierne ⁽³⁰⁾.

10.39. *Virkningerne af de finansierede investeringer for at overholde de nye hygiejnestandarder var genstand for vurdering i efterfølgende evalueringsrapporter vedrørende SAPARD-programmerne i otte støttemodtagernde lande, som kom med i EU i 2004. Den sammensfattende rapport af disse evalueringer, som er foretaget af uafhængige evaluatore, konkluderer i kapitel 4.2.1 om overholdelse af EU's standarder og gældende EU-ret, at de vigtigste resultater blev opnået inden for områderne hygiejne, sanitære og veterinære forhold og miljø. Rapporten blev offentliggjort og kan findes på:*

http://ec.europa.eu/agriculture/evaluation/rural-development-reports/index_en.htm

⁽²⁹⁾ Særberetning nr. 1/2012 »Effektiviteten af Den Europæiske Unions udviklingsbistand til fødevarerikkerhed i Afrika syd for Sahara«, nr. 6/2012 »Den Europæiske Unions støtte til det tyrkiskcypriotiske samfund«, nr. 8/2012 »Målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter«, nr. 13/2012 »Den Europæiske Unions udviklingsbistand til drikkevandsforsyning og basal sanitet i lande syd for Sahara«, nr. 14/2012 »Implementeringen af EU's hygiejnelovgivning på slagterier i de lande, der har tiltrådt EU siden 2004«, nr. 17/2012 »De europæiske udviklingsfondes (EUF's) bidrag til et bæredygtigt vejnet i Afrika syd for Sahara«, nr. 18/2012 »Den Europæiske Unions bistand til Kosovo på retsstatsområdet« og nr. 23/2012 »Har EU's strukturforanstaltninger til retablering af industrielle og militære brownfieldområder givet gode resultater?».

⁽³⁰⁾ Særberetning nr. 14/2012, punkt 48 og 49.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.40. I forbindelse med sin revision vedrørende udviklingsbistand til drikkevandsforsyning og basal sanitet i lande syd for Sahara konstaterede Retten, at de reviderede projekter var bæredygtige teknisk set, idet de fremmede anvendelsen af standardteknologi og lokalt tilgængelige materialer. For de fleste projekters vedkommende vil resultaterne og de opnåede fordele imidlertid ikke være ved på mellemlang og lang sigt, medmindre der kan sikres ikke-afgiftsbaserede indtægter. Forvaltningsprocedurerne var dækkende, men det lykkedes ikke Kommissionen at tackle en række vigtige spørgsmål vedrørende bæredygtighed⁽³¹⁾.

10.41. I forbindelse med sin revision vedrørende retablering af brownfieldområder noterede Retten sig, at alle de projekter til retablering af brownfieldområder, som den undersøgte, havde nogle af de nøglekarakteristika, som anses for at være bedste praksis til sikring af områdernes bæredygtighed og de langsigtede resultater⁽³²⁾. F.eks. var nogle af områderne strategisk placeret og blev betjent af trimodale transportnet (vej, jernbane og vandveje), og alle områderne havde tilstrækkelige faciliteter i form af transport, kloakering og infrastrukturer til informations- og kommunikationsteknologi.

10.42. Selv når interventionerne er finansielt og teknisk bæredygtige, er der en risiko for, at resultaterne ikke bliver varige, f.eks. hvis modtagerne ikke involverer sig og udvikler en følelse af ejerskab, eller hvis den institutionelle kapacitet er utilstrækkelig.

10.43. Gennem både instrumentet til førtiltrædelsesbistand og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik yder EU støtte til Kosovo for at styrke retsstaten. Politisk støtte fra de kosovoske myndigheder er en væsentlig forudsætning for, at resultaterne kan blive bæredygtige. De nationale myndigheders opbakning til retsstaten er imidlertid tvivlsom. Generelt er bæredygtigheden af de resultater, der opnået via bistanden, forringet af, at der mangler politisk vilje, at den finansielle kapacitet er svag, og at civilsamfundets indflydelse er begrænset⁽³³⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.40. For at tackle problemerne med institutionel bæredygtighed støtter Kommissionen en omfattende kapacitetsopbygning og uddannelsesaktiviteter, som sætter brugersammenslutninger og lokale myndigheder i stand til at eje, forvalte og drive deres egne faciliteter. Kommissionen arbejder desuden på landeplan, nogle gange med støtte fra den private sektor, inden for rammerne af sektorreformprogrammerne for at støtte udformningen af hensigtsmæssige sektorpolitikker og institutionelle rammer, hvorved der oprettes decentraliserede strukturer, der skal hjælpe lokale interessenter på lang sigt.

At fastlægge vandsektoren på et finansielt bæredygtigt grundlag kræver, at der fastsættes en passende balance mellem takster, overførsler og afgifter. For de fleste landes vedkommende kan drifts- og omkostningerne ikke dækkes alene af takster. Det gælder i Europa og i endnu højere grad i landene syd for Sahara, hvor projekterne hovedsageligt er rettet mod meget udsatte grupper med meget begrænset betalingskapacitet. Kommissionen støtter derfor arbejdet med at fastsætte reducerede takster, samtidig med at den finansielle bæredygtighed i sektoren som helhed sikres gennem sektordialog med de støttemodtagende lande.

10.41. Kommissionen hilser Revisionsrettens analyse velkommen.

10.43. Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten tilslutter sig Revisionsrettens vurdering. De sigter mod at afhjælpe de svagheder, der er indkredset gennem øget brug af politiske dialoger som anbefalet af Revisionsretten, bl.a. med civilsamfundet, samt en bedre koordinering og synkronisering af EU's politiske mål og instrumenter samt dets bistand. Det skal være med til at gøre EU's indsats mere effektiv og bæredygtig.

⁽³¹⁾ Særberetning nr. 13/2012, punkt III og 61.

⁽³²⁾ Særberetning nr. 23/2012, punkt 32.

⁽³³⁾ Særberetning nr. 18/2012, punkt 62 og 102.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.44. Revisionen vedrørende Den Europæiske Unions støtte til det tyrkisk-cypriotiske samfund viste, at bæredygtigheden også her var i fare. Det skyldtes den begrænsede administrative kapacitet, den forsinkede vedtagelse af relevante foranstaltninger og uvisheden om fremtidig finansiering⁽³⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

10.44. Kommissionen har integreret en række foranstaltninger i udkastet til programmer for 2012 og 2013 for at sikre, at de eksisterende projekter afsluttes og er bæredygtige. Det omfatter videreuddannelse og bistand til at oprette drifts- og forvaltningssystemer og også supplerende investeringer for at sikre, at det tyrkisk-cypriotiske samfund har det nødvendige udstyr for at klare overtagelsen og driften af nye anlæg. Der indtages en meget forsigtig holdning, hvad angår nye investeringer, som på nogle områder er suspenderet, mens der ventes på, at det tyrkisk-cypriotiske samfund skal træffe effektive foranstaltninger.

Revisionsretten har påpeget, at det tyrkisk-cypriotiske samfunds forsinkede vedtagelse af de relevante procedurer og retsforskrifter kan udgøre en risiko for bæredygtigheden. I disse tilfælde fortsætter Kommissionen med at opfordre det tyrkisk-cypriotiske samfund til at fortsætte sit arbejde, og den yder støtte på relevante områder.

For at tage fat på usikkerhederne i forbindelse med fremtidige udgifter har Kommissionen udarbejdet et forslag til et flerårigt overslag under FFR for 2014-2020. Dette skulle være med til i højere grad at fastholde bevillingerne til foranstaltninger på samme niveau inden for rammerne af støtteforordningen.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Konklusioner

10.45. På mange af EU-budgettets områder gælder det, at retsgrundlaget er komplekst, og at der mangler fokus på performance. Der er en risiko for, at forslagene til de nye FSR-forordninger og FLP-forordningerne vedrørende programmeringsperioden 2014-2020 fortsat grundlæggende vil være inputbaserede (udgiftsorienterede) og derfor mere orienteret mod regeloverholdelse end mod performance (jf. punkt 10.3 og 10.4).

10.45. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at den nuværende retlige ramme er kompleks og ikke fokuserer på performance. Det er derfor, den har gjort alt for, at dens forslag til en ny generation af programmer under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 indeholder en bedre performeramme baseret på en klar definition af SMART-målene ved brug af passende indikatorer, der gør det muligt ikke kun at rapportere om resultaterne, men også om virkningerne af udgiftsprogrammerne. Den håber i høj grad, at denne ramme vil blive fastholdt i den lovgivningsprocedure, der i øjeblikket pågår mellem Europa-Parlamentet og Rådet med henblik på den endelige vedtagelse af retsgrundlagene.

De nye forordninger for den fælles landbrugspolitik omfatter nye elementer, der skal sikre en mere resultatorienteret tilgang (se svaret på punkt 10.3):

- de nye direkte betalinger er blevet udformet således, at de dækker særlige behov og mål (mål på miljøområdet, unge landmænd, områder med naturlige begrænsninger m.m.)
- i udkastet til forordning om ELFUL kræves det, at hvert program for udvikling af landdistrikterne skal opbygges omkring opfyldelsen af de kvantificerede mål, som er snævert forbundet med de mål, der er fastsat i forordningen. Hvis det i forbindelse med et program for udvikling af landdistrikterne ikke lykkes at nå de forud fastsatte milepæle, vil der ikke blive frigjort en performeresserve (se svaret på punkt 10.4).

⁽³⁴⁾ Særberetning nr. 6/2012, punkt 45, 47 og 60.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.46. I forbindelse med FFR-forhandlingerne har Kommissionen foreslået en fælles performeramme for Kommissionen og de nationale myndigheder, som bygger på aftalte output- og resultatindikatorer. Det er imidlertid en vigtig forudsætning for opnåelse af gode resultater på dette område fremover, at Kommissionen og medlemsstaterne sørger for en vellykket implementering af denne ramme (jf. punkt 10.19).

10.47. Rettens undersøgelse af de tre GD'ers årlige aktivitetsrapporter fører til den konklusion, at de årlige aktivitetsrapporters oplysninger om politiske resultater er under udvikling, men stadig er af begrænset anvendelighed. Retten anser mangler med hensyn til målsætninger og indikatorer for at være de væsentligste problemer (jf. punkt 10.9-10.16). Bemærkningerne i de tilsvarende kapitler i Rettens to foregående årsberetninger adskiller sig ikke meget fra bemærkningerne i denne årsberetning.

10.48. Evalueringsrapporten ifølge artikel 318 er fortsat under udvikling og endnu ikke velegnet til brug i forbindelse med dechargeproceduren, sådan som det er hensigten. Retten hilser det velkommen, at Kommissionen forpligter sig til at styrke performancekulturen i Kommissionen og udvikle et pålideligt og robust system til performancebaseret forvaltning og rapportering. Til det formål vil Kommissionen i 2014 fremlægge en ny ramme for performancebaseret rapportering med henblik på den næste FFR. Endvidere har Kommissionen taget initiativer til at styrke og strømline sine tjenesters rapportering om performance i resten af indeværende programmeringsperiode (jf. punkt 10.20-10.24).

KOMMISSIONENS SVAR

Hvad angår forordningerne vedrørende de europæiske struktur- og investeringsfonde, er resultatorientering blevet medtaget som et vigtigt element. De krævende og innovative forslag omfatter:

- en styrket interventionslogik, der knytter de mål, EU har fastsat, sammen med medlemsstaternes bindende og præcise mål
- for første gang interventionsspecifikke forudgående betingelser for at forbedre investeringernes effektivitet
- betydeligt udvidede makroøkonomiske betingelser
- en fornyet evalueringsstrategi baseret på planlægning, pligt til at evaluere virkningerne af hver del af programmet og anvendelse af nye metoder og
- en obligatorisk performeramme, herunder en performeresserve.

10.46. Kommissionen bemærker, at hvad angår alle programmer under delt forvaltning, ligger ansvaret for at gennemføre den fælles performeramme hovedsageligt hos medlemsstaterne, som er ansvarlige for den daglige forvaltning af programmerne, tilsynet med disse og rapporteringen af resultaterne.

10.47. Kommissionen finder, at den har gjort betydelige fremskridt de senere år, hvad angår rapportering om politiske resultater, og at navnlig dens generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter indeholder et væld af nyttige oplysninger om de politiske målsætninger, de resultater, der er nået, og deres virkninger for samfundet. De fremlagte indikatorer giver generelt nyttige oplysninger om de fremskridt, der gøres hen imod opfyldelsen af Kommissionens overordnede politiske mål og overvågningen af performance.

10.48. Kommissionen erkender, at rapporten er under fortsat udvikling, idet der hvert år fokuseres på mulige forbedringer for hvert af de følgende år. Den tvivler dog på, at rapporten kan opfylde et hvilket som helst tilsigtede formål i forbindelse med dechargeproceduren og begynde at give pålidelige oplysninger om, hvad der er opnået gennem EU's politikker før langt henne i gennemførelsen af FFR.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.49. I forbindelse med det forvaltningsrevisionsarbejde, der er beskrevet i Rettens særberetninger fra 2012, fandt Retten ligesom i de foregående år svagheder, der indvirker på hele den typiske forvaltningscyklus. På de tre specifikke områder, der analyseres i denne årsberetning, konstaterede Retten, at der er svagheder i centrale elementer af systemet til performance-baseret forvaltning og rapportering: Der anvendes ikke konsekvent SMART-målsætninger og passende indikatorer i udgiftsprogrammerne, der er mangler med hensyn til resultatoplysningernes kvalitet og rettidighed, og ofte er bæredygtigheden af projekter finansieret med EU-midler ikke sikret. Det er vigtigt at afhjælpe disse forhold, hvis det skal være muligt at opnå de ønskede resultater og den ønskede effekt i forbindelse med den næste generation af udgiftsprogrammer (jf. punkt 10.25-10.44).

Anbefalinger

10.50. **Bilag 10.2** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge de anbefalinger, den fremsatte i årsberetningen for 2010. Retten fremsatte seks anbefalinger i årsberetningen for 2010 (kapitel 8). Alle seks anbefalinger blev implementeret i nogle henseender. Denne vurdering af fremskridtene er foretaget under hensyntagen til:

- a) en række positive udviklinger med hensyn til den centrale vejledning og kvalitetsstyring (f.eks. forbedrede instrukser vedrørende forvaltningsplanerne for 2013 og forbedret kvalitetskontrol vedrørende del 1 i de årlige aktivitetsrapporter for 2012)
- b) de resterende væsentlige mangler i de undersøgte årlige aktivitetsrapporter

c) de svagheder, der påpeges i Rettens særberetninger.

10.50.

- b) Kommissionen fortsætter sin indsats for at forbedre de årlige aktivitetsrapporter. Formålet hermed er at:

- medtage flere elementer af den performancebaserede forvaltning: fastsætte mål, performanceindikatorer og tilknyttede mål i forbindelse med hvert program
- uddybe rapporteringen om, hvordan de finansielle ressourcer og personaleressourcer er blevet anvendt til at nå de politiske mål, som kollegiet har fastsat, og hvordan disse politikker har givet en merværdi på EU-plan
- styrke den interne peer review-procedure vedrørende de årlige aktivitetsrapporter, herunder øget fokus på oplysninger om performance.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.51. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2012 anbefaler Retten, at:

- **Anbefaling 1:** Kommissionen og lovgiver bør sikre, at der er fokus på performance i den kommende programmeringsperiode (2014-2020). Dette forudsætter, at der i de sektor-specifikke forordninger eller på en anden bindende måde opstilles et begrænset antal tilstrækkelig specifikke målsætninger med relevante indikatorer, forventede resultater og forventet effekt.
- **Anbefaling 2:** Kommissionen bør sikre, at der er en klar sammenhæng mellem GD'ernes aktiviteter og de opstillede målsætninger. Ved opstillingen af målsætninger bør hvert enkelt GD tage hensyn til den relevante forvaltningsmetode, hvis det er relevant, samt til sin rolle og sit ansvar.

KOMMISSIONENS SVAR

10.51.

I Kommissionens forslag til programmer under den næste flerårige finansielle ramme fokuseres der på at nå resultater, hvad angår vigtige politiske prioriteter og performance. De omfattede elementer af en øget performanceramme i form af bestemmelser om mål og indikatorer, overvågningsordninger og evaluerings- og rapporteringskrav. Inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure har både Rådet og Europa-Parlamentet det endelige ansvar for vedtagelsen af basisretsakterne.

Kommissionen arbejder i et politisk miljø. De politiske mål, den forfølger, skyldes derfor mange forhold og er ofte betinget af det eksterne miljø, som Kommissionens tjenestegrene opererer i.

Fastsættelsen af mål er hovedsageligt styret af politik og ikke forvaltningsmetoder, således som Revisionsretten anfører.

Derudover indeholder Kommissionens forslag til næste generation af programmer bestemmelser om, hvordan de forventes at bidrage til opfyldelsen af EU's politiske mål.

BILAG 10.1

SÆRBERETNINGER VEDTAGET AF REVISIONSRETTEEN I 2012 ⁽¹⁾

- Nr. 1/2012 »Effektiviteten af Den Europæiske Unions udviklingsbistand til fødevarerikthed i Afrika syd for Sahara«
- Nr. 2/2012 »Finansielle instrumenter for SMV'er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling«
- Nr. 3/2012 »Strukturfondene — Har Kommissionen truffet hensigtsmæssige foranstaltninger med hensyn til de identificerede mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer?«
- Nr. 4/2012 »Anvendelse af strukturfondene og Samhørighedsfonden til medfinansiering af transportinfrastruktur i søhavne: en effektiv investering?«
- Nr. 5/2012 »Det fælles Relex-informationssystem (CRIS)«
- Nr. 6/2012 »Den Europæiske Unions støtte til det tyrkisk-cypriotiske samfund«
- Nr. 7/2012 »Reformen af den fælles markedsordning for vin: Hidtidige fremskridt«
- Nr. 8/2012 »Målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter«
- Nr. 9/2012 »Revision af ordningen for kontrol af fremstilling, forarbejdning, distribution og indførsel af økologiske produkter«
- Nr. 10/2012 »Effektiviteten af personaleudviklingen i Europa-Kommissionen«
- Nr. 11/2012 »Direkte støtte for ammekøer, moderfår og geder under delvis gennemførelse af enkeltbetalingsordningen«
- Nr. 12/2012 »Har Kommissionen og Eurostat forbedret metoden til udarbejdelse af pålidelige og troværdige europæiske statistikker?«
- Nr. 13/2012 »Den Europæiske Unions udviklingsbistand til drikkevandsforsyning og basal sanitet i lande syd for Sahara«
- Nr. 14/2012 »Implementeringen af EU's hygiejnelovgivning på slagterier i de lande, der har tiltrådt EU siden 2004«
- Nr. 15/2012 »Håndteringen af interessekonflikter i udvalgte EU-agenturer«
- Nr. 16/2012 »Effektiviteten af den generelle arealbetalingsordning som overgangsstøtteordning for landbrugerne i de nye medlemsstater«
- Nr. 17/2012 »De europæiske udviklingsfondes (EUF's) bidrag til et bæredygtigt vejnet i Afrika syd for Sahara«
- Nr. 18/2012 »Den Europæiske Unions bistand til Kosovo på retsstatsområdet«
- Nr. 19/2012 »Beretning 2011 om opfølgning af Den Europæiske Revisionsrets særberetninger«
- Nr. 20/2012 »Hjælper strukturforanstaltningernes finansiering af projekter vedrørende infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål?«
- Nr. 21/2012 »Omkostningseffektiviteten af investeringer i energieffektivitet under samhørighedspolitikken«
- Nr. AB/2012 »Bidrager Den Europæiske Integrationsfond og Den Europæiske Flygtningefond effektivt til integrationen af tredjelandstatsborgere?«
- Nr. 23/2012 »Har EU's strukturforanstaltninger til retablering af industrielle og militære brownfieldområder givet gode resultater?«
- Nr. 24/2012 »Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds reaktion på jordskælvet i Abruzzo i 2009: foranstaltningernes relevans og omkostningerne forbundet med dem«
- Nr. 25/2012 »Er der indført værktøjer med henblik på at overvåge, om midlerne fra Socialfonden til ældre arbejdstagere anvendes effektivt?«

⁽¹⁾ Revisionsrettens særberetninger kan findes på Rettens websted:
<http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/specialreports>.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER VEDRØRENDE OPNÅELSE AF RESULTATER VED HJÆLP AF EU-BUDGETTET

År	Rettens anbefaling	Rettens analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuld- stændig implemen- teret	Under implementering		Ikke implemen- teret	Ikke længere relevant		Utilstræk- keligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	<p>Anbefaling 1: Der bør sættes større fokus på performance i GD'ernes årlige aktivitetsrapporter, særlig ved at afvigelser mellem planlagte mål og opnåede resultater analyseres, og at der rapporteres om sparsommelighed og produktivitet i relation til EU-finansieringen (jf. punkt 8.53).</p> <p>Anbefaling 2: Kommissionens tjenester bør fastsætte hensigtsmæssige mellemliggende milepæle for flerårige mål, så målopfyldelsen kan vurderes tilstrækkeligt (jf. punkt 8.54).</p> <p>Anbefaling 3: Kommissionen og medlemsstaterne bør inden for rammerne af deres respektive ansvar i forbindelse med delt forvaltning blive enige om ensartede resultatindikatorer og sikre, at oplysningerne om fastsatte mål og opnåede resultater er pålidelige (jf. punkt 8.56).</p> <p>Anbefaling 4: Under planlægningen af EU-udgiftsprogrammer bør Kommissionen og medlemsstaterne være mere opmærksomme på at fastsætte SMART-mål og på at identificere og begrænse de risici, der kan opstå under gennemførelsen (jf. punkt 8.57).</p>			X			<p>Fra den årlige aktivitetsrapport for 2012 kræves det, at tjenestegrene i del 3 medtager en række nøgleindikatorer for forsvarlig økonomisk forvaltning (effektivitet, produktivitet og sparsommelighed) af EU's udgifter og rapporterer om resultaterne af disse indikatorer hvert år. Disse indikatorer kan baseres på f.eks. kvalitetsresultaterne (procentdel af afgørelserne, der ansøges) i forbindelse med projektudvælgelsesprocedurerne, statistiske oplysninger om, hvor lang tid der går, inden støtten udbetales, og de finansielle besparelser i løbet af kontraktindgåelsesprocessen.</p> <p>Der kan rent faktisk fastsættes midtvejsmilepæle i forbindelse med resultater og, når det er relevant, effektindikatorer (f.eks. ved mindst at checke »tendensen«). For output er det muligt at fastsætte milepæle for flerårige mål, i det mindste på programniveau. I forbindelse med det forberedende arbejde med den næste finansielle ramme medtog Kommissionen desuden i alle sine lovgivningsforslag visse yderligere krav for at forbedre kvaliteten af planlægningsfasen: fastsættelse af generelle og specifikke mål og tilknyttede indikatorer.</p> <p>Kommissionen er ved at træffe den anbefalede foranstaltning, og den har allerede iværksat en sådan procedure med medlemsstaterne. Anbefalingen vil blive efterkommet frem til begyndelsen af næste programmeringsperiode.</p> <p>Kommissionen bestræber sig altid på at fastsætte SMART-mål. Nogle af SMART-kriterierne kan kun opfyldes, når de analyseres sammen med de tilknyttede indikatorer eller andre oplysninger i forvaltningsplanerne. Kommissionen har gjort en særlig indsats såsom at udforme vejledningen om fastsættelse af mål og indikatorer, der er knyttet til instrukserne.</p>	

År	Retten anbefaling	Retten analyse af de fremskridt, der er sket					Kommissionens svar	
		Fuld- stændig implemen- teret	Under implementering		Ikke implemen- teret	Ikke længere relevant		Utilstræk- keligt bevis
			I de fleste henseender	I nogle henseender				
2010	<p>Anbefaling 5: Ledelsens regnskabspligt bør også omfatte resultatrapportering med overensstemmelse mellem de forventede resultater som beskrevet i forvaltningsplanen og de opnåede resultater som beskrevet i den årlige aktivitetsrapport (jf. punkt 8.58).</p> <p>Anbefaling 6: Kommissionen bør — sammen med medlemsstaterne, hvor det er relevant i forbindelse med delt forvaltning — udforme og anvende overvågnings- og kontrolsystemer, der sikrer fuldstændige og præcise resultatoplysninger (jf. punkt 8.58).</p>			X			<p>De stående instrukser for forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter er blevet ajourført for at øge forbindelsen mellem de målrelaterede forventninger og resultaterne og forklare eventuelle forskelle (jf. analysen af mangler). I instrukserne vedrørende forvaltningsplanerne for 2013 fastsættes der krav om en basislinje ved fastsættelsen af de generelle mål (se del 3 »nuværende situation«) og de specifikke mål (se del 4: »seneste kendte resultater«).</p> <p>Under peer review-processen vedrørende de årlige aktivitetsrapporter for 2012 har de centrale tjenestegrene givet hver gruppe af generaldirektorater en tabel, der viser sammenligneligheden mellem mål og indikatorer som præsenteret i forvaltningsplanerne for 2012.</p> <p>For programmerne under delt forvaltning vil Kommissionen foreslå lovgivningsmyndigheden nogle centrale krav til udformningen af systemer, der sikrer resultatoplysninger inden for rammerne af de kommende forordninger efter 2013. Ansvar for anvendelsen af disse systemer til sikring af fuldstændige og præcise resultatoplysninger ligger hos medlemsstaterne i overensstemmelse med kompetencefordelingen under delt forvaltning. Se f.eks. KOM(2011) 615 af 14. marts 2012, forslag til forordning om fælles bestemmelser for strukturfondene, særlig artikel 9 om tematiske mål, artikel 47 om evaluering og bilag 1 om metoden til fastlæggelse af resultatrammen.</p>	